

WOENSDAG 21 APRIL 2010

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.05 uur geopend)

2. Verzoek om opheffing van de immuniteit: zie notulen

3. Kwijting 2008 (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling III – Commissie en uitvoerende agentschappen [SEC(2009)1089 - C7-0172/2009- 2009/2068(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting voor het zevende, achtste, negende en tiende Europees Ontwikkelingsfonds voor het begrotingsjaar 2008 [COM(2009)0397 - C7-0171/2009- 2009/2077(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Inés Ayala Sender (A7-0063/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling I – Europees Parlement [SEC(2009)1089 - C7-0173/2009- 2009/2069(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Bart Staes (A7-0095/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling II – Raad [SEC(2009)1089 - C7-0174/2009- 2009/2070(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0096/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling IV – Hof van Justitie [SEC(2009)1089 - C7-0175/2009- 2009/2071(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling V - Rekenkamer [SEC(2009)1089 - C7-0176/2009- 2009/2072(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling VI – Europees Economisch en Sociaal Comité [SEC(2009)1089 - C7-0177/2009- 2009/2073(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling VII – Comité van de Regio's [SEC(2009)1089 - C7-0178/2009- 2009/2074(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling VIII – Europese Ombudsman [SEC(2009)1089 - C7-0179/2009- 2009/2075(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling IX – Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming [SEC(2009)1089 - C7-0180/2009- 2009/2076(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010),

- Verslag over de kwijting 2008: prestaties, financieel beheer en controle van de agentschappen - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0074/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0188/2009-2009/2117(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0071/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0181/2009-2009/2110(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0091/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Politieacademie voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0198/2009- 2009/2127(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0075/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Communautair Bureau voor visserijcontrole voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0201/2009- 2009/2130(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0105/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Bureau voor wederopbouw voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0183/2009- 2009/2112(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0072/2010),
- Verslag over de kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0193/2009- 2009/2122(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0068/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Centrum voor ziektepreventie en bestrijding voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0195/2009-2009/2124(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0104/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor chemische stoffen voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0202/2009- 2009/2131(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0089/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Milieuagentschap voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0186/2009- 2009/2115(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0092/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0194/2009- 2009/2123(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0086/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0185/2009- 2009/2114(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0067/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Geneesmiddelenbureau voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0189/2009- 2009/2118(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0078/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0192/2009- 2009/2121(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0081/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0196/2009-2009/2125(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0087/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Spoorwegbureau voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0197/2009- 2009/2126(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0084/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Stichting voor opleiding voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0191/2009- 2009/2120(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0083/2010),

- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor de veiligheid en de gezondheid op het werk voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0187/2009- 2009/2116(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0069/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Voorzieningsagentschap van Euratom voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0203/2009- 2009/2132(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0076/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0182/2009- 2009/2111(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0088/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van Eurojust voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0190/2009- 2009/2119(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0093/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0184/2009- 2009/2113(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0090/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex) voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0199/2009- 2009/2128(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0085/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Toezichtautoriteit voor het Europees GNSS voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0200/2009- 2009/2129(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0073/2010),
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0261/2009- 2009/2187(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0094/2010), en
- Verslag over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de gemeenschappelijke onderneming SESAR voor het begrotingsjaar 2008 [SEC(2009)1089 - C7-0262/2009- 2009/2188(DEC)] - Commissie begrotingscontrole. Rapporteur: Véronique Mathieu (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik constateer dat de Rekenkamer niet in ons Parlement aanwezig is. Wij hebben behoefte aan het standpunt van de Rekenkamer om ons een en ander duidelijker te maken. Hebben we een verklaring voor deze afwezigheid? Ik constateer eveneens dat de stoelen van de Raad leeg zijn, terwijl wij het gaan hebben over kwijting aan de Raad, waarbij we een aantal kritische kanttekeningen willen plaatsen. Hebben we ook een verklaring voor de afwezigheid van de Raad?

(De vergadering wordt om 9.10 uur onderbroken en om 9.20 uur hervat)

De Voorzitter. – Dames en heren, voor de Raad is het niet noodzakelijk om hier aanwezig te zijn. Zijn vertegenwoordigers zijn niet verplicht om hier te zijn, maar we hadden uiteraard wel de hoogste vertegenwoordigers van de Rekenkamer verwacht. Zij zijn hier niet aanwezig en daar zijn we heel verbaasd over, omdat het vervoer zeker geen probleem kan zijn. Het is niet ver vanuit Luxemburg en ze kunnen gemakkelijk met de auto reizen. Toch moeten we met ons debat beginnen, ook al weten we nog niet waarom ze er niet zijn.

We gaan het debat zonder hen beginnen. We weten dat de stemmingen worden uitgesteld en over twee weken in Brussel zullen worden gehouden. Daar hebben we al een besluit over genomen. Er rest ons dus maar één mogelijkheid: we beginnen met het debat zonder te weten of ze hier het komende halfuur of uur kunnen arriveren.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, hoewel de Rekenkamer niet aanwezig is, om redenen die ons onbekend zijn, wil ik zeggen dat ze uitstekend werk verricht door de Europese instellingen te controleren. Ik maak echter bezwaar tegen de afwezigheid van de Raad omdat we behoefte hebben aan

debatten met de Raad, met name over kwijtingen die betrekking hebben op zijn activiteiten. Ik protesteer dan ook tegen de afwezigheid van de Raad vandaag.

De Voorzitter. – Dames en heren, we kunnen in ieder geval met het debat beginnen. Wat van belang is, is dat we aan het werk kunnen gaan.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil erop wijzen dat we niet alleen de Raad een verwijt moeten maken. Ook de secretaris-generaal van het Parlement is niet aanwezig. De kwijting bevat informatie voor de secretaris-generaal over het Parlement, dus we zouden buitengewoon verheugd zijn als ook hij hier vandaag bij ons zou zijn.

De Voorzitter. – Ik weet zeker dat de secretaris-generaal hier aanwezig zal zijn – daar is geen twijfel over.

Jens Geier, plaatsvervangend rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, goedemorgen. Ook ik vind het lastig om een debat te voeren in afwezigheid van degenen aan wie we kwijting moeten verlenen, met wie we willen spreken over de redenen waarom we kwijting verlenen of de verlening van kwijting uitstellen, of over andere zaken die we verder nog met hen te bespreken hebben.

Een groot aantal van de geachte afgevaardigden in dit Huis ken ik vanuit de commissie. We kennen ook onze wederzijdse standpunten. Dat wij die standpunten vanmorgen nog eens uitwisselen is leuk, maar we schieten er niet veel mee op. Ik stel dan ook voor om in de commissie de mogelijkheid te bespreken om de instellingen waarover we spreken formeel uit te nodigen voor het eerstvolgende kwijtingsdebat en als blijkt dat ze niet aanwezig kunnen zijn, de debatten uit te stellen.

De kwijting aan de Europese instellingen wordt op een moeilijk maar belangrijk moment verleend. De financiële crisis heeft tot gevolg dat alle regeringen hun begrotingen moeten herzien om te waarborgen dat ze aan hun verplichtingen voldoen. In dit eerste jaar van een nieuwe zittingsperiode van het Europees Parlement hebben wij te maken met een nieuw samengestelde Commissie. We buigen ons echter over de kwijting van de begroting van 2008, die nog onder de verantwoordelijkheid van de vorige Commissie viel. Dat opent een veelheid aan nieuwe perspectieven.

Een van die perspectieven is dat de lidstaten zich moeten instellen op een nieuw denken en handelen, omdat het Verdrag van Lissabon immers de lidstaten voor het eerst medeverantwoordelijk maakt voor de uitvoering van de EU-begroting.

Wat de evaluatie van de begroting over 2008 betreft, heeft de rapporteur beoogd ervoor te zorgen dat de Commissie zich volledig concentreert op de verbeteringsmogelijkheden bij de begrotingscontrole en dat de lidstaten daaraan meedoen. De leden van de S&D-Fractie in de Commissie begrotingscontrole streven ernaar dat voortaan elk kwijtingsverslag – op basis van het oordeel van de Europese Rekenkamer – beter is dan het verslag ervoor. Het is daarbij van belang dat de Raad zijn nieuwe sleutelrol, gelet op de betekenis van de lidstaten, op zich neemt.

Evenzeer nuttig zou het zijn als de Rekenkamer zou zoeken naar een oplossing voor de onevenwichtige situatie die voortvloeit uit enerzijds de jaarlijkse verslaggeving en anderzijds de meerjarige aard van veel EU-programma's en de logica van hun uitvoering door de Commissie en de lidstaten.

Als begrotingsautoriteit maken wij ons aanhoudend grote zorgen over een aantal specifieke werkgebieden, met name die werkgebieden waarbinnen de EU haar beleidsprioriteiten ten uitvoer wenst te leggen. Een voorbeeld is de cohesie in de Europese Unie. Die is van essentieel belang en daarom spelen de financiële middelen die aan het structuurbeleid worden toegewezen een zeer belangrijke rol. Wij moeten oorzaken van fouten effectief blijven bestrijden door de regels te vereenvoudigen en ten onrechte toegewezen middelen terug te vorderen. We hebben voor het meten van de resultaten verfijndere instrumenten nodig en verzoeken de Rekenkamer die instrumenten te ontwikkelen om de oorzaken van fouten nauwkeurig in kaart te kunnen brengen.

We weten dat er eindelijk een aanvang is gemaakt met de tenuitvoerlegging van het actieplan voor de structuurfondsen, dat voorziet in terugvordering, en zullen nu moeten afwachten wat de effecten ervan zijn. Met de pretoetredingssteun wordt beoogd fundamentele veranderingsprocessen in de betreffende landen mogelijk te maken. Problemen bij de doelstelling en de uitvoering daarvan moeten worden opgelost. Wij kunnen niet accepteren dat het doel van het toetredingsproces als het ware via de achterdeur wordt getorpedeerd.

Ik verzoek het Parlement derhalve zich afwijzend op te stellen tegenover de pogingen van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) om door middel van amendementen op het kwijtingsverslag het standpunt van het Parlement inzake de toetreding van Turkije, zoals geformuleerd in de resolutie over het periodiek verslag, onderuit te halen. Wij kijken uit naar de aanstelling van een nieuwe directeur-generaal voor het Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), zodat er een einde komt aan de slepende discussie over deze kwestie, en naar de voorstellen van de Commissie voor de hervorming van OLAF om het cruciale werk van dit bureau te verbeteren.

Tot slot het buitenlands beleid. De EU moet laten zien dat zij vastbesloten is om bij te dragen aan de oplossing van problemen in de hele wereld. Maatregelen in dat verband moeten zeer doeltreffend zijn, hoe moeilijk de omstandigheden ook zijn. De komende maanden moeten we met de Commissie om de tafel gaan zitten om te spreken over het huidige beheer van de EU-middelen op dit gebied en de wijze waarop deze middelen in de toekomst door de Europese Dienst voor extern optreden moeten worden beheerd.

Er is echter ook voortgang te noteren. Onze fractie is bijzonder ingenomen met de stappen die de Commissie bijvoorbeeld onderneemt met betrekking tot de jaarlijkse beheersverklaringen van de lidstaten, want daarmee komt de realisering van een oude eis van de S&D-Fractie weer een stap dichterbij. Hetzelfde geldt voor de financiële correcties en terugvorderingen, want ook hier ligt een mogelijkheid om een onaanvaardbaar hoog foutenniveau te verlagen.

Het zijn onder meer deze punten die het ons mogelijk maken om, in weerwil van enige bedenkingen, te verzoeken de Commissie kwijting te verlenen. Ik dank u allen en verheug mij op uw commentaar.

Inés Ayala Sender, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, we staan vandaag voor de belangrijke taak om kwijting te verlenen voor de uitvoering van de begroting voor het zevende, achtste en negende Europees Ontwikkelingsfonds en het gedeelte voor het tiende Europees Ontwikkelingsfonds dat overeenkomt met 2008. En dat ook nog eens op een kritiek moment, in een tijd waarin er belangrijke veranderingen plaatsvinden op institutioneel niveau en verschillende rampen van mondiale omvang het toenemende belang van de Europese hulp duidelijk hebben aangetoond. Ook is duidelijk dat die hulp gecoördineerd moet worden, dat die hulp effectief moet zijn en dat die hulp vooral transparant moet zijn, zodat alle Europeanen deze hulp blijven steunen en positief blijven benaderen.

Bovendien is dit een moment van groot institutioneel belang. De tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon en het in het leven roepen van de functie van hoge vertegenwoordiger van de Europese Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de Europese Dienst voor extern optreden bieden ons een dubbele kans. Aan de ene kant kunnen we de tenuitvoerlegging en de doelmatigheid van onze buitenlandse hulp substantieel verbeteren, aan de andere kant zijn er echter ook enkele grote vraagtekens omdat we ons zorgen maken over het risico dat de toenemende doelmatigheid van de Europese ontwikkelingshulp, die we met de nodige moeite samen met de Europese Rekenkamer en de Commissie hebben verwezenlijkt, kan worden ondergraven door verdere reorganisatie, dubbelzinnigheid in de besluitvorming en de keten van verantwoordelijkheden, en vooral door een versnipperd beheer. Daarom hebben we meer zekerheid van de Commissie nodig om dit soort complicaties te voorkomen, en daarom moet zo snel mogelijk duidelijk en concreet worden gemaakt hoe het nieuwe systeem eruit komt te zien en welke gevolgen het heeft voor de ontwikkelingshulp.

In de eerste plaats wil ik met betrekking tot het huidige begrotingsjaar opmerken dat het Europees Ontwikkelingsfonds volledig moet worden geïntegreerd in de begroting – dat is, herhaal ik nog eens, een eis – om de samenhang, de transparantie en de effectiviteit te vergroten en het toezicht te verbeteren. Daarom dringen we erop aan dat de Commissie, samen met het Parlement, aan deze eis vasthoudt met het oog op de volgende financiële vooruitzichten.

Anderzijds is het ook belangrijk om de gezamenlijke programmering te verbeteren met het oog op een betere concentratie, coördinatie en visie. Daarom moeten we het tiende Europees Ontwikkelingsfonds concentreren op een beperkt aantal sectoren.

Het voorkomen van de negatieve effecten van een te grote versnippering is belangrijk, al mogen we de capaciteiten van ngo's en hun doelmatigheid in het veld niet onderschatten, en doelmatig zijn ze. Het is als het zoeken naar de kwadratuur van de cirkel, maar we hopen daarmee samen met de Commissie vooruitgang te boeken.

Ook doet het ons genoeg dat dit jaar de betrouwbaarheidverklaring positief is, behalve met betrekking tot de berekeningsmethode voor de voorziening voor de kosten van de Commissie. Er zijn ook geen materiële

fouten in de onderliggende transacties aangetroffen, maar we zien nog steeds een aanmerkelijk aantal niet-kwantificeerbare fouten – die dus verbetering behoeven – in de vastleggingen en betalingen in het kader van de begrotingssteun.

Ook vinden we het enorm zorgwekkend dat de Europese Rekenkamer opnieuw geen toegang heeft gehad tot belangrijke documenten met betrekking tot betalingen die 6,7 procent van de jaarlijkse uitgaven voor de samenwerking met internationale organisaties vertegenwoordigen. We hebben een definitieve methode en een ad-hockalender nodig om te garanderen dat de informatie en documentatie over deze gezamenlijke financiering niet wordt ondergraven door dit gebrek aan transparantie.

Daarnaast menen we dat de financiële tenuitvoerlegging bevredigend is geweest, omdat het zevende Europees Ontwikkelingsfonds is afgesloten en het saldo is overgeboekt naar het negende. Ook verwelkomen we de snelle tenuitvoerlegging van het tiende Europees Ontwikkelingsfonds met ingang van 1 juli 2008 en we hopen dat de inspanningen van de Commissie zullen uitmonden in de verrekening van de resterende oude en latente betalingen.

Een ander belangrijk punt zijn de middelen. Het baart ons zorgen, ook al is er enige discussie geweest, dat de betrouwbaarheidsverklaring geen betrekking heeft op de middelen van het negende en tiende Europees Ontwikkelingsfonds die worden beheerd door de Europese Investeringsbank (EIB), en menen dat die daarom onderwerp van een periodiek verslag van de EIB zouden moeten zijn.

Bart Staes, rapporteur. – Voorzitter, collega's, ik heb me eens afgevraagd wat kwijting is. Kwijting is een parlementaire en openbare procedure, een openbaar kritisch onderzoek naar het financieel beheer. In mijn geval heb ik die exercitie gedaan voor het Europees Parlement over het jaar 2008. Daardoor krijgen wij als parlementsleden, maar krijgen ook de burgers een beter inzicht, een beter begrip van de bijzondere organisatiewijze, de beheerstructuur en de werkmethodes van het Parlement. Want, collega's, burgers hebben het recht te weten wat er met hun belastinggeld gebeurt. Het gaat over veel geld. Voor het jaar 2008 gaat het om een parlementsbegroting van 1,4 miljard euro. De begroting voor 2011 bedraagt waarschijnlijk 1,7 miljard euro. Dat is bijzonder veel geld.

De procedure is belangrijk en het werk van de Commissie begrotingscontrole is belangrijk, want een kritische Commissie begrotingscontrole zorg voor vooruitgang. Dat is in het verleden wel gebleken. Een kritische opstelling van de Commissie begrotingscontrole heeft ervoor gezorgd bijvoorbeeld dat er een statuut van parlementsleden is gekomen, heeft ervoor gezorgd dat er een statuut van assistenten is gekomen, heeft ervoor gezorgd dat wij op kritische wijze de aankoop van gebouwen hier in Straatsburg hebben onderzocht, heeft ervoor gezorgd dat er een EMAS-procedure tot stand is gekomen waardoor de ecologische impact van ons werk verminderd is.

Positief nieuws, dames en heren, positief nieuws! We zijn erin geslaagd om op drie jaar tijd door onze kritische opstelling het elektriciteitsverbruik met 25 procent te verminderen. We zijn erin geslaagd voor 100 procent gebruik te maken van groene elektriciteit. We zijn erin geslaagd om de CO₂-uitstoot met 17 procent te verminderen. We zijn erin geslaagd onze afvalstromen met 50 procent te verminderen, te composteren of te hergebruiken.

Ik heb in mijn verslag, collega's, ook een nieuw begrip ingebracht. Het begrip "schade voor de reputatie van het Parlement", dat inhoudt dat zelfs kleine gevolgen van financiële middelen toch een enorme schade aan de reputatie van dit Parlement kunnen toebrengen. We moeten daar oog voor hebben. Het is zeer goed dat er op 24 februari bij de Administratie een risicobeheerder is aangesteld. Ik nodig die persoon uit om naar de bevoegde commissies te komen en met ons te debatteren over de wijze waarop wij de risico's van malversaties in dit Parlement kunnen verminderen. Een kritische aanpak is essentieel, dat heb ik gezegd. Daarom mijn pleidooi voor transparantie, voor openheid, daarom mijn pleidooi voor het instellen van een systeem van *checks and balances*, daarom mijn pleidooi voor verantwoordelijkheid en voor een verantwoordingsplicht.

Ik stel voor, mijnheer de Voorzitter, u kwijting te verlenen, want ik heb geen grote fraudes, geen grote malversaties, geen grote schandalen ontdekt, laat dat duidelijk wezen. Maar mijn verslag is kritisch. Met mijn verslag heb ik willen aantonen dat wij ons nog beter kunnen opstellen. Mijn verslag heeft tot doel ervoor te zorgen dat, als wij in 2014 opnieuw naar de verkiezingen trekken, wij gevrijwaard zijn van kleinere of grotere schandalen en dat wij niet geplaagd worden door dat soort onfrisse berichten in de pers.

Ik heb geprobeerd in mijn verslag de secretaris-generaal, de hogere administratie van het Parlement een aantal middelen aan te reiken, zodat zij gevrijwaard worden van bepaalde kritieken. Ik heb een aantal pijnpunten besproken. Zoals het feit dat de secretaris-generaal zijn jaarverslag opstelt op basis van de

verklaringen van de directeuren-generaal, waarbij ik heel graag zou hebben dat er een tweede opinie komt. Ik stel voor dat wij het hele moeilijke systeem van openbare aanbestedingen nog beter gaan bekijken, want dat vormt een groot risico-element. Ik stel voor om te zorgen dat voor het vrijwillig pensioenfonds met een actuair tekort van 121 miljoen euro geen openbaar belastinggeld wordt gebruikt.

Ten slotte nog iets over de totstandkoming van mijn verslag, collega's. Ik heb geprobeerd goed samen te werken met mijn schaduwrapporteurs. Er zijn zeer constructieve amendementen ingediend. Ik betreur wel dat op een bepaald ogenblik door de PPE-Fractie een kleine vijftigtal amendementen zijn ingediend om belangrijke delen van mijn verslag te schrappen. Ik kan dat alleen maar verklaren door het feit dat er interferentie is geweest tussen bepaalde structuren van dit Parlement en de parlementsleden die dat hebben willen doen. Ik betreur dat, want ik heb bij uitstek als pro-Europees parlements lid, maar ook als kritisch parlements lid in dit kwijtingsverslag een zeer constructieve en zeer positieve aanpak naar voren willen brengen.

Ryszard Czarnecki, rapporteur. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Šemeta, we moeten vaststellen dat er bij alle instellingen die ik onder de loep genomen heb – het Hof van Justitie, de Rekenkamer, vandaag niet aanwezig, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's, de Europese Ombudsman en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming – over het algemeen een duidelijke verbetering zichtbaar is, maar dit betekent niet dat het ideaal bereikt is.

Laten we er geen doekjes om winden dat de financiële situatie van de Raad het minst doorzichtig is. Bovendien laat de samenwerking met de Raad in verband met de kwijting voor de begroting veel te wensen over. De Begrotingscommissie heeft mijn voorstel gesteund om het besluit om aan de secretaris-generaal van de Raad kwijting te verlenen voor de begroting van 2008 uit te stellen. De situatie is analoog met de situatie van vorig jaar. De coördinatoren van de Begrotingscommissie kwamen bijeen met de vertegenwoordigers van de Raad onder het Spaanse voorzitterschap en gingen ervan uit dat de vooruitgang die het vorige jaar in de samenwerking was geboekt als gevolg van de verlengde kwijtingsprocedure, positief beoordeeld moest worden. De antwoorden op mijn vragen en die van de coördinatoren waren dit jaar spijtig genoeg allesbehalve bevredigend en riepen heel wat twijfels op. Daarom heb ik met steun van de coördinatoren van alle politieke fracties besloten om het kwijtingsbesluit uit te stellen. Bepaalde zaken met betrekking tot de financiering van verschillende aspecten van het gemeenschappelijke buitenlands en veiligheidsbeleid, de financiële jaarverslagen en het afsluiten van de aanvullende begrotingsboekhouding zijn nog steeds onduidelijk. Ook de controle van facturen en de publicatie van administratieve besluiten die de rechtsgrond voor begrotingsposten vormen, moeten duidelijk verbeterd worden. Bovendien is het paradoxaal dat veel van de door de Raad voorgelegde gegevens betrekking hadden op de vorige begrotingsperiode.

Bij het Hof van Justitie merken we, net als de Rekenkamer, enkele zwakke punten op in de interne aanbestedingsprocedures. Daarom stemmen we in met de suggestie van de Rekenkamer om de aanbestedingsprocedures bij deze instelling te verbeteren. We zien tot ons genoegen dat de duur van de procedures is afgenomen, maar we constateren aan de andere kant aanhoudende achterstanden. We zien ook tot onze tevredenheid dat er een afdeling voor interne audits is opgericht. Ook het idee om de vooruitgang in vergelijking met de kwijting van vorig jaar in het activiteitenverslag op te nemen, vinden we lovenswaardig. Ik wil verder sterk benadrukken dat wij de permanente onwil van de leden van het Hof om hun vermogensverklaringen te publiceren, betreurenswaardig achten.

Bij de Rekenkamer gaf de externe audit geen aanleiding om te stellen dat de toegekende financiële middelen onjuist worden aangewend. Ik wil opnieuw voorstellen om te overwegen de structuur van de Rekenkamer te rationaliseren, bijvoorbeeld door het aantal leden te beperken en door de Rekenkamer niet te behandelen als een soort politieke vertegenwoordiging.

Bij het Economisch en Sociaal Comité bracht de door de Rekenkamer uitgevoerde audit geen ernstige onregelmatigheden aan het licht. Het verdient aanbeveling om de voorschriften betreffende de financiële voorwaarden voor werknemers bij alle Europese instellingen op dezelfde manier te interpreteren, zodat de werknemers van bepaalde instellingen niet meer privileges krijgen dan anderen. Het is heel goed dat er tussen het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een akkoord over administratieve samenwerking gesloten is. We moedigen beide instellingen aan om ons te informeren over de vooruitgang bij de harmonisering van hun normen voor interne controles.

We hebben geen belangrijke aanmerkingen op het Comité van de Regio's en de Europese Ombudsman. We merken wel op dat de Europese Ombudsman het aantal functies sterk heeft uitgebreid. De vraag is of het aantal functies in zo'n tempo verhoogd dient te worden, hoewel er inderdaad meer werk is.

Samenvattend is er enkel een probleem met de Raad. Met de andere zes instellingen zijn er geen problemen.

De Voorzitter. – We moeten ons aan de toegewezen tijd houden.

Ik heb informatie voor u. Wij hebben contact gehad met het hoofd van het kabinet van de president van de Rekenkamer, en we hebben ook gekeken naar onze vorige debatten in het Europees Parlement in 2008 en 2009. De Rekenkamer was niet aanwezig tijdens onze debatten, en de Raad al evenmin. De Rekenkamer en de Raad waren niet aanwezig bij onze debatten.

De heer Caldeira, president van de Rekenkamer, merkte ook op dat het de taak van de Rekenkamer in haar technische hoedanigheid is om de vergadering van de Commissie begrotingscontrole bij te wonen, maar om bij politieke debatten in de plenaire vergadering op de achtergrond te blijven. President Caldeira zal in de loop van de dag contact met mij opnemen en het standpunt van de Rekenkamer ten aanzien van onze debatten toelichten.

We hebben gekeken naar de afgelopen twee jaar en de Rekenkamer was niet aanwezig. Als we dat de volgende keer willen regelen, kan ze misschien volgend jaar aanwezig zijn. De Rekenkamer was uiteraard van onze vergadering op de hoogte, maar was de afgelopen twee jaar niet aanwezig. Ze zal zeker aanwezig zijn in oktober en november, wanneer ze haar verslag presenteert.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). - Voorzitter, ik kan heel goed accepteren dat de Europese Rekenkamer hier niet aanwezig is, maar wat u net heeft gezegd over de afwezigheid van de Raad, ook in de afgelopen jaren, toont alleen maar aan dat het een structureel en geen incidenteel probleem is. Het tekent het gedrag van de Raad ten aanzien van het verantwoordelijk omgaan met Europees geld en eigenlijk maakt uw boodschap de afwezigheid van de Raad alleen maar nog erger. Om die reden en om als Parlement een heel duidelijk signaal naar de Raad te sturen, zou ik willen voorstellen dat wij het debat van vandaag over de kwijting aan de Raad uitstellen en dit onderwerp vandaag niet behandelen.

Ryszard Czarnecki, rapporteur. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, dank u voor uw nauwkeurige voorstelling van de feiten over de voorbije jaren. Ik wil echter met klem benadrukken dat het Verdrag van Lissabon van kracht geworden is en dat het de rol van het Europees Parlement heeft versterkt. Daarom hebben we niet alleen op formele gronden maar ook om praktische en politieke redenen het recht om van de vertegenwoordigers van de Raad te verwachten dat zij, zoals de vorige spreker zei, aanwezig zijn bij dit uiterst belangrijke debat, misschien wel het belangrijkste debat vanuit het oogpunt van de Europese belastingbetalers en de Europese kiezers. De afwezigheid van de Raad is een compleet misverstand en ik ben geneigd het verzoek van de vorige spreker te steunen om het debat betreffende de Raad in deze omstandigheden uit te stellen en te wachten tot de vertegenwoordigers van de Raad aanwezig zijn. Ik wil nogmaals benadrukken wat ik al eerder heb gezegd, namelijk dat de Raad geen bereidheid heeft getoond om constructief met ons, vertegenwoordigers van de Begrotingscommissie en coördinatoren binnen deze commissie, samen te werken. Zijn afwezigheid vandaag lijkt een bewijs te meer voor dit gebrek aan samenwerkingsbereidheid.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wanneer we de kwijtingsprocedure doorlopen en erover stemmen, neemt het Parlement de volledige verantwoordelijkheid voor het jaar 2008. Dit is het moment waarop we de verantwoordelijkheid overnemen van de Commissie, de Raad en andere instellingen en op onze schouders nemen. Dat is niet alleen een formaliteit, maar ook een zeer belangrijk moment.

Ik meen echter dat we het erover eens zijn dat we het debat voortzetten en doorgaan. Vergeet niet dat we een objectieve reden hebben, namelijk dat het niet gemakkelijk is om vanuit Spanje hier te komen. Ik weet dit omdat ik uit Azerbeidzjan ben gekomen, via Bakoe en Madrid en vervolgens over de weg. Ik ben me ervan bewust dat het nu niet de juiste dag is om door te gaan over dit onderwerp. In mijn ogen is het voldoende om deze en andere instellingen die bij de kwijting betrokken zijn, te vragen hun belangstelling te tonen en aanwezig te zijn bij de stemming in mei. Dat zou ik willen voorstellen.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, wij zijn er inmiddels aan gewend dat de stoelen van de Raad leeg zijn. Dat is namelijk niet de eerste keer, laten we wel zijn. Ik vind dit eens te meer betreurenswaardig. Wat het debat betreft, ik zou graag zien dat het doorgang vindt.

Ik denk overigens dat, onder voorbehoud van de inschatting door uw administratie, we niet de bevoegdheid hebben om de agenda te wijzigen, aangezien deze op uw gezag is vastgesteld toen u de plenaire vergadering heeft hervat. Ik zou dan ook graag zien dat het debat doorgang vindt, zij het nogmaals met de aantekening dat ik de afwezigheid van de Raad betreur.

De Voorzitter. – Dames en heren, ik zal vandaag contact opnemen met zowel de Rekenkamer als de Raad. Ik zal onze verwachtingen voor de toekomst met betrekking tot de Raad en de Rekenkamer heel uitdrukkelijk kenbaar maken, en ik zal zeggen dat ze bij dergelijke vergaderingen aanwezig horen te zijn. Ik zal hier ook met de heer Zapatero persoonlijk over spreken, omdat hij het roulerend voorzitterschap leidt. Ik zal vandaag een oplossing vinden voor de toekomst.

Het is een wonder! Dames en heren, u had het erover hoe machtig we zijn na het Verdrag van Lissabon. Dit is een fantastische macht. De Raad is over enkele minuten aanwezig! Mijnheer de fungerend voorzitter, bedankt voor uw komst. Ik zal contact opnemen met de president van de Rekenkamer. Het is noodzakelijk dat hij tijdens ons debat aanwezig is, evenals de andere instellingen. Ik zal vandaag met hen allen contact opnemen.

We gaan nu verder en ik wil u ook vragen binnen de toegewezen tijd te blijven.

Véronique Mathieu, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijnheer de fungerend voorzitter, ik ben erg blij u te zien en ten overstaan van u het woord te voeren. Welkom! Tussen 2000 en 2010 zijn de communautaire bijdragen aan de gedecentraliseerde agentschappen met 610 procent toegenomen, van 95 tot 579 miljoen euro, hoewel de personeelsaantallen van deze agentschappen met ongeveer 271 procent zijn gestegen.

In 2000 hadden de agentschappen 1 219 personen in dienst, momenteel 4 794. In deze cijfers wordt het Europees agentschap voor wederopbouw, dat in 2008 is opgeheven en waarvoor we vandaag, of op een later tijdstip in Brussel, de laatste kwijting in stemming zullen brengen, niet meegeteld.

Deze algemene toename is weliswaar indrukwekkend, maar gedurende de periode 2000-2010 is de Europese Unie met talloze uitdagingen geconfronteerd. Allereerst twee uitbreidingen, in 2004 en 2007, met twaalf nieuwe lidstaten, en andere uitdagingen zoals werkgelegenheid en beroepsopleiding, immigratie, milieu, veiligheid van het luchtvervoer en nog veel meer.

De gedecentraliseerde agentschappen die zijn opgericht om in een specifieke behoefte te voorzien, dragen via de competenties die ze ontwikkelen bij aan de vooruitgang van de Europese Unie in het aangezicht van deze enorme uitdagingen. De lidstaten moeten op deze terreinen nauw samenwerken en de agentschappen vormen een krachtig instrument voor die contacten. Het feit dat de agentschappen in heel Europa worden gevestigd brengt Europa dicht bij de burger en maakt een zekere mate van decentralisering van de EU-werkzaamheden mogelijk.

Door de omvang van de aan de agentschappen toevertrouwde taken en de toename van hun aantal, grootte en begrotingsmiddelen moeten de instellingen hun eigen verantwoordelijkheden als begrotingsautoriteit nemen. De begrotingscontroletaken van het Parlement moeten, evenals die van de dienst Interne audit van de Commissie en van de Rekenkamer, worden versterkt om ervoor te zorgen dat naar behoren op deze agentschappen wordt toegezien. Dat neemt echter niet weg dat deze de geldende regels moeten naleven.

Wat de kwijting over 2008 betreft, wijs ik op de problemen, helaas van terugkerende aard, waarmee talloze agentschappen geconfronteerd worden: tekortschietende procedures voor overheidsopdrachten, onrealistische aanwervingsplannen en een gebrek aan transparantie in de selectieprocedures, het grote aantal overdrachten en geannuleerde kredieten en de onvolkomenheden in de programmering van activiteiten, met een gebrek aan precieze doelstellingen.

Wij merken op dat, ondanks hun inspanningen, sommige van de agentschappen moeite hebben met de toepassing van de financiële en budgettaire regels van de EU, niet in de laatste plaats vanwege hun omvang. De kleinste agentschappen hebben meer moeite om de zware, door EU-wetgeving opgelegde procedures op te volgen. Op dit punt verwacht ik snel conclusies van de interinstitutionele werkgroep om te voorkomen dat dezelfde problemen zich elk jaar herhalen. Deze moeilijkheden brengen het verlenen van kwijting voor het begrotingsjaar 2008 echter niet in gevaar.

De situatie is anders voor de Europese Politieacademie (CEPOL). Hoewel het beheer van CEPOL is verbeterd ten opzichte van 2007, komen uit de uitgevoerde audits flagrante onregelmatigheden naar voren bij de toepassing van de administratieve en financiële regels. Daarom stellen wij voor om de kwijting uit te stellen.

Tot slot wil ik ingaan op de inspanningen van bepaalde agentschappen om hun beheer te verbeteren. Sommige zijn uit zichzelf een stap verder gegaan en hebben regels ingevoerd die prijzenswaardig zijn; ik zal er slechts een paar noemen. De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, die overigens uiterst doeltreffend is geweest als coördinerend agentschap, heeft een risicobeoordelingsproces ingevoerd. Het Europees Milieuagentschap

heeft een beheercontrolesysteem tot stand gebracht om de voortgang van zijn projecten en het gebruik van zijn middelen onvertraagd te bewaken. De Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden ten slotte heeft een systeem ontwikkeld om na te gaan wat er gebeurt met de informatie die ze verstrekt. Ik moedig de agentschappen vanzelfsprekend aan dit voorbeeld te volgen.

Algirdas Šemeta, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe om de Commissie begrotingscontrole en in het bijzonder de rapporteur, de heer Liberadzki, en zijn mederapporteurs te bedanken voor de verslagen die zij hebben opgesteld en voor de aanbeveling om de Commissie kwijting te verlenen voor het begrotingsjaar 2008. Ik wil ook graag mevrouw Ayala Sender bedanken voor haar verslag over de uitvoering van het Europees Ontwikkelingsfonds en mevrouw Mathieu voor haar uitputtende analyse van terugkerende problemen voor agentschappen.

De kwijtingsprocedure voor 2008 is nu bijna afgewikkeld. Het was een intensieve periode maar – en dat is het belangrijkste – het begin van een nieuwe constructieve dialoog tussen onze instellingen. Het verkrijgen van een goedkeuringsverklaring van de Rekenkamer zonder voorbehoud blijft de doelstelling van de gehele Commissie. Ik geloof dat dit duidelijk blijkt uit onze recente inspanningen.

Er wordt al voortgang geboekt door de invoering van vereenvoudigingen en door betere beheer- en controlesystemen in de programmeringsperiode 2007-2013, en de verschillende actieplannen laten geleidelijk een positief effect op de foutenpercentages zien. Er wordt een substantiële sprong voorwaarts mogelijk door een nieuwe generatie programma's die momenteel in voorbereiding zijn voor de volgende financiële periode; deze programma's moeten gericht zijn op het beter in evenwicht brengen van gerichte subsidiabiliteitscriteria, controlekosten en de kwaliteit van de uitgaven.

Met mijn collega-commissarissen deel ik echter de wens die in uw kwijtingsresolutie tot uitdrukking wordt gebracht: we willen zo spoedig mogelijk de meetbare versnelde voortgang zien die de laatste jaren is bereikt bij de verbetering van het financieel beheer van de Europese begroting, onder meer met een grotere verantwoordelijkheid en verantwoordingsplicht van de grootste belanghebbenden. Een nauwe en intensieve samenwerking tussen de Commissie en het Europees Parlement is in dit verband bevorderlijk. Maar we weten allemaal dat die niet voldoende is om hier en nu de concrete en duurzame voortgang te bespoedigen. Om te slagen hebben we een nieuw partnerschap nodig met alle belanghebbenden, vooral de actieve betrokkenheid van de lidstaten en de Europese Rekenkamer.

De Commissie wacht niet op de inwerkingtreding van de wijzigingen in het Financieel Reglement voordat zij de overheden van de lidstaten uitnodigt weer volledig hun verantwoordelijkheden te nemen, die bij het Verdrag van Lissabon zijn versterkt, maar loopt vooruit op maatregelen die essentieel zijn voor de verbetering van het financieel beheer.

Ik ben ook van mening dat de Rekenkamer een cruciale rol speelt door het afgeven van een onafhankelijke betrouwbaarheidsverklaring over het financieel beheer van de Commissie. Elke verandering in de verdeling van de betrouwbaarheidsverklaring per begrotingsterrein zou leiden tot verandering van het begrotingsdeel dat met de verschillende kleuren van de begrotingsterreinen samenhangt.

De Commissie zou het zeer toejuichen als de Rekenkamer in de nabije toekomst zou overwegen onderscheid te maken tussen begrotingsterreinen met een verschillend foutenrisico en ons informeert over de feitelijk toegevoegde waarde van de beheer- en controlesystemen die zijn ingevoerd bij de regelgeving 2007-2013. Ik hoop ook dat als de medewetgever heeft ingestemd met een aanvaardbaar foutenrisico, de Rekenkamer dit nieuwe concept in overweging neemt op de wijze die zij aangewezen acht.

Zoals gevraagd zal de Commissie een nieuwe agenda voor de periode vanaf 2010 opstellen en deze aan het Parlement toezenden. De Commissie zal haar uiterste best doen om samen met de andere betrokkenen de verlaging van de foutenpercentages te bespoedigen om ervoor te zorgen dat in 2014 nog eens 20 procent van de begroting een groene classificatie van de Europese Rekenkamer krijgt.

De betrokkenheid van alle belanghebbenden bij het gemeenschappelijke doel om het financieel beheer te verbeteren en de financiële belangen van de Unie te beschermen, zal de kern vormen van deze nieuwe agenda, die ik u de komende maand al zal toezenden. Met uw overwegingen in de resolutie over de kwijting voor 2008 zal terdege rekening worden gehouden. Ik verheug me op een constructief debat.

Michael Gahler, rapporteur voor advies van de Commissie buitenlandse zaken. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, in het begrotingsjaar 2008 zijn op de beleidsterreinen die onder de bevoegdheid van de Commissie buitenlandse zaken vallen, betalingen ter hoogte van circa 5 miljard euro verricht. De resultaten geven een aanhoudende

onderfinanciering van categorie IV te zien. De Rekenkamer heeft meerdere onnauwkeurigheden vastgesteld en bestempelt de systemen van de Commissie voor het toezicht op en de controle van de externe steun, de ontwikkelingshulp en het pretoetredingsgeld als slechts ten dele effectief. De Commissie wijst erop dat de Rekenkamer er een specifieke, zuiver jaarlijkse benadering op na houdt. De Rekenkamer kan het werk van de Commissie telkens maar voor een deel beoordelen door de meerjarige aard van de meeste programma's en de bijbehorende controlesystemen. Belangrijk vind ik dat de Rekenkamer niet rept over fraude of verduistering.

Het gaat er vooral om dat er op een zorgvuldige, zo doeltreffend mogelijke en nauwgezette wijze met de externe steun van de EU wordt omgegaan. Ook gaat het om gedetailleerde documentatie en rekenschap. Het is immers bijzonder vervelend als projecten niet op tijd worden afgerond of als de resultaten ervan in het ongewisse blijven. Dat ondermijnt het succes van ons buitenlands beleid. Dat de Rekenkamer minder fouten heeft vastgesteld, is een compliment voor de werkzaamheden van de vorige Commissie op het gebied van de externe steun, de ontwikkelingssamenwerking en het uitbreidingsbeleid.

Kennelijk beginnen ook de aanpassingen in het wettelijk kader vruchten af te werpen. Het speciale verslag van de Rekenkamer over de pretoetredingssteun aan Turkije bevat de eerste verwijzingen naar een verbeterde toewijzing van de steun die door het nieuwe pretoetredingsinstrument sinds 2007 mogelijk is gemaakt. Toekomstige verantwoordingsverslagen en controles moeten aantonen met hoeveel verantwoordelijkheidszin en hoe succesvol de begunstigden met de EU-steun omgaan. Het moet mogelijk zijn ons buitenlands beleid flexibel aan te passen om effectief voor onze buitenlandse belangen op te komen.

Wij verzoeken de Commissie derhalve om zorgvuldig te werk te gaan bij de verbetering van het Financieel Reglement, het nieuwe financiële kader en de begrotingshervorming en vooral bij de oprichting van de Europese Dienst voor extern optreden. Alles samen genomen kan ik echter, wat het beleidsterrein van de Commissie buitenlandse zaken betreft, adviseren kwijting te verlenen voor het begrotingsjaar 2008.

VOORZITTER: RAINER WIELAND

Ondervoorzitter

Ingeborg Gräßle, rapporteur voor advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de fungerend voorzitter van de Raad, mijnheer de commissaris, dames en heren, we hebben met elkaar een interessante ochtend beleefd. Het heeft me doen besluiten iets heel anders te gaan zeggen dan ik van plan was, omdat ik vind dat we niet zomaar aan de huidige gang van zaken voorbij kunnen gaan.

Het feit doet zich voor dat de kwijting totaal niet serieus wordt genomen, noch door dit Parlement, noch door de andere instellingen. De enige instelling die de kwijting wel serieus moet nemen is de Commissie, die in het Verdrag expliciet als adressaat is aangemerkt en als de instelling die aan kwijting is onderworpen. Voor geen van de andere instellingen is het vraagstuk van de kwijting in het Verdrag geregeld. Dat is voor ons een probleem. Denkt u zich eens in dat de Europese Dienst voor extern optreden over twee jaar niet aanwezig is als deze dienst een instelling wordt? Dan gebeurt hetzelfde als vandaag, dat wil zeggen dat alle andere instellingen het niet nodig achten om hier te verschijnen en aan te horen wat het Parlement als begrotingswetgever te zeggen heeft. De Raad is dit jaar een lovenswaardige uitzondering, net zoals vorig jaar het Zweedse voorzitterschap.

Indien wat hier gebeurt de basis moet voorstellen van het fundamentele recht van het Parlement dat aan de kwijting ten grondslag ligt, kan ik alleen maar waarschuwen voor de gevolgen als het onderhavige voorstel om de Europese Dienst voor extern optreden in een instelling te veranderen, wordt uitgevoerd. Het zou het einde inluiden van onze invloed, omdat het dan al te gemakkelijk is zich aan die invloed te onttrekken. De enige andere instelling die vertegenwoordigd is, is het Parlement. Ik bedank de Voorzitter van het Parlement van harte dat hij vanochtend is opgekomen voor onze rechten en dat hij met de andere instellingen in bespreking zal gaan.

Wat heeft ons kwijtingsrecht voor zin als wij dat recht niet serieus nemen en de andere instellingen niet dwingen het serieus te nemen? Daarom zullen we zelf heel goed moeten nadenken over hoe het met de kwijtingsprocedure verder moet. Zoals het nu gaat, kan het niet langer.

Ik zal het initiatief nemen en mij tot de Raad wenden. Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is de Raad een instelling geworden, net als de voorzitter van de Raad. Wij verwachten dat deze situatie zo spoedig mogelijk in het begrotingsrecht wordt gelegaliseerd. U moet er zelf voor zorgen dat uw situatie, en

ook die van de Raadsvoorzitter, op een begrotingsrechtelijk passende wijze wordt verankerd. Ik doe een klemmend beroep op u om hiervoor zorg te dragen.

Jutta Haug, *rappporteur voor advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het enige dat ik hier wil doen is een groot schandaal onder uw aandacht brengen. Het gaat over het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding, het ECDC in Stockholm. De hooggekwalificeerde medewerkers van dat Centrum werken sinds mei 2005 in een situatie waar de honden geen brood van lusten. De Zweedse regering is er nog steeds niet in geslaagd om met het ECDC een zetelovereenkomst te sluiten en dat terwijl zij dit Centrum zo graag wilde hebben, zoals alle lidstaten altijd azen op een agentschap.

De medewerkers van het centrum beschikken nog steeds niet over een identificatienummer, het zogeheten *folkbokföring-nummer*. Dit is een nummer dat overheden, instellingen en particuliere bedrijven gebruiken ter identificering van hun klanten. Dat betekent voor hen bijvoorbeeld dat hun in Zweden geboren kinderen niet worden ingeschreven, aanbieders van stroom, gas, telecommunicatie en televisie weigeren hun diensten te leveren, verhuurders geen langdurige huurovereenkomsten af willen sluiten en dat er een hoop gedoe is om toegang te krijgen tot artsen en ziekenhuizen. Voor de partners van de medewerkers schijnt het onmogelijk te zijn om in Zweden een zelfstandige onderneming te beginnen en het is voor hen vreselijk moeilijk om een baan te vinden. En zo kan ik nog wel even doorgaan. U moet begrijpen dat de medewerkers van het ECDC in Zweden hierdoor verstoken blijven van grondrechten die in het Europese recht verankerd zijn. Een en ander heeft ertoe geleid dat de hele zaak is terechtgekomen bij onze Commissie verzoekschriften. In ieder geval is de situatie onhoudbaar ....

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Wim van de Camp, *rappporteur voor advies van de Commissie interne markt en consumentenbescherming*. – Mijnheer de Voorzitter, bij het budget van de Commissie interne markt en consumentenbescherming over 2008 is niet meer zo veel op te merken. De bespreking in de commissie en in de verslagen heeft al veel helderheid gebracht. We hebben in 2008 een vrij stevige onderbesteding bij Solvit gezien, maar dat gaat zich in 2009 en 2010 herstellen. Toch wil ik bij de commissaris erop aandringen dat het budget voor Solvit gewoon goed gebruikt wordt. Ik begrijp dat als er een budget is, we dat verantwoord moeten uitgeven, maar ik zie nu toch dat er op dit terrein nog te weinig voorlichting gegeven wordt.

In het verlengde daarvan misschien alvast een opmerking over de dienstenrichtlijn, die in december 2009 werd ingevoerd. In de Europese Unie bestaat gewoon veel behoefte aan voorlichting over deze richtlijn.

Voorzitter, een ander punt betreft de feitelijke douanecontrole door de lidstaten. Niet direct een onderwerp dat we hier moeten bespreken, maar we zien wel dat de lidstaten de import van goederen te weinig controleren en ik doe nogmaals een beroep op de Commissie om met de lidstaten daar verder over na te denken, zodat de import van goederen in ieder geval goed gecontroleerd wordt.

Tot slot, Voorzitter – het is ook al door verschillende van mijn collega's en zelfs door de commissaris opgemerkt – de begrotingsregels zijn op een aantal punten nog steeds erg ingewikkeld en dat betekent ook dat de controlemechanismen die daarbij horen erg ingewikkeld zijn. Ik sluit me dus aan bij alle oproepen tot vereenvoudiging en in ieder geval tot verbetering.

Inés Ayala Sender, *rappporteur voor advies van de Commissie vervoer en toerisme*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u om het eerste gedeelte van mijn interventie alleen als punt van orde te behandelen, omdat ik graag voor het einde van dit debat zou willen weten of het Parlement de Europese Rekenkamer en de Raad heeft uitgenodigd om dit debat bij te wonen, en ik zou graag de documenten inzien of ontvangen. Ook zou ik graag willen weten – hoewel mevrouw Gräßle heeft gezegd dat het Zweedse voorzitterschap hier aanwezig was – of de Raad vorig jaar aanwezig was bij het debat over de kwijting.

Dan kunt u wat mij betreft nu de stopwatch indrukken voor mijn interventie over de kwijting voor het beheer op het gebied van vervoer. In de eerste plaats willen we opmerken dat we tevreden zijn over de hoge gebruikspercentages die de commissie heeft vastgesteld met betrekking tot de vastleggings- en betalingskredieten voor de trans-Europese netwerken, die op beide gebieden bijna 100 procent bedragen.

Uiteraard moeten de lidstaten vanuit hun nationale begrotingen voor een adequate financiering zorgen, maar toch wil ik er nog eens aan herinneren dat we in dit Parlement altijd voor meer geld voor de netwerken zijn geweest. We vertrouwen erop dat de herziening van de begroting voor de netwerkprojecten dit jaar, in

2010, de gelegenheid zal bieden om te evalueren of deze uitgaven toereikend en doelmatig zijn geweest. In elk geval is de controle op die uitgaven dat wel geweest.

Het stemt ons eveneens tevreden dat de jaarrekening van het Uitvoerend Agentschap voor het trans-Europees vervoersnetwerk regelmatig en wettig is, hoewel we ons zorgen maken over de achterstand bij het aanwerven van personeel. Het directoraat-generaal Mobiliteit en vervoer van de Commissie heeft ons echter medegedeeld dat die achterstand zal worden weggewerkt.

Anderzijds verontrust ons het lage gebruikspercentage voor de betalingskredieten voor de veiligheid in het vervoer, het nog lagere gebruikspercentage voor het Marco Polo-programma, dat op de steun van het Parlement kan rekenen, en ook het buitengewoon lage gebruik van de kredieten voor de rechten van passagiers.

Ook maken we ons zorgen, gezien het grote belang van het project, over het onvoldoende gebruik van de betalingskredieten voor Galileo, en we betreuren het totale gebrek aan gegevens over toerisme. We hopen dat dit in het nieuwe institutionele kader zal worden gecorrigeerd.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik sta in dubio of ik het woord zal nemen. Neem me deze punten van orde niet kwalijk. Ik wil allereerst de Raad verwelkomen en de minister bedanken voor zijn aanwezigheid. Voorzitter, ik meen dat het gebruikelijk is de Raad aan het woord te laten nadat de Commissie heeft gesproken. De Raad is voorafgaand aan het politieke debat echter niet aan het woord geweest, ook al heeft hij aan het eind van het debat gesproken. Het is wellicht een goed idee de Raad het woord te geven om te reageren op het standpunt van onze rapporteur, die voorstelt het verlenen van kwijting aan de Raad uit te stellen.

De Voorzitter. – We zullen een afspraak maken met de Raad over de vraag of de Raad het nodig vindt om het woord te voeren.

László Surján, rapporteur voor advies van de Commissie regionale ontwikkeling. – (HU) Kwijting is een rechtshandeling en ik denk dat de Commissie regionale ontwikkeling geen reden heeft om argumenten aan te dragen tegen het verlenen van kwijting. Tegelijkertijd is kwijting ook een politieke evaluatie. Het geeft opheldering over de vragen of we de doelen hebben gehaald die we ons in 2008 hebben gesteld en of we toereikende waarde hebben gekregen voor de uitgaven.

Bij de evaluatie van het cohesiebeleid doen er behoorlijk veel misvattingen de ronde, ook in dit Parlement. Ik wil zeer nadrukkelijk uw aandacht vestigen op het feit dat niet elke fout een geval van fraude is. Erg vaak overwaarden we de – overigens zeer terecht – kritiek van de Rekenkamer of een ander controleorgaan. Ik wil erop wijzen dat we geen transparante indicatoren hebben. We hebben een uniforme methodologie nodig voor het meten van efficiëntie, effectiviteit en zelfs de absorptiecapaciteit, die van grote betekenis is om te beoordelen hoe we verder moeten gaan met het cohesiebeleid.

In het jaar 2008 kwam slechts 32 procent van de uitgaven uit deze planningscyclus, terwijl de rest van het geld bestedingen zijn uit de cyclus van voor 2006. Daarom is het moeilijk te beoordelen hoe goed het ons is gelukt onze doelen te halen in 2008, in de nieuwe cyclus. Er waren lidstaten waar zelfs deze 32 procent niet werd gehaald. Iedereen is medeverantwoordelijk voor de vertraging in het gebruik van de fondsen. De voorstellen die de Commissie en het Parlement sinds 2008 als reactie op de crisis hebben gedaan in het belang van vereenvoudiging, dienden er voor om verbeteringen aan te brengen. De bal ligt nu bij de lidstaten; daar moet aanzienlijke vooruitgang worden geboekt.

Edit Bauer, rapporteur voor advies van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid. – (HU) Ik wil u eraan herinneren dat volgens artikel 8 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de bevordering van de gelijkheid tussen vrouwen en mannen een van de basisbeginselen van de Europese Unie is, een beginsel dat bij elke activiteit van de Europese Unie in ere moet worden gehouden en dat dus ook controleerbaar moet zijn in de kwijtingsprocedure voor de uitvoering van de begroting van de Europese Unie. Een onontbeerlijke voorwaarde hiervoor is dat de beschikbare statistische gegevens over het gebruik van de begroting op de juiste wijze uitgesplitst moeten zijn.

We moeten helaas vaststellen dat ondanks al onze inspanningen tot nu toe nog geen gegevens beschikbaar zijn die het mogelijk maken de begrotinguitgaven per geslacht te volgen. Dit heeft in de eerste plaats betrekking op de terreinen die juist zijn bedoeld om de opheffing van discriminatie te steunen, bijvoorbeeld via het Europees Sociaal Fonds.

Graag noem ik een concreet onderwerp: de vertraging van de oprichting van het Europees Instituut voor Gendergelijkheid. Dit instituut had in 2008 zijn werkzaamheden moeten aanvangen, maar in plaats daarvan

kunnen we pas in juni van dit jaar de officiële opening van het instituut verwachten. Dit werpt uiteraard ook diverse problemen op in het begrotingsproces. Gezien het feit dat de tussentijdse evaluatie van verscheidene meerjarige programma's in 2010 zal plaatsvinden, wil ik de Commissie opnieuw vragen een controle- en evaluatiesysteem uit te werken dat het mogelijk maakt bij de verschillende begrotingsposten de uitvoering van het gelijkheidsbeginsel en het effect van de uitgaven van de begrotingsposten op de vorming van ongerechtvaardigde verschillen na te gaan.

Gay Mitchell, rapporteur voor advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vanuit het oogpunt van ontwikkelingsamenwerking is het belang van de begrotingskwijting dat we de belastingbetalers in heel Europa ervan verzekeren dat het geld in de ontwikkelingslanden efficiënt en effectief wordt besteed, zowel wat betreft de doeltreffendheid van de hulp als wat betreft het behalen van ons doel om 0,7 procent van de begroting bij te dragen aan ontwikkelingshulp. We moeten ons huidige budget voor ontwikkelingshulp effectief gebruiken, dat wil zeggen, niet slechts meer hulp maar betere hulp geven.

We moeten EU-geld gebruiken als zaad waaruit lokale oplossingen ontspruiten. We moeten bijvoorbeeld kijken naar mogelijkheden om mensen in ontwikkelingslanden zeggenschap over hun eigen ontwikkeling te geven, en in het bijzonder naar het bevorderen van grondbezit voor personen, families en gemeenschappen.

Tallose vrouwen sterven ieder jaar in het kraambed. Aids, malaria en tuberculose eisen nog altijd ongeveer 4 miljoen levens per jaar. We hebben bijna 1 miljard ongeletterden in de ontwikkelingslanden. Daarom hebben we ons als Parlement, Commissie en Raad ten doel gesteld om 20 procent van de basisuitgaven te besteden aan onderwijs en gezondheid. Ik wil graag zien of we deze doelen hebben gehaald.

Telkens wanneer ik ontwikkelingslanden bezoek, valt het mij op hoe intelligent en ambitieus de jonge mensen zijn die ik ontmoet. Deze jonge mensen zijn in alle opzichten net zo begaafd als jonge mensen elders. Zij hebben kansen nodig en stimulansen om ondernemend te zijn. Investeren in onderwijs is hiervoor de sleutel. Daarom zijn het Parlement, de Commissie en de Raad deze doelen overeengekomen. We moeten nu met behulp van het controlesysteem zorgen dat we deze doelen halen.

In de enkele seconden die mij ter beschikking staan wil ik tegen het Parlement zeggen dat investeren in grondbezit in ontwikkelingslanden volgens mij een van de manieren is om mensen van hun verschrikkelijke armoede te bevrijden. Ik kan een voorbeeld geven van een land waar dat heeft gewerkt: in mijn eigen land in de achttiende en negentiende eeuw. De oorzaak van de verdeeldheid van Ierland is gelegen in het feit dat aan succesvolle mensen kleine stukken land werden gegeven.

We moeten ermee ophouden alleen aan mensen te denken in termen van hulp, maar daarentegen gaan denken aan mensen die de capaciteit hebben om zaken voor zichzelf te ondernemen als ze daarbij steun krijgen.

Ville Itälä, namens de PPE-Fractie. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de Raad bedanken en zeggen dat ik het waardeer dat de Raad hier aanwezig is, want het gaat erom of de Raad echt verantwoordelijkheid wil dragen voor het gebruik van het geld van de belastingbetalers en of de Raad het Parlement en de samenwerking respecteert. Het is daarom belangrijk dat de Raad aanwezig is.

Ik zal mij in mijn interventie richten op de kwijting van het Parlement en ik wil rapporteur Staes bedanken voor de uitstekende samenwerking. Ik ben het met zijn zeer goede basisidee eens dat het Parlement alleen goed kan functioneren als de besluitvorming voldoende open en transparant is. Op die manier kunnen wij schandalen voorkomen. Hoe klein de bedragen ook zijn, wij weten dat als er eenmaal fraude aan het licht komt, onze reputatie voor lange tijd is geschaad. Het is uiterst belangrijk dit te voorkomen. Het gaat niet om het geld van het Parlement, maar om geld van de belastingbetaler. Het systeem moet daarom waterdicht zijn, zodat wij er tot het eind toe verantwoordelijkheid voor kunnen dragen.

Het verslag van de heer Staes bevat veel goede beginselen, maar mijn eigen fractie is van mening dat het verslag korter en bondiger moet zijn en daarom hebben wij enkele zaken geschrapt. Bovendien zijn wij van mening dat het verslag concrete zaken moet bevatten die betrekking hebben op de activiteiten van de leden en het Parlement als geheel tijdens het feitelijke wetgevingswerk.

Wij hebben bijvoorbeeld enkele zaken met betrekking tot het gebouwenbeleid toegevoegd, want daarin moet nog veel worden verbeterd. Wij moeten een duidelijke verklaring krijgen voor het feit dat er op dit gebied problemen bestaan die stof bieden voor een langdurig debat. Wij willen weten waarom het bezoekerscentrum al een paar jaar achterloopt op de planning. Wat kan hierbij het probleem zijn? Wij willen antwoorden op deze vragen.

Hier zijn complimenten op hun plaats voor het feit dat het Parlement eindelijk een nieuw Statuut tot stand heeft gebracht voor de leden en de medewerkers. Het Statuut is weliswaar een grote stap vooruit, maar er valt nog veel te veranderen.

Ik kan als voorbeeld geven dat ik volgens het nieuwe Statuut eerst van hier, Straatsburg, naar Finland moet vliegen en pas daarna naar Brussel. Ook al zou ik morgen in Brussel een groep bezoekers krijgen of een verslag moeten voorbereiden, dan zou dat nog geen verschil uitmaken: ik mag niet van hier direct naar Brussel gaan. Als ik dat wel zou doen, dan zou ik geen reiskostenvergoeding of andere vergoedingen krijgen.

Ik begrijp niet waarom ons leven zo moeilijk moet worden gemaakt als wij weten dat de reis van hier naar mijn woonplaats Turku in Finland een dag duurt en de terugreis nog een dag als ik naar Brussel wil gaan om daar te werken. Toen ik vroeg waarom dit zo is geregeld, antwoordde de administratie dat ik via Rome of Athene naar Finland kan reizen. Ik heb in Rome of Athene echter geen kantoor of werk: dat is in Brussel.

Als wij twee vestigingsplaatsen hebben, dan moeten wij in beide plaatsen kunnen werken. Er zijn dus nog steeds zaken die wij op het rechte spoor moeten zetten. Daar zullen wij in het verslag van volgend jaar op terugkomen.

Edit Herczog, *namens de S&D-Fractie*. – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, graag begin ik met een woord van dank. Het uitstekende en grondige werk van de heer Staes en de Europese Rekenkamer heeft het mogelijk gemaakt dat we zorgvuldig verantwoording kunnen afleggen over het financieel beheer van 2008 door het Parlement. Tevens ben ik dank verschuldigd aan mijn collega's die met hun amendementen hebben bijgedragen aan de verfijning van het verslag.

Over de beoordeling van de feiten waren we het over het algemeen eens; de verschillen kwamen vooral naar voren in de manier waarop de ontdekte fouten zouden kunnen worden gecorrigeerd. Nu we stemmen over kwijting, nemen wij, de gekozen leden van het Parlement, de volledige wettelijke verantwoordelijkheid op ons voor de begroting van 2008. We verklaren aan de Europese burgers dat het Parlement de bestede gelden heeft aangewend voor de gestelde doelen en dit conform de regels heeft gedaan. In deze tijd waarin de crisis een grote last op de schouders van alle burgers legt, moeten we extra zorgvuldig zijn bij het uitgeven van het geld van de belastingbetalers. De verwachtingen die we van onszelf hebben, moeten hoger zijn dan de verwachtingen die we ten opzichte van anderen koesteren, want dit is de sleutel tot onze geloofwaardigheid en integriteit. Aan de andere kant moeten we ons er wel van bewust zijn dat de controle die we zelf uitoefenen op zich niet voldoende is om te garanderen dat we het geld op intelligente wijze en volgens de regels uitgeven. Die situatie kan alleen worden bereikt als we tevens een betrouwbaar, solide systeem van interne controles tot stand brengen. Wij socialisten vinden dat het belangrijkste punt. Daarom wil ik me daarop concentreren.

We moeten groot gewicht toekennen aan de adequate werking van het systeem interne controles bij de instellingen onder ons toezicht, want we zijn ervan overtuigd dat het beter is om problemen te voorkomen dan ze later te moeten oplossen. Een belangrijke garantie voor een goed functionerende interne controle is institutionele onafhankelijkheid. Deze waarborgt de objectiviteit en is in overeenstemming met de betreffende internationale accountancyregels en beste praktijken. De normen op zich garanderen echter geen effectief intern controlesysteem. In 2009 waren er verbeteringen op dit vlak. Er bestaat geen intern controlesysteem – hoe uitgebreid ook – dat geen fouten maakt, aangezien het om mensenwerk gaat, en daarom verlenen we elk jaar kwijting.

Ik vind het belangrijk om te benadrukken dat we alle amendementen hebben gesteund waarin concrete, haalbare en realistische voorstellen werden gedaan, en dat we alle algemeenheden hebben verworpen die ons standpunt niet verbeteren maar onduidelijker maken. We hebben alle voorstellen verworpen die de onafhankelijkheid van de fracties zouden beperken. We zijn ervan overtuigd dat de onafhankelijkheid en de financiële verantwoordelijkheid van de fracties binnen het Europees Parlement onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. De Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement doet haar werk in het volle besef van deze verantwoordelijkheid. Als de andere fracties hun eigen prestaties willen verbeteren, zouden ze dat ook moeten doen. Met deze gedachten verzoek ik u het verslag aan te nemen en het Europees Parlement kwijting te verlenen.

Gerben-Jan Gerbrandy, *namens de ALDE-Fractie*. – Voorzitter, ik ben een groot liefhebber van de Britse rockband Genesis. De band Genesis heeft een prachtig nummer gemaakt en dat heet *Dance on a Volcano*. Aan dat nummer moest ik deze week, die nogal door vulkaanas gedomineerd werd, denken. Niet om naar IJsland te gaan en te gaan dansen. Nee, ik dacht aan dit nummer *Dance on a Volcano* in verband met het debat dat wij hier vanmorgen houden over de verantwoording van de uitgaven in 2008, het jaar waarover de Europese Rekenkamer wederom geen goedkeuring kon geven. Daar zie ik de parallel met dansen op een vulkaan. Een

vulkaan die niet is gevuld met lava of met as, maar met wantrouwen, want Europa staat om allerlei redenen onder zware druk: druk op de euro, druk tussen communautaire en nationale visies. Dat zet deze spreekwoordelijke vulkaan al voldoende op scherp. Wat we niet kunnen gebruiken, is dat deze vulkaan uitbarst door een slechte financiële verantwoording, door wantrouwen bij de burgers.

Hoe gaan we dat voorkomen? Wat mij betreft kan dat maar op één manier: transparantie. Optimale transparantie bij alle instellingen. Bij de Raad, de lidstaten dus – ik ben blij dat de Raad alsnog aanwezig is – juist omdat deze de grootste bron is van de onregelmatigheden die jaarlijks geconstateerd worden. Ik roep de lidstaten ook op: maak uw uitgaven van Europees geld nu eindelijk eens inzichtelijk door jaarlijks openlijk verantwoording hierover af te leggen. Ik begrijp werkelijk niet waarom dat vanuit de lidstaten continu wordt tegengehouden. Ik ben ervan overtuigd dat, als de lidstaten op dezelfde manier met hun eigen geld zouden omgaan, dit onacceptabel voor de eigen burgers zou zijn.

Maar, eerlijk is eerlijk, grotere transparantie is ook nodig voor ons eigen Parlement. Bart Staes heeft terecht een zeer kritisch verslag opgesteld en na de vele verbeteringen die de afgelopen jaren zijn doorgevoerd, is het nu tijd om de ramen definitief open te gooien en de Europese burgers door openheid te laten zien dat wij verantwoordelijk met hun geld kunnen omgaan, want daar gaat het om.

Tot slot, Voorzitter, de onderlinge relatie tussen Raad en Parlement. Zo'n 40 jaar geleden vond men een *gentlemen's agreement* nodig om elkaar in relatieve rust te laten werken en niet vechtend over straat te rollen. Dat was toen heel nuttig. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat dit eigenlijk nu niet meer werkt, want we gaan nu wel vechtend over straat. Belangrijker vind ik echter nog dat Raad en Parlement intussen sterke volwassen instellingen zijn geworden en die moeten ook op een volwassen wijze elkaar kunnen controleren, zonder *gentlemen's agreement*. Ik zou graag de Raad, nu die aanwezig is, willen vragen of hij daarop kan reageren en of ook de Raad het mogelijk acht zonder *gentlemen's agreement* elkaar op een goede wijze te controleren.

Voorzitter, zonder *gentlemen's agreement* en met wederzijdse openheid kunnen Raad en Parlement in harmonie samen dansen, zonder angst dat de grond waarop ze dat doen onder hun voeten verdwijnt, zonder angst dat verder wantrouwen van burgers tot een uitbarsting leidt.

Bart Staes, namens de Verts/ALE-Fractie. – Voorzitter, collega's, mijnheer de commissaris, mijnheer de Raadsvoorzitter, ik spreek nu namens de fractie en niet als rapporteur voor de kwijting van het Parlement. Ik krijg daartoe later nog de kans.

Ik wil een aantal onderwerpen aansnijden. Eerst in verband met de kwijting van de Commissie. Het is een vraag zowel aan de commissaris als aan de Raad. Deze houdt verband met de vaststelling dat 80 procent van onze middelen eigenlijk in de lidstaten besteed wordt en dat wij als Parlement al jarenlang pleiten voor nationale beheersverklaringen. Collega Liberadzki heeft als rapporteur in een aantal paragrafen heel duidelijk omschreven welke nieuwe mogelijkheden er zijn. We hebben een nieuw verdrag, en de tweede alinea van artikel 317 van het nieuwe verdrag heeft nieuwe bewoordingen en maakt het mogelijk dat de Commissie met voorstellen komt om zo snel mogelijk verplichte nationale beheersverklaringen in te voeren. Ik zou u willen vragen, mijnheer Šemeta, om in uw repliek daarop in te gaan. Bent u bereid die mogelijkheid op te nemen? Nu zijn er vier lidstaten die dat al doen. Dat is een goede zaak, maar ze doen dat op vier verschillende manieren, dus laat ons dat een beetje op elkaar afstemmen.

De Raad zal zeggen: ja, maar er zijn praktische bezwaren, er zijn lidstaten die federale lidstaten zijn en die onderlinge entiteiten hebben, zoals België met Wallonië, Brussel en Vlaanderen, en hoe kan de nationale federale minister van België dan met een nationale beheersverklaring komen? Dat is toch geen probleem, collega's. Hij hoeft als nationale minister gewoon maar afspraken te maken met zijn regionale ministers, hun regionale beleidsverklaringen en beheersverklaringen in te wachten en met het geheel naar dit Parlement en naar de publieke opinie te komen. Dan kan hij zeggen, bijvoorbeeld, Wallonië en Brussel doen het goed, Vlaanderen doet het slecht, of omgekeerd, enzovoorts.

Tweede element. In de resolutie van de heer Liberadzki wordt ingegaan op het speciaal verslag van de Rekenkamer over de pretoetredingssteun aan Turkije. Ik denk dat die formulering niet al te goed is. Ze wordt een beetje misbruikt in sommige opzichten en sommige paragrafen om te interfereren in de toetredingsonderhandelingen. Ik heb samen met de heer Geier een aantal amendementen tot schrapping ingediend. Ik heb ook een voorstel gedaan om de tekst te verbeteren en ik zou de collega's willen uitnodigen daarover toch eventjes na te denken.

Tot slot aan de Raad. Mijnheer de Raadsvoorzitter, ik hoop dat u luistert. Wilt u straks in uw repliek zeggen of u al dan niet zult ingaan op het verzoek van de rapporteur, van de Commissie begrotingscontrole en van dit Parlement om vóór 1 juni 2010 te antwoorden en te komen met de stukken die gevraagd worden in de paragrafen 25 en 26 van de resolutie. Bent u bereid om nu al te antwoorden of u daarop al dan niet zult ingaan? Dit is voor ons van uitzonderlijk belang om te weten of de relaties tussen Raad en Parlement ordentelijk zijn of niet.

Richard Ashworth, *namens de ECR-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik spreek namens de Britse Conservatieven, die ook dit jaar weer tegen de kwijting van de begroting zullen stemmen. Dit is een standpunt dat we consequent hebben ingenomen, en dat zullen we blijven doen totdat we zien dat er een grotere urgentie wordt toegekend aan het verkrijgen van een positieve betrouwbaarheidsverklaring van de Rekenkamer.

Ik wil echter publiekelijk erkennen dat er door de vorige Commissie voortgang is geboekt bij het verbeteren van de normen voor het financieel beheer. De Rekenkamer wijst in het bijzonder op de voortgang die is geboekt op het gebied van landbouw, onderzoek, energie, vervoer en onderwijs. Ik prijs de Commissie voor de verbeteringen die zij heeft aangebracht. Dit is heel bemoedigend.

Maar er moet nog veel worden gedaan. De Rekenkamer heeft opnieuw kritische kanttekeningen geplaatst bij de zwakke plekken in de controles, bij talloze onregelmatigheden en bij de trage terugvordering van gelden die aan de Europese Unie verschuldigd zijn.

Hoewel de verantwoordelijkheid uiteindelijk bij de Europese Commissie berust, is het ook duidelijk dat het de lidstaten en de Raad zijn – de Raad in het bijzonder – die veel consciëntieuzer moeten zijn bij hun besteding van Europese gelden en die veel sterker moeten aandringen bij hun pogingen om een positieve betrouwbaarheidsverklaring te verkrijgen.

Wij functioneren uit hoofde van het Verdrag van Lissabon en als leden van het Europees Parlement zijn we het aan de Europese belastingbetalers verschuldigd dat we de bevolking kunnen verzekeren dat de begroting waar voor haar geld oplevert en dat de comptabiliteitsprocedures van de Europese Unie integer zijn. Totdat de Rekenkamer in staat is een positieve betrouwbaarheidsverklaring af te geven, zullen mijn partij en ik tegen de kwijting van de begroting blijven stemmen.

Søren Bo Søndergaard, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (DA) Mijnheer de Voorzitter, dit debat gaat over het feit dat wij als leden van het Europees Parlement, niet alleen gezamenlijk maar ook individueel, verantwoordelijkheid nemen voor het beheer van de gelden van de EU in 2008. Wanneer het debat voorbij is en de stemmen in mei zijn uitgebracht, zijn wij het die door de burgers ter verantwoording worden geroepen.

Ik wil als eerste zeggen dat onze fractie kritisch is over de manier waarop de EU het geld van de belastingbetalers heeft beheerd in 2008. Uiteraard zijn er ook vele goede elementen die geen kanttekeningen verdienen. Bovendien is er op sommige gebieden vooruitgang geboekt ten opzichte van 2007. Er zijn echter nog veel gebieden waarop we moeten erkennen dat zaken onaanvaardbaar zijn, bijvoorbeeld in verband met de boekhouding van de Commissie. Wat betreft de structuurfondsen concludeert de Rekenkamer dat ten minste – ik herhaal, ten minste – 11 procent van de middelen is uitbetaald in strijd met de regels. In enkele gevallen was dit te wijten aan fouten en omissies, in andere gevallen aan fraude en bedrog. Dit verandert echter niets aan het feit dat miljarden euro's alleen al op dit gebied niet hadden moeten worden uitbetaald.

Is dit acceptabel? We kennen inmiddels alle excuses. De Commissie zegt dat het de schuld is van de lidstaten, omdat zij verantwoordelijk zijn voor de controle. De lidstaten zeggen dat het de schuld van de Commissie is omdat de regels te ingewikkeld zijn, en zo wordt de verantwoordelijkheid van de een naar de ander doorgeschoven.

De vraag die we ons moeten stellen is: zouden we een boekhouding goedkeuren van een sportvereniging of een politieke partij waarin 11 procent van de uitgaven op een cruciaal gebied in strijd met de regels zijn verricht? Ik ben het eens met die collega's die zeggen dat er fundamentele, structurele veranderingen nodig zijn om deze situatie te wijzigen. Derhalve moet de kwijtingsprocedure worden gebruikt om dergelijke veranderingen door te drukken en moet ook de Raad onder druk worden gezet.

Vorig jaar april heeft het Parlement met een grote meerderheid geweigerd om kwijting te verlenen voor de begroting van de Raad voor 2007. We hebben destijds gezegd dat we tegenover de kiezers geen verantwoordelijkheid konden nemen voor de boekhouding zolang de Raad niet formeel wenste te vergaderen met de relevante commissies van het Parlement en niet in het openbaar op onze vragen wilde antwoorden.

Om onze goede wil te tonen hebben we in november alsnog kwijting verleend voor de begroting van de Raad, maar onder de duidelijke voorwaarde dat er dit jaar veranderingen zouden worden doorgevoerd.

Vandaag moeten we vaststellen dat deze veranderingen niet hebben plaatsgevonden. Om een concreet voorbeeld te noemen: jaar na jaar hevelt de Commissie miljoenen euro's van de begrotingspost voor vertalingen over naar de begrotingspost voor reizen, dat wil zeggen dat die miljoenen boven op de middelen komen die al in de post voor reizen zijn opgenomen. Daarom ligt het voor de hand om aan de Raad te vragen waarom dit gebeurt. Waar wordt al dat reisgeld voor gebruikt en welke landen profiteren ervan? De Raad wil deze vraag best informeel, zonder verslaggeving, beantwoorden, maar tot op de dag van vandaag (het kan zijn dat dit nog verandert) heeft de Raad geweigerd om deze vraag openlijk en publiekelijk te beantwoorden. Dit is gewoonweg niet goed genoeg. Daarom zijn wij van mening dat de kwijting voor de begroting van de Raad afhankelijk met worden gemaakt van een interinstitutionele overeenkomst waarin de verplichtingen van de Raad omtrent openheid en samenwerking met het Parlement duidelijk zijn vastgelegd.

Onze kritiek op de Raad is duidelijk en onze kritiek wordt gedeeld door vele collega's van andere fracties. Juist omdat onze kritiek duidelijk is, zijn we echter ook verplicht om kritisch te zijn op onszelf, wanneer het gaat om ons eigen financiële beheer, dat van het Europees Parlement. Derhalve vinden wij het betreuwenswaardig dat het verslag van de Commissie begrotingscontrole uiteindelijk minder kritisch is dan het oorspronkelijke verslag van de rapporteur was. Om deze reden zijn wij er voorstander van dat de kritische passages opnieuw in het verslag worden opgenomen. Ik hoop daarbij dat er bij de stemming in mei veel begrip zal zijn voor het feit dat juist onze bereidheid tot zelfkritiek meer kracht en autoriteit zal verlenen aan onze kritiek op en onze eisen aan de Raad en de Commissie.

Afsluitend wil ik alleen nog alle collega's in de Commissie begrotingscontrole bedanken, die zich dit jaar opnieuw hebben ingezet voor meer openheid en verantwoordelijkheid in de manier waarop de EU omgaat met het geld van haar burgers.

Marta Andreasen, namens de EFD-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de kwijting is een van de belangrijkste handelingen waarvoor wij verantwoordelijk zijn. Ons is in feite gevraagd de manier waarop het geld van de Europese belastingbetaler wordt besteed, goed te keuren en we moeten onze beslissing baseren op het verslag van de Europese Rekenkamer.

Het verslag van de Rekenkamer over 2008 staat slechts in voor 10 procent van de begroting. De rest wordt geteisterd door verschillende foutenpercentages. Zou een raad van bestuur in zo'n geval decharge verlenen voor het management van een onderneming? Natuurlijk niet.

De situatie is de afgelopen vijftien jaar hetzelfde gebleven en dit Parlement heeft altijd kwijting verleend op grond van verbeteringen in het gebruik van de middelen van de Europese Unie. Het spijt me dat ik het moet zeggen, maar wat de belastingbetalers willen weten is of hun geld in de juiste hoeveelheid naar de juiste persoon voor het juiste doel is gegaan. Dat moeten we voor ogen houden wanneer we beslissen over kwijting.

De enige vooruitgang die in de loop van de jaren door de Commissie, het Parlement en de Raad is geboekt, is het verschuiven van de verantwoordelijkheid naar de lidstaten. Hoewel het waar is dat de programma's in de lidstaten worden uitgevoerd, is de Europese Commissie de instelling waaraan de Europese belastingbetalers hun geld toevertrouwen. Zij is de instelling die geld beschikbaar stelt en zij moet daarom de nodige controles uitoefenen voordat ze dit doet.

Om de zaak nog erger te maken spreken de Commissie en het Parlement momenteel over een aanvaardbaar foutenrisico. Waarom zouden we willekeurig welke fout – de nieuwe naam voor onregelmatigheid – aanvaarden als de financiële complexiteit van de Europese Unie vergelijkbaar is met die van een middelgrote bank? Vorig jaar is de kwijting van de Raad opgeschort van april tot november omdat dit Parlement zei niet tevreden te zijn met diens financieel beheer, ook al was dat beheer niet door de Rekenkamer bekritiseerd. Toen de situatie in november niet was veranderd, besloot dit Parlement alsnog tot kwijting van de Raad. Nu zijn weer alle kanonnen gericht op de Raad en wordt weer opschorting voorgesteld.

Zijn we serieus bezig met onze verantwoordelijkheid of spelen we hier een politiek spelletje? Is kwijting een interinstitutioneel spel, zoals in het verleden wel is gezegd? Kunnen belastingbetalers dit spel nog langer dulden? Het gaat om hun geld.

Collega's, ik roep u allen op uw verantwoordelijkheid met gepaste zorgvuldigheid uit te oefenen en geen kwijting te verlenen aan de Commissie, het Parlement, de Raad, het Europees Ontwikkelingsfonds en de Rekenkamer, die de verklaring over de financiële belangen van haar leden niet publiceert, totdat al deze instellingen een bewijs van goed financieel beheer hebben geleverd.

Ryszard Czarnecki, *rapporteur*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, er is een probleem. Ik zie op het bord de naam van minister Lopez Garrido, die namens de Raad zal spreken. Hij zal willen ingaan op wat ik gezegd heb over de begroting van de Raad en het feit dat deze begroting en andere documenten niet uitgevoerd zijn, maar deze woorden heeft hij niet gehoord want hij kwam veel te laat.

De Voorzitter. – Mijnheer Czarnecki, ik verzoek u het woord te nemen over een motie van orde.

Ryszard Czarnecki, *rapporteur*. – (PL) Ik wilde heel kort opmerken dat ik mijnheer de minister de kans wilde geven om op mijn verwijten te reageren en ik zou graag een minuut de tijd krijgen om ze in het kort te herhalen.

De Voorzitter. – U hebt gelijk: de heer Lopez Garrido staat op de sprekerslijst. We zullen zien. Hij heeft dezelfde vrijheid om te spreken als u.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat alle leden van de Commissie begrotingscontrole het over één punt eens zijn, namelijk dat we oplossingen nodig hebben voor de problemen rond het EU-systeem van agentschappen. Ik heb elf oplossingen in gedachten. Met die oplossingen kunnen we jaarlijks een half miljard euro besparen zonder dat de kwaliteit van het bestuur eronder lijdt.

Die elf oplossingen zijn de volgende. 1) Er moet een toereikende primaire wetgevende grondslag worden vastgesteld. Ook het Verdrag van Lissabon voorziet namelijk niet in zo'n grondslag. 2) Een onmiddellijke bevestiging van het aantal agentschappen totdat een onafhankelijke analyse voor eens en altijd de meerwaarde van deze decentralisering heeft aangetoond. 3) De sluiting van zeven agentschappen en de samenvoeging van de bestuurstaken van afzonderlijke agentschappen. 4) Voortaan moet voor elk agentschap één enkele EU-commissaris verantwoordelijk zijn en horizontale vraagstukken dienen onder de bevoegdheid van de EU-commissaris voor interinstitutionele zaken en beheer te vallen. 5) Het aantal leden van de raad van bestuur moet worden teruggebracht. Het aantal volledige leden mag niet hoger zijn dan 10 procent van het aantal ambten, met een maximum van twintig. 6) Er moeten criteria komen waaraan de vestigingsplaatsen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een agentschap, en afgaande op de woorden van mevrouw Haug zijn die criteria dringend nodig. 7) EU-agentschappen moeten worden vrijgesteld van het Statuut van de ambtenaren. 8) Alle directeuren van agentschappen moeten door de Commissie worden voorgedragen, en pas nadat zij door het Europees Parlement zijn gehoord en het Parlement met hun benoeming heeft ingestemd dienen zij voor een vaste termijn te worden gekozen. 9) Een duidelijke prestatieovereenkomst tussen de Commissie en de agentschappen met duidelijk vastgelegde kwantitatieve criteria die door de Europese Rekenkamer in een jaarlijkse prestatierangorde worden samengevat. 10) Alle agentschappen dienen financiële gegevens te registreren in een databank. Dat maakt het voor ons als begrotingsrapporteurs gemakkelijk om statistische analyses te maken. Dat is nu nog niet mogelijk, omdat de gegevens op papier worden aangeleverd. 11) Het subsidiariteitsbeginsel. De Commissie heeft het motiveringsvereiste tot dusver buiten beschouwing gelaten.

Goed, de oplossingen liggen op tafel. Mijnheer Geier, mevrouw Gräßle, het wordt tijd dat u ze hier in het Parlement in aanmerking neemt.

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, het is mij een groot genoegen om aan dit debat deel te nemen, hoewel ik niet officieel ben uitgenodigd. Ik ben door het Europees Parlement niet officieel uitgenodigd om dit debat bij te wonen, maar toen ik vernam dat dit Parlement en enkele afgevaardigden mijn aanwezigheid hier verlangden, ben ik onmiddellijk en met veel genoegen gekomen om dit debat bij te wonen.

Naar mijn mening is de uitvoering van de begroting van de Raad voor 2008 correct geweest, en dat is ook af te leiden uit het jaarverslag van de Europese Rekenkamer. In enkele interventies – bijvoorbeeld in die van de heer Søndergaard – is gesproken over transparantie, over gebrek aan transparantie of over onvoldoende transparantie. Ik wil in dit verband heel duidelijk zijn: de Raad is van oordeel dat de wijze waarop de begroting is uitgevoerd volstrekt transparant is, en dat de Raad de eisen, zoals die zijn neergelegd in het Financieel Reglement, derhalve correct toepast.

Bovendien publiceert de Raad, zoals u weet, op zijn website een verslag over het financieel beheer van het voorgaande jaar. Ik wil uw aandacht vragen voor het feit dat de Raad op dit moment de enige instelling is die een voorlopig verslag heeft gepubliceerd over de jaarrekening van 2009, zodat het publiek daar kennis van kan nemen.

Daarnaast hebben de voorzitter van Coreper en de secretaris-generaal van de Raad enige tijd geleden, om precies te zijn op 15 maart, een ontmoeting gehad met een delegatie van de Commissie begrotingscontrole van het Europees Parlement. Tijdens deze vergadering is alle gevraagde informatie met betrekking tot de punten en vragen van de commissie in verband met de uitvoering van de begroting van de Raad over 2008 aan de commissie overhandigd.

De heer Gerbrandy vroeg naar de noodzaak om vooruitgang te boeken met de wederzijdse controle van beide instellingen wat betreft begrotingsaangelegenheden, zonder *gentlemen's agreement*. Dat is wat de heer Gerbrandy heeft gezegd. Als het Europees Parlement dat akkoord wil herzien, is de Raad bereid om dat te overwegen, om over een nieuw akkoord te praten op basis van wederkerigheid tussen de beide instellingen. Daarom is er geen enkel probleem om over die situatie te discussiëren en tot een nieuw akkoord te komen dat beter is, indien mogelijk, dan het akkoord dat we nu hebben.

Dat is wat de Raad wil opmerken naar aanleiding van het debat van vanochtend. Ik dank u zeer voor de mondelinge uitnodiging om hier te komen, maar, nogmaals, officieel ben ik niet uitgenodigd voor dit debat.

De Voorzitter. - Dank u, minister. Hartelijk dank dat u zo vriendelijk was om aan ons verzoek gevolg te geven. Dat geeft mij aanleiding om te zeggen dat de Commissie ook nooit een formele uitnodiging voor deze vergadering ontvangt. Ik ben al enige tijd lid van dit Parlement en ik heb gemerkt dat dit soort gevallen, als de Raad hier vertegenwoordigd is terwijl dat niet echt noodzakelijk is, in sterke mate bijdraagt aan het succes van het voorzitterschap. Wat dat betreft wil ik u nogmaals hartelijk danken.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Šemeta, minister López Garrido, nogmaals dank voor uw aanwezigheid. Ik wil allereerst mijn collega Boguslaw Liberadzki bedanken, aangezien ik namens de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) het woord neem over het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie.

Ook wil ik mijn dankbaarheid betuigen aan de rapporteurs van de andere fracties en aan de Rekenkamer, met name haar voorzitter, de heer Caldeira, die enorm zijn best doet om deze buitengewoon ingewikkelde procedures voor ons inzichtelijk te maken.

Onze fractie gaat het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie goedkeuren, mijnheer Šemeta, hetgeen mede te danken is aan uw voorganger, de heer Kallas, die met name tijdens de vorige zittingsperiode intensief met ons heeft samengewerkt om deze positieve ontwikkelingen mogelijk te maken.

Allereerst wat de jaarrekening betreft. De Rekenkamer heeft hierover een positieve betrouwbaarheidsverklaring afgegeven. Daarom, mijnheer Ashworth, zullen de Conservatieven wellicht op zijn minst vóór de jaarrekening stemmen. Ik wilde van de gelegenheid gebruik maken om de heer Taverne en zijn voorganger, de heer Gray, te bedanken.

Ten aanzien van de balans kan ik slechts opnieuw mijn bezorgdheid uiten over het negatieve eigen vermogen van 50 miljard euro, en ik snap nog altijd niet waarom we de vorderingen die we op de lidstaten hebben niet in de boeken opnemen; deze bedragen pakweg 40 miljard euro en vertegenwoordigen de aan personeel uit te keren pensioenen.

Wat de rechtmatigheid en de regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen betreft, zeggen sommigen dat de verklaring van de Rekenkamer negatief is. In feite hebben wij geen flauw idee. Ik heb die verklaring gelezen en nog eens gelezen. Wij weten niet of wij krachtens artikel 287 van het Verdrag al dan niet een positief oordeel hebben over de onderliggende verrichtingen. De Rekenkamer heeft ons een aantal adviezen gegeven – vijf paragrafen – maar wij tasten in het duister. Daarnaast stelt de resolutie voor dat de Rekenkamer deze in het Verdrag vastgelegde taak vervult. Met het oog hierop moeten we bijeenkomen om al deze kwijtingsprocedures inzake de controlekosten te herzien.

Wat de methodes betreft, vragen wij onze regeringen om nationale betrouwbaarheidsverklaringen die we nooit zullen krijgen. Ik stel voor de controle-instanties te betrekken bij de auditketen zodat ze certificaten aan hun regering kunnen overleggen, die dan worden opgenomen in de kwijtingsprocedure.

Ik stel tevens voor de termijnen te verkorten. Zegt u nou zelf: we zijn in april 2010 en we hebben het over de begroting van 2008. We moeten de termijnen verkorten. Ik stel een studie naar de geconsolideerde rekeningen voor. Ik ben het er niet mee eens de kwijting aan de Raad uit te stellen, omdat de Rekenkamer geen opmerkingen over de Raad heeft gemaakt.

Tot slot, Voorzitter, stel ik voor een interinstitutionele conferentie te organiseren met de Commissie, de Raad, alle nationale parlementen, die de uitvoerende macht controleren, en de nationale controle instanties, teneinde onze kwijtingsprocedure op uiterst technische terreinen te ontwikkelen en de zaken een stuk duidelijker te maken dan nu het geval is.

Barbara Weiler (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, vertegenwoordigers van de Commissie en vooral de Raad, dames en heren, ieder jaar is het weer hetzelfde liedje; er wordt gewag gemaakt van verbeteringen in de wijze waarop de verdeling van de Europese financiële middelen wordt afgewikkeld. Bij alle instellingen en organen geschiedt de uitgavencontrole correcter en efficiënter en is er meer transparantie voor het Parlement en voor de burgers. Het eerste teken dat er ook veranderingen plaatsvinden bij de Raad is zijn aanwezigheid hier in het Parlement. Dat vinden wij heel fijn, het doet ons deugd – dat hebt u gehoord – maar het is natuurlijk niet voldoende. Uw mening dat u voor volstrekte transparantie hebt gezorgd en onze mening dat u nog geen antwoord hebt gegeven op de vragen die wij in het debat van eind november hebben gesteld, zorgen voor een discrepantie waaruit blijkt dat wij nog steeds niet zo goed met elkaar samenwerken als we zouden moeten. U sprak over het akkoord van 1970, waarin u correcties wilt aanbrengen en dat u wilt herzien. Dat is heel mooi, maar het gaat hier om verwachtingen die niet nieuw zijn. We hebben het zelf al een paar keer ter sprake gebracht en toch weet u het zo te brengen alsof het iets volkomen nieuws is.

De Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement zal het verslag-Czarnecki steunen. Wij delen zijn kritiek en ook die van andere fracties. Wij verlenen geen kwijting aan de Raad, vandaag niet en ook niet volgende maand. Het voorstel van mevrouw Andreasen heeft me dan ook verbaasd, omdat ik uiteraard van mening ben dat de lidstaten voor 80 procent van de financiële middelen verantwoordelijk zijn. Dat ontheft de Raad niet van zijn verantwoordelijkheid; de Raad is per slot van rekening geen vierde of vijfde instelling in de EU – hij werkt samen met de lidstaten.

Onze kritiek – ik geef het toe – blijft echter zonder gevolgen. De heer Audy gaf al aan dat wij onze instrumenten verder moeten ontwikkelen. Elk jaar geven wij de Raad een gele kaart door geen kwijting te verlenen, maar er gebeurt niets. Wij moeten onze instrumenten dus verder ontwikkelen: niet alleen robuuste kritiek leveren, maar daaraan gevolgen verbinden – zeggen wat er gebeurt als de Raad niet met ons samenwerkt. Dat betekent eventueel ook constitutionele hervormingen.

De Voorzitter. – Hartelijk dank, mevrouw Weiler. Dames en heren, ik heb zojuist in het Reglement gekeken: we mogen in de plenaire vergadering geen liedjes zingen zonder eerst de Conferentie van voorzitters om toestemming te vragen. Maar het is wel toegestaan om een collega te feliciteren. De heer Chatzimarkakis, die vandaag jarig is, krijgt het woord voor tweeënhalve minuut. Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Dank u, mijnheer de Voorzitter, dat is aardig van u. Commissaris Šemeta, de aanneming van de verslagen over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de begroting van de Europese instellingen en organen is een van de belangrijkste plichten van de Europese volksvertegenwoordiging. De manier waarop de EU omspringt met het zuurverdiende geld van de belastingbetalers is van cruciaal belang voor de acceptatie van het Europese eenwordingsproject.

Om te beginnen bedank ik alle rapporteurs voor hun werk. Ik bespeur in de verslagen zowel lichtpunten als schaduwzijden. De lichtpunten zie ik bij de uitvoering van de begroting in het algemeen. Het is inmiddels zo dat daar waar de EU zelf de middelen controleert en beheert, overal volgens de regels wordt gewerkt. Of alles even efficiënt verloopt, is vers twee. Het Europees Parlement moet zich meer bezighouden met de doelmatigheid van het beleid, de beleidsvraagstukken en de tenuitvoerlegging, vooral met het oog op de agenda voor 2020.

De schaduwzijden liggen op het gebied van het cohesiebeleid. 11 procent is niet volgens de regels verlopen – dit percentage is te hoog. Het is daarom van groot belang dat de EU meer doet om ten onrechte en onregelmatig uitbetaalde bedragen terug te vorderen. Ook het Parlement heeft dat erkend. De Commissie begrotingscontrole heeft daarom in dit verband een amendement van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa aangenomen. Wij willen dat geld voor 100 procent terug.

Voor het jaar 2010 is mij de eer te beurt gevallen te zijn verkozen tot rapporteur voor het verlenen van kwijting aan de Europese Commissie. Als gevolg van de vertraagde inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zal dat geen eenvoudige opgave zijn. We moeten vooral zien te voorkomen dat er door de nieuwe bevoegdheden van de afzonderlijke commissarissen meer ondoorzichtigheid, meer onduidelijkheid op het terrein van de verantwoordelijkheden ontstaat. Dat moeten en zullen wij nauwgezet in de gaten houden.

Laat ik er twee onderwerpen uitpakken: de niet-gouvernementele organisaties en het *gentlemen's agreement*. In 2008 en 2009 heeft de Europese Unie meer dan 300 miljoen euro uitbetaald aan ngo's, waaronder gerenommeerde instellingen als het Duitse *Welthungerhilfe*, maar ook organisaties die de naam van de Europese Unie door het slijk willen halen, zoals *Counter Balance*, dat zijn pijlen heeft gericht op de Europese Investeringsbank. Dat is onaanvaardbaar en daarom moeten we maatregelen nemen. Er moet een register en een definitie komen van zulke ngo's, want er gaat een hoop belastinggeld naartoe.

Wat betreft het *gentlemen's agreement* wil ik mijn dank betuigen aan de heer López Garrido. Ik wil u bedanken voor uw komst. Dat dit 'herenakkoord' na veertig jaar op de helling gaat en wordt herzien, zou ik hier als historisch willen bestempelen. Daarmee wordt een grote stap gezet. Vanwege de belangrijke rol die ons als Parlement door het Verdrag van Lissabon is toebedeeld, is het ook een noodzakelijke stap. We moeten zorgen voor transparantie, bij ons en bij de Raad.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, opnieuw wordt dit Parlement afgescheept met rekeningen die beneden de maat zijn, met de vraag om daarvoor kwijting te verlenen. Dit zijn rekeningen waarvoor de Rekenkamer heeft geweigerd een positieve betrouwbaarheidsverklaring af te geven – rekeningen die niet voldoen aan de criteria van rechtmatigheid en regelmatigheid. De Rekenkamer heeft opnieuw gezegd dat deze rekeningen veel onregelmatigheden bevatten en toch worden we geacht ze als hamerstuk goed te keuren.

Ik ben blij dat mevrouw Mathieu een opschorting van de kwijting heeft aanbevolen voor de rekeningen van de Europese Politieacademie. We zullen die aanbeveling steunen omdat OLAF meer tijd nodig heeft om zijn onderzoek af te ronden. Er zijn beschuldigingen geuit over frauduleuze activiteiten bij de Politieacademie, waaronder het gebruik van belastinggeld door personeel voor de aanschaf van meubels voor eigen gebruik.

Ik kan het Parlement vertellen dat de Britse Conservatieven deze onregelmatigheden niet zullen accepteren. We zullen weigeren kwijting te verlenen tot het moment dat de Rekenkamer een positieve betrouwbaarheidsverklaring afgeeft.

Het vertrouwen in politici heeft een ongekend dieptepunt bereikt en het zal ons aanzien nog verder doen afnemen als men ziet dat we een dergelijke verspilling door de vingers zien. Iedere keer als we voor ondermaatse rekeningen kwijting verlenen, moedigen we meer verspilling en meer fraude aan. Iedere keer als we stemmen voor het verlenen van kwijting, zenden we een signaal aan de Raad, aan de Commissie en aan onze kiezers dat we deze kwestie niet serieus nemen.

Mijn partij zal vooral zorgvuldig bekijken hoe de Labour- en LibDem-leden van het Europees Parlement besluiten over deze kwestie te stemmen. Zij kunnen niet in eigen land betogen dat ze verandering in de politiek willen brengen – de opschoning en hervorming van de politiek – en toch, jaar na jaar, stemmen voor aanvaarding van deze ondermaatse rekeningen. Iedereen die de hervorming van dit systeem en de bescherming van de belastingbetaler ernstig neemt, moet tegen het verlenen van kwijting stemmen.

Bastiaan Belder (EFD). - Mijnheer de Voorzitter, door het hoge foutenpercentage ben ik kritisch over kwijtingverlening aan de Europese Commissie. We doen nog steeds te weinig aan de vereenvoudiging van de regels, zeker voor de structuurfondsen. Vier onafhankelijke adviescolleges deden een voorstel waarop de Europese Commissie nog onvoldoende reageerde. Onafhankelijke, externe toetsing binnen de Dienst voor effectbeoordelingen van de Europese Commissie is echt onmisbaar. Als dit invulling krijgt door de groep op hoog niveau van de heer Stoiber, dan dient die groep ook voldoende middelen voor de noodzakelijke secretariële ondersteuning te ontvangen. Bovendien is een breder mandaat nodig. Terugdringen van niet alleen de administratieve lasten, maar evenzeer de inhoudelijke nalevingskosten. Het mandaat mag evenmin beperkt blijven tot de bestaande regelgeving. Ook de nieuwe wetgeving verdient kritische doorlichting. Dan dragen wij, mijnheer de Voorzitter, bij aan een structurele vermindering van de regels die overheden en bedrijven nodeloos hinderen in hun functioneren.

Monika Hohlmeier (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil allereerst ingaan op de problemen bij de ontwikkelingshulp, die bijna altijd worden benadrukt door de Rekenkamer, en mijn dank uitspreken voor de samenwerking met Ayala Sender, die buitengewoon prettig is verlopen.

Als eerste noem ik de veel voorkomende problemen op het gebied van begrotingssteun. In sommige gevallen is het zelfs zo dat begrotingssteun, die bedoeld is om de bevolking een beetje te helpen, deels door corrupte en totalitaire regimes gebruikt wordt om ongewenste bevolkingsgroepen en soms ook kritische burgers te onderdrukken. Ik ben uiterst kritisch gestemd over deze begrotingssteun en vind dat deze moet worden beperkt of beëindigd voor landen waar duidelijk problemen zijn bij de besteding ervan.

Ten tweede is het nog steeds zo dat er bij betalingen vaak fouten worden gemaakt. Ook de coördinatie en doeltreffendheid van ontwikkelingshulpprojecten laten in veel landen bij verschillende instellingen en op verschillende niveaus te wensen over, terwijl verder vaak geen sprake is van duidelijke prioriteiten. Er moeten absoluut prioriteiten gesteld worden om projecten duurzamer en effectiever te maken in die landen waar mensen werkelijk in grote nood verkeren.

Bovendien vond en vind ik het van essentieel belang dat ontwikkelingshulp en ook de fondsen voor ontwikkelingshulp worden geïntegreerd in de algemene begroting.

Wat de pretoetredingssteun voor Turkije betreft: het heeft mij verrast dat de volstrekt normale kritiek, die bij andere landen al lang tot opschorting of stopzetting van de financiële steun zou hebben geleid, zo snel een obstakel is geworden in de samenwerking tussen Turkije en de Commissie. Ik vind het niet meer dan normaal dat er eerst een strategie en doelstellingen worden geformuleerd, waarna men overgaat tot het vaststellen van termijnen, het projectkader, de normen voor de meetbaarheid en vervolgens ook de prestatiebewaking.

Als aan dit alles echter voorbijgegaan wordt en er projecten worden uitgevoerd die vervolgens tot succes worden uitgeroepen, zet ik mijn vraagtekens bij de wijze van uitvoering van het programma. Daarom ben ik er persoonlijk van overtuigd dat ten minste een deel van de middelen moet worden achtergehouden totdat zeker is dat de middelen op correcte wijze worden uitgegeven. We hebben nu een compromis bereikt, maar we moeten dit punt nauwlettend in het oog te houden, want het raakt ook andere landen zoals Bulgarije, Roemenië en Griekenland. Ik acht het noodzakelijk dat iedereen op dezelfde manier behandeld wordt, niet verschillend.

Daarom wil ik dat er binnen het gebouwenbeleid een gebouwenstrategie voor de middellange termijn komt met een heldere bouw- en financiële planning. Voor grote projecten moeten eigen begrotingsonderdelen worden voorzien waarbij de rapportage geschiedt op basis van de voortgang van de bouwwerkzaamheden. Daarnaast moeten we geen kosten meer betalen voor financiële intermediairs. Omdat onze instellingen groot zijn, hebben we gebouwen nodig en die moeten zorgvuldig en transparant gepland worden.

Mijn laatste punt is dat ik vind dat de programma's dringend moeten worden vereenvoudigd omdat hun complexiteit de oorzaak is van de problemen in de betreffende landen. Ik hoop dat op dit punt eindelijk de daad bij het woord zal worden gevoegd.

(Applaus)

Jens Geier (S&D). - *(DE)* Mijnheer de Voorzitter, commissaris, minister López Garrido, het doet mij genoegen dat u hier aanwezig bent en zo laat zien dat de Raad waarde hecht aan dit belangrijke debat. Dames en heren, de volgende truc kent u allemaal: om iemand in verlegenheid te brengen, stelt u hem een vraag als "Slaat u uw kinderen eigenlijk nog steeds?" Ook als uw gesprekspartner dit ontkent, heeft hij impliciet toegegeven dat hij zijn kinderen in het verleden wel heeft geslagen.

Het kwijtingsverslag voor het Parlement van Bart Staes, aan wie ik mijn dank wil uitspreken, is een kritisch verslag en volgens mij in sommige opzichten volgens deze logica opgebouwd. Zelfkritiek is goed maar moet wel treffend zijn. Ik heb tal van discussies in mijn fractie gevoerd over de wijze waarop we bepaalde formuleringen over de kwijting van het Parlement zouden kunnen afwijzen. Daarbij zijn sommigen van ons in ons thuisland behoorlijk onder druk komen te staan.

De redenen waarom we bepaalde formuleringen hebben afgewezen, wil ik u niet onthouden. Er worden voorstellen gedaan, die al realiteit zijn. Men kan hiertoe opnieuw besluiten, maar waarom? Er worden voorstellen gedaan die niet nuttig zijn, zoals bijvoorbeeld het idee om van de Commissie begrotingscontrole een soort tweede, interne auditinstantie te maken of een bemiddelaar tussen het Bureau en de plenaire vergadering. Er worden in dit verslag veel goede voorstellen gedaan, die echter stuk voor stuk al zijn aangenomen.

Dan zijn er nog voorstellen in dit verslag die maar een deel van de realiteit schetsen, zoals bijvoorbeeld in het voorliggende amendement 26. In dit amendement wordt voorgesteld om een intern controlesysteem in te stellen bij de fracties van het Parlement. Niets zou vanzelfsprekender moeten zijn. Precies om die reden bestaat zo'n systeem al lang in de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement. Als mijn fractie dit voorstel zou goedkeuren, zouden we doen alsof we op dit punt tekortschieten. We kunnen daarom, zoals middels dit voorbeeld is toegelicht, alleen onze instemming geven als deze realiteit ook in het verslag genoemd wordt. Ik zou daarom willen voorstellen aan dit gedeelte de volgende formulering toe te voegen: "zoals het geval is in de S&D-Fractie".

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, ook al resten er nog heel wat problemen, de controles en audits van de communautaire middelen worden steeds grondiger en beter. We zien het resultaat ervan, en dat is verheugend, maar er kan meer worden gedaan. Ons motto zou moeten zijn dat er geen cent verspild mag worden. Wat de ontwikkelingsfondsen betreft is de EU de grootste donor ter wereld. Het is goed dat we verschil uitmaken in de wereld en onze solidariteit met de armsten van de wereld tonen. Ik denk dat de burgers van de EU daaraan met plezier hun steentje bijdragen, maar het geld moet wel op de best mogelijke manier worden gebruikt. Het mag niet naar corrupte leiders gaan die hun eigen zakken vullen en we mogen ook geen geld verspillen aan projecten en investeringen die niet toekomstgericht zijn en waarvan de kwaliteit te wensen overlaat.

Wat dat betreft, rust er op ons hier in het Parlement een bijzondere verantwoordelijkheid. In de commissie heb ik enkele amendementen ingediend die door de rapporteur relatief welwillend zijn behandeld. De EU moet duidelijker zijn en eisen dat de landen die steun van haar krijgen, de meest fundamentele mensenrechten handhaven, zoals de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid. Momenteel is dat helaas niet het geval.

Staat u mij toe een heel duidelijk voorbeeld te geven: de steun van de EU aan Eritrea. Mensen die in Eritrea kritiek uiten op het regime worden in de gevangenis gegooid, zonder proces en zelfs zonder te weten waarvan zij beschuldigd worden. Ze zitten jarenlang opgesloten in erbarmelijke omstandigheden. Wat hebben ze gedaan? Ze hebben kritiek geuit op de leiding en de president van het land.

Op dit punt zouden we duidelijker moeten zijn. De EU moet het verstrekken van hulp afhankelijk kunnen maken van de eerbiediging van de meest fundamentele mensenrechten door de begunstigde landen, en ik vind dat het verslag in dit opzicht krachtiger en duidelijker had moeten zijn. Ik denk dat de Europese belastingbetalers dat van ons verwachten.

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, het verslag van collega Staes bevat een heel belangrijke paragraaf die getiteld is 'De leden van het Europees Parlement als openbare personen'. Dat is een zeer juist gekozen benaming. Ieder lid van dit Parlement is een publieke persoon, die op ieder moment aan het publiek moet kunnen verantwoorden hoe zij of hij werkt en vooral ook moet kunnen verantwoorden hoe zij of hij is omgesprongen met de door de belastingbetaler ter beschikking gestelde budgetten. Wij allen gaan hier immers om met geld van de burgers. Die hebben er dus recht op te weten hoe we dat geld besteden.

In het Parlement is er qua verantwoording de laatste jaren veel verbeterd, maar nog niet over alle gelden van de parlementsleden behoefte verantwoording te worden afgelegd. Ik doel met name op de 4 200 euro die ieder lid per maand maximaal kan besteden aan de algemene onkosten. Ik moet nu per jaar een fors bedrag betalen om een externe accountant in te huren om die verantwoording te kunnen afleggen. Dat is vreemd. We moeten die verantwoording gewoon afleggen ten overstaan van de diensten van het Parlement, net zoals voor onze reis- en verblijfkosten. Daarom graag uw steun voor amendement nr. 33 op paragraaf 65 hierover.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). - (PL) Het Europees Bureau voor personeelsselectie, EPSO, is een interinstitutionele instelling die verantwoordelijk is voor de selectie van personeel voor de instellingen van de Europese Unie. Ik ben zeer verheugd dat dit onderwerp in de kwijtingsverslagen aan de orde komt. Er moet een inspanning verricht worden om de geografische wanverhoudingen onder de kandidaten en het geselecteerde overheidspersoneel voor de Europese instellingen te onderzoeken en weg te werken. Met name onaanvaardbaar is de aanhoudende ondervertegenwoordiging van burgers uit de nieuwe lidstaten, waaronder Polen, en niet alleen bij het overheidspersoneel van de Europese Unie. Dit verschijnsel is volgens mij het meest schrijnend bij het leidinggevende midden- en topkader. Ook het lange aanwervingsproces en het beheer van de lijst van geslaagde kandidaten roepen twijfels op. De kandidaten die tijdens de concoursen geselecteerd zijn – degenen die met succes de procedure hebben doorlopen – nemen vaak werk aan buiten de Europese instellingen omdat ze gewoonweg niet zo lang kunnen wachten. En zo wordt het hele aanwervingsproces zinloos.

Ik ben blij dat EPSO een herstelprogramma uitgewerkt heeft en daarbij de opmerkingen van de Rekenkamer en ook bepaalde opmerkingen van het Europees Parlement in aanmerking genomen heeft. Ik zal zeker met aandacht de effecten van dit herstelprogramma volgen en hierbij steeds voor ogen houden dat EPSO in de eerste plaats met het aanbod van de instellingen de best mogelijke kandidaten moet bereiken, de beste kandidaten moet selecteren en de best mogelijke lijsten van geslaagde kandidaten moet opstellen, waarop alle lidstaten proportioneel vertegenwoordigd zijn.

Ivailo Kalfin (S&D). - (BG) Mijnheer de commissaris, minster López Garrido, dames en heren, ik wil graag mijn standpunt kenbaar maken over de kwijting die aan de Europese agentschappen wordt verleend. Staat u mij echter allereerst toe mijn collega Georgios Stavrakakis te verontschuldigen omdat hij niet in de

gelegenheid is bij de behandeling van deze kwestie aanwezig te zijn, hoewel hij de laatste maanden voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement als schaduwrapporteur over dit onderwerp heeft gewerkt. Hij kan niet komen als gevolg van de bekende vervoersproblemen.

Voor de S&D-Fractie zijn alle kwesties die te maken hebben met een transparante en rechtmatige aanwending van het budget van de Europese Unie van het allergrootste belang. De wijze waarop ze worden opgelost is grotendeels bepalend voor het totale beheer van de openbare financiën. Daarom zou ik graag de rapporteur, mevrouw Mathieu, willen bedanken, evenals de leden van de Europese Rekenkamer en de hoofden van de agentschappen met wie we intensief hebben samengewerkt. Ik wil benadrukken dat de controle op agentschappen met een eigen budget een buitengewoon ingewikkelde en belastende procedure is, omdat er tussen de agentschappen aanzienlijke verschillen in ervaring en competentie bestaan.

Staat u mij toe te beginnen met de algemene constatering dat de ontwikkelingen in 2008 hebben aangetoond dat de agentschappen zich met het jaar beter aan hun budget weten te houden. En terzijde zou ik tegen alle collega's willen zeggen die geen opmerkingen van de Rekenkamer hadden verwacht ter ondersteuning van de begroting: op het moment dat de Rekenkamer geen enkel commentaar meer levert, zal ook het vertrouwen in deze instelling afnemen. Het is een feit dat bij de begrotingsuitvoering het aantal fouten daalt en de transparantie en de discipline toenemen. Deze gunstige ontwikkeling wordt ook door de Europese Rekenkamer vastgesteld, terwijl de hoofden van de agentschappen zich steeds meer inzetten om de boekhoud- en controlesystemen te verbeteren.

Het spreekt vanzelf dat er nog tekortkomingen zijn. Die zijn door het Parlement en de Rekenkamer opgemerkt. Deze tekortkomingen zijn van zowel objectieve als subjectieve aard. Het goede nieuws is dat ze allemaal kunnen worden verholpen en dat daar ook hard aan wordt gewerkt.

Het belangrijkste probleem is gerezen rond de Europese Politieacademie (CEPOL). De moeilijkheden bij deze organisatie bestaan reeds enkele jaren en hebben verschillende oorzaken: de overstap op een nieuw boekhoudkundig systeem, onduidelijkheden in de relatie met het gastland, nalatigheden bij de aanmelding van orders en het aanwenden van openbare middelen voor andere doeleinden dan die waarvoor ze waren bestemd. Ook al worden de laatste jaren concessies gedaan die – zij het trager dan verwacht – een zeker resultaat opleveren, toch ben ik ervoor dat de kwijting voor de uitvoering van de begroting voor 2008 van dit agentschap wordt uitgesteld totdat er een nieuwe controle heeft plaatsgevonden en de nieuwe directie van de academie onomwonden de verantwoordelijkheid aanvaardt voor de beëindiging van alle onregelmatigheden en wettelijke inconsequenties op zo kort mogelijke termijn.

Het tweede probleem hield verband met Frontex, in het bijzonder met de vraag in hoeverre dit agentschap in staat was de toegewezen middelen te gebruiken. Tijdens de hoorzitting bij de commissie kon het hoofd van het agentschap op vragen over deze kwestie bevredigende antwoorden geven.

Op het gebied van begrotingscontrole bij de agentschappen dient in de toekomst nog een aantal acties te worden ondernomen. Ik vat ze samen in drie maatregelen. Allereerst dienen de inspanningen om tot een striktere naleving van de begrotingsdiscipline te komen door de hoofden van de agentschappen te worden geïntensiveerd. Ten tweede moeten er maatregelen worden genomen om de boekhoudregels te vereenvoudigen, met name bij medegefinancierde en zichzelf financierende agentschappen. En tot slot dienen we het voorstel van de Rekenkamer te bestuderen om criteria vast te stellen voor de mate waarin deze agentschappen erin slagen hun taken uit te voeren.

Markus Pieper (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil enkele opmerkingen maken over de besteding van Europees geld in verband met het uitbreidingsproces. We hebben hier een speciaal verslag van de Rekenkamer behandeld over de besteding van pretoetredingssteun voor Turkije. Als Commissie begrotingscontrole zijn we uitermate teleurgesteld over de uitkomsten van het verslag van de Rekenkamer. De Commissie heeft de gelden tijdens de afgelopen termijn besteed zonder strategie of effectieve controle. Wat met name ontbrak was een concreet verband tussen de projecten en de vooruitgang op weg naar toetreding. Zelfs met het sinds 2007 beschikbare instrument voor pretoetredingssteun (IPA) is de Rekenkamer niet in staat om de doeltreffendheid van de bestede gelden te beoordelen. Toch gaat het hierbij tot 2013 om maar liefst 4,8 miljoen euro.

In de commissie waren we aanvankelijk radeloos. Waar en wanneer is het dan nog mogelijk om politieke invloed uit te oefenen op de besteding van pretoetredingssteun als de volgende evaluatie van de Rekenkamer pas na 2012 plaatsvindt. De Commissie begrotingscontrole roept de Commissie daarom op tot een snelle

herziening van het IPA-programma. En zolang er geen vooruitgang te bespeuren valt, willen wij bovendien dat de jaarlijkse middelen worden vastgezet op het niveau van 2006. Hier tekent zich al een compromis af.

Bovendien stellen wij in algemene zin –zonder uitdrukkelijk te verwijzen naar Turkije – voor om het instrument voor pretoetredingssteun flexibel toe te passen, ook voor bijzondere vormen van lidmaatschap of samenwerking dan wel nabuurschap en dergelijke. Als men zich bij de toetredingsonderhandelingen alleen op het EU-lidmaatschap richt, kan dat een zeer slechte investering blijken te zijn.

Nu voeren de Verts/ALE- en de GUE/NGL-Fractie als kritiek aan dat wij ons met deze eisen in de buitenlandse politiek mengen en dat Turkije hierdoor een speciale behandeling krijgt. Nee, want juist als wij niet ingaan op overduidelijke tekortkomingen is er sprake van een speciale behandeling. Wanneer wij voor Turkije een uitzondering maken, kunnen we als Commissie begrotingscontrole ook wel stoppen met ons werk voor Kroatië, Roemenië, Bulgarije of Griekenland. De kwestie komt in alle gevallen toch op hetzelfde neer.

Ik roep de Commissie op om niet de ogen te sluiten alleen omdat het om Turkije gaat. Span u extra in voor de toetreding van Turkije, volgens de toetredingscriteria die de Gemeenschap zelf heeft bepaald.

Christel Schaldemose (S&D). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, vandaag wil ik iets zeggen over het kwijtingsverslag over het Parlement. Het verslag dat voor ons ligt is naar mijn mening het grondigste, meest kritische en meest toekomstgerichte kwijtingsverslag dat ooit over het Europees Parlement is gepresenteerd, en dat is goed. Daarom wil ik de heer Staes bedanken voor zijn constructieve werk.

Het is ongebruikelijk dat een instelling zichzelf kwijting verleent en dit vereist een hoge mate van verantwoordelijkheid, openheid en controle. Echter, het verslag zorgt er mede voor dat wij als Parlement deze verantwoordelijkheid op ons kunnen nemen, openheid kunnen betrachten en kunnen zorgen voor betere controle. Dit is natuurlijk een goede zaak.

Dat gezegd hebbende zie ik nog steeds ruimte voor verbeteringen. In dit verband wil ik simpelweg enkele situaties noemen waarop naar mijn mening een aantal amendementen betrekking hebben. Ik ben van mening dat we meer moeten doen om burgers de mogelijkheid te geven ons werk te volgen. Dit kunnen we bereiken door burgers gemakkelijker toegang te geven tot onze verslagen op de website, ook de kritische verslagen. Ik ben tevens van mening dat we moeten bekijken hoe onze aanbestedingsprocedures functioneren in het Parlement. Dit is een gebied dat hoge risico's met zich meebrengt en in dit verband zijn er goede amendementen. Bovendien moeten we naar mijn mening bekijken of de leiderschapsstructuren verbeterd kunnen worden en doorzichtiger kunnen worden gemaakt, zowel voor ons als leden van het Parlement als voor de burgers, zodat zij deel kunnen nemen aan de controle op het Parlement. Verder vind ik niet – het is vaker gezegd –dat we geld moeten spenderen aan het verbouwen van onze kantoorfaciliteiten hier in Straatsburg. In plaats daarvan zouden we maar één zetel moeten hebben.

Ik ben afkomstig uit Denemarken, een land waar we een lange traditie van transparantie, openheid en controle hebben, in het bijzonder wanneer het gaat om het gebruik van het geld van belastingbetalers. Dit zijn waarden die ik zeer waardeer en die in veel grotere mate binnen de EU zouden moeten gelden. Ik ben van mening dat dit kwijtingsverslag voor het Europees Parlement laat zien dat wij hiermee rekening houden en stappen in de juiste richting zetten. Tegelijkertijd kunnen wij het ons op deze manier ook beter permitteren om de andere instellingen te bekritisieren.

Esther de Lange (PPE). - Mijnheer de Voorzitter, er is in dit debat al heel veel gezegd, dus ik wil mij beperken tot twee punten. Allereerst de kwijting voor het Parlement, want als je anderen wilt controleren, dan moet je juist met je eigen budget heel kritisch omgaan. Collega Staes heeft daarover een verslag voorgelegd waar ik zes, zeven jaar geleden van harte voorgestemd zou hebben, alleen zijn er in die zes, zeven jaar die verstreken zijn, veel zaken ten goede gekeerd. Ik denk aan de vergoeding voor alleen daadwerkelijk gemaakte reiskosten, het statuut voor medewerkers, et cetera. Het mooie is dat mijnheer Staes die in zijn speech daarnet genoemd heeft. Het jammere is dat deze verworvenheden nog niet in het verslag staan en ik hoop dat wij dit bij de stemming over twee weken kunnen corrigeren, zodat we dan uiteindelijk toch een evenwichtig verslag zullen hebben. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit gebeurt.

Ten tweede nog een algemeen punt, mijnheer de Voorzitter, want ik denk dat wij de komende jaren een lastige begrotingsdiscussie gaan krijgen. Ondanks de extra taken die we hebben na Lissabon, is het niet de verwachting dat onze begroting in de nieuwe periode zal stijgen en dat betekent dus ook dat we in het kader van de Europese uitgaven meer dan ooit met één uitgave meerdere beleidsdoelstellingen tegelijkertijd zullen moeten realiseren. Dat vraagt, mijnheer de Voorzitter, om een Rekenkamer die deze meervoudige doeltreffendheid van uitgaven ook daadwerkelijk kan controleren en die niet alleen maar kijkt of aan de

regeltjes is voldaan. Onze Rekenkamer kan dit op het ogenblik niet. Willen wij dus voor de nieuwe begrotingsperiode een efficiënte begroting opstellen die ook nog controleerbaar is, dan hebben wij een andere Rekenkamer nodig. Ik stel dus voor, mijnheer de Voorzitter, dat de Rekenkamer in de toekomst wel bij begrotingsdebatten en begrotingscontroledebatten aanwezig is. Ik hoor ook graag van de Europese Commissie hoe zij met deze uitdaging denkt om te gaan.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil spreken over het verlenen van kwijting voor het Europees Parlement en ik wil allereerst de rapporteur bedanken voor het uitstekende werk dat hij heeft geleverd, en voor het moeilijke werk dat hij samen met vele anderen heeft verricht.

Ik vind het vanzelfsprekend dat iedereen in dit Parlement verbeteringen wil op het vlak van openheid en transparantie en rendement op het geld van belastingbetalers, maar we moeten ervoor zorgen dat alle veranderingen in onze procedures ook werkelijke verbeteringen zijn. Ik weet niet zeker of sommige aanbevelingen in het huidige verslag verbeteringen zijn. De aanbeveling om bijvoorbeeld de badkamers uit dit gebouw te verwijderen, zal heel kostbaar blijken, evenals het voorstel om het hele wagenpark van het Europees Parlement te vervangen.

Er staan ook aanbevelingen in het verslag die al opgenomen zijn in de voorstellen voor de begroting 2011. Voorbeelden zijn de herziening van Europarl TV om te zorgen dat het effectief is en zijn werk doet, en ook het pleidooi voor een langetermijnstrategie voor gebouwen, die al bestaat of waarom in elk geval verzocht is voor de toekomst. Er staan ook enkele aanbevelingen in het verslag die betrekking hebben op zaken die al zijn of worden verbeterd.

Maar er staan natuurlijk ook positieve punten in het verslag, en deze moeten inderdaad worden gesteund – bijvoorbeeld het terugdringen van papierverspilling bij het printen. We zien iedere dag stapels papier gedrukt worden en er moet daar beslist ruimte zijn voor besparing.

Ook toe te juichen is het pleidooi voor rationalisering van de externe onderzoeken en samenwerking met andere instellingen bij deze onderzoeken, zodat we dubbel werk kunnen vermijden en efficiëncybesparingen kunnen bereiken. Ik begrijp dat sommige amendementen opnieuw zullen worden ingediend voor de begroting 2011 van het Europees Parlement.

Het verslag vraagt ook om een jaarlijks verslag van de risicobeheerder, en ook dat vind ik een goed idee. Dit alles toont aan dat er behoefte is aan balans in de discussies over kwijting voor het Europees Parlement. Ik twijfel er niet aan dat de Commissie begrotingscontrole ervoor zal zorgen dat zij in de toekomst haar verantwoordelijkheden uitoefent en voortaan verslag uitbrengt over de wijze waarop de aanbevelingen in dit verslag worden uitgevoerd en behandeld.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst wil ik zeggen dat ik blij was deze week alleen naar Straatsburg te hoeven reizen en niet naar Brussel. Straatsburg ligt voor mij namelijk veel dichterbij en het was dus een groot voordeel om, ondanks de problemen met de vliegverbindingen, ongestoord naar het Parlement te kunnen reizen.

De tweede wens die ik vanuit de begrotingscontrole heb, betreft het grote pakket papier voor de vergadering van deze week. Ik zou graag zien dat we op onze werkplekken een computer krijgen, waarop we alles elektronisch kunnen inzien. Bij de stemmingen kunnen we dan de amendementen in onze talen oproepen en de stemming doelgericht laten verlopen. Er worden honderden stemmingen gehouden, altijd rond het middaguur, en het zou goed zijn als we geen stapels papier meer hoeven mee te slepen, maar de teksten elektronisch aangeleverd krijgen. Het Europees Parlement zou ook in technologisch opzicht voorop moeten lopen.

Ten derde noem ik de rompslomp bij vergoedingen voor reizen, waarbij de laatste tijd steeds meer bureaucratie de kop opsteekt. Voor ons als afgevaardigden kost dit veel meer tijd en moeite, maar ook voor de administratie van het Parlement. De extra controle stelt aanvullende voorwaarden. We moeten een werkgroep in het leven roepen die ervoor zorgt dat vergoedingen weer tot het wezenlijke worden teruggebracht, op correcte en nauwkeurige basis. Zo kunnen we de bureaucratie met 25 procent terugdringen en niet, zoals de afgelopen maanden gebeurde, met 50 procent laten groeien.

Wat de structuur betreft, wil ik de Commissie verzoeken na te gaan of, gezien de financiële crisis waarin veel landen verkeren, het cohesiefonds en het fonds voor regionale ontwikkeling zich meer op investeringen zouden moeten toelagen en niet zozeer op het aanwenden van Europese subsidies. Verder zou het goed

zijn de middelen te verhogen tot 1,27 procent van het bruto nationaal inkomen zodat er meer geld voor investeringen beschikbaar is.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Ik zou willen beginnen met de kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2008, afdeling III – Commissie en uitvoerende agentschappen. Wij verwelkomen het vrijwillige initiatief van Denemarken, Nederland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk om nationale beheersverklaringen op te stellen.

Wij zijn ervan overtuigd dat er vooruitgang zal worden geboekt wanneer voor alle middelen van de Europese Unie in gedeeld beheer nationale beheersverklaringen worden verkregen. Daarom vragen wij de Commissie om aanbevelingen uit te werken met betrekking tot het opstellen van deze beheersverklaringen.

Met betrekking tot het kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling spreken wij onze bezorgdheid uit dat het huidige kaderprogramma niet voldoet aan de vereisten van een moderne onderzoeksomgeving en zijn wij van mening dat meer modernisering en vereenvoudiging voor een nieuw kaderprogramma van essentieel belang zijn.

Daarnaast noem ik de kwijting voor de uitvoering van de begroting van het Europees Agentschap voor netwerk- en informatiebeveiliging (ENISA) voor het begrotingsjaar 2008. Hieruit blijkt, dat er over het begrotingsjaar 2008 rente-inkomsten zijn geregistreerd van meer dan 143 000 euro. Dit laat zien dat het agentschap gedurende langere tijd heeft beschikt over een grote hoeveelheid liquide middelen. In dit verband vragen wij de Commissie te onderzoeken of het mogelijk is om liquiditeitsbeheer op basis van behoefte in te voeren, en met name te onderzoeken of het mandaat van ENISA na 2012 verlengd moet worden, en met welke bevoegdheden.

Richard Seeber (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, als we een Europese Unie willen die door haar burgers wordt geaccepteerd, is het van cruciaal belang dat die burgers weten wat er met hun belastinggeld gebeurt. Daarom is de oproep van mevrouw Schaldemose tot meer transparantie meer dan gerechtvaardigd, en ik ben van mening dat Europa hiermee staat of valt.

Het gaat echter niet alleen om transparantie, maar ook om leesbaarheid. Wij worden ervoor betaald om ons beroepsmatig met dit soort zaken bezig te houden. Ik vind dat als burgers af en toe een dergelijk document onder ogen krijgen, ook zij daarmee uit de voeten moeten kunnen. Daarom moet de Commissie worden aangespoord om de leesbaarheid van haar documenten concreet te verbeteren, met name als het gaat om het begrotingskader. De burger zou dan snel begrijpen hoe groot of hoe klein de EU-begroting is en hoeveel er altijd van de EU verwacht wordt.

Lidstaten verlangen dat de EU in actie komt, maar zij zijn niet bereid met geld over de brug te komen. Dit is een politiek probleem waarmee wij allen te maken hebben en waaraan de Commissie de komende jaren aandacht zou moeten besteden.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een kritische kanttekening plaatsen bij het instrument voor pretoetredingssteun voor Turkije. De steun is sinds 2002 voortdurend gestegen, hoewel Turkije meer achteruitgang dan vooruitgang heeft geboekt. Volgens het laatste speciale verslag van de Rekenkamer zijn er enorme problemen. De middelen zijn niet doelgericht besteed en onvoldoende geëvalueerd.

Ik roep de Commissie daarom op om vóór de kwijting aan de Europese burgers uit te leggen wat er precies gebeurd is met de 800 miljoen euro per jaar voor Turkije.

Ik wil nu stilstaan bij de verschillende agentschappen. De wildgroei, oprichting, heroprichting, takenuitbreiding van EU-agentschappen, die sinds 2000 in aantal bijna verdrievoudigd zijn, strookt duidelijk niet met de Lissabonstrategie waarin vermindering van de bureaucratie beoogd wordt. Hieronder valt ook het nieuwe asielbureau.

En hoewel we het hebben over 2008 wil ik nog even ingaan op het drugswaarnemingscentrum. Ik zou graag willen weten of men bij dit centrum zat te slapen toen begin dit jaar in Tsjechië harddrugs werden gelegaliseerd, waardoor we nu dankzij de open grenzen met drugstoerisme geconfronteerd worden. Er wordt keihard opgetreden tegen rokers, maar bij harddrugs sluiten wij onze ogen.

Daniel Caspary (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ook ik wil ingaan op de pretoetredingssteun. De Rekenkamer geeft in haar verslag duidelijk aan dat zij niet in staat is op basis van de bestaande programma's aan te tonen dat de middelen naar behoren zijn besteed. De Europese Commissie

heeft dus programma's opgesteld die niet kunnen worden gecontroleerd en waarvan niet kan worden aangetoond of ze effectief zijn.

De Commissie begrotingscontrole heeft in haar advies een duidelijk standpunt ingenomen en nu is er een onvoorstelbare Turkse lobby gaande. Het gaat hier bij de kwijting van de begroting niet om de vraag of Turkije wel of niet mag toetreden. Het gaat er ook niet om of we vertegenwoordigers van andere bevriende staten al dan niet tegemoet willen komen; waar het om draait is dat we nagaan of de programma's werkelijk effectief zijn en het geld ook bij de mensen terecht komt voor wie het bestemd is, en niet ergens wegvloeit. Verder dienen we netjes om te gaan met het belastinggeld van de Europese burgers. Daarom zou ik zeer dankbaar zijn als de meerderheid van het Parlement de juiste beslissing zou nemen bij de stemming, wanneer deze eindelijk plaatsvindt.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik vertegenwoordig een partij die tegen het hele EU-project en tegen het EU-lidmaatschap van ons land is. Dit zou bij mensen tot de verdenking kunnen leiden dat we ongeacht de stukken bezwaar zouden maken tegen de kwijting van rekeningen. Die verdenking wil ik van de hand wijzen.

Hoewel ons standaardstandpunt zou zijn bezwaar te maken tegen goedkeuring van bijna alle toekomstige uitgaven, had ik gehoopt dat we de kwijting van rekeningen voor uitgaven in het verleden zouden kunnen steunen als de stukken dat rechtvaardigden, zelfs al keurden we de doelen van die uitgaven af. We zullen echter tegen de kwijting van de rekeningen als geheel stemmen vanwege het aantal onregelmatigheden.

We willen niet het oordeel over de regelmatigheid of onregelmatigheid van de uitgaven verwarren met goed- of afkeuring van het doel. Ik hoop dat alle anderen, ongeacht of zij de doelen van de uitgaven goed- of afkeuren, voor dezelfde benadering zullen kiezen.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, we hebben het nu over kwijting voor de begroting van 2008, maar het verlenen van kwijting is ook altijd een goede gelegenheid om vooruit te kijken. Laten we in het bijzonder onze aandacht vestigen op het grote aantal agentschappen dat we in het leven hebben geroepen. We moeten deze agentschappen zeker van financiële middelen voorzien, maar er tegelijkertijd voor zorgen dat ze inhoudelijk goed kunnen functioneren.

Ik denk bijvoorbeeld aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen ECHA, dat de komende tijd extra taken op zich zal nemen, waarbij het tevens voor biociden verantwoordelijk wordt. We moeten ervoor zorgen dat het werk op efficiënte en duurzame wijze verricht kan worden, conform ons beleid, en daarom bepleit ik dat wij er allen voor instaan dat deze agentschappen ook in de toekomst efficiënt en goed hun werk voor ons kunnen uitvoeren.

Algirdas Šemeta, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil nog eens de nadruk leggen op de betrokkenheid van de Commissie bij de voortgang die we de afgelopen jaren hebben geboekt en bij het streven om de kwaliteit van de uitgaven verder te verbeteren. Ik zal natuurlijk zorgvuldig kijken naar de kwijtingsbesluiten die het Europees Parlement over twee weken gaat aannemen, en de Commissie zal voor een passende follow-up zorgen.

Ik wil u ook graag bedanken voor de zeer goede discussie vandaag. Ik vind dat er in het debat veel goede ideeën zijn geuit en ik wil graag op enkele ervan ingaan.

Ten eerste wat betreft nationale beheersverklaringen, een onderwerp dat aan de orde is gesteld door Bart Staes en andere leden: ik wil u eraan herinneren dat we samen met commissaris Lewandowski een brief hebben gezonden aan de Commissie begrotingscontrole met de aankondiging dat we bij de komende herziening van het Financieel Reglement een voorstel zullen doen inzake nationale beheersverklaringen. Ik vind dat dit samen met de vereenvoudigingsvoorstellen en met de introductie van het begrip 'aanvaardbaar foutenrisico' belangrijke verbeteringen in de situatie van het beheer van structuurfondsen mogelijk maakt. De heer Søndergaard was hierover zeer bezorgd.

De kwestie van de interne audits en interne controles is aan de orde gesteld door mevrouw Herczog. Ik deel volledig haar standpunt hierover en wil even zeggen dat we volgende week de auditstrategie voor 2010-2012 zullen bespreken en in de Commissie veel meer aandacht zullen schenken aan de verbetering van interne controlesystemen.

Ik deel ook de standpunten van de heer Audy en sommige andere geachte afgevaardigden over de kwijtingsprocedure. Ik vind dat we een discussie moeten starten over de wijze waarop we de kwijtingsprocedure kunnen verbeteren om ervoor te zorgen dat de meeste aanbevelingen zo snel mogelijk

worden uitgevoerd. Het is nu 2010 en we bespreken de kwijting over het jaar 2008, omdat het onmogelijk was iets uit te voeren in 2009. Ik vind dat er een diepgaande discussie nodig is tussen de belanghebbenden en de Rekenkamer. Ik deel volledig uw standpunten en de meningen van andere leden die over deze kwestie hebben gesproken.

Ik vind ook dat het heel belangrijk is om de kwestie van de efficiency van de bestedingen van EU-fondsen aan de orde te stellen. In onze algemene auditstrategie besteden we veel aandacht aan de verbetering van controles, ook op het punt van de efficiencycontrole van de uitgaven van de EU. Ik denk dat dit in de toekomst resultaten oplevert.

Wat betreft Turkije zal de Commissie de aanbevelingen opvolgen over het verbeteren van de doelen en het bewaken van de voortgang. Op alle bestedingsgebieden moeten we de kwaliteit van de uitgaven verbeteren, vanaf het stellen van doelen tot aan de effectbeoordeling.

De tot dusver bereikte resultaten laten zien dat de Europese Unie streeft naar verbetering van de manier waarop het belastinggeld wordt besteed en meerwaarde voor onze burgers oplevert. Deze vooruitgang is ook het resultaat van uw werk als kwijtingsautoriteit die altijd aandacht heeft voor de wijze waarop de EU-begroting wordt besteed, kritisch is wanneer deze niet bevredigend is, maar ook aanmoedigend wanneer vooruitgang wordt geboekt. Dat is een belangrijke boodschap om over te brengen aan de burgers van de EU.

Laat ik daarom afsluitend mijn bijzondere dank aan het Europees Parlement uitspreken voor zijn steun aan de inspanningen van de Commissie voor een beter financieel beheer van de begroting van de Europese Unie.

Jens Geier, *plaatsvervangend rapporteur*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, voor een correcte weergave in de notulen wijs ik erop dat ik onze rapporteur Bogusław Liberadzki vervang. Zoals zovelen hier is overkomen, is hij verhinderd vanwege de verkeersproblemen. Ik sta hier met veel plezier en wil van de gelegenheid gebruik maken om op enkele punten van het debat in te gaan.

Allereerst, commissaris Šemeta, hebt u tot mijn grote vreugde aangekondigd maatregelen te zullen nemen om de verantwoordingsplicht van de belangrijkste actoren die EU-gelden beheren, verder te versterken. We weten allemaal wat dat betekent. Het gaat erom dat we de lidstaten van de EU, die een groot deel van de Europese gelden beheren, duidelijker moeten verplichten tot een werkwijze die in alle aspecten correct is. We weten immers dat de meeste fouten die bij de besteding van Europees geld plaatsvinden, juist door de lidstaten en op dit vlak worden gemaakt.

Het is dan ook tamelijk onbevredigend om in dit debat van de collega's van de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers en de Fractie Europa van Vrijheid en Democratie, die met inbegrip van de heer Czarnecki allemaal al andere verplichtingen hebben, te horen dat zij de Commissie sterk bekritisieren en haar geen kwijting willen verlenen. Ik zou in dat geval van de collega's verwachten dat zij zowel in dit Parlement als in de lidstaten steun geven aan het doorvoeren van de nationale beheersverklaringen, aangezien daar de fouten worden gemaakt en de samenwerking tekortschiet. Het is tamelijk onbevredigend om de ECR-Fractie alles wat hier plaatsvindt te horen afschilderen als "ondermaats" in de wetenschap dat de verantwoordelijkheid heel ergens anders ligt.

Ik wil nogmaals ingaan op de pretoetredingssteun omdat ik vind dat er op dit punt een paar zaken moeten worden rechtgezet. Er zij aan herinnerd dat de Commissie begrotingscontrole de rapporteur met een krappe meerderheid heeft gesteund. Ik wil bovendien wijzen op het feit dat de vertegenwoordiger van de Rekenkamer er bij de verslaglegging tegenover de rapporteur de nadruk op heeft gelegd dat het in zijn verslag draait om het optreden van de Commissie, waarop men kritiek mag leveren, en niet om het optreden van Turkije. De collega's van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) hebben in verband met de kwijting voor de Commissie amendementen ingebracht die wij direct willen schrappen, omdat ze niet zozeer gaan over de vraag hoe het belastinggeld wordt besteed, maar over de vraag waarop de toetredingsonderhandelingen met Turkije zullen uitlopen. Het is niet correct om daarover in dit verband een besluit te nemen.

Inés Ayala Sender, *rapporteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, in mijn slotwoord wil ik commissaris Šemeta en de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor ontwikkelingshulp en humanitaire hulp bedanken voor hun actieve en doeltreffende samenwerking.

Ook wil ik mijn oprechte erkenning uitspreken aan het Spaanse voorzitterschap voor alle inspanningen die het zich getroost in het kader van de kwijtingsprocedure en met name voor het aanbod om het debat over een herziening van het interinstitutioneel akkoord met de Raad te openen, gezien het feit dat het huidige akkoord al een tijdje duidelijk verouderd is. Maar ook wil ik opmerken dat ik het niet eens ben met de

geïmproviseerde procedure van dit Huis, waarbij er kennelijk tot vandaag, tot vanochtend negen uur, niet aan was gedacht om de Europese Rekenkamer of de Raad officieel uit te nodigen.

Het bekritisieren van partijen terwijl we niet eens de moeite hebben genomen om hen uit te nodigen, grenst naar mijn mening aan het belachelijke en aan kwade trouw. Als we gerespecteerd willen worden en onze nieuwe verantwoordelijkheden serieus nemen, moeten onze interinstitutionele procedures strenger, strikter en minder opportunistisch worden.

Ter afsluiting van het debat over de kwijting voor het Europees Ontwikkelingsfonds wil ik mijn dankbaarheid uitspreken voor de uitstekende samenwerking met mijn collega's, in het bijzonder mevrouw Hohlmeier, evenals mijn tevredenheid over de belangrijke verbeteringen die we hebben bereikt bij de doelmatige en transparante besteding van de Europese ontwikkelingshulp.

Van alle positieve acties die het gevolg zijn van het werk van de Europese Unie hebben de burgers met name waardering voor de Europese ontwikkelingshulp, en ze vragen zelfs om een grotere zichtbaarheid en uitbreiding van die hulp. Ze gaan zich echter ook zorgen maken als niet duidelijk is waarom we bepaalde regeringen helpen door ze begrotingssteun te geven, of als we de redenen niet goed uitleggen en onvoldoende garanties geven voor een strenge controle wanneer de omstandigheden veranderen door staatsgrepen, corruptieschandalen, mensenrechtenschendingen of terugslagen op de weg naar democratie of naar gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

De aanzienlijke vooruitgang die we hebben geconstateerd, rechtvaardigt de kwijting voor het zevende, achtste, negende en tiende Europees Ontwikkelingsfonds, maar we moeten onszelf blijven verbeteren. Dit Europees Parlement zal er vooral sterk op toezien dat het nieuwe interinstitutionele stelsel na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en het kader voor externe actie de bereikte verbeteringen niet in gevaar brengen, zodat de burgers trots kunnen blijven op de Europese ontwikkelingshulp.

Bart Staes, *rapporteur*. – Voorzitter, collega's, ik zou uiteraard alle collega's willen bedanken die over mijn verslag het woord hebben gevoerd, heel in het bijzonder de heren Itälä en Gerbrandy, mevrouw Herczog, de heer Geier, de heer Van Dalen, mevrouw Schaldemose, mevrouw De Lange en de heer Vaughan. Ik denk dat alles gezegd is, alleen moet ik nog mijn verbazing uiten over de totstandkoming van dit verslag. Het is de derde keer dat ik kwijtingsrapporteur voor het Europees Parlement ben en ik bespeur een verandering in perceptie.

De eerste en tweede keer kon kritiek vrij makkelijk in dit Parlement. De derde keer was het moeilijker. Het is duidelijk dat er in dit Parlement plots langere tenen zijn en misschien wel een gebrek aan zelfkritiek. Ik kreeg het verwijt van sommigen in de pers, collega's die mij daarover aanvielen in de pers, die zeiden: ja maar, met wat je schrijft geef je wat wind in de zeilen van de eurosceptici. Nee collega's, ik ben een pro-Europees en kritisch Europees parlamentslid en als ik zaken aantref waarvan ik denk, dit kan verbeteren, dit kan veranderen, of als ik zaken aantref zoals het vrijwillig pensioenfonds waarmee in het verleden onoorbare dingen gebeurd zijn, dan is het mijn plicht om dat te zeggen. Als pro-Europese parlamentsleden moeten we dat zeggen, want zo halen we de wind uit de zeilen van die eurosceptici, die leven op dat soort halve waarheden, soms hele leugens. Het is aan ons om te zeggen waar het op staat en dat zal ik altijd doen. Ik zal nooit rechttrekken wat krom is. Dat is mijn basisuitgangspunt.

Ryszard Czarnecki, *rapporteur*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Geier, die heeft gemerkt dat ik soms zeg wat ik denk. Ik moet zeggen dat ik verbazingwekkende zaken leer van de vertegenwoordiger van de Raad, een Spaanse minister die steeds verdwijnt als hij weet dat de Raad bekritiseerd gaat worden. Hij was er niet in het begin toen ik aan het woord was, en hij is er nu ook niet, nu ik weer het woord wil nemen.

Het is geen toeval dat van de zeven instellingen die ik heb mogen beoordelen, er zes in principe in orde waren en één voortdurend problemen veroorzaakt. Ik wil eraan herinneren dat het vorig jaar precies hetzelfde was. De Raad kreeg pas kwijting in november. Ik ben ervan overtuigd dat het dit jaar sneller zal zijn, maar ik wil vermijden dat we documenten voor 2007 en niet voor 2008 krijgen. Dit wijst er ofwel op dat er wanorde in het secretariaat-generaal van de Raad heerst, ofwel dat het Parlement als een onnozel kind behandeld wordt. Een situatie waarbij alle Europese instellingen gelijk zijn, maar de Raad van mening is dat hij gelijkjer is, doet denken aan *Animal Farm* van George Orwell, en dat is zeer onrustbarend.

Maar laten we eerlijk zijn, ik vind dat de vertegenwoordiger van de Raad één belangrijk voorstel gedaan heeft. Als ik het goed begrijp, wil de Raad afstappen van het befaamde *gentlemen's agreement* uit 1970. Dat wil zeggen dat we moeten erkennen dat het Europees Parlement, dat veertig jaar geleden nog door de nationale parlementen en niet via verkiezingen werd aangesteld, vandaag serieuzer genomen moet worden. Het is een

goede zaak dat we van dit *gentlemen's agreement* afstappen en daarvoor ben ik de Raad dankbaar. Volgens mij heb ik een mondeling amendement van deze strekking ingediend voor de stemming in mei.

Véronique Mathieu, *rappporteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst de schaduwrapporteurs bedanken, die heel goed met mij hebben samengewerkt bij het opstellen van dit verslag, evenals alle mensen van het secretariaat van de commissie, want het was een heel zware opgave.

Ook wil ik de collega's bedanken die tijdens deze debatten het woord hebben genomen, en ik deel hun bezorgdheid ten volle. Uit hun interventies spreekt de wens om de transparantie en controle van de communautaire middelen te versterken, hetgeen volstrekt begrijpelijk is.

Ter afsluiting wil ik er nog op wijzen dat de betreffende agentschappen tevens een politieke rol hebben, die ook heel belangrijk is, en dat ze een werkprogramma hebben om deze belangrijke politieke rol naar behoren te vervullen. Dit werkprogramma moet echt in overeenstemming zijn met dat van de Europese Unie en op de uitvoering ervan moet – die hoop spreek ik uit – worden toegezien door onze drie instellingen.

Ofschoon bepaalde agentschappen vanzelfsprekend en spontaan met hen samenwerken, zijn andere veel minder ontvankelijk en in dat geval hebben de teksten van onze instellingen geen bindend karakter. We zullen daarover heel serieus moeten nadenken, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. – Ik wil kort mededelen dat de diensten mij hebben laten weten dat ze snel door de notulen van de afgelopen jaren zijn gegaan. Tijdens de vorige zittingsperiode is het één keer voorgekomen dat de Raad een standpunt heeft ingenomen en in het kwijtingsdebat is verschenen, en dat was pas in een tweede lezing omdat de kwijting in 2009 aanvankelijk was uitgesteld en de Raad alleen aanwezig was in de tweede lezing. In dit opzicht is de opvatting dat we op weg zijn naar verbetering zeker niet verkeerd.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt tijdens de vergaderperiode in mei plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Ivo Belet (PPE), *schriftelijk*. – Voorzitter, collega's, dit Parlement moet een toonbeeld zijn wat betreft financiële transparantie en interne begrotingscontrole. We kunnen daarin niet streng genoeg zijn voor onszelf. In zo'n groot Parlement, met zo veel leden en personeelsleden, kan nooit alles perfect lopen. Waar mensen samenwerken, lopen dingen fout. De strengste interne controle kan dat niet verhinderen. Maar we moeten ook erkennen dat de afgelopen jaren grote inspanningen zijn gedaan om orde op zaken te zetten.

Twee voorbeelden: het nieuwe statuut voor de medewerkers. Na jarenlange discussie is de zaak eindelijk rond. De misbruiken die er geweest zijn, zijn nu zo goed als uitgeroeid. Een ander voorbeeld zijn de onkostenvergoedingen. Ook op dat terrein is ingegrepen en zijn er duidelijke en correcte regels ingevoerd. Is daarmee alles opgelost? Absoluut niet. Het is goed dat de interne controle nog verstrakt is. Maar de wazige indruk creëren dat dingen worden toegedekt, dat kan ik niet aanvaarden, omdat het niet klopt. Tot slot nog dit over de verhoging van de begroting voor de toekomst. We moeten aan de publieke opinie durven uit te leggen dat er veel extra werk is met het Verdrag van Lissabon. En een hoger budget voor communicatie en contact met bezoekers is ook verantwoord.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) We zijn over het algemeen verheugd over de huidige stand van zaken met betrekking tot de begroting van de Europese Unie. Er is echter nog ruimte voor verbetering. Aanmerkelijke verbetering, zou ik zeggen. Ceterum censeo dat Frankrijk heeft besloten een Mistral-oorlogsschip aan Rusland te verkopen en dat het deze actie ernstig zal betreuren.

(De vergadering wordt om 12.00 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: GIANNI PITTELLA

Ondervoorzitter

4. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

5. SWIFT (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over SWIFT.

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Malmström, dames en heren, vorige maand heeft de Commissie een aanbeveling aan de Raad aangenomen om in te stemmen met het openen van onderhandelingen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten voor een overeenkomst op basis waarvan gegevens van financiële telecommunicatiediensten ter beschikking worden gesteld van het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten om terrorisme en zijn financiering te bestrijden en te voorkomen.

De aanbeveling werd meteen voorgelegd aan de rapporteur en aan een aantal afgevaardigden van het Europees Parlement en hij werd toegestuurd aan de Raad van de Europese Unie.

Die is nog steeds overtuigd van de noodzaak van een dergelijk akkoord, en daarom staat hij volledig achter de aanbeveling van de Commissie om te onderhandelen over een akkoord betreffende het follow-upprogramma inzake de financiering van het terrorisme. Het voorstel van de commissaris is nauwkeurig bestudeerd in het Coreper, en in principe zal de Raad op zijn volgende vergadering stemmen over deze aanbeveling van de Commissie, waarbij hij uiteraard rekening zal houden met het standpunt van het Europees Parlement en met de standpunten die hierover vandaag in dit Huis naar voren worden gebracht.

De Raad is het met het Europees Parlement eens dat het toekomstige akkoord, bekend als het "SWIFT-akkoord", voldoende garanties en waarborgen moet bevatten. Hij deelt dus het gevoel van het Europees Parlement dat het van essentieel belang is dat in elk geval het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt nageleefd, met name artikel 8 van dat Handvest, het Verdrag van Lissabon, en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Bovendien zijn er fundamentele beginselen die moeten worden nageleefd bij het overdragen van gegevens van persoonlijke aard, zoals het recht van de persoon wiens gegevens verwerkt worden om te worden geïnformeerd, of het recht om die gegevens te corrigeren of te wissen als ze niet juist zijn.

Alle rechten inzake de bescherming van gegevens moeten gegarandeerd worden zonder enige vorm van discriminatie, wat betekent dat de burgers van de Europese Unie net zo moeten worden behandeld als de burgers van de Verenigde Staten.

Wij denken dat het mogelijk is om een overeenkomst te bereiken over de duur van het Akkoord dat met de Verenigde Staten gesloten zal worden, dat naar ik hoop rond de vijf jaar zal zijn.

Wat betreft de gegevens die met derde landen worden uitgewisseld zijn wij van mening dat wanneer de Amerikaanse autoriteiten aanleiding hebben om te denken dat gegevens die de autoriteiten van andere landen kunnen helpen bij de vervolging van terroristische misdrijven, die gegevens gebruikt moeten worden. Dat is bovendien precies hetzelfde als wat de Europese wetgeving toestaat. Volgens de Europese wetgeving is het onder vergelijkbare omstandigheden toegestaan dat informatie die de ene lidstaat van een andere Europese lidstaat gekregen heeft, verstrekt wordt aan derde staten als het gaat om terrorismebestrijding.

Dan is er de kwestie van de overdracht van bulkgegevens die niet in alle gevallen op een concreet vermoeden berust, iets waaraan om technologische redenen en ook om redenen van efficiëntie moet worden vastgehouden, omdat het vaak belangrijk is een bepaalde hoeveelheid gegevens te hebben waaruit conclusies kunnen worden getrokken bij het bestrijden van het terrorisme. Die overdracht van gegevens moet natuurlijk zo specifiek en beperkt mogelijk zijn, en het doel moet steeds helder zijn: de vervolging van bepaalde terroristische misdrijven, dat het doel is dat het bestaan rechtvaardigt van dit soort akkoorden.

We hebben dan ook een gedetailleerd ontwerpmandaat van de Commissie. Ik denk dat het een goed voorstel is, waarin de grondrechten van de mensen gewaarborgd worden en rekening wordt gehouden met de doelmatigheid van dergelijke akkoorden, een voorstel dat gebaseerd is op wederkerigheid, dat gebaseerd is op evenredigheid bij het verzamelen van gegevens. Het is ongetwijfeld gebaseerd op het toezicht op de resultaten van de doeltreffendheid van deze akkoorden – waarnaar ook verwezen wordt in de aanbeveling van de Commissie – ook door het Parlement, dat natuurlijk bij het geheel van deze onderhandelingen betrokken wordt.

Het Europees Parlement is terecht van mening dat het ook moet worden betrokken bij dit akkoord, en wij zijn het er dan ook mee eens dat het goed geïnformeerd wordt en dat de Commissie, als instantie die over dit akkoord onderhandelt, die informatie in de verschillende fases van de onderhandelingen aan het Parlement verstrekt.

De Raad begrijpt ook dat de toegang van het Europees Parlement tot de geclassificeerde delen van de internationale akkoorden moet worden vergemakkelijkt, zodat het Parlement zich een oordeel kan vormen wanneer het gerechtigd is zijn goedkeuring te geven. Verder moet ik u erop wijzen dat de Raad in zijn

verklaring van 9 februari 2010 beloofd heeft om met het Parlement te onderhandelen over een interinstitutioneel akkoord aangaande deze kwestie. Het doet mij genoegen om vandaag namens de Raad deze belofte te bevestigen.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het vergaren van TFTP-gegevens is van groot belang bij de terrorismebestrijding. We weten dat TFTP-gegevens een rol hebben gespeeld bij het voorkomen van terroristische aanslagen in Europa, zoals – bijvoorbeeld – die met vloeibare bommen op de luchthaven Heathrow. Het TFTP is dus heel belangrijk, niet alleen voor de VS, maar ook voor Europa.

Ik had onlangs de gelegenheid om met de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Napolitano over dit onderwerp van gedachten te wisselen. In de VS heeft men goed begrepen dat de interim-overeenkomst die we op dit gebied hebben moet worden herzien, maar men maakt zich daar ook zorgen over het feit dat een aantal gegevens die ons behulpzaam kunnen zijn bij het opsporen van terroristen nu niet meer beschikbaar zijn. We moeten dus iets ondernemen om de gaten in de veiligheid te dichten, maar dan wel mét eerbiediging van de grondrechten en een genoegzame mate van gegevensbescherming.

Daarom is de Commissie direct na ons laatste debat over deze kwestie begonnen met het werk aan een nieuw mandaat voor de volgende TFTP-overeenkomst tussen de VS en de EU. Ik geloof dat het resultaat een ambitieus, maar tegelijkertijd realistisch mandaat is. Het zoekt een evenwicht tussen het behoud van onze collectieve veiligheid, enerzijds, en garanties inzake de grondrechten en gegevensbescherming, anderzijds, en bouwt daarbij voort op de resoluties die dit Parlement in september vorig jaar en februari jongstleden heeft aangenomen.

Ik wil de rapporteur, mevrouw Hennis-Plasschaert, graag bedanken voor de vruchtbare samenwerking. De Commissie heeft steeds geprobeerd de communicatielijnen met haar, de co-rapporteurs en de alternatieve rapporteurs open te houden. Ik ben ook het voorzitterschap dank verschuldigd voor al hetgeen is ondernomen om dit voorstel door de Raad te krijgen.

We hebben geprobeerd rekening te houden met de zaken waarnaar de resoluties van het Europees Parlement verwijzen. Gegevens mogen uitsluitend worden verwerkt voor doeleinden van terrorismebestrijding; derden zullen geen inzage in bulkgegevens krijgen; en het wederkerigheidsbeginsel zal worden gerespecteerd. Overdracht van gegevens zal op push-basis geschieden, SEPA-gegevens worden uitgesloten, en we zullen spreken over verhaalsmogelijkheden op niet-discriminerende basis. Ik zal ervoor zorgen dat de Commissie het Parlement gedurende het verloop van de onderhandelingen steeds direct en volledig op de hoogte houdt. We zullen proberen deze overeenkomst tegen het einde van juni rond te krijgen. Dan kan het Parlement er in juli over stemmen.

Wat de “overdracht in bulk” van gegevens betreft: ik weet dat het Europees Parlement daar problemen mee heeft, maar u dient wel te begrijpen dat er zonder deze overdrachten geen TFTP kan zijn. Juridisch bindende garanties moeten verzekeren dat er absoluut geen gegevens zullen worden geraadpleegd als er geen objectieve reden bestaat om te geloven dat een bepaalde persoon een terrorist is, daarvan wordt verdacht, dan wel terrorisme financiert. Zo zijn er ook garanties om te verzekeren dat bulktransfers anoniem zijn. Natuurlijk is bulkoverdracht van gegevens een heikel onderwerp. We zullen in de loop van de onderhandelingen dan ook proberen het volume van deze transfers opnieuw terug te brengen. Daarbij moeten we overigens wel realistisch zijn: het gaat hier om specifieke verzoeken – we kunnen dus moeilijk verwachten een enorme reductie te bereiken.

Wederkerigheid is onderdeel van het mandaat. De beoogde overeenkomst zou de *Treasury* – het ministerie van Financiën van de VS – rechtens verplichten aanwijzingen met hun EU-evenknieën te delen. De autoriteiten in de EU moeten TFTP-onderzoeken kunnen instellen tegen bekende terrorismeverdachten in de EU. Mocht de EU een vergelijkbaar systeem ontwikkelen – een soort *communautair TFTP* –, dan moeten de Amerikanen ons daarbij steunen. De Commissie is bereid om aan de discussies met de lidstaten deel te nemen.

Volgens het mandaat zou de opslagperiode voor niet-opgevraagde gegevens vijf jaar moeten bedragen. Ik geloof dat dit gerechtvaardigd kan worden. Banken zijn volgens de EU-wetgeving tegen het witwassen van geld immers ook verplicht transactiegegevens gedurende een periode van vijf jaar te bewaren. Ik ben echter gaarne bereid het standpunt van het Parlement in dezen te vernemen – ik zal deze kwestie tegen het einde van deze week aan de Raad voorleggen.

Afsluitend zou ik willen zeggen dat dit ontwerp-mandaat een grote verbetering inhoudt. Het houdt rekening met al de punten die u in uw resoluties naar voren heeft gebracht. Het ruimt een plaats in voor het voorstel van de rapporteur om een strategie te volgen die zou kunnen leiden tot een Europees TFTP. Daar zouden we

binnen de EU natuurlijk een interne discussie aan moeten wijden. Er wordt nog niet over onderhandeld. Dat voorstel gaat er echter wel vanuit dat de EU en de VS op dit vlak gelijke partners zijn, wat uiteraard ons uiteindelijke doel is.

Simon Busuttil, *namens de PPE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we moeten om te beginnen aangeven dat dit Parlement graag een overeenkomst wil. Uiteraard niet tegen elke prijs: het gaat er nu dus om hoe die overeenkomst er precies uit moet zien. Dat is waar we het vandaag over gaan hebben.

Na de stemming in januari zijn twee dingen duidelijk geworden. We hebben geleerd dat het Europees Parlement nieuwe bevoegdheden heeft, en dat die duidelijk zijn: we hebben zeggenschap en we willen onze bevoegdheden gebruiken. We zullen dat op een constructieve en verantwoordelijke wijze doen, maar we zullen ze gebruiken, deze bevoegdheden. De tweede les die we hebben geleerd is dat de eerste overeenkomst niet goed genoeg was en dus verbeterd zal moeten worden.

Ik ben heel blij dat de Commissie zich bereid heeft getoond zo vlug na de stemming in februari met een voorstel voor een mandaat te komen. Ik hoop dat dit mandaat zo snel mogelijk door de Raad van ministers zal worden goedgekeurd. Zoals gezegd: het Europees Parlement wil graag een overeenkomst – we hebben al onze wensen opgenomen in een resolutie die hier op brede steun heeft kunnen rekenen, zeker van de zijde van de belangrijkste fracties.

Mevrouw de commissaris, bulkgegevens vormen voor ons een probleem. U heeft begrepen dat wat wij op dit punt willen niet alleen van onze collega's in de VS, maar ook van onszelf een andere benadering vraagt. Wat willen wij in Europa eigenlijk voor ons zelf? Willen wij ons eigen Europees TFTP, en hoe willen we dat dan opzetten? Bulkgegevens vormen zeker een probleem. We kunnen niet om dat onderwerp heen blijven lopen – we moeten er een oplossing voor gaan zoeken.

Volgende week gaat er een afvaardiging van dit Parlement naar de VS, en dan zullen we in de discussie met onze evenknieën in het Congres van de VS met deze punten worden geconfronteerd.

Er zal volgende week dus een afvaardiging van het Europees Parlement naar de VS afreizen. Daar zullen we niet alleen met onze collega's in het Congres spreken, maar ook met mensen van de regering. Er is ons alles aan gelegen dat op een constructieve wijze te doen. We willen de regering van de VS laten zien dat we deze zaak heel serieus nemen. We willen een overeenkomst, maar we hebben onze bedenkingen en we willen dat daar aandacht aan besteed wordt.

Birgit Sippel, *namens de S&D-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil degenen die voor mij aan het woord zijn geweest op één punt tegenspreken: het is niet mijn doel om zo spoedig mogelijk een overeenkomst te bereiken, maar om een zo goed mogelijke overeenkomst te sluiten. Kwaliteit moet prioriteit hebben boven het tijdschema. Verder wil ik nog een opmerking vooraf maken. Het Europees Parlement heeft al eerder een overeenkomst afgewezen en één aspect naast de vele redenen met betrekking tot de inhoud was het gebrek aan betrokkenheid van het Europees Parlement.

In verband met de actuele gebeurtenissen deze week hebben wij besloten geen besluiten hier in het Parlement aan te nemen. Verder is er het besluit om bij de Raad eveneens aan te dringen op uitstel van het nemen van besluiten totdat wij onze besluiten kunnen nemen. Ik ben nu enigszins verrast dat er in het Parlement leden zijn die hun eigen besluiten kennelijk niet serieus nemen, maar denken: ach, de Raad kan desondanks toch gewoon besluiten nemen. Mijns inziens kunnen we niet op een dergelijke manier met onze eigen besluiten omgaan. Ik blijf erbij dat de Raad zijn besluiten eveneens tot na 6 mei moet uitstellen, als wij een besluit hebben genomen. Ik ben ervan overtuigd dat hier geen nadelen aan kleven en dat ook de VS hier begrip voor zouden hebben.

Voor wat betreft het ontwerpmandaat zelf ben ik zeer positief gestemd over het feit dat de Commissie zich veel moeite getroost om aan onze eisen tegemoet te komen. Desalniettemin wil ik duidelijk zeggen dat dit onderhandelingsmandaat nog substantiële wijzigingen behoeft. Deze wijzigingen zijn noodzakelijk als een meerderheid van het Europees Parlement voor een nieuwe overeenkomst moet stemmen. Het huidige mandaat is daartoe naar mijn mening niet ambitieus genoeg. Het probleem van de overdracht van gegevens in bulk wordt daarmee niet opgelost. Als de Amerikaanse autoriteiten tegen ons zeggen dat het elke maand om specifieke gegevens van vijf à tien personen gaat, dan staat de overdracht van miljoenen gegevens van Europese burgers daar absoluut niet mee in verhouding.

Overigens wil ik nogmaals tegen de Commissie en de Raad het volgende zeggen: hoewel voortdurend wordt beweerd dat deze overeenkomst van cruciaal belang is als een extra middel om terrorisme te bestrijden, is

het bewijs daarvoor niet zo duidelijk als ons steeds wordt voorgespiegeld. De lange termijn voor het bewaren van gegevens in de VS blijft uiteraard eveneens een probleem. Daar biedt het mandaat evenmin een oplossing voor. We hebben een juridische instantie op Europese bodem nodig die niet alleen beoordeelt of aanvragen van de VS rechtmatig zijn, maar die eveneens het verzamelen van gegevens controleert, waar dit ook plaatsvindt. Ook het doorgeven van informatie aan derde landen moet met duidelijke richtlijnen worden geregeld. Wij hebben een ambitieus mandaat nodig met onze eisen. Alleen dan kunnen wij een echt goed resultaat bereiken dat tegemoetkomt aan onze eisen, zowel wat terrorismebestrijding als wat gegevensbescherming betreft.

Tot slot wil ik nog een specifieke vraag aan de Raad en de Commissie stellen. Hoe denkt u te kunnen veiligstellen dat daadwerkelijk alleen gegevens waar specifiek om is gevraagd worden verzameld en doorgegeven? Hoe gaat dat functioneren? In de VS? Of zijn er nog andere voorstellen?

Jeanine Hennis-Plasschaert, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik ben heel blij dat we vandaag een debat voeren waarin het Parlement uiteen kan zetten welke verwachtingen het koestert met betrekking tot de richtsnoeren voor de onderhandelingen. Dat het Parlement deze week niet over deze resolutie zal stemmen is inderdaad een ongelukkige omstandigheid, maar dat mag de Raad beslist niet ontmoedigen om deze richtsnoeren overeenkomstig het voorgenomen tijdschema aan te nemen. De standpunten van het Parlement zullen blijken uit onze interventies, maar het is al lang bekend dat de Raad en de Commissie precies weten wat de resolutie inhoudt. Ik moet in dit opzicht toegeven dat ik de bereidheid tot samenwerking zoals de Raad en de Commissie die nu tonen ten zeerste waardeer.

Overeenkomstig het mandaat moet de te sluiten EU/VS-overeenkomst voor iedereen gelijke rechten garanderen, ongeacht de nationaliteit van de mensen wier gegevens op basis van die zelfde overeenkomst worden verwerkt. Nu luidt mijn vraag: wat betekent dit? Wat betekenen zulke specifieke rechten als het gaat om – bijvoorbeeld – toegang, rectificatie, schrapping, schadevergoeding en verhaalsrecht? Ik zou dat graag willen weten. Ik wil er verder, net als mijn collega's, graag op wijzen dat proportionaliteit en noodzakelijkheid de kernprincipes van deze overeenkomst moeten zijn. Profielen voor het meten van financiële gegevens zijn om de één of andere reden niet in staat te zoeken in de inhoud van de betalingsberichten die aanleiding geven tot de bulktransfer van gegevens. Ik herhaal nog maar eens dat je daarvoor niet achteraf kunt compenseren via toezicht- en controlemechanismen – de grondbeginselen van de wetgeving op het gebied van gegevensbescherming zijn dan immers al geschonden.

Om eerlijk te zijn betwijfel ik of we dit probleem op basis van de huidige onderhandelingsrichtsnoeren kunnen oplossen. Het is verder van belang te beseffen dat het akkoord over wederzijdse juridische bijstand onvoldoende houvast biedt voor verzoeken tot het verkrijgen van gegevens ten behoeve van het TFTP. Deze overeenkomst is immers niet van toepassing op bankovermakingen tussen derde landen. Het is dus noodzakelijk eerst een specifieke bank te noemen. Het TFTP daarentegen is gebaseerd op de zoekacties naar fondsoverdrachten. Het is daarom van cruciaal belang – en ik wil dit punt graag benadrukken – dat er bij de onderhandelingen gekeken wordt naar een oplossing die beide aspecten met elkaar verenigbaar maakt. We zouden kunnen eisen dat het TFTP geheel nieuw wordt vormgegeven, maar dat is uiteindelijk niet aan ons. Daarom kan ik, net als de heer Busuttill, er bij de Raad en de Commissie alleen op aandringen dat ze de onderliggende beleidsbeslissingen meteen aan de orde brengen.

Ik verwacht van de Raad en de Commissie wel dat ze beloven al het nodige te ondernemen om een duurzame, juridisch doorwrochte Europese oplossing te vinden voor het opvragen van gegevens binnen Europees grondgebied. Ik wijs er opnieuw op dat de doorgifte van gegevens in bulk aan een vreemde mogendheid en de opslag van die gegevens door die mogendheid – ook al behoort die tot onze beste vrienden – op zich disproportioneel is en altijd zal zijn. Een dergelijke handelswijze wijkt sterk af van de EU-wetgeving en de *usance* alhier. Het primaat van het recht is van cruciaal belang. Daarom moet het Europees Parlement steeds heel alert zijn bij het evalueren van voorgenomen overeenkomsten van het type zoals we nu bespreken.

Net als anderen, sta ik voor een sterke en open EU die goed in staat is om op voet van gelijkheid met de VS samen te werken. Ik moet er daarom opnieuw op wijzen dat het aan de EU is om aan te geven op basis van welke principes Europa met de VS in het kader van de terrorismebestrijding wil samenwerken, ook als het gaat om rechtshandhaving en het gebruik van gegevens die voor handelsdoeleinden zijn verzameld. Waar het om gaat is dat we dit goed doen. Europese eisen met betrekking tot een eerlijke, proportionele en juridisch correcte behandeling van persoonlijke gegevens zijn van fundamenteel belang, en daar kan niet aan worden getornd. Het is nu aan de Raad en de Commissie om te dien einde zo snel mogelijk concrete actie te ondernemen en een akkoord te bereiken over een overeenkomst die aan alle verwachtingen van zowel de EU als de VS voldoet.

Jan Philipp Albrecht, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijn hartelijke dank gaat uit naar het voorzitterschap en naar u, commissaris Malmström, voor wat u heeft gezegd. Het voorzitterschap heeft zojuist terecht opgemerkt dat het bij de TFTP-overeenkomst inzake de uitwisseling van SWIFT-bankgegevens om groundbeginselen gaat. Het gaat om fundamentele grondwettelijke beginselen, het gaat om de bescherming van de persoonlijke levenssfeer - artikel 8 van het Handvest van de grondrechten en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Het gaat echter ook om een doeltreffende rechtsbescherming en eerlijke procedures - artikel 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Het gaat om evenredigheid vanuit grondwettelijk oogpunt, en ik benadruk grondwettelijk oogpunt, omdat het er niet zomaar om gaat om gevoel voor evenredigheid te krijgen; we hebben tastbaar bewijs nodig voor de noodzaak tot en de geschiktheid van een maatregel en ten slotte ook bewijs voor de evenredigheid zelf.

Ik moet in dit verband nogmaals duidelijk maken wat andere deskundigen en zelfs opsporingsdiensten herhaaldelijk hebben gezegd. Er is mijns inziens onvoldoende aangetoond dat de overdracht van persoonlijke gegevens in bulk zonder concrete aanvankelijke verdenking een geschikte maatregel is en dat er geen aanmerkelijk minder ingrijpende middelen zijn om deze doelen te bereiken. Zonder een voorafgaand besluit in een afzonderlijk geval op grond van bestaande verdenkingen is elke vorm van toegang tot bankgegevens van Europese burgers buitenproportioneel. Het is derhalve zaak om te garanderen dat er geen overdracht van gegevens in bulk plaatsvindt.

Anders zou deze overeenkomst een breuk met bestaande Europese en internationale verdragen betekenen, en dat is precies wat de meeste Europese hoogste rechterlijke instanties tot op heden in hun arresten hebben duidelijk gemaakt - met name het Duitse *Bundesverfassungsgericht* in maart - met betrekking tot het bewaren van gegevens. Om die reden kan en mag het Parlement geen concessies doen aan zijn standpunten tot dusver, maar moet het tijdens en na de onderhandelingen de verenigbaarheid met het EU-recht veiligstellen, indien nodig zelfs door het mandaat en de onderhandelingsresultaten aan het Europese Hof van Justitie voor te leggen.

Ik wil er derhalve bij de Commissie en de Raad op aandringen om de voorwaarden van het Parlement duidelijk aan de Verenigde Staten voor te leggen en de noodzakelijke duidelijke bewijzen voor evenredigheid te verschaffen. Anders blijft het voor het Parlement onmogelijk om in te stemmen met een TFTP-overeenkomst.

Charles Tannock, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de ECR-Fractie heeft destijds haar steun uitgesproken voor het oorspronkelijke verdrag inzake SWIFT en het programma voor het traceren van terrorismefinanciering zoals dat door de Raad en de Verenigde Staten was overeengekomen. We verzetten ons toen ook tegen de al dan niet open anti-Amerikaanse houding van sommige afgevaardigden in dit Parlement.

Amerika neemt bij de bescherming van ons aller veiligheid een onevenredig zwaar deel voor zijn rekening. We zouden graag zien dat de EU meer deed – en niet minder – om Amerika's principieel leiderschap bij de terrorismebestrijding te steunen. Wij beschouwden de SWIFT-overeenkomst als een cruciaal instrument voor het verwijderen van dit kwaadaardige gezwel – terrorismefinanciering – en de bescherming van de burgers aan beide zijden van de Atlantische Oceaan. Het verdroot me dat deze deal door de stemming in dit Parlement onmogelijk werd gemaakt, maar het verbaasde me niet.

Het lijdt geen twijfel dat het Parlement zijn spierballen – zijn nieuwe bevoegdheden uit hoofde van het Verdrag van Lissabon – wilde laten zien, maar het kan heel goed zijn dat het tijdelijk opzij zetten van deze overeenkomst en het wachten tot de Commissie met het huidige, betere voorstel kwam iets positiefs heeft opgeleverd. Het kan namelijk zijn dat dit verloop van gebeurtenissen de regering-Obama wakker heeft geschud. Die regering heeft namelijk – net als voorgaande regeringen – maar een heel vaag idee van de EU en haar instellingen, inzonderheid het Parlement.

Amerikaanse diplomaten schijnen niet of nauwelijks te beseffen dat leden van het Europees Parlement meer bevoegdheden en dus meer invloed hebben gekregen. De brief van minister Hillary Clinton aan Voorzitter Buzek, waarin ze gewag maakt van de problemen met betrekking tot SWIFT, was een goed voorbeeld van die vertraagde gewaarwording. Veel afgevaardigden vonden die brief naïef – in het gunstigste geval –, of anders arrogant, aangezien ze blijk gaf van onwetendheid met betrekking tot de wijze waarop dit Parlement via zijn fracties functioneert.

De lobby-inspanningen van de Verenigde Staten in dit Parlement zijn nauwelijks waarneembaar. Vergelijk die maar eens met de lobby-inspanningen van landen als Israël, Taiwan of Colombia – om nog maar te zwijgen van giganten als India en China, die aanzienlijke diplomatieke hulpbronnen inzetten om binnen het

EP relaties te onderhouden. Dat heeft tot gevolg dat deze landen op EU-niveau diplomatiek oververtegenwoordigd zijn, terwijl de Amerika zijn potentieel nauwelijks verwezenlijkt. De bilaterale ambassade van VS in Brussel is nog steeds twee keer zo groot als de VS-missie bij de Europese Unie.

Het doet mij daarom deugd dat de nieuwe Amerikaanse ambassadeur bij de EU, William Kennard, het vermogen van leden van het Parlement om de gang van zaken te beïnvloeden wél begrepen lijkt te hebben en die kennis nu aan Washington doorgeeft. Ik hoop dat we tijdens zijn ambtstermijn een enorme verbetering van de betrekkingen tussen de VS en de afgevaardigden van het EP zullen waarnemen. Het aangekondigde bezoek van vicepresident Biden is een heel goed begin. Meer dan wie dan ook zie ik uit naar een versterking van het trans-Atlantische partnerschap.

Ervoor zorgen dat de SWIFT-overeenkomst de instemming van dit Parlement krijgt is dan de volgende uitdaging. Er zal dan ook overeenstemming moeten worden bereikt over persoonsgegevens van passagiers. En ik meen te weten dat PNR-gegevens net zo controversieel zullen blijken te zijn.

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wij spreken wederom over het mandaat van de Commissie en van de Raad inzake het SWIFT-project. Het ontwerpmandaat dat ons vandaag wordt voorgelegd beantwoordt weliswaar aan enkele eisen die het Europees Parlement in zijn resolutie van september 2009 kenbaar heeft gemaakt, maar schiet op talloze punten nog altijd tekort.

Dat is het geval met de opslagduur van de gegevens en de mogelijkheden van onze medeburgers om beroep in te stellen. De Amerikaanse *Privacy Act* blijft discriminerend voor niet-Amerikaanse burgers: zelfs ambtenaren van de Commissie erkennen dat. Daarnaast krijgen we telkens weer te horen dat SWIFT gegevens niet individueel kan verwerken omdat het hiertoe niet de capaciteit, met name technische capaciteit, heeft.

Er is dan ook nog altijd een enorm probleem ten aanzien van de evenredigheid van de gerealiseerde overdrachten. U hebt het zojuist zelf gezegd, commissaris, er blijven punten van zorg als het gaat om deze bulktransfer van gegevens. Het spijt me, maar persoonlijk heb ik geen vertrouwen in de wijze waarop de Amerikaanse instanties op dit gebied te werk gaan. Redelijk vermoeden is niet voldoende. Iedereen weet hoeveel schade de Amerikanen hebben aangericht in de strijd tegen terrorisme.

Zoals mevrouw Sippel al zei, kwaliteit moet boven kwantiteit gaan. Ja, een Europese autoriteit moet de gegevens die zullen worden overgedragen daadwerkelijk kunnen controleren. Wij wachten op dit punt nog op garanties om de rechten van onze medeburgers en van iedereen die in Europa woonachtig is te waarborgen.

Wij zijn blij met de reeds geboekte vooruitgang, maar deze is niet voldoende. Ja, onze medeburgers hebben recht op veiligheid, maar dat recht strekt zich uit tot alle terreinen. Nu velen steeds meer oog krijgen voor bescherming van de persoonlijke levenssfeer en persoonsgegevens – iets dat duidelijk naar voren komt in veel van de interventies in dit Parlement – , hebben wij de plicht u te blijven waarschuwen en u te zeggen, naar eer en geweten, dat de beginselen van noodzaak en evenredigheid naar ons idee nog altijd niet worden nageleefd.

Mario Borghezio, *namens de EFD-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik maak van deze gelegenheid gebruik om te benadrukken hoe waardevol uw verklaring is dat ook het Europees Parlement de rol en het belang van de Italiaanse taal, van het gebruik van de Italiaanse taal, die zoveel heeft bijgedragen aan de Europese cultuur, niet moet vergeten.

Dan kom ik nu op het onderwerp van dit debat. Het moet worden gezegd dat zich eindelijk een kentering aftekent, na de stilstand die zo gewenst was door het Europees Parlement, dat in dit geval misschien niet ten volle leek te beseffen hoe dramatisch en urgent de noodzaak was om op geen enkele manier en om geen enkele reden een fundamentele behoefte van het Westen en van Europa te ondermijnen, namelijk dat we ons verdedigen tegen het terrorisme.

Zeker, het is absoluut waar dat er sprake moet zijn van evenwicht, van evenredigheid, en dat de rechten van de burgers en hun recht op privacy niet bovenmatig mogen worden opgeofferd en dat de mogelijkheid voor burgers om zich zowel op administratief als op gerechtelijk niveau te verzetten tegen beslissingen die worden genomen op basis van het SWIFT-systeem vanzelfsprekend moet worden gewaarborgd – net zoals deze nieuwe formulering van de Commissie, die veel van de belangrijkste opmerkingen van het Europees Parlement heeft aanvaard, dat doet.

Naar mijn mening zijn de richtlijnen in het ontwerpmandaat voor de onderhandelingen van de Commissie over SWIFT dus in essentie goed om, ik herhaal, een effectieve en noodzakelijke samenwerking met de

Amerikaanse autoriteiten op het gebied van het traceren van financiële transacties te waarborgen om de terroristische dreiging te bestrijden en te voorkomen – dit is natuurlijk in ons beider belang omdat ook Europa er aan moet denken dat het zich moet verdedigen tegen terrorisme; we hebben te veel evidente en ook extreem ernstige bewijzen van terrorisme gezien – en om de democratische controle van de datastroom te waarborgen die is toevertrouwd aan het Europees Parlement. Dat is dus de meest betrouwbare vorm van bescherming die er kan zijn voor de persoonsgegevens van Europese burgers en voor de bescherming van hun recht om zich te laten gelden in alle geëigende rechtbanken. Het mandaat neemt ook veel suggesties over die door ons Parlementsleden zijn gedaan, en dat spreekt boekdelen over het belang van het Europees Parlement en over de nieuwe rol die het Verdrag aan het Parlement geeft.

We moeten bovendien niet vergeten dat het akkoord voorziet in wederkerigheid van de kant van de Verenigde Staten mocht de Europese Unie tot het lanceren van een Europees programma voor het traceren van terrorismefinanciering komen.

Europa moet in actie komen – het moet sowieso niet altijd worden meegesleept – het moet in actie komen en zélf essentiële input en informatie geven. Voor het PNR-systeem, waarover later wordt gedebatteerd, geldt dezelfde logica: een maatregel om passagiers te herkennen, met ook weer terrorismebestrijding als doel, is absoluut cruciaal.

Ernst Strasser (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, wij van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) zijn voorstander van een overeenkomst. Wij streven naar een goed partnerschap met onze Amerikaanse vrienden, met name op het gebied van veiligheid. Wij willen een goede overeenkomst en we willen dat deze overeenkomst snel wordt bereikt. Wij moeten benadrukken dat dit een tijd is die de geest van Lissabon als zelden tevoren weerspiegelt. Na de resolutie van het Parlement medio september, na de besluiten van de Raad eind november, na de debatten in januari en februari en na het duidelijke standpunt van het Parlement in februari hebben we nu een situatie die een goed voorbeeld is van samenwerking tussen de Commissie, de Raad en het Parlement. Ik wil u, commissaris, en de Raad van harte danken voor dit nieuwe begin, waartoe met name u en commissaris Reding de aanzet hebben gegeven. Dat is een voorbeeld voor de wijze waarop Europese burgers willen dat wij gezamenlijk tot oplossingen komen - niet alleen Europese burgers, maar vooral ook degenen die hier vandaag in het Parlement toekijken en luisteren. Hierbij wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om met name onze vrienden uit het Rijngebied en de Hunsrück, evenals onze vrienden uit Oostenrijk die hier vandaag aanwezig zijn van harte welkom te heten.

Wij zijn in onze fractie niet op zoek naar problemen, maar doen ons uiterste best om oplossingen te vinden. In het licht daarvan wil ik benadrukken dat er een hele reeks uitstekende voorstellen voor oplossingen is gevonden die wij in de resolutie van september uiteen hebben gezet, of het nu gaat om gegevens in bulk, derde landen, duur, opzegbaarheid of andere zaken. Dit zijn aspecten waarover wij nu moeten onderhandelen.

Ik ben enigszins verrast door onze collega's van de Fractie De Groenen/Vrije Alliantie en de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, die zich destijds van stemming over de resolutie hebben onthouden en die weigerden een bijdrage te leveren, maar die nu toch op deze resolutie aandringen. Ik nodig u daarom uit om zich bij ons aan te sluiten. Doe met ons mee aan de onderhandelingen en samen zullen we een goed resultaat bereiken. Zoals hier is overwogen, moeten wij er ook in de toekomst naar streven om de ontwikkeling van het TFTP te bespoedigen. U heeft dat in uw verklaringen eveneens gezegd. Ja, we zullen deze instrumenten nodig hebben en wij moeten het tijdschema precies zo aanhouden als u heeft uitgestippeld, zodat wij de resultaten van uw onderhandelingen nog voor het einde van de zomer hier in het Parlement kunnen bespreken en hopelijk ook besluiten kunnen nemen.

Mijns inziens kunnen de besprekingen zoals u die heeft gevoerd, ook over uw actieplan dat ik volledig ondersteun, op dezelfde wijze worden voortgezet voor wat betreft de gegevensovereenkomst, het passagiersnamenregister (PNR), het Schengeninformatiesysteem (SIS) en andere kwesties.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Ik wil u eraan herinneren dat, in tegenstelling tot eerdere negatieve verwachtingen die voorafgingen aan de tegenstem van het Parlement, er eigenlijk ook allerlei positieve ontwikkelingen hebben plaatsgevonden, en het erop lijkt dat er een wezenlijk beter akkoord zal komen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten dan het vorige; als alles goed gaat, kan dit zelfs nog vóór de zomer worden afgerond. Sindsdien is het ons allen duidelijk geworden dat de Verenigde Staten veel meer open staan voor deze bezwaren en voor het vinden van constructieve oplossingen voor de Europese bezwaren dan we eerst dachten.

Ik denk dat we allemaal hebben ervaren dat de samenwerking aanzienlijk is verbeterd en de dialoog tussen de Raad en het Parlement hechter is geworden, en ik denk dat het ook heel belangrijk is dat commissaris Cecilia Malmström de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de rapporteurs en de schaduwrapporteurs regelmatig informeert over de ontwikkelingen. Ik denk dat dit de sleutel is om ook in de toekomst goede akkoorden te kunnen blijven sluiten. Ik denk dat het belangrijk is dit vast te stellen voordat we verder gaan.

Ook ik wil zeggen wat een aantal sprekers al heeft benadrukt, namelijk dat het Parlement toegewijd is en dat ook de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement er zeer op is gebrand om snel tot een akkoord te komen en ervoor te zorgen dat het een goed akkoord is, dat wil zeggen een akkoord waarin de belangen van de Europese burgers, ook met betrekking tot gegevensbescherming, in aanmerking worden genomen. We kennen en voelen de verantwoordelijkheid, aangezien dit een zeer belangrijk element vormt bij terrorismebestrijding, en ook al is het niet het enige of zelfs het belangrijkste element, deze uitwisseling van gegevens is wel degelijk heel belangrijk. We vinden dat in de huidige staat van het mandaat voor veel problemen een oplossing wordt aangedragen, maar voor veel problemen ook niet. Er is nog geen oplossing voor problemen die onze collega's eerder hebben genoemd en die vandaag ook nog aan de orde zullen komen. Ik denk dat we nu twee weken de tijd hebben, aangezien de stemming vanwege de vliegmoelijkheden niet is gehouden. Dit is tegelijkertijd een mogelijkheid. Een mogelijkheid om oplossingen te vinden voor de onopgeloste problemen en antwoorden op de vragen en bezwaren van het Parlement waarvoor we nog geen geruststellende antwoorden hebben gevonden. Het zou goed zijn als de Raad geen beslissing neemt voordat de stemming in het Parlement is gehouden, want dat zou nieuwe moeilijkheden kunnen opleveren voor de nabije toekomst.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is duidelijk dat de Commissie heeft geluisterd. Dit ontwerp-mandaat is beslist beter dan de vorige overeenkomsten, al hebben mijn collega's wel gewezen op aspecten die nog niet helemaal bevredigend geregeld zijn. Ik zal die niet herhalen. Wel wil ik mevrouw Hennis-Plasschaert graag bedanken voor al het werk dat ze voor dit Parlement heeft verricht.

Ik wil iets zeggen over de procedure en iets over de inhoud. De vorderingen die we nu hebben gemaakt laten zien wat er bereikt kan worden als partners elkaar met respect behandelen, naar elkaar luisteren, elkaars bezwaren serieus nemen en zich inzetten om de standpunten zoveel mogelijk te laten overlappen. Ik geloof dat zowel de Commissie als de VS-autoriteiten zich daarvoor een inspanning hebben getroost. En daar wil ik ambassadeur Bill Kennard graag voor bedanken. Hij heeft goed begrepen hoe het Europees Parlement functioneert – misschien wel beter dan sommige van onze lidstaten.

Waar het nu om gaat is dat de Raad eenzelfde inspanning doet en een progressief mandaat goedkeurt. Bij de laatste gelegenheid heeft de Raad verzuimd ons een serieus tegenvoorstel te doen om daarmee tegemoet te komen aan de bezwaren van de afgevaardigden, wat ons heeft doen besluiten de interim-overeenkomst af te wijzen.

Het afgelopen decennium – en nu heb ik het over inhoud – zijn de autoriteiten in de VS en de EU in hun reactie op echte dan wel vermeende bedreigingen van de veiligheid steeds verder gegaan en hebben ze een soort kramp ontwikkeld. Soms hebben regeringen zich zelfs schuldig gemaakt aan holle, eerst en vooral de aandacht trekkende strategieën, bedoeld om in het nieuws te komen en tegenstanders te beschuldigen van wankelmoedigheid bij de bestrijding van misdaad en terrorisme. Zo kunnen we niet verder. Ik hoop daarom dat we snel een nieuw begin kunnen maken en voortaan besluiten kunnen nemen – zeker als het om de overdracht en opslag van gegevens gaat – op basis van onze fundamentele beginselen: proportionaliteit, noodzakelijkheid en naleving van de wettelijke normen. We moeten een inventaris opmaken van alle procedures en projecten die de afgelopen jaren zonder enige planning zijn opgezet. Ik ben blij dat commissaris Malmström dat wil gaan doen – zo heb ik het tenminste begrepen –, zodat we een overzicht kunnen krijgen van de hiaten en overlappingsen en al te zeer in de privésfeer ingrijpende maatregelen. Pas dan kunnen we beginnen aan het opzetten van een rationeel en doeltreffend veiligheidskader dat onze burgerlijke vrijheden niet te grabbel gooit.

Judith Sargentini (Verts/ALE). - Voorzitter, of er nou een resolutie is of niet, ik denk dat de Raad ons de vorige keer heel erg goed gehoord heeft en heel erg goed weet wat hem te doen staat. Dit Parlement maakt zich zorgen zowel over de grondrechten en de bescherming van de privacy van burgers als over de gegevensbescherming. Dat zijn grondrechten en met grondrechten maak je geen simpele kosten/baten-analyse. Het opvragen van bulkgegevens omdat het zogenaamd niet technisch mogelijk zou zijn om dat preciezer te maken, lijkt mij een raar argument. Ik geloof er niets van dat dit niet technisch mogelijk zou zijn en ik denk

dat het eerder op geld en kosten neerkomt. Zoals ik zei, waar het gaat om grondrechten, gaat het niet simpelweg over hoeveel het kost.

Het is nu ook zaak dat Europa zich laat zien als een gelijkwaardige onderhandelingspartner, niet eentje die gewoon kopjes geeft of wacht op de VS die daarvoor de regels vaststelt. Het Parlement heeft de Raad en de Commissie de macht en de ruimte gegeven om deze rol nu serieus te gaan spelen en ik wil u daarbij vragen, Commissie en Raad, om rekening te houden met het nu rechtsgeldige Europees Verdrag van de rechten van de mens. Ook dat zullen wij terug moeten zien in uw mandaat en uw onderhandelingsresultaat. Ik heb hoop dat u met het juiste terugkomt, ik heb hoop dat u de macht en het gezag dat wij u vorige keer hebben gegeven, gaat gebruiken, en ik wacht af waarmee u terugkomt.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Verenigde Staten zijn vandaag de dag de enige supermacht in de wereld, een absolute, meerdimensionale supermacht: cultureel, militair en economisch. We hebben geluk dat deze supermacht met ons bevriend is en dezelfde waarden en beginselen deelt als waarop de Europese Unie is gegrondvest.

We moeten dit dan ook op waarde schatten en de Verenigde Staten steunen in de goede zaak van de strijd tegen het terrorisme, omdat dat land decennialang met name West-Europa heeft beschermd tegen het communisme. Dat het vrije Europa veertig jaar lang vrij was is enkel aan de VS te danken. Vandaag de dag verlenen de Verenigde Staten zeer sterke steun aan de hele vrije wereld om deze te vrijwaren van terrorisme. Een vergelijking tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie wat betreft inspanningen, financiën en technologie die aan de strijd tegen het terrorisme worden besteed, is beschamend voor de Europese landen en de Europese Unie.

Als we iets kunnen doen om de Verenigde Staten te helpen bij de strijd tegen het terrorisme – en zo zie ik deze overeenkomst – mogen we dan ook niet aarzelen. Natuurlijk moeten we de beginselen waarover we het gehad hebben, respecteren, maar ik zie dat als een kwestie van samenwerking tussen de Raad, de Commissie en het Parlement. Wat vandaag van ons gevraagd wordt is dat we de politieke wil laten zien om zo'n overeenkomst aan te gaan. Ik denk dat die politieke wil hier aanwezig moet zijn. De Verenigde Staten moeten een verdragsovereenkomst met de Europese Unie aangaan die gebaseerd is op vriendschap en partnerschap.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de Commissie en de Raad bedanken voor de vooruitgang die toch is geboekt sinds het Parlement in februari het enige juiste deed, namelijk de SWIFT-overeenkomst afwijzen. Nu beschikt het Parlement over meer mogelijkheden om eisen te stellen met betrekking tot de inhoud van de overeenkomst. Een verstandige Commissie en een verstandige Raad zouden er goed aan doen om acht te slaan op de eisen en bezwaren die het Parlement in februari formuleerde. Ze betreffen onze vrijheden en burgerrechten en die vormen het fundament van de rechtsstaat.

Daarom kunnen we niet instemmen met massale en onbeperkte gegevensoverdracht. In zo een overeenkomst wordt geen onderscheid gemaakt tussen onschuldige burgers en degenen die misschien schuldig zijn. We kunnen alleen toelaten dat gegevens worden overgemaakt wanneer er goede redenen zijn om de persoon in kwestie te verdenken van betrokkenheid bij een misdrijf. Naar verluidt, levert dat technische problemen op. In dat geval moeten we ons afvragen of het de techniek is die onze wetgeving moet bepalen dan wel onze fundamentele vrijheden en burgerrechten. Voor mij ligt het antwoord voor de hand: onze wetgeving moet gebaseerd zijn op onze rechten.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) In februari hebben wij geweigerd een overeenkomst te ratificeren inzake de verwerking en de doorgifte van gegevens uit financiële rapporten ten behoeve van een programma voor het opsporen van terrorisme van het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten. Wij hebben de redenen van deze weigering toen duidelijk uiteengezet. Ik herhaal hier de belangrijkste:

- overtreding van de grondbeginselen van de wetgeving inzake gegevensbescherming met betrekking tot een groot aantal burgers en werkterreinen van de Europese Unie (90 miljoen gegevens per maand),
- gebrek aan bescherming van EU-burgers tegen misbruik van de gegevens die krachtens deze overeenkomst aan de Verenigde Staten en derde landen worden verschaft, en
- afwezigheid van echte wederkerigheid, aangezien de andere partij bij de overeenkomst zich er niet toe heeft verbonden aan de Europese Unie informatie van dezelfde kwaliteit en omvang te verstrekken.

Veel van deze tekortkomingen kunnen in de nieuwe overeenkomst verholpen worden, maar feit is dat het huidige beginsel van een alomvattende overdracht van alle gegevens van de Europese Unie naar de Verenigde Staten, waarbij alle informatie over financiële transacties in de Europese Unie door de Verenigde Staten

zonder enige beperking wordt verwerkt, geëvalueerd en opgeslagen onder het voorwendsel om mogelijke banden met het terrorisme op te sporen, onaanvaardbaar is.

Dit principe moet gewijzigd worden. Wij moeten ervoor waken dat de financiële transacties van Europese banken krachtens de Europese regelgeving en op Europese bodem worden verwerkt. Onze vrienden in de Verenigde Staten zullen uitsluitend de gegevens waarbij werkelijk sprake is van terrorisme toegestuurd krijgen.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer López Garrido, mevrouw de commissaris, dames en heren, ik heb in dit Parlement mijn steun verleend voor de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten inzake wederzijdse rechtsbijstand, omdat ik vind dat de trans-Atlantische samenwerking in het algemeen bijzonder belangrijk is, met name voor wat betreft de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

Tijdens de plenaire vergadering van 11 februari heb ik tegen de voorlopige overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten inzake de doorgifte van financiële gegevens gestemd, uit eerbiediging van de prerogatieven van het Parlement, en ook omdat de overeenkomst eenvoudigweg onaanvaardbaar was. In het toenmalige debat heb ik gepleit voor eerbiediging van de beginselen van noodzaak en evenredigheid en van zowel de integriteit als de veiligheid van de Europese financiële gegevens.

Het verheugt mij dat de houding van de Commissie en de Raad ten aanzien van de samenwerking met het Parlement inmiddels is veranderd. Ik vertrouw erop dat wij er samen in zullen slagen de basisbeginselen vast te stellen die de toekomstige samenwerking tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten inzake terrorismebestrijding moeten sturen en bevorderen. Ik hoop dat in deze nieuwe overeenkomst naar behoren rekening zal worden gehouden met de zorgpunten die het Parlement in zijn resolutie van september 2009 heeft geformuleerd.

Ik herhaal nogmaals dat de beginselen van noodzaak, evenredigheid en wederkerigheid hoe dan ook geëerbiedigd moeten worden. En ik wil onderstrepen dat wij moeten voorzien in basiswaarborgen die garanderen dat de bedoelde gegevens niet langer worden bewaard dan strikt noodzakelijk is en daarna vernietigd worden.

Ik dring er nogmaals op aan dat beroep moet kunnen worden aangetekend bij een rechterlijke instantie en dat passende waarborgen moeten worden vastgesteld met betrekking tot de eventuele overdracht van persoonsgegevens aan derde landen. Bovenal moet worden aangetoond dat dergelijke gegevens nuttig zijn om terroristische daden te voorkomen of terroristen aan te klagen.

Buiten dit kader zal het niet mogelijk zijn om onze goedkeuring te krijgen. Het Europees Parlement zal consequent zijn en niet afwijken van de standpunten die het steeds verdedigd heeft.

Emine Bozkurt (S&D). - Voorzitter, geachte Commissie, geachte Raad, het ontwerpmandaat van de Europese Commissie is een stap in de goede richting. De strijd tegen het terrorisme heeft onze prioriteit. Daarom is het van belang dat er zo snel mogelijk een nieuw akkoord komt over de uitwisseling van financiële gegevens met de VS, maar niet tegen elke prijs. In februari hebben we in grote meerderheid nee gezegd tegen een slecht tijdelijk akkoord met de VS. We hebben nee gezegd tegen het buitensluiten van het Europees Parlement dat 500 miljoen burgers vertegenwoordigt. Burgers willen niet dat hun bankgegevens zo maar zonder goede waarborgen voor hun rechten naar de VS gaan. We willen een akkoord dat de rechten van onze Europese burgers goed waarborgt. Als dat niet het geval is bij dit onderhandelingsmandaat, dan is er dus een situatie die niet veel verschilt van die in februari. Er moeten wel heel goede redenen zijn om nu ja te kunnen zeggen. De Raad en de Commissie moeten het Europees Parlement volledig en direct informeren. Het is goed dat de bezwaren van het Europees Parlement over het waarborgen van de grondrechten en fundamentele vrijheden met betrekking tot de bescherming van de persoonsgegevens meegenomen zijn. Dit zal het criterium moeten zijn voor het wel of niet overdragen van gegevens en alleen als het gaat om de strijd tegen terrorisme.

Dit zijn mooie beloftes, maar ik ben benieuwd hoe de Raad en de Commissie in de praktijk deze waarborgen zullen garanderen. De principes van evenredigheid en effectiviteit staan voorop. En gaat de VS daadwerkelijk voor ons hetzelfde doen?

Wat mij blij zou maken, is een volledige en gedetailleerde uiteenzetting van de rechten die onze burgers in het aankomend akkoord zullen hebben. De Raad en de Commissie stellen voor om een Europese instantie te belasten met het toetsen van aanvragen uit de VS. Hoe zien de Raad en de Commissie zo'n publieke

EU-instantie voor zich? Wordt dat een gerechtelijke instantie en krijgen de burgers wel een procedure voor een rechter zoals dat in Europa wordt gegarandeerd? Graag hoor ik uw antwoord.

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank, commissaris Malmström. Het onderhandelingsmandaat dat nu voor ons ligt toont met name aan dat de Commissie en het Parlement weer op één lijn zitten en dat er in ieder geval een begin is gemaakt met een goede samenwerking. Het feit dat het Europees Parlement de overeenkomst in februari heeft afgewezen - en hierbij richt ik me tot iedereen die dit heeft omschreven als 'spierballenvertoon' - heeft niets van doen met spierballen tonen; dat heet verantwoordelijkheid nemen. Verantwoordelijkheid nemen voor de rechten van degenen die wij vertegenwoordigen, de Europese burgers. De onderhandelingen die op dit moment worden gevoerd over de overdracht van bankgegevens zullen in het bijzonder de cruciale vragen beantwoorden: waar staan het Parlement en de Europese Unie met betrekking tot respect? Respect onder de partners, respect voor burgers en respect voor Europese wetgeving.

Wij hebben in dit onderhandelingsmandaat een heleboel zaken kunnen laten opnemen die voor ons belangrijk zijn. De resolutie die wij in mei zullen aannemen weerspiegelt veel van dat wat specifiek te maken heeft met de bescherming van onze burgers, zowel hun gegevens als hun rechtsmiddelen, ook extraterritoriale bescherming, met name als hun rechten extraterritoriaal geschonden zouden kunnen worden.

Er is veel gesproken over de overdracht van samengevoegde gegevens, de zogenaamde overdracht van gegevens in bulk. Wij moeten duidelijk stellen dat in het uiteindelijke mandaat moet worden vastgelegd hoe en wanneer dit probleem zal worden opgelost. Anders zal het bijzonder lastig worden om dit geheel te presenteren onder hetgeen wij tot dusver hebben geformuleerd. De resolutie van het Europees Parlement onderstreept dit op twee punten, het onderhandelingsmandaat op één punt. Ik ben ervan overtuigd dat de Commissie dit op een verstandige manier zal oplossen.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Ons debat valt letterlijk twee dagen voor een vergadering van ministers van de 27 lidstaten van de Europese Unie over hetzelfde onderwerp. Laten we daarom maar ronduit zeggen dat ons standpunt in potentie een vorm van politieke druk is. We debatteren over dit probleem op het moment dat over het onderhandelingsmandaat in de gesprekken met de Verenigde Staten wordt beslist. We hebben nog krap twee maanden en een week voor het begin van de onderhandelingen met Washington. De Europese Commissie is niet zo flexibel op dit vlak. Zij heeft - met alle respect voor mevrouw Malmström - geen enkel vergelijkbaar, alternatief standpunt voorgesteld. Om er een "alles of niets"-spelletje van te maken gaat echter voorbij aan de inhoud en is niet in de geest van de Europese Unie, en we schieten er ook nog eens niets mee op - het is een doodlopende weg. Ik ben voor nauwe samenwerking met de VS en de uitwisseling van gegevens, maar de duivel zit in de details. Hoewel ik geen fan ben van het Handvest van de grondrechten, zou ik willen vragen of het klopt dat dit mandaat niet overeenstemt met de bepalingen van het Handvest. Wat doen we als de passagiersgegevens die we aan de VS overdragen - waar ik voorstander van ben - gebruikt worden voor doeleinden waar ze niet voor bestemd zijn?

John Bufton (EFD). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is ronduit schokkend dat de Commissie nog steeds aandringt op het overdragen van gevoelige financiële informatie over miljoenen onschuldige Europese burgers, ook Britten, ondanks het feit dat het Parlement en de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken haar voorstellen ter zake verwerpen. Het gaat er niet om dat het SWIFT beter beheerd moet worden, maar dat er helemaal geen SWIFT-overeenkomst moet komen.

Wanneer de regering van mijn land een dergelijke inbreuk zou plegen, zou ik me daar vehement tegen verzetten en zo verzet ik mij ook resoluut tegen het verstrekken door de EU van persoonlijke informatie over mijn kiezers aan de Verenigde Staten. Dit is nog maar het begin en het zal leiden tot beangstigende Big Brother-toestanden in Europa. Volgens de huidige regels kunnen de VS dergelijke gegevens negentig jaar bewaren - dat is langer dan een gemiddeld mensenleven - en hoewel de Amerikaanse regering zegt dat ongebruikte gegevens na vijf jaar worden gewist, is ze er al van beschuldigd gegevens van burgers aan grote Amerikaanse ondernemingen te verstrekken, niet voor het bestrijden van terrorisme, maar om de economische belangen van die ondernemingen te bevorderen.

Het Europees Parlement verwierp deze ziekelijke voorstellen. Maar de Commissie geeft niet op en zo heeft de Europese Raad vorig jaar, de dag voordat het Verdrag van Lissabon in werking trad en de gewone wetgevingsprocedure van het Verdrag dit onmogelijk had gemaakt, zonder de goedkeuring van het Parlement een tijdelijke overeenkomst ondertekend.

Op 11 februari verwierp het Parlement de tijdelijke overeenkomst opnieuw, nadat de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken de overeenkomst een week daarvoor al had verworpen. Uw

hardnekkige inspanningen voor deze walgelijke overeenkomst laten zien dat u weinig opheeft met democratie en de vrijheden van mensen, waaronder de mensen van mijn eigen land, Wales, en de rest van het Verenigd Koninkrijk.

Monika Hohlmeier (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in tegenstelling tot de vorige spreker wil ik zowel commissaris Malmström als commissaris Reding uitdrukkelijk bedanken dat zij zich zo intensief hebben gebogen over de vraagstukken die door het Parlement aan de orde zijn gesteld en over de door ons geconstateerde punten inzake gegevensveiligheid en vertrouwelijkheid met het oog op de onderhandelingen met de Verenigde Staten.

Ik ben ook blij dat wezenlijke kwesties - zoals door leden genoemd - reeds zijn geanalyseerd of in het mandaat zijn meegenomen en dat dit met name ook kwesties ten aanzien van inzage en ten aanzien van wederkerigheid omvat. Voor wat betreft de kwestie van het wissen van gegevens is het mijns inziens bijzonder belangrijk dat er opnieuw over de termijn van vijf jaar kan worden onderhandeld, want het is werkelijk onaanvaardbaar om gegevens zo lang te bewaren.

Het is mijns inziens eveneens belangrijk om eventueel te praten over de kwestie van boetes in geval van het opzettelijk verzamelen van gegevens voor de verkeerde doeleinden in gevoelige omstandigheden, aangezien hiermee wordt voorkomen dat bepaalde gegevens worden verzameld waarvan wij niet willen dat ze worden verzameld. De nadruk dient uitsluitend op terrorisme te liggen.

Wat voor mij echter nog belangrijker is, is het idee dat wij zelf een eigen TFTP moeten opzetten en dat wij met name niet langer zogenaamde gegevens in bulk, dat wil zeggen grote hoeveelheden gegevens aan de Verenigde Staten doorgeven. Dat heeft niets te maken met wantrouwen maar met het feit dat wij op de lange termijn zelf op gelijke voet onze eigen verantwoordelijkheid binnen Europa willen nemen en dan uitsluitend specifiek verzamelde gegevens ter bestrijding van terrorisme willen uitwisselen om uiteindelijk daadwerkelijke wederkerigheid te realiseren.

In dit verband wil ik de Commissie verzoeken nogmaals aan te geven hoe het vraagstuk van een eigen TFTP binnen de Commissie en in de gezamenlijke discussie met de Raad wordt gezien.

Tanja Fajon (S&D). - (SL) Terrorisme blijft een van de grootste bedreigingen van de veiligheid in de Europese Unie. Daarom moeten we zo snel mogelijk onderhandelingen met de VS over de overdracht van bankgegevens opstarten, maar niet tot elke prijs. Een nieuwe overeenkomst moet meer bescherming voor de persoonsgegevens van Europese burgers bieden. We hebben een betere overeenkomst nodig waarin de mensenrechten worden gerespecteerd en die ook het probleem van overdracht van grotere hoeveelheden gegevens over miljoenen Europese burgers aanpakt. De toekomstige overeenkomst moet wederzijds zijn, dat betekent dat de Amerikaanse instanties gelijkaardige gegevens over financiële transacties zullen moeten doorgeven wanneer de Europese Unie in de toekomst haar programma voor het traceren van financiële transacties opzet. Ik ben verheugd te horen dat de Commissie het hiermee eens is.

De nieuwe overeenkomst moet ook een betere garantie voor de overdracht van gegevens naar derde landen omvatten. Zullen we toestaan dat de VS informatie aan ongeacht welk land doorgeven of zullen we er enkele duidelijke criteria over opstellen? We hebben absoluut nood aan een perfecte waarborg. Het zou ook aangewezen zijn dat het land dat de gegevens verstrekt, instemt met de overdracht daarvan aan derde landen, zodat we dus een soort systeem maken waarbij landen die gegevens verstrekken, dat moeten goedkeuren. Daarom vraag ik me af of we bepaalde instrumenten zouden kunnen uitwerken, en welke dan, waarmee we ook de overdracht van informatie aan derde landen kunnen weigeren wanneer die landen niet voldoende specifieke redenen hebben om dergelijke gegevens te verkrijgen.

De Europese Unie heeft geen eigen systeem voor de tracering van financiële transacties. Om die reden is onze veiligheid afhankelijk van de VS. Wat kunnen we echter in ruil vragen? We moeten er ook voor zorgen dat de toekomstige overeenkomst met de VS onmiddellijk wordt opgezegd wanneer een van de verplichtingen niet wordt nagekomen. We moeten onze burgers ervan overtuigen dat het zinvol is bankgegevens over te dragen. We maken ons namelijk steeds meer zorgen tot waar we de inbreuk op onze privacy in de strijd tegen terrorisme zullen toelaten.

Cecilia Wikström (ALDE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, al sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben wij, liberalen, belang gehecht aan het benadrukken van de trans-Atlantische banden tussen de VS en Europa en het beklemtonen van de samenwerking op diverse gebieden. Zoals in elk partnerschap, kunnen er echter complicaties optreden en moeilijkheden ontstaan, en die moeten we oplossen. Een van de lastigste complicaties is de kwestie van het legitieme recht van mensen op privacy geweest.

Ik denk dat na verloop van tijd duidelijk zal blijken dat het Parlement juist heeft gehandeld door de voorlopige SWIFT-overeenkomst af te wijzen. De EU moet gekenmerkt worden door democratie en transparantie; als verkozen vertegenwoordigers zijn wij in dit Parlement daar een belangrijk onderdeel van. De procedures in verband met SWIFT lieten in dat opzicht veel te wensen over. Het Parlement heeft duidelijk gezegd wat het eist om een nieuwe permanente overeenkomst goed te keuren. De criteria worden vermeld in de resolutie die we vandaag behandelen en bespreken, en ik kijk uit naar een nieuwe stemming wanneer aan die eisen is voldaan.

Er blijft een belangenconflict bestaan tussen veiligheid enerzijds en het recht op privacy anderzijds. Laat ons het verleden achter ons laten en vol vertrouwen werken aan ons hoofddoel, waarvan een nieuwe permanente SWIFT-overeenkomst een belangrijk onderdeel is, namelijk de veiligheid, bescherming en privacy van de burgers van Europa.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Wij zullen het er allemaal mee eens zijn – daarover kan geen enkel misverstand bestaan – dat terrorismebestrijding een strijd is waarin de Europese Unie een volwaardige rol moet spelen.

Het is voor ons Europese afgevaardigden echter net zo wezenlijk om te waarborgen dat de rechten van Europese burgers, waaronder met name het recht op bescherming van persoonsgegevens, worden nageleefd. Het lijkt me noodzakelijk dit te benadrukken, en deze boodschap is niet alleen gericht aan de hier vandaag aanwezige vertegenwoordigers van de Raad en van de Commissie, maar ook aan de Amerikaanse autoriteiten met wie we tot een nieuw akkoord moeten komen.

In het bijzonder wilde ik een punt benadrukken dat tot de voornaamste eisen van het Europees Parlement behoort. Het gaat om de bewaring van gegevens door de Amerikaanse autoriteiten. De plannen die nu op tafel liggen lijken me buitensporig. Daarom dient zich een aantal vragen aan. Waarom zo lang – vijf jaar – gegevens bewaren die, volgens de betrokken partijen, niet worden gebruikt? Kan de bewaringsduur niet worden teruggebracht tot een redelijkere termijn? Wat de geselecteerde gegevens betreft, hiervoor wordt in het mandaat geen enkele bewaartermijn vermeld. De in het eerdere akkoord voorziene duur was maximaal negentig dagen. Moeten we niet een adequate bewaarperiode vaststellen die in verhouding staat tot het gebruik dat van de gegevens wordt gemaakt, bijvoorbeeld in relatie tot de duur van een bepaald onderzoek, of van een bepaald proces? Kunnen deze gegevens voor andere doeleinden worden gebruikt dan voor terrorismebestrijding en, zo ja, waarvoor? Tot slot, kunnen we overwegen deze gegevens in Europa en niet in de Verenigde Staten te bewaren?

Ik zou graag willen dat de Raad en de Commissie deze vragen beantwoorden. Dit is namelijk cruciaal, en het Europees Parlement zal op dit punt niet met de handen over elkaar blijven zitten. Het is dan ook van essentieel belang dat de Raad hier specifiek rekening mee houdt bij het goedkeuren van het onderhandelingsmandaat voor de Commissie.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, geachte collega's, het Europees Parlement heeft twee maanden geleden een hele belangrijke stap gezet toen het deze interim-overeenkomst heeft verworpen.

Zonder op de zaak terug te komen, aangezien ik vanmiddag de zeventiende spreker ben, wil ik alleen benadrukken dat sommigen deze fase in de Europese democratie op uiterst dichterlijke wijze hebben aangemerkt als de eerste dag in het leven van het Europees Parlement sinds het Verdrag van Lissabon. Het was namelijk een historische overwinning voor de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en de vrijheden van de burgers in Europa en daarbuiten. Daarnaast was het een keerpunt als het gaat om de bevoegdheden van het Europees Parlement, en een groots moment van heldhaftigheid van onze rapporteur, mevrouw Hennis-Plasschaert, die ik wil complimenteren met haar vastberadenheid luttele weken vóór een voor haar zo belangrijke datum.

De onderliggende aspecten die ons onderling afhankelijk maken als het gaat om terrorismebestrijding, veiligheid en individuele vrijheden zijn genoegzaam bekend. In het kader van dit nieuwe onderhandelingsmandaat moeten we dan ook een billijk en evenwichtig akkoord bereiken dat rechten eerbiedigt en gepaard gaat met garanties die illustreren wat in mijn ogen en in de ogen van veel van onze medeburgers de essentie en de kracht van de Europese Unie is, namelijk de bescherming van Europese burgers. Daar ons politieke streven in overeenstemming moet zijn met de wet en langs gerechtelijke weg tot uitdrukking moet worden gebracht, zal ik niet terugkomen op de beginselen van wederkerigheid en evenredigheid. Wel hoop ik dat de overdracht van gegevens in bulk, met de nodige waakzaamheid en veeleisendheid, aan strengere wettelijke regels zal worden gebonden, los van de opslag en het recht op rectificatie, wijziging of verwijdering

van gegevens, en van het recht om verhaal te halen. Aan ons de taak om samen deze gulden middenweg te vinden tussen de eisen ten aanzien van veiligheid en die ten aanzien van vrijheden.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) De Europese Unie erkent het bijzondere belang van mondiale informatie-uitwisseling in de strijd tegen terrorisme. De Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement steunt iedere actie die terrorisme kan voorkomen of tegenhouden. De leden van het Europees Parlement zijn democratisch gekozen om de belangen van de Europese burgers te behartigen, en mogen geen concessies doen aan de bescherming van de burgerrechten, die in verdragen en conventies zijn vastgelegd. Een aantal onderwerpen kunnen we echter niet negeren: bescherming van persoonsgegevens, wettelijke bescherming, volume van gegevensoverdracht, wederkerigheid of de permanente betrokkenheid van het Europees Parlement bij het toezicht.

Ik ben van mening dat het instellen van een Europese autoriteit voor het verwerken, goedkeuren en overdragen van SWIFT-gegevens de Europese Unie de garantie zou bezorgen dat deze gegevens uitsluitend gebruikt worden voor terrorismebestrijding, en dat het alleen gaat om gegevens van reeds bekende verdachten. Europese burgers hebben dan ook een instelling voor klachten over misbruik. Wij vragen de Commissie om ten minste jaarlijks te rapporteren over de uitvoering van de overeenkomst in kwestie. Ik geloof dat dit een garantie zal zijn voor een volgens het goedgekeurde akkoord uitgevoerd proces en dat we in korte tijd eventuele tekortkomingen kunnen wegnemen.

Om een beter wederzijds begrip te krijgen van de meningsverschillen, stel ik voor dat er direct voorlichtingsbijeenkomsten worden georganiseerd voor de fracties van het Europees Parlement of zelfs voor de nationale delegaties, samen met vertegenwoordigers van de Verenigde Staten die bij de Europese Unie of de lidstaten werkzaam zijn.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de krachtmeting van ons Parlement met de Commissie en de Raad over het ontwerpakkoord inzake SWIFT kan heilzaam zijn, op voorwaarde dat het verzamelen en overdragen van bankgegevens uitsluitend dienen voor de bestrijding van het terrorisme. Nagenoeg iedereen heeft dit vanzelfsprekende feit inmiddels genoemd, maar de praktijk wijst uit dat dit allesbehalve gewaarborgd is voor wat betreft het gebruik van persoonsgegevens. Een vermeende terrorist die bekend is bij de Amerikaanse inlichtingendiensten is niet noodzakelijkerwijs bekend bij hun Europese ambtsgenoten, zoals blijkt uit het antwoord van de Commissie op een van mijn vragen.

Ik zal mijn standpunt over een nieuw akkoord laten afhangen van de vraag hoe relevant het verzamelen en aan veiligheidscontrole-instanties ter beschikking stellen van persoonsgegevens is en in hoeverre het wederkerigheidsbeginsel met betrekking tot informatie in handen van de autoriteiten wordt nageleefd. Ook lijkt het me verstandig na te denken over de beste manier om naleving van deze voorwaarden af te dwingen. Aan het Parlement de taak er een van zijn prerogatieven van te maken.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij met dit debat voorafgaande aan de formele behandeling door de Raad van het door de Commissie voorgestelde mandaat. Ik ben ook blij dat veel van de bezwaren die we tot uitdrukking brachten toen we de tijdelijke overeenkomst verwierpen, door de Commissie zijn overgenomen.

Door omstandigheden waarop we geen invloed hebben, kan het Parlement hier vandaag tot mijn spijt geen standpunt innemen ten aanzien van het ontwerpmandaat. We zullen het op 6 mei in stemming brengen en ik verzoek de Raad met klem om vóór die datum geen overeenkomst te ondertekenen. De instemming van het Parlement is een in het Verdrag neergelegd vereiste, net als het feit dat elke overeenkomst die door de Raad wordt ondertekend aan het Handvest van de grondrechten van de EU moet voldoen. Het is buitengewoon belangrijk om zich voor ogen te houden dat een korte vertraging de betrekkingen met de VS veel minder zal schaden dan de tweede verwerping van een ontwerpovereenkomst.

Net als vele anderen baart de bulkoverdracht van gegevens, en zeker de controle op het gebruik van die gegevens zodra ze de deur uit zijn, mij op een aantal punten nog steeds zorgen. Ik ben er nog niet van overtuigd dat de voorstellen die tot dusver zijn gedaan om die zorgen weg te nemen, dat ook inderdaad zullen doen. Ik wil een nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten, maar die moet wel zijn gebaseerd op wederzijds respect voor de rechten van onze burgers.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Zoals u weet, en zoals vandaag ook is opgemerkt, is de strijd tegen het terrorisme een gemeenschappelijke zaak in Europa. Anti-Amerikanisme is dat niet. Daarom geloof ik niet, vooral door wat een van mijn collega's voor mij heeft gezegd, dat een verklaring met openlijk anti-Amerikaanse

sentimenten een bron van inspiratie voor dit Parlement kan zijn. Ik ben namelijk van mening dat anti-Amerikaanse sentimenten de gezamenlijke strijd tegen het terrorisme niet in de weg moeten staan.

Ik wil het juist hebben over vertrouwen in de relatie met de Verenigde Staten. De Europese Unie en de VS hebben gemeenschappelijke vijanden, die zonder aarzelen iedere barst en iedere aanwijzing van wantrouwen in deze relatie zullen gebruiken. De door SWIFT verstrekte gegevens mogen uitsluitend voor de strijd tegen terrorisme worden gebruikt. De uitzondering hierop zijn natuurlijk situaties van andere, zeer ernstige criminele activiteiten die verband houden met terrorisme, zoals drugshandel en spionage. Wij moeten onze Amerikaanse partners vertrouwen.

Richard Seeber (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, naar mijn mening zijn er enkele punten die niet ter discussie staan, zoals het trans-Atlantisch partnerschap - aangezien dit in feite de basis vormt voor ons buitenlands beleid - de gezamenlijke strijd tegen terrorisme, maar ook de samenwerking tussen de Europese instellingen. Feit is echter ook dat wij met het Verdrag van Lissabon nieuwe grondslagen hebben gekregen en dat wij als Europees Parlement nieuwe rechten hebben en deze rechten op de eerste plaats ter bescherming van onze burgers moeten uitoefenen. Een van deze rechten is de bescherming van de grondrechten van onze burgers, evenals de bescherming van leven en de persoonlijke levenssfeer. Wij zijn derhalve voorstanders van de overdracht van specifieke gegevens. De overdracht van gegevens in bulk schiet evenwel zijn doel voorbij. De nieuwe overeenkomst moet de zekerheid bieden dat deze grondrechten met elkaar in evenwicht zijn, maar ook dat wederkerigheid, evenredigheid en een minimum aan gegevensveiligheid gegarandeerd zijn.

Ik wil de vertegenwoordiger van de Raad, het voorzitterschap, vragen waar zij vanochtend waren toen wij over de kwijting van de begroting 2008 debatteerden - een van de belangrijkste onderwerpen. Toen schitterde het voorzitterschap van de Raad helaas door afwezigheid.

Andrew Henry William Brons (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, een van de vragen die van essentieel belang zijn, is of bulkgegevens – dus de persoonsgegevens van ons allemaal – moeten worden verstrekt of alleen de gegevens van specifieke personen.

Er is natuurlijk ook een middenweg: alleen de bevolkingsgroepen 'targeten' die op een bepaald tijdstip met terrorisme in verband worden gebracht. Als bijvoorbeeld de vissers van Orkney plotseling radicaliseren en niet alleen vissen maar ook mensen gaan doden, dan moeten ze worden 'getarget'. Als oudere, corpulente, grijze docenten zo zijn afgemat door hun studenten dat ze terroristische aanslagen op ze plegen in plaats van ze gewoon dood te vervelen met hun ondraaglijke monologen, dan zouden ook zij – of beter wij – moeten worden 'getarget'.

Er is grote weerzin tegen 'targeting'. Het wordt als discriminerend veroordeeld. Zelf vind ik dat het gewoon van gezond verstand getuigt. Dat neemt niet weg dat de gegevens van onschuldige leden van doelgroepen in een vroeg stadium moeten worden gewist.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Geachte Voorzitter, een buitengewoon doeltreffende manier om terroristen te bestrijden is de geldstromen van terroristennetwerken bloot te leggen. Links heeft in februari het voorlopige akkoord naar de prullenbak verwezen zonder daar een ander doeltreffend kader voor de veiligheidsdiensten tegenover te stellen. Dat heeft de politie en de rechterlijke macht met de nodige problemen opgezadeld. Het is nu de hoogste tijd om de handen ineen te slaan en nu dan eindelijk een nieuwe, definitieve overeenkomst te sluiten. Het doet mij deugd dat de Raad en de Commissie nu open communiceren en ik zou mevrouw de commissaris dan ook willen vragen of het nodig is elke maand 90 miljoen gegevens over te dragen. Ik vraag me dat namelijk ten eerste af. Ook vraag ik mij af hoe onze burgers bij de Amerikaanse instanties in beroep kunnen gaan indien zij vermoedens hebben van misbruik van hun gegevens en wie de aan de Amerikaanse regering over te dragen gegevens controleren zal. Ikzelf acht dat eerder een aangelegenheid voor een onafhankelijk gerechtelijk orgaan op basis van internationale verdragen inzake wederzijdse rechtsbijstand en dus in geen geval voor Europol. De besluiten van dit orgaan kunnen namelijk niet worden gecontroleerd en bovendien beschikt het niet over de benodigde bevoegdheden, behalve dan wanneer we zouden overgaan tot wijziging van het statuut van deze instelling. Het gaat er eerst en vooral om te strijden tegen het terrorisme, maar dat kan uiteraard niet zonder acht te slaan op het Handvest van de grondrechten, dat garant staat voor de bescherming van persoonsgegevens. Door de bevoegdheid over controversiële gevallen in handen te leggen van de rechterlijke macht is het naar mijn stelling overtuiging mogelijk een veilige waarborg te creëren.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, uit het debat van vandaag blijkt wel dat burgerrechten en terrorismebestrijding niet altijd op eenvoudige wijze met elkaar te verenigen zijn.

De SWIFT-overeenkomst waarover wij vandaag debatteren onderstreept het probleem om onze burgerrechten veilig te stellen en tegelijkertijd in de veiligheid van onze wereldgemeenschap te investeren.

Het ontwerpmandaat van de Commissie voorziet nog steeds in de overdracht van grote hoeveelheden gegevens tussen de VS en de EU. De bewaartermijnen zijn nog steeds te lang en dan heb ik niet te vergeten nog twee vragen. Loopt deze bilaterale overeenkomst op enig moment af? Zo ja, wanneer en na hoeveel tijd worden de gegevens dan daadwerkelijk gewist?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, de strijd tegen terrorisme is belangrijk en de Europese Unie moet daar aan deelnemen. Dat mogen wij echter niet doen door de mensenrechten met voeten te treden. Eerbiediging van de mensenrechten is een van de belangrijkste Europese waarden en moet ook in de trans-Atlantische samenwerking een bindende factor zijn.

Het is belangrijk dat de trans-Atlantische samenwerking functioneert, maar zij moet wel op basis van wederkerigheid functioneren en met een gevoel van wederzijds respect. Informatie-uitwisseling moet gespecificeerd plaatsvinden en ik wil nogmaals onderstrepen dat wij de mensenrechten niet met voeten mogen treden uit naam van terrorismebestrijding. Als dat wel gebeurt, dan buigen wij ons hoofd voor de terroristen.

Mariya Nedelcheva (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer López Garrido, mevrouw Malmström, ik wil graag een compliment maken aan de auteurs van deze ontwerpresolutie betreffende de sluiting van een overeenkomst tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie over de uitwisseling van financiële gegevens ten behoeve van terrorismebestrijding. Deze resolutie herhaalt, op evenwichtige wijze, de eisen ten aanzien van veiligheid, maar ook de garanties dat de gegevens van Europese burgers zullen worden beschermd en dat hun grondrechten zullen worden gewaarborgd.

Als zodanig denk ik dat de aanwijzing van een Europese openbare juridische instantie, belast met het in ontvangst nemen van de door het Amerikaanse ministerie van Financiën ingediende aanvragen, cruciaal is voor de evenwichtige benadering die wij voor ogen hebben. Zo kunnen namelijk talloze obstakels voor de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid worden weggenomen die met name bij de overdracht van bulkgegevens aan het licht zijn getreden.

Ook zou het de weg vrijmaken voor echte wederkerigheid, waarbij de Europese autoriteiten en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de mogelijkheid van toegang zouden hebben tot op het grondgebied van de Verenigde Staten opgeslagen financiële gegevens. Onze geloofwaardigheid staat hier op het spel. Het SWIFT-akkoord is een soort democratisch examen, dat we in het belang van onze medeburgers allemaal met goed gevolg moeten afleggen.

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. - (ES) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen zou ik de heer Seeber willen zeggen dat ik vanochtend wel degelijk aanwezig was bij het door hem genoemde debat. Ofschoon ik niet officieel was uitgenodigd, heeft u, dames en heren, mij verzocht om te komen: ik was er en ik heb gesproken in dat debat. Misschien was hij degene die er niet was, net zoals hij nu niet bij deze vergadering aanwezig is en de vergaderzaal verlaten heeft.

Welnu, ik zou willen zeggen dat ik het debat dat we gehad hebben buitengewoon constructief vond. Ik denk dat het een weerspiegeling is van de geest van samenwerking die tussen beide partijen, tussen alle betrokken partijen, bestaat: het Europees Parlement, de Commissie en de Raad. De rapporteur, mevrouw Hennis-Plasschaert, heeft die geest van samenwerking erkend die zij gezien heeft in de Raad – waarvoor ik haar dankbaar ben – en ook in de Commissie. Ik ben haar dankbaar dat zij dat publiekelijk gezegd heeft.

Het lijkt geen enkele twijfel dat het mandaat dat de Commissie heeft voorgesteld bij monde van commissaris Cecilia Malmström, en het mandaat dat de Raad zal goedkeuren, terdege rekening zullen houden met en zich zullen laten inspireren door de problemen en de standpunten die u aan de orde heeft gesteld in uw betogen en in het voorstel of het ontwerpvoorstel voor een resolutie dat is voorgelegd door de rapporteur.

Ik heb geconstateerd dat er een reeks problemen is waarover u zich met name bezorgd maakt, en ik kan u garanderen dat die problemen en kwesties waarover u zich bezorgd maakt, zullen worden opgenomen in de onderhandelingsrichtsnoeren die zullen worden goedgekeurd door de Raad. De onderhandelingen zullen geleid worden door de Commissie, en zij zullen uitmonden in iets wat de Raad en het Europees Parlement moeten ondertekenen. Het eerste onderwerp van die onderhandelingsrichtsnoeren zal de kwestie zijn die hier vanmiddag herhaaldelijk aan de orde is gesteld, namelijk de overdracht van bulkgegevens.

De heer Albrecht, de heer Busuttil, mevrouw Sippel, mevrouw Sargentini, mevrouw Svensson, de heer Paška, de heer De Rossa en een aantal andere sprekers hebben deze kwestie allemaal ter sprake gebracht. Ik wil hun zeggen dat we natuurlijk niet kunnen toelaten dat bulkgegevens zonder onderscheid worden overgedragen, wat er ook gevraagd wordt voor welk doel dan ook. Daar gaat het hier niet om. Het gaat om gegevens die uitsluitend worden opgevraagd voor het voorkomen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en de financiering van terrorisme en, bovendien, met geïndividualiseerde doelstellingen ten aanzien van een specifiek persoon waarvan met gegronde redenen vermoed wordt dat hij of zij banden heeft of in verband staat met het terrorisme of zijn financiering. We hebben hier dan ook niet te maken met de overdracht van bulkgegevens; doel en onderwerp vormen een heel duidelijke afbakening van de overdracht van gegevens.

Verder zal er een Europese instantie komen via welke die gegevens worden opgevraagd, en daarna zal er ook een controle zijn, in de eerste plaats door de Commissie, op het gebruik van die gegevens, en op de werking van de overeenkomst die gesloten moet worden. Ik denk dan ook dat er een mechanisme is ingesteld dat perfect in staat is om de bezorgdheid weg te nemen rond de punten die u hier aan de orde heeft gesteld.

Voorts is er gesproken over de periode waarin de gegevens bewaard moeten worden. Die is vastgesteld op zo'n vijf jaar, omdat duidelijk is dat deze gegevens, om redenen van doelmatigheid, gedurende een minimumperiode bewaard moeten worden. Er mag geen twijfel over bestaan dat die periode zo kort mogelijk zal zijn en niet langer mag duren dan voor het doel noodzakelijk is. Het doel – de noodzaak om gegevens te bewaren – moet steeds glashelder bepaald zijn; anders zou het geen zin hebben. Gegevens moeten altijd worden bewaard worden met een bepaald doel, en betrekking hebben op een specifieke persoon.

U heeft ook aangegeven dat u zich zorgen maakt over het recht van de mensen op toegang tot, informatie over en correctie van de gegevens. Mijnheer Coelho bijvoorbeeld, die hier nu niet aanwezig is, heeft hierbij vrij uitvoerig stilgestaan. Ik kan u zeggen dat de onderhandelingsrichtsnoeren overeenstemmen met het ontwerpmandaat dat is opgesteld door commissaris Malmström, in de zin dat deze rechten zullen worden gewaarborgd. Het recht op informatie over, toegang tot en correctie van de gegevens zal gewaarborgd worden, en moet ook gewaarborgd worden in het te ondertekenen akkoord.

De beginselen van de noodzakelijkheid en de evenredigheid zullen gewaarborgd worden in de onderhandelingsrichtsnoeren en in het akkoord dat uiteindelijk gesloten wordt. De mogelijkheid om beroep aan te tekenen – langs administratieve of langs juridische weg – wordt gewaarborgd, zonder onderscheid op grond van nationaliteit of welk ander kenmerk dan ook. De punten waarover de afgevaardigden, waaronder mevrouw Bozkurt en mevrouw Vergiat bezorgd waren, zijn dus gewaarborgd. Verder zal er absolute wederkerigheid zijn. Dit is een van de kwesties die het meest benadrukt werden in het vorige debat, dat bij ons allen nog vers in het geheugen ligt. Er zal absolute wederkerigheid zijn ten opzichte van de Verenigde Staten. Dat is nog een van de kenmerken van deze onderhandelingsrichtsnoeren die door de Raad zullen worden goedgekeurd en die overeenstemmen met hetgeen u hier naar voren heeft gebracht, met de ontwerp-resolutie die is voorgesteld door mevrouw Hennis-Plasschaert.

Ik zou er hier op willen wijzen dat de Raad er honderd procent voor instaat dat de grondrechten van de Europese burgers beschermd zullen worden in het door hem goed te keuren mandaat, dat uitvoering geeft aan en volstrekt trouw is aan het Handvest van de grondrechten van de Unie – dat in het Verdrag van Lissabon is opgenomen – alsook aan het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens dat de Europese Unie de komende maanden denkt te ondertekenen, en dat een van de doelstellingen is die het begin inluidt van deze nieuwe politieke fase van de Unie.

VOORZITTER: ISABELLE DURANT

Ondervoorzitter

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, dit was inderdaad een zeer constructief debat. We hebben zorgvuldig geluisterd en kennis genomen van alles wat hier vandaag is gezegd. De Raad heeft al vrij veel van uw vragen beantwoord. Voor de duidelijkheid zal ik nog een paar punten toevoegen.

Er komt een EU-beoordelingsteam dat bevoegd zal zijn tot het nemen van willekeurige steekproeven om te toetsen of de gegevens overeenkomstig de vereisten van de overeenkomst zijn verkregen. Men moet redelijk overtuigd zijn dat het 'target' een terrorist of financier van terrorisme is. We moeten ook niet vergeten dat iedere keer dat naar TFTP-gegevens wordt gezocht, het resultaat van de zoekbewerking eerst wordt geverifieerd door een SWIFT-controleur en een onafhankelijke gerechtelijke instantie alvorens de gegevens worden uitgereikt. Het EU-beoordelingsteam krijgt eveneens toegang tot deze informatie.

De overeenkomst zal iedere EU-burger niet-discriminatoire rechtsbescherming (administratief en gerechtelijk) verzekeren. Hoe dit precies in de overeenkomst zal worden neergelegd, is natuurlijk voorwerp van de onderhandelingen. Dus daar kan ik nu in detail nog niets over zeggen. Maar het is in ieder geval – zoals ook de Raad heeft gezegd – een zeer belangrijk onderdeel van de onderhandelingen. We zullen hier een oplossing voor moeten vinden, net als voor vragen met betrekking tot de rectificatie van en de toegang tot gegevens.

Er zullen geen gegevens, en zeker geen bulkgegevens, aan derde landen worden verstrekt, alleen relevante analyses, en ook dan nog uitsluitend voor terrorismebestrijding. Dit alles draait uitsluitend en alleen om terrorismebestrijding. In de overeenkomst zal ook het recht van de staatsburgers van de EU worden vastgelegd zich ervan te vergewissen, via de autoriteiten voor gegevensbescherming, dat hun rechten als datasubject naar behoren in acht zijn genomen. Nu al is het zo dat verzoeken tot het gebruik van gegevens in het geval van bulkgegevens een specifieke persoon moeten betreffen en die persoon van terrorisme moet worden verdacht. Dus alleen een fractie van de SWIFT-gegevens wordt overgedragen en alleen een zeer klein percentage daarvan wordt geëxtraheerd. De rest blijft anoniem.

We zullen proberen de reikwijdte van de definitie te beperken en deze te verfijnen, teneinde de hoeveelheid gegevens nog verder te reduceren, maar er zijn nu al wettelijk verbindende voorschriften tegen het inzien van de gegevens van personen waartegen geen redelijke verdenking bestaat. Het EU-beoordelingsteam zal, zoals gezegd, een representatieve steekproef verifiëren. Als blijkt dat de overeenkomst op enigerlei wijze wordt geschonden, kan deze onmiddellijk door de Europese Unie buiten werking worden gesteld.

Dus ik denk dat we snel kunnen handelen en tot een goede overeenkomst kunnen komen. Er is het probleem van de veiligheidslacunes en natuurlijk moeten ook nog tal van vragen worden beantwoord met betrekking tot gegevensbescherming en andere kwesties die door u aan de orde zijn gesteld. De Amerikanen hebben zich tot dusver erg open opgesteld. Ze zijn bereid om zo snel als mogelijk met ons samen te werken en stellen zich creatief op en helpen ons bij het vinden van antwoorden op onze vragen. Wanneer volgende week een team van het Europees Parlement naar de VS vertrekt, zult u ook daar uw vragen kunnen voorleggen en dan hopelijk meer antwoorden krijgen dan u nu heeft.

Tegelijkertijd moeten we ons natuurlijk de vraag stellen of daarnaast ook een oplossing op Europees niveau wenselijk is, of we ook een EU-versie van het TFTP moeten hebben of een of andere nieuwe autoriteit moeten creëren. Dat is een heel belangrijke vraag, die binnen Europa grondig moet worden verkend en bediscussieerd. Dat valt natuurlijk buiten de onderhandelingen. Als we daartoe besluiten, moeten we natuurlijk zeker zijn van de hulp van de Amerikanen en van wederkerigheid. Dat moeten we uitzoeken. De Commissie is bereid hieraan deel te nemen en met innovatieve voorstellen te komen. Maar het besluit hierover is aan de lidstaten. Ik weet dat het Europees Parlement in dezen zeer actief is en kijk ernaar uit om hierover met u in debat te gaan. Dit zijn dus discussies die parallel verlopen.

Daarnaast is collega Viviane Reding, vicevoorzitter van de Commissie, al begonnen met het opstellen van een ontwerpmandaat voor de onderhandelingen over een langetermijnovereenkomst betreffende gegevensbescherming, die van toepassing zal zijn op alle overeenkomsten die we met de Verenigde Staten hebben gesloten. Dat hoort natuurlijk ook in het plaatje.

Tot slot: de vulkaan op IJsland heeft veel reizigers, overal in de wereld, tal van problemen bezorgd en belet u om te stemmen. Dat betreurt ik, maar het voorzitterschap van de Raad, ik en onze diensten zijn ondanks de reisproblemen aanwezig en ik kan u verzekeren wij van dit debat goede nota hebben genomen. We hebben de ontwerpresolutie gezien en kunnen constateren dat ze door vier fracties is ondertekend. Dat zullen we aan de ministers doorgeven.

Als we het besluit in de Raad uitstellen, verliezen we twee belangrijke weken voor de onderhandelingen. Ik zei zo-even dat de Amerikanen bereid zijn, dat ze zich constructief opstellen en met de onderhandelingen willen beginnen. Maar het zal niet eenvoudig worden. Het worden moeilijke onderhandelingen en we hebben tijd nodig. We willen dit zo snel mogelijk voor elkaar krijgen, maar ook zo goed mogelijk. Als we willen dat het Europees Parlement dit nog voor het zomerreces in stemming kan brengen, moeten we zo snel mogelijk met de onderhandelingen starten. Ik hoop dat u hiervoor begrip kunt opbrengen. Maar ik kan u geruststellen dat zowel het voorzitterschap als de Commissie zeer zorgvuldig naar uw opmerkingen heeft geluisterd en dat, zoals het voorzitterschap heeft gezegd, we rekening zullen houden met het debat dat hier vandaag is gevoerd en we uw standpunten vrijdag aan de ministers zullen meedelen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt tijdens de eerste vergaderperiode in mei plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Marian-Jean Marinescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik verwelkom het nieuwe SWIFT-mandaat voor de overeenkomst tussen de EU en de VS, als onderdeel van het opsporingsprogramma voor de financiering van terroristische activiteiten. De Raad en de Commissie hebben namelijk geleerd van het verleden en de eis vanuit het Parlement van betere gegevensbescherming in de onderhandelingen meegenomen. Over de overdracht van financieel berichtenverkeer van de EU naar de VS moet echter stevig worden onderhandeld met de Amerikaanse autoriteiten. Er moeten geen bulkgegevens worden overgedragen, en er moet worden aangedrongen op technische middelen om de overdracht van uitsluitend gegevens van verdachten mogelijk te maken. Ik hoop dat deze overeenkomst de EU geen verrassingen zal opleveren in de toekomst, en dat het voor ondertekening van de overeenkomst duidelijk wordt dat de EU ook informatie kan verkrijgen uit de Amerikaanse database, en dat de gegevens niet kunnen worden overgedragen aan derde landen. Bovendien moeten bij de overdracht de rechten en aanspraken van burgers worden gegarandeerd, met name die van toegang tot en wijziging van hun gegevens, zoals bepaald in nationale en Europese wetgeving. Tot slot moet het duidelijk worden dat Europese burgers een klacht kunnen indienen als hun persoonsgegevens onwettelijk worden gebruikt.

6. Passagiersnamenregister (PNR) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie over persoonsgegevens van passagiers (PNR).

Diego López Garrido, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, overeenkomstig het Verdrag van Lissabon heeft het voorzitterschap van de Raad het Parlement twee overeenkomsten voorgelegd betreffende het gebruik van gegevens uit het passagiersnamenregister, de zogeheten “PNR-overeenkomsten”, een overeenkomst uit 2007 met de Verenigde Staten, en één uit 2008 met Australië. We hebben het Europees Parlement verzocht om beide overeenkomsten goed te keuren zodat ze definitief van kracht kunnen worden, daar ze nu uitsluitend op voorlopige basis worden toegepast.

Overeenkomstig het Verdrag van Lissabon is het aan het Europees Parlement om te besluiten of het al dan niet instemt met deze overeenkomsten die bepalen onder welke omstandigheden de PNR-gegevens van passagiers van vliegtuigen die vanuit de Europese Unie vertrekken kunnen worden gedeeld met derde landen.

De Raad begrijpt de bezorgdheid van het Europees Parlement - in lijn met het onderwerp waarover we eerder gedebatteerd hebben - met name over het verzamelen en delen van die persoonsgegevens die samenhangen met het feit dat iemand op een passagierslijst staat van een vlucht uit de Europese Unie. Daarom heeft de Raad de Commissie verzocht een algemeen richtsnoer ter zake op te stellen.

Ik moet zeggen dat de ontwerpresolutie die we gezien hebben bijzonder adequaat lijkt, en bovendien zijn wij blij met de constructieve houding die daaruit spreekt om vooralsnog niet te stemmen over de overeenkomsten, en met het feit dat er in de ontwerpresolutie verzocht wordt om een passend mechanisme voor herziening van de overeenkomsten.

In het geval van de Verenigde Staten is het waar dat er al een verslag bestaat waarin wordt geëvalueerd hoe de overeenkomst werkt, en de Raad zal zijn standpunt bepalen wanneer de Commissie haar aanbevelingen voor een nieuwe overeenkomst met de Verenigde Staten heeft voorgesteld en voorgelegd. Wat de overeenkomst met Australië betreft, is nog niet bekeken hoe goed die werkt. Het zal aan de Commissie zijn om te besluiten of zij een evaluatie van de overeenkomst afwacht voordat zij een nieuw onderhandelingsmandaat instelt.

Wanneer de Commissie nieuwe mandaten voorstelt voor onderhandelingen met de Verenigde Staten en Australië zal de Raad die nauwkeurig bestuderen. Daarbij zal hij natuurlijk rekening houden met de wensen van het Europees Parlement, zoals hij altijd doet.

Wat betreft het verzoek van de Raad aan de Commissie om een bredere, meer algemene regelgeving voor het gebruik van gegevens uit de passagiersnamenregisters, moeten we niet vergeten dat de Commissie al in het jaar 2007 een kaderbesluit heeft voorgesteld. Tijdens het Zweedse voorzitterschap is echter besloten om de discussies over dit kaderbesluit niet voort te zetten, daar het Zweedse voorzitterschap redenen had om aan te nemen, aangezien het Verdrag van Lissabon bijna van kracht werd, dat deze kwestie onderwerp zou zijn van de medebeslissingsprocedure met het Parlement, en dat het Parlement dus bij de discussie moest worden betrokken.

Daarom kan het voorzitterschap op dit moment geen standpunt innemen over de inhoud van een toekomstige algemene regeling voor de gegevens van passagiers die op een lijst staan van mensen die buiten de Europese Unie reizen, totdat de Commissie de richtlijn inzake het gebruik van die gegevens voorstelt en hierover een debat wordt gehouden met dit Parlement in het kader van de medebeslissingsprocedure, de procedure die van toepassing is sinds het Verdrag van Lissabon op 1 december vorig jaar van kracht is geworden..

In elk geval zitten we wat deze kwestie betreft aardig op één lijn en zijn we het eens over de maatstaven en richtsnoeren die zijn af te leiden uit de ontwerpresolutie van het Europees Parlement, voornamelijk alleen een ontwerpresolutie. Ik zou drie elementen daarvan willen benadrukken. Ten eerste mogen de gegevens alleen gebruikt worden voor het doel waarvoor ze verkregen zijn, vergelijkbaar met wat we eerder gezegd hebben over de SWIFT-overeenkomst; ten tweede moet het verzamelen van die gegevens overeenkomen met onze wetgeving inzake gegevensbescherming; en bovendien moet er een reeks garanties en beschermende maatregelen bestaan voor de overdracht van die gegevens aan derde landen.

Dat zijn, naar ik denk, drie belangrijke beginselen. Ze zijn vervat in deze ontwerpresolutie, en in dat opzicht zijn wij het met die ontwerpresolutie eens.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, het belang van het verzamelen van PNR-gegevens wordt door steeds meer landen in de wereld erkend, ook door EU-lidstaten. Zij gebruiken zulke gegevens voor het bestrijden van terrorisme en andere ernstige misdrijven.

Om te waarborgen dat de basisbeginselen van gegevensbescherming in acht worden genomen en PNR-gegevens alleen worden gebruikt voor specifieke wetshandavingsdoeleinden, heeft de EU met een aantal landen overeenkomsten gesloten betreffende de overdracht en het gebruik van zulke gegevens. Twee van deze overeenkomsten, respectievelijk met de VS en Australië, liggen ter goedkeuring voor u.

In uw resolutie stelt u voor om de stemming over de overeenkomsten uit te stellen en verzoekt u de Commissie om voor alle PNR-overeenkomsten met derde landen een reeks algemene vereisten voor te stellen. Ook verzoekt u de Commissie om op basis van nieuwe onderhandelingsrichtsnoeren opnieuw over deze twee overeenkomsten te onderhandelen, die aan bedoelde vereisten dienen te beantwoorden. Ik denk dat dat een verstandige strategie is.

In uw resolutie verwijst u ook naar de PNR-overeenkomst met Canada. Deze overeenkomst was gekoppeld aan een reeks Canadese toezeggingen en een beschikking van de Commissie betreffende de passende bescherming van persoonsgegevens ('adequacy decision'). Deze documenten zijn op 22 september vorig jaar verlopen en dus zou met Canada over een nieuwe overeenkomst moeten worden onderhandeld.

Om praktische redenen kon dit niet voor september 2009 gebeuren. Het beschermingsniveau voor aan Canada overgedragen PNR-gegevens is daardoor echter niet verminderd. De PNR-overeenkomst zelf heeft geen vervaldatum: ze is nooit beëindigd en is dus nog steeds van kracht. De Canadese douane ('Border Services Agency') heeft in een brief aan de Commissie, het voorzitterschap van de Raad en de lidstaten bevestigd dat haar toezeggingen volledig van kracht blijven totdat een nieuwe overeenkomst in werking treedt.

Ik wil de rapporteur van het Parlement, mevrouw Sophia in 't Veld, en de overige fracties danken voor hun constructieve aanpak bij deze dossiers, waarbij de overeenkomsten met de VS en Australië voorlopig blijven gelden totdat over een nieuwe overeenkomst is onderhandeld. In de tussentijd zal ik de Raad als onderdeel van een PNR-pakket een drietal aanbevelingen voor onderhandelingsrichtsnoeren voorstellen.

Dit pakket zal op de eerste plaats bestaan uit een mededeling betreffende een algemene externe PNR-strategie, met onder meer een reeks algemene vereisten waaraan elke PNR-overeenkomst met een derde land dient te voldoen; op de tweede plaats uit twee onderhandelingsrichtsnoeren voor de heronderhandeling van de overeenkomsten met respectievelijk de VS en Australië en richtsnoeren voor de onderhandelingen over een nieuwe overeenkomst met Canada; en op de derde plaats uit een nieuw voorstel van de Commissie voor een Europees PNR-systeem, gebaseerd op een effectbeoordeling.

Bij de samenstelling van dit pakket zal niet alleen rekening worden gehouden met deze resolutie en de daarin vermelde aanbevelingen, maar ook met de resoluties van november 2008. Ook zal rekening worden gehouden met de adviezen van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, de Groep voor de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens ('Groep artikel 29') en de nationale autoriteiten voor gegevensbescherming. Ik denk dat het belangrijk is dat het voorstel voor een Europees PNR-systeem op hetzelfde moment wordt ingediend als de voorstellen voor maatregelen voor de coherentie en consistentie van het in- en externe PNR-beleid van de EU.

Tot besluit, ik ben blij met deze resolutie en zal handelen overeenkomstig de aanbevelingen die daarin worden genoemd. Ik kijk uit naar onze verdere samenwerking met betrekking tot deze kwesties.

Axel Voss, *namens de PPE-Fractie.* – (DE) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, mijnheer López-Garrido, door middel van de gegevens van het passagiersnamenregister (PNR) wordt net als bij SWIFT getracht de bestrijding van terrorisme en zware criminaliteit te verenigen met de grondrechten van eenieder op bescherming van de persoonlijke levenssfeer en informatiele zelfbeschikking. Wij moeten ons er echter eveneens van bewust zijn dat de veiligheid in Europa en in de wereld in dit tijdperk van mobiliteit zonder een doelmatige en snelle uitwisseling van gegevens onvoldoende gewaarborgd kan worden.

In dit digitale tijdperk moeten wij ook specifieke bescherming ten aanzien van informatiele zelfbeschikking en de persoonlijke levenssfeer waarborgen. Mijns inziens is het daarom noodzakelijk om duidelijker onderscheid te maken tussen gegevens die noodzakelijk zijn voor de bestrijding van criminaliteit en gevoelige privégegevens. Het staat voor mij buiten kijf dat wij controles, rechtsmiddelen, rechten op informatie, schadevorderingen evenals de duur van de bewaartermijn stevig in de overeenkomst moeten vastleggen. Bij toepassing van de *push*-methode moet worden bekeken of er in dringende gevallen uitzonderingen kunnen en moeten worden gemaakt.

Met betrekking tot het gebruik van PNR moeten we ook kijken naar zware criminaliteit. Dat zijn voor mij onder andere delicten als kinderporno, mensenhandel, moord, verkrachting en ook drugshandel. Dit zou mijns inziens bijdragen aan de bescherming van de privacyrechten van de getroffen.

Ik vind het goed dat wij een besluit nemen over de overeenkomst inzake PNR teneinde een basismodel te ontwikkelen voor alle toekomstige overeenkomsten van deze aard en om de Commissie een raamwerk voor de onderhandelingen mee te geven, zodat ze rekening houdt met onze eigen ideeën over de bescherming van gegevens. Wellicht is er in de toekomst ook ruimte om na te denken over bestrijding van terrorisme en criminaliteit samen met onze trans-Atlantische partners in een gezamenlijke instelling. Dat zou zonder meer een stap zijn in de richting van een aanpak op mondiaal niveau van de geglobaliseerde criminaliteit.

Birgit Sippel, *namens de S&D-Fractie.* – (DE) Mevrouw de Voorzitter, er zijn enkele fundamentele zaken die ik over deze overeenkomst wil opmerken. Er bestaan zonder meer overeenkomsten met SWIFT, maar er zijn ook verschillen. Als het Europees Parlement vandaag had moeten stemmen over het passagiersnamenregister (PNR), dan hadden we geen andere keus gehad dan tegen te stemmen. Dat moge duidelijk zijn. Er zijn nog steeds ernstige bezwaren tegen deze overeenkomst. Daar zal ik zo dadelijk nogmaals gedetailleerd op ingaan. Daarom was ik niet blij toen wij spraken over uitstel van de stemming. Anders dan bij SWIFT waren er in dit geval echter zonder meer gegronde redenen om de stemming uit te stellen. Ik wil echter duidelijk opmerken dat dit voor ons niet betekent dat de stemming tot sint-juttemis kan worden uitgesteld, zodat we jarenlang een voorlopige overeenkomst zouden hebben. Het is voor ons buitengewoon belangrijk om snel een nieuw onderhandelingsmandaat te bereiken, indien mogelijk nog voor het zomerreces, zodat we ook snel duidelijkheid krijgen in specifieke vraagstukken over hoe wij met deze gegevens moeten omgaan en welke gegevens eigenlijk moeten worden opgenomen.

Gegevensbescherming speelt een belangrijke rol en hierbij wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om nogmaals in te gaan op de vraag welke gegevens eigenlijk moeten worden doorgegeven. PNR bevat negentien afzonderlijke gegevens. Uit gesprekken die ik heb gevoerd, heb ik begrepen dat het uiteraard mogelijk is - als iemand dat wil - om aan de hand van deze afzonderlijke gegevens persoonlijkheidsprofielen op te stellen. Nu zeggen degenen met wie wij een dergelijke overeenkomst hebben gesloten natuurlijk dat ze daar niet in geïnteresseerd zijn, dat ze dat niet doen en dat de betreffende gegevens worden gewist. Als bepaalde gegevens waarmee een persoonlijkheidsprofiel kan worden opgesteld, helemaal niet nodig zijn, dan moeten wij erover nadenken of deze gegevens wel verzameld moeten worden en - als we tot een overeenkomst komen - of deze gegevens wel allemaal moeten worden doorgegeven. Dat is een cruciale vraag. Wij moeten uiteraard eveneens bekijken wat het niveau van bescherming is bij de gegevens die worden doorgegeven. Wij weten dat de bepalingen in de beide overeenkomsten met de VS en Australië zeer van elkaar verschillen. Met het oog op verdere verzoeken van andere landen die een zelfde overeenkomst willen sluiten, moeten wij echter veiligstellen dat er, steeds als we tot een overeenkomst komen, bijzondere normen van toepassing zijn.

Wij moeten eveneens nauwkeurig bekijken waarvoor deze gegevens worden gebruikt. Aanvankelijk werd steeds gezegd dat het om de bestrijding van terrorisme ging. Nu gaat het echter ook om zware misdrijven. Dat is bespreekbaar. We moeten evenwel zorgvuldig alles tot in detail bekijken. Wij weten dat er zelfs binnen de Europese Unie zeer uiteenlopende rechtsstelsels en rechtsculturen bestaan. Dit kan betekenen dat definities van een ernstig misdrijf zeer verschillend zijn ten aanzien van het soort misdrijf. Dat betekent dat wij nog

eens nauwkeurig moeten bekijken waarover we precies praten als we zeggen dat uiteraard ook zware misdrijven hierin opgenomen moeten worden.

Ik hoop dat we in de toekomst, als de overeenkomst ten uitvoer wordt gelegd, bereiken dat er een regelmatige uitwisseling van gegevens tussen de instellingen plaatsvindt. De fungerend voorzitter van de Raad heeft erop gewezen dat er al een eerste beoordeling ten aanzien van de overeenkomst met de VS is doorgevoerd. Officieel beschikken wij nog steeds niet over de resultaten. Dat was in februari. Ik hoop dat er in de toekomst niet alleen regelmatig verslagen worden opgesteld, maar dat deze verslagen terstond aan het Europees Parlement ter beschikking worden gesteld.

Het is buitengewoon belangrijk om een uniforme overeenkomst op te stellen. Het vraagstuk van de gegevens moet nogmaals worden bekeken. Ik denk echter dat we op basis van de voorgaande discussie zonder meer tot een goede overeenkomst kunnen komen en ik zie de verdere onderhandelingen daarom ook zeer positief tegemoet.

Sophia in 't Veld, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, als rapporteur wil ik allereerst de schaduwrapporteurs bedanken voor de uitstekende, plezierige en vruchtbare samenwerking die heeft geresulteerd in een gezamenlijke resolutie. Dit is vanzelfsprekend niet het eindstadium, want onze gesprekken over dit thema en de tekst zullen worden voortgezet. Vandaag behandelen we het verzoek tot toestemming van de Raad over de twee overeenkomsten met de VS en Australië.

Dit Huis is altijd zeer kritisch geweest ten aanzien van het gebruik en de overdracht van persoonsgegevens van passagiers (PNR). Het Parlement heeft in 2004 zelfs getracht de overeenkomst met de VS nietig te laten verklaren door het Europees Hof van Justitie. Het zou derhalve niet overeenstemmen met onze eerdere standpunten om zonder enig voorbehoud onze toestemming te verlenen.

Echter, aangezien het Parlement zich altijd verantwoordelijk en bereidwillig toont, zijn we het ermee eens dat wij met de verwerping van deze twee overeenkomsten rechtsonzekerheid en praktische problemen zouden creëren voor burgers en vervoerders. We stellen dan ook voor de stemming op te schorten en de Commissie te verzoeken een coherente benadering voor het gebruik van PNR te ontwikkelen op basis van vaste beginselen. Het verheugt mij zeer dat de Commissie en de Raad deze strategie blijkbaar hebben omarmd, en dat zij zich in zullen zetten om snel en flexibel te werk te gaan. We roepen met name de Commissie dringend op het “PNR-pakket”, zoals dat nu genoemd wordt, vóór het zomerreces in te dienen.

Nu steeds meer landen eisen dat persoonsgegevens worden overgedragen, lijkt een dergelijke coherente en eenduidige benadering de meest pragmatische oplossing te zijn. Bovendien is de overeenkomst met Canada vervallen – hoewel de wettelijke status daarvan niet geheel duidelijk is – en is het voorstel voor een Europees PNR opgeschort. In dit ontwerpvoorstel zijn een aantal grondbeginselen en minimale voorwaarden opgesteld voor het PNR-pakket, en dit zijn als het ware de voorwaarden die wij stellen voordat wij onze goedkeuring hieraan verlenen. Een belangrijk aspect en sleutelbegrip hierbij is evenredigheid, aangezien op overtuigende wijze moet worden aangetoond dat het gegeven doel met minder indringende middelen niet kan worden bereikt. Het is in wezen de sleutel tot het geheel.

In dit kader is het van belang vooral naar API-gegevens en naar ESTA te kijken. We moeten bijvoorbeeld zeer duidelijk onderscheid maken tussen enerzijds de grote hoeveelheid en het massale gebruik van gegevens over alle passagiers ten behoeve van geautomatiseerde zoekopdrachten zoals profilering en datamining, en anderzijds gerichte zoekopdrachten naar bekende verdachten, waarbij mensen die bijvoorbeeld op een “no-fly list” of “watch list” (controlelijst) staan worden geïdentificeerd. Dat zijn twee totaal verschillende zaken, die we zeer zorgvuldig van elkaar dienen te scheiden.

Ten tweede moet er sprake zijn van een heldere en strikte doelbinding die in overeenstemming is met eerdere resoluties, en dringen we erop aan dat gegevens enkel ten behoeve van de wetshandhaving en de veiligheid worden benut, op basis van zeer exacte definities van wat zaken als internationale georganiseerde misdaad en internationaal terrorisme inhouden. We moeten zeer duidelijk maken waar we het over hebben. Wanneer gebruik wordt gemaakt van PNR moet dit altijd in overeenstemming zijn met de Europese normen voor gegevensbescherming. Onze voornaamste verantwoordelijkheid is het behartigen van de belangen van onze eigen Europese burgers. Zij hebben het recht te weten dat wij ons in onze internationale betrekkingen en ons interne beleid houden aan de Europese wetgeving.

Tot slot erkennen we de noodzaak om, in deze tijd van ongekeerde mobiliteit, autoriteiten op het gebied van wetshandhaving en veiligheid de vereiste middelen te bieden voor de uitvoering van hun werkzaamheden. Europa heeft echter tevens de plicht onze rechten en vrijheden te beschermen. Ik ben van mening dat we

met het aanstaande PNR-pakket beschikken over een unieke mogelijkheid om dit op de juiste wijze te volbrengen.

Jan Philipp Albrecht, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik wil niet herhalen wat de leden voor mij terecht hebben opgemerkt. Ik wil eerder enkele algemene opmerkingen maken.

Ik weet niet of u de film *Minority Report* al eens heeft gezien. Zo niet, dan raad ik u die van harte aan. Daarin gebruiken wetshandhavinginstanties van de toekomst een zogenaamd *pre-crime*-systeem om misdadigers op te pakken voordat ze ook maar een misdaad hebben gepleegd. Zogenaamde *pre-cogs* proberen daarbij de toekomst te voorspellen door de gevoelens en het gedrag van mensen voortdurend in de gaten te houden. Geweldig! Een schijnbaar feilloos systeem, dat eindelijk voor veiligheid zorgt. Totdat de hoofdcommissaris zelf verdachte wordt en het hele systeem als een kaartenhuis in elkaar valt.

Ik wil u niet vervelen met een recensie van een geweldige en nog altijd actuele film, maar een ongecontroleerde toegang van passagiersgegevens van alle mensen overal ter wereld met het oog op *profiling* en niets anders wordt in ieder geval al vanaf 11 september 2001 in de VS in praktijk gebracht. Deze ongecontroleerde toegang is niet alleen in strijd met alle bepalingen ten aanzien van gegevensbescherming van de Europese Unie, maar ook met fundamentele grondwettelijke beginselen, zoals het vermoeden van onschuld, het recht op een eerlijk proces en het verbod van willekeur.

De overeenkomsten die de EU met de VS en Australië heeft bereikt inzake de toegang tot passagiersgegevens zijn naar onze mening een ernstige schending van Europese grondrechten en bepalingen ten aanzien van de rechtsstaat, en dat hebben wij als Parlement reeds meermaals aangegeven, zoals mevrouw In 't Veld heeft opgemerkt. Als Europees Parlement kunnen wij deze niet ondersteunen, maar dringen wij er bij de Commissie en de Raad op aan om een nieuw mandaat op tafel te leggen dat de bescherming van burgers wereldwijd boven een dergelijk *pre-crime*-systeem stelt.

Ryszard Czarnecki, *namens de ECR-Fractie.* – (PL) Mevrouw de Voorzitter, in tegenstelling tot de voorgaande spreker ben ik geen groot filmcriticus. Ik zou niet willen dat ons debat een debat over films wordt.

Om terug te keren tot het eigenlijke onderwerp van ons debat: de overdracht van PNR-gegevens zou eigenlijk iets vanzelfsprekends moeten zijn. Voorheen werden deze gegevens verzameld voor commerciële doeleinden, maar vandaag kunnen ze goed van pas komen voor misdaadbestrijding. Deze gerechtvaardigde kwestie is echter in zekere zin onderdeel geworden – laten we het maar eerlijk zeggen – van een soort interinstitutionele oorlog die al jaren woedt tussen het Europees Parlement en de Raad. Het was een slecht idee van de Raad om een voorstel dat naar mijn mening en naar de mening van mijn fractie zo relevant en zo gerechtvaardigd is, op eigen houtje in te dienen, zonder enige raadpleging van het Parlement. Zodoende stuit dit alleszins verstandige voorstel nu automatisch op verzet van mensen die, hoewel ze voor gegevensoverdracht zijn, op de bres staan voor het Europees Parlement als sterke instelling die haar eigen wetten kent en sterk hecht aan gezamenlijke politieke besluitvorming.

Ik heb de indruk dat in het PNR-debat de voorstanders van de overdracht van PNR-gegevens, paradoxaal genoeg, in het kamp van de tegenstanders zitten, omdat het hun niet zint hoe de Raad het Parlement behandelt. Het moet gezegd dat het niet voor het eerst is dat dit gebeurt. Bovendien vindt zelfs een deel van de voorstanders van de overdracht van PNR-gegevens dat we vandaag een politiek signaal moeten afgeven en de Raad op zijn plaats moeten zetten, oftewel dat we de Raad moeten straffen voor zijn arrogantie.

Om af te ronden met een Poolse zegswijze: op deze manier gooien we, of we willen of niet, de baby met het badwater weg. We geven de Raad terecht een tik, maar aan de andere kant beroven we onszelf in zekere zin van instrumenten voor de bestrijding van terrorisme, de maffia en de georganiseerde misdaad.

Eva-Britt Svensson, *namens de GUE/NGL-Fractie.* – (SV) Mevrouw de Voorzitter, in tegenstelling tot voorgaande sprekers wil ik de heer Albrecht feliciteren met zijn vergelijking met de wereld van de film. Ik denk dat het soms belangrijk is dat cultuur in staat wordt gesteld uiting te geven aan kritiek vanuit de maatschappij en dat we er hier in het Parlement lering uit zouden kunnen trekken. Ik wil ook de rapporteur, mevrouw In 't Veld, bedanken voor haar inzet ter bescherming van de privacy en de rechtsstaat in verband met dit onderwerp en met betrekking tot vele andere kwesties.

Eergisteren zei het Spaanse voorzitterschap dat het vliegverkeer van invloed is op het recht op vrij verkeer, wat een grondrecht is. Dat mogen we nu niet vergeten wanneer we PNR bespreken, want de bedoeling achter het gebruik van PNR-gegevens bestaat erin te bepalen wie het recht heeft om te vliegen en wie niet. Dat heeft

natuurlijk gevolgen voor onze rechten, niet alleen voor het vrije verkeer maar ook voor onze rechten op basis van ondertekende internationale verdragen en voor onze politieke en burgerrechten.

Het doel van de EU en van interne mobiliteit bestaat erin grenzen te doen verdwijnen en dat de EU tot meer vrij verkeer leidt. Dat is al het geval voor bepaalde mensen, maar voor asielzoekers, vluchtelingen, enzovoort – die trouwens voor het grootste gedeelte bestaan uit vrouwen en kinderen – gaat het er bij het besluit om of ze al dan niet het recht hebben om te mogen vliegen. Voor die mensen kan het een kwestie zijn van leven of dood. Daarom is het belangrijk dat we in het Parlement en in de Commissie nauwgezet toezien op de manier waarop PNR-gegevens zullen worden gebruikt. Het gaat om het vrije verkeer maar het gaat ook om internationale verdragen en onze burgerrechten.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Ik zou hier even drie punten willen aanstippen. Ten eerste hebben we het hier juist gehad over de SWIFT-overeenkomst en over de lering die we daaruit hebben getrokken. Ik denk dat het Parlement onder meer heeft geleerd dat meer macht meer verantwoordelijkheid meebrengt. Volgens mij blijkt uit de strategie die het Parlement bij de overeenkomst inzake persoonsgegevens van passagiers heeft toegepast dat het Parlement heeft begrepen dat het meer macht bezit en dus meer verantwoordelijkheid moet dragen. Dit is iets dat wij zouden moeten benadrukken.

Ten tweede moeten we ons afvragen of deze overeenkomst belangrijk is of niet. In mijn ogen is zij van uitzonderlijk belang. Terrorismebestrijding is belangrijk voor de veiligheid van onze burgers en wij dragen op dit vlak een enorme verantwoordelijkheid. Als er iets gebeurt, zullen de burgers zich tot ons wenden met de vraag: “Wat hebben jullie gedaan om onze veiligheid te waarborgen?”

En ten slotte het derde element. Schept deze overeenkomst problemen op het gebied van de gegevensbescherming en de privacy van burgers? Ik denk van wel. Er zijn een reeks zorgpunten die wij nauwgezet moeten aanpakken om een overeenkomst te kunnen bereiken die de belangen van de burgers eerbiedigt en waarborgt, vooral met betrekking tot hun privacy. Daarom lijkt de resolutie die wij hier voor ons hebben liggen mij een goede en evenwichtige resolutie. In haar poging om aan te tonen dat wij bij de uitoefening van onze bevoegdheden de nodige verantwoordelijkheid aan de dag leggen, laat zij geen twijfel bestaan over de doelstellingen die het Parlement met betrekking tot deze overeenkomst nastreeft. Daarom feliciteer ik de rapporteur van deze resolutie met het werk dat zij in het kader van dit dossier heeft verricht.

Saïd El Khadraoui (S&D). - Mevrouw de Voorzitter, collega's, voorzitter van de Raad en commissaris, het debat over PNR-gegevens heeft veel weg van de discussie die we net over SWIFT gehad hebben. Fundamenteel gaat het over het vinden van een gezond en aanvaardbaar evenwicht tussen veiligheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Beide zijn natuurlijk belangrijk en moeten zorgvuldig afgewogen worden. De moeilijkheden in de Europese luchtvaart van de afgelopen dagen hebben nog eens aangetoond welke essentiële rol transport van mensen en goederen speelt in de manier waarop we vandaag als samenleving georganiseerd zijn. Zowat iedereen neemt vroeg of laat een vliegtuig.

Het kan dus ook niet zo zijn dat we tientallen gegevens permanent doorgeven en updaten, meestal heel onbewust, zonder dat er spijkerharde garanties bestaan om misbruik tegen te gaan, te meer daar met name bijvoorbeeld de Amerikaanse autoriteiten al zeer lang gebruik maken van zeer verschillende informatiebronnen om te beoordelen of iemand verdacht is of niet, vanaf de aanvraag van een visum tot en met de check-in in het vliegtuig. Ik heb zelf enkele weken geleden in het PNR-centrum in Washington kunnen vaststellen dat er 24 uur op 24 uur een heel team bezig is om een eerste ruwe lijst van dagelijks zo'n 5 000 mensen te reduceren tot uiteindelijk een klein lijstje met een handvol mensen aan wie de toegang tot het grondgebied wordt ontzegd. Blijkbaar is dan tegen dat verbod om het grondgebied te betreden eigenlijk enkel administratief beroep mogelijk.

Het is duidelijk dat deze stroom aan gegevens gekaderd moet blijven binnen bepaalde limieten, dat er minimale voorwaarden moeten worden vastgelegd die vermeld staan in de resolutie, zoals de beperking tot het gebruik ervan ten behoeve van het opsporen van terrorisme en internationale criminaliteit. Hier ben ik het eens met collega's die zeggen dat we dat wel goed moeten definiëren, dat dit alles natuurlijk moet stroken met de Europese databeschermingsnormen en dat dit ook geldt bij het doorgeven aan nog andere derde landen, wanneer dit het geval is.

We moeten ook denk ik wat meer duidelijkheid scheppen over de zogenaamde gevoelige PNR-gegevens waarbij volgens mij nogal wat dingen voor interpretatie vatbaar zijn. Daarom steun ik het voorgestelde uitstel, zodat er liefst zo snel mogelijk een nieuw onderhandelingsmandaat voorgelegd wordt waarin rekening wordt gehouden met onze vragen. Ik neem akte van de constructieve houding van Raad en Commissie en verwacht, evenals mijn collega's, meer duidelijkheid tegen de zomermaanden.

Judith Sargentini (Verts/ALE). - De spanning is er wel een beetje af, dames en heren. Mevrouw In 't Veld heeft een prachtige resolutie gemaakt, die omarmd wordt door de Commissie en de Raad. Dat is op zich heel erg goed. Ik ben het ook met haar eens. Ik denk dat het heel verstandig is om nu te zeggen: we doen één duidelijke richtlijn voor alle PNR-verdragen voor de toekomst waarin we rekening houden met de evenredigheid, we dragen alleen maar die gegevens over die écht strikt noodzakelijk zijn voor het doel, namelijk terrorismebestrijding, en we maken ook duidelijk dat dit het doel is en dat er niet nog een ander doel is. Hierin moet worden geregeld dat er wederkerigheid is, dat gegevens niet tot in lengte van dagen worden opgeslagen, dat er ook werkelijk een eindtijd aangegeven wordt en dat we ons houden aan onze grondrechten. Het Europees Verdrag voor de rechten van de mensen is ondertussen bindend verklaard, dus dat zal ook moeten worden weerspiegeld in zo'n PNR-verdrag. Het lijkt mij dan ook het juiste moment om dit voor te leggen aan het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten in Wenen. Ik zou dat de Commissie ook willen vragen.

Van één ander ding zouden wij ons nog rekenschap moeten geven en dat is het feit dat ondertussen de gewoonte is ontstaan dat burgers hun gesprek eigenlijk met een vreemde mogendheid, hier vaak de Verenigde Staten, laten verlopen via een bedrijf, namelijk een luchtvaartmaatschappij, die daar niets mee te maken heeft, die eigenlijk ook bepaalde gegevens van mij niet zou hoeven hebben en die deze bemiddelingsrol niet zou moeten willen spelen. Daar moeten wij wat aan doen.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, de vrijheid boven de wolken, zoals de Duitse zanger en liedjesschrijver Reinhard Mey ooit zong, zal door deze overeenkomst met de VS over het verzamelen van passagiersgegevens abrupt tot een einde komen. In augustus heeft een lid van onze fractie al persoonlijk ondervonden wat de gevolgen van deze beperking van de vrijheid zijn. Omdat Amerikaanse instanties hem op hun terroristenlijsten hadden gezet, kreeg het toestel waar hij in zat geen toestemming om door het Amerikaanse luchtruim te vliegen. Zoals wij in het Parlement allemaal weten, had dit voor hem aanzienlijke nadelige gevolgen en later bleek het om een misverstand te gaan.

Momenteel krijgen Amerikaanse instanties al de meest uiteenlopende gegevens - creditcardnummers, boekingsgegevens, de voorkeur voor zitplaatsen, speciale wensen met betrekking tot het eten, IP-adressen, passagiersinformatie - zonder duidelijke regels ten aanzien van gegevensbescherming. Ik wil heel duidelijk stellen dat wij dit afkeuren, evenals de overdracht van gegevens in bulk met betrekking tot vliegen, ook wel PNR genoemd, zoals dit nu wordt ontwikkeld. Wij kunnen dit niet ondersteunen zoals het nu is geformuleerd, omdat het niet voor een gericht doel bestemd is. Bovendien is het niet proportioneel en zinvol. Tot slot wil ik opmerken dat wij niet mogen toestaan dat er proactieve risicoanalyses van reis- en gedragspatronen komen. Wij hebben openbaarheidsregelingen nodig zoals de Amerikaanse *privacy act*. Deze moeten voor de Europese burgers worden opengesteld. Ook de weg naar gerechtelijke stappen moet voor hen toegankelijk zijn.

Manfred Weber (PPE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, mijnheer López-Garrido, om te beginnen wil ik eveneens kort een vergelijking maken met het SWIFT-debat. Het deed mij bijzonder veel genoegen om de vertegenwoordiger van de Raad te horen spreken over ambitieuze doelen bij de onderhandelingen voor deze nieuwe SWIFT-overeenkomst. Ik ben derhalve volledig verrast door het effect en de invloed die het Verdrag van Lissabon en de verklaring van het Parlement op de Raad hebben gehad, die nu voor de belangen van Europa wil pleiten. Ik hoop dat we dezelfde impuls zullen zien nu we over de gegevens van het passagiersnamenregister discussiëren en dat hier eveneens met veel elan voor de Europese belangen wordt gestreden.

Ten tweede wil ik opmerken dat wij het er volgens mij allemaal over eens zijn dat dergelijke overeenkomsten, met name met het oog op de rechtszekerheid van de vliegtuigmaatschappijen evenals de rechtszekerheid van de burgers inzake de rechten op het gebied van gegevensbescherming, zinvol zijn. De normen waarnaar wij streven zijn in de gemeenschappelijke resolutie uitstekend verwoord.

Ten derde wil ik een punt aansnijden dat niet direct verband houdt met de overeenkomst, maar dat beslist met het onderwerp te maken heeft, namelijk de discussie binnen de Raad of wij eveneens een Europees PNR-systeem nodig hebben dan wel moeten opbouwen. De laatste grote terreurdreiging die we in Europa hadden, was bij een vlucht naar Detroit toen een terrorist in een vliegtuig was gestapt en naar Detroit wilde vliegen. Dat was vorig jaar voor kerst.

In dit geval hebben we gehoord dat we in Groot-Brittannië al wisten dat deze persoon een bedreiging vormde. Degenen die echter hebben beslist of hij al dan niet mocht vliegen, beschikten niet over de nodige informatie. Wat ik daarmee wil zeggen is dat in Europa het probleem mijns inziens niet is of we over voldoende gegevens

beschikken. Volgens mij weten we wie een gevaar vormt. Het probleem is om de gegevens daadwerkelijk daar beschikbaar te krijgen waar we ze nodig hebben om gevaar te voorkomen.

In Toledo heeft het Spaanse voorzitterschap van de Raad voorgesteld - en daar ben ik dankbaar voor - om de onderlinge samenwerking tussen de autoriteiten voor terrorismebestrijding in Europa te bevorderen. Helaas werd dit voorstel niet opgepakt door de Europese ministers van Binnenlandse Zaken. In plaats daarvan werd voorgesteld om nieuwe gegevensbestanden op te bouwen en nieuwe gegevens te verzamelen. Ik krijg vaak de indruk dat het voor de ministers van Binnenlandse Zaken de eenvoudigste weg is om nieuwe gegevens te verzamelen. Ik wil u allereerst verzoeken om te kijken naar de onderlinge samenwerking van de betrokken autoriteiten; dan zouden we veel kunnen bereiken in de strijd tegen terrorisme.

Tanja Fajon (S&D). - (SL) Ik ben ervan overtuigd dat alle leden van het Europees Parlement zich bewust zijn van het belang van tijdige, correcte informatie om de veiligheid van hun talrijke reizen te waarborgen. Tijdens de chaos in het luchtverkeer die we nu meemaken, is de omvang van de dagelijkse verplaatsingen van passagiers ons des te duidelijker geworden. De rode cijfers van luchtvaartmaatschappijen als gevolg van de onuitgevoerde vluchten en de talloze mensen die nog steeds wachten op een plaats op een eerstvolgende beschikbare vlucht, wijzen ons jammer genoeg daarop. Ik hoop nu dat we gauw weer veilig kunnen vliegen.

Elke vliegtuigpassagier verstrekt zijn gegevens uitdrukkelijk enkel aan de instanties die instaan voor de strijd tegen terrorisme en georganiseerde criminaliteit. Hiermee heb ik geen enkel probleem. Wanneer ik vrijwillig op Twitter details geef over wanneer en waarheen ik reis, stoort het me niet dat dergelijke informatie ook wordt gebruikt om de dagelijkse veiligheid in het luchtverkeer te garanderen. Wat me echter wel stoort, is dat in PNR-overeenkomsten geen vooraf bepaalde voorwaarden en criteria worden vastgelegd die voor alle landen gelden, dat er niet wordt bepaald welke gegevens we verstrekken en dat we niet op de hoogte zijn van het precieze doel waarvoor die instanties deze gegevens zullen gebruiken.

Mijn vraag aan u is de volgende: kunnen we een mandaat om te onderhandelen over een nieuwe overeenkomst over de overdracht van gegevens voor of tijdens de zomer verwachten? Zullen alle overeenkomsten tussen de Europese Unie en individuele landen die dat willen, standaardovereenkomsten zijn, met dezelfde hoge en duidelijke normen voor het gebruik en de bescherming van gegevens? Met welke maatregelen zal u het gebruik van PNR-gegevens voor de profilering en bepaling van risicofactoren verhinderen? Elke mogelijkheid waardoor persoonlijke profilering gebeurt op basis van etnische afkomst, nationaliteit, religie, seksuele geaardheid, geslacht, leeftijd of gezondheidstoestand is onaanvaardbaar.

Ik zou nog graag willen toevoegen dat geen enkel systeem voor het inwinnen van gegevens op zichzelf volstaat. We kunnen pogingen tot terroristische aanvallen niet verhinderen zonder een goede informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de inlichtingendiensten. De poging voor een aanval op een vliegtuig op weg naar Detroit rond Kerstmis vorig jaar heeft ons daar goed aan herinnerd. We moeten de instrumenten die reeds in de strijd tegen terrorisme bestaan, efficiënt gebruiken en vooral beter samenwerken.

Tot slot wil ik in geen enkel geval 'nee' zeggen tegen een overeenkomst die ons allen, burgers van de EU, veiligheid zou bieden. Nog minder echter wil ik dat onze fundamentele rechten op privacy worden geschonden. Het is echter gepast dat het ingrijpen in onze privacy moet gebeuren in verhouding tot de veiligheid, de efficiëntie van de maatregelen en de bescherming van de mensenrechten.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). - (DE) Mevrouw de Voorzitter, vandaag hebben we het tweede dossier van een overeenkomst met de Verenigde Staten voor ons liggen dat met enorme problemen op het gebied van gegevensbescherming is overladen. Dat brengt mij eigenlijk tot de bevestiging van het voorstel van onze Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming, de heer Hustinx, die heeft gezegd dat het zinvol zou zijn om eindelijk eens een allesomvattende trans-Atlantische kaderovereenkomst inzake gegevensbescherming uit te werken en te sluiten. Dat zou een dankbare taak voor beide partijen zijn en dat zou ons in allerlei opzichten helpen.

Over het algemeen blijkt dat we hier en aan de andere kant van de Atlantische Oceaan hele andere ideeën over veiligheid hebben. Wij moeten er als Europees Parlement ook op toezien dat onze Commissie niet simpelweg met de voorstellen van de Verenigde Staten instemt, maar dat ze onze normen met gevoel voor evenredigheid en op voet van gelijkheid in deze onderhandelingen inbrengt. Om die reden is een definitie van het begrip "zwaar misdrijf" van cruciaal belang. Een duidelijke correctie van de gegevens moet mogelijk zijn. Gegevensbescherming moet voor ons activeerbaar zijn, anders is deze overeenkomst bij voorbaat kansloos.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Mijnheer López Garrido, mevrouw Malmström, wij hebben onze bezorgdheid geuit over de overdracht van persoonsgegevens van passagiers aan de Verenigde Staten. Die gegevens kunnen na uitvoering van de veiligheidscontrole nog jarenlang worden bewaard, zonder dat mensen die geen burger van de Verenigde Staten zijn aanspraak kunnen maken op enige juridische bescherming.

De overeenkomsten die wij met zowel Australië als Canada hebben gesloten, zijn redelijker en meer in lijn met het beginsel van evenredigheid, aangezien zij garanties bieden voor een beperkte toegang met betrekking tot het bereik, de duur en de hoeveelheid gegevens en voorzien in toezicht door een juridische instantie. Wij moeten inderdaad algemene beginselen en regels vaststellen die bij het sluiten van om het even welke overeenkomst met derde landen moeten worden nageleefd. Het is immers best mogelijk dat wij in de toekomst bedolven worden onder soortgelijke verzoeken van andere landen die het traditiegetrouw minder nauw nemen met de gegevensbescherming en de eerbiediging van de mensenrechten. Als wij echte wederkerigheid tot stand willen brengen, moeten wij bovendien de mogelijkheid overwegen om één enkel systeem voor de Europese Unie in het leven te roepen waarmee Europol bij het gehele proces betrokken wordt.

Mijnheer López Garrido, mevrouw Malmström, volgens mij kunnen wij slechts een overeenkomst aanvaarden die een passend gegevensbeschermingsniveau waarborgt, onder eerbiediging van de beginselen van noodzaak en evenredigheid en de vigerende communautaire regelgeving. Bovendien moeten wij ervoor zorgen dat alleen de "push"-methode wordt gebruikt. Dit betekent dat de gegevens door ons verstrekt moeten worden en niet automatisch kunnen worden geraadpleegd door instanties van derde landen aan wie toegang tot onze databanken is verleend.

Daarom steun ik het gezamenlijke voorstel van de rapporteur, mevrouw in 't Veld, en de fracties om de stemming over de goedkeuring van het Parlement uit te stellen, zodat er meer tijd is om in de onderhandelingen tegemoet te komen aan de zorgpunten die wij hier hebben geformuleerd.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) De bescherming van persoonsgegevens is een van de grondrechten van Europese burgers. Het Verdrag van Lissabon versterkt de eerdere bepalingen op basis van het wettelijke en verplichte karakter van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Alle persoonsgegevens moeten worden verwerkt conform de Richtlijnen 46/1995, 58/2002 en 24/2006. Het Europees Parlement vraagt zelfs dat internationale overeenkomsten met betrekking tot persoonsgegevens alleen worden getekend als de partijen onderworpen zijn aan soortgelijke bepalingen als die in de hierboven genoemde richtlijnen.

In de informatiesamenleving, en vooral tijdens de ontwikkeling van de breedband-communicatieinfrastructuur, kan het gegevensopslagcentrum en het gegevensverwerkingcentrum op meerdere plaatsen of in meerdere landen staan. Daarom vragen wij dat iedere internationale overeenkomst waarbij persoonsgegevens een rol spelen bepaalt dat persoonsgegevens alleen mogen worden opgeslagen en verwerkt op locaties waar wettelijke bepalingen gelden die vergelijkbaar zijn met die in de Europese wetgeving. Een laatste punt, mevrouw de Voorzitter: Hoe kunnen Europese burgers hun toestemming geven en vooral, onder welke voorwaarden?

Diego López Garrido, fungerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik zou een drietal overwegingen naar voren willen brengen als conclusie, van onze kant, van dit belangrijke debat.

De eerste heeft betrekking op het punt dat de heer Weber heeft aangekaart met de vraag of Europa zijn eigen PNR-systeem kan en moet hebben, en over het bereik dat dit zou moeten hebben. Wij zijn voorstander van een concrete, algemene regeling inzake de overdracht van gegevens van vooral luchtvaartpassagiers. Daarom hebben wij de Commissie verzocht hiernaar onderzoek te doen en zo nodig een ontwerp-richtlijn te formuleren tot vaststelling van een algemene regeling ter zake, en waarbij ook – zoals in de ontwerp-resolutie van mevrouw In 't Veld vermeld wordt – een beoordeling is inbegrepen van het mogelijke effect op de privacy. Met andere woorden: in welke mate zijn doeltreffendheid en proportionaliteit, twee beginselen die in aanmerking moeten worden genomen, van invloed op de privacy, en tot hoever zou Europese regelgeving dus mogen gaan op dit gebied, en welke maatregelen zouden in elk geval genomen moeten worden om de grondrechten te beschermen?

Dat is waarover mevrouw Fayot gesproken heeft: welke maatregelen zouden er genomen moeten worden?

Naar mijn idee kan ons debat over SWIFT zaken verduidelijken. Ik denk dat de beginselen waarover we gesproken hebben en waarover we het eens zijn geworden, hier niet mogen ontbreken. Het gaat om het recht op privacy, het recht op een persoonlijke levenssfeer, het recht op een eigen persoonlijkheid, het recht op een eigen imago – rechten die altijd moeten worden beschermd. De grondrechten zijn ondeelbaar, en hier hebben we te maken met iets wat een schending van de grondrechten zou kunnen inhouden. Daarom denk ik dat we hier net zo voorzichtig te werk moeten gaan als in het vorige debat.

Ten slotte mijn derde overweging, die aansluit op de vorige. In het algemeen denk ik niet dat veiligheid en vrijheid twee tegenovergestelde beginselen zijn, of dat het als het ware om een optelsommetje gaat, en dat naarmate we meer veiligheid verschaffen, we minder vrijheid zouden hebben, of dat naarmate we de grondrechten en de vrijheden meer beschermen en we ons fundamentalistisch opstellen als het gaat om de bescherming van de grondrechten, we minder veiligheid zullen hebben.

Ik denk dat dit een irrealistisch dilemma is. Ik denk juist dat veiligheid en vrijheid twee beginselen zijn die elkaar onderling versterken. Beide beginselen zijn dan ook geformuleerd en erkend als in de grondwetten en in de Europese wetten, en ze zijn allebei vervat in het Verdrag van Lissabon. We mogen niet vergeten dat dit Verdrag een Handvest van de grondrechten bevat, een handvest tot naleving van de grondrechten, dat volstrekt onaantastbaar is en dat niet mag worden geschonden. Ik denk dan ook dat als we verder kijken dan de korte termijn – want soms handelen we onder invloed van de korte termijn – en als we op lange termijn denken, dat dan de maatregelen die gericht zijn op het beschermen van onze veiligheid, als ze voorzichtig en redelijk zijn, altijd doeltreffend zullen blijken te zijn. De bescherming van de rechten en vrijheden is altijd iets wat bevorderlijk is voor het welzijn van de burgers, en in laatste instantie ook voor hun veiligheid.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik heb de film *Minority Report* inderdaad gezien. Het is een goede, interessante en behoorlijk beangstigende film, en dit is niet het effect dat we hiermee willen bereiken.

Ik ben van mening dat dit een zeer interessant en constructief debat was, en ik ben het ermee eens dat er overeenkomsten zijn met de debatten over SWIFT en TFTP. Het gaat over de bestrijding van zware georganiseerde misdaad en terrorisme, maar ook over hoe we de persoonlijke individuele vrijheid beschermen. Het debat roept vragen op over gegevensbescherming, evenredigheid, verheldering van de doelstellingen, formuleringen, rechtszekerheden, enzovoort.

De onderhandelingen met onze Amerikaanse collega's over het TFTP zullen ons tevens belangrijke inzichten verschaffen, die we ook in de debatten over het PNR kunnen inbrengen. Deze onderhandelingen zullen eraan bijdragen onze gedachten over de Europese Unie duidelijker vorm te geven en dichter bij de kern ervan te komen, wat ons naar mijn idee verder zal brengen. Ik denk dat het werk dat we tot dusver met de drie instellingen samen gedaan hebben met betrekking tot het TFTP ons inzichten heeft verschaft over hoe wij – de Raad, het Parlement en de Commissie – samen kunnen werken aan deze uitermate ingewikkelde en gevoelige onderwerpen. Hopelijk zal dit leiden tot goede resultaten.

Ik heb nauwlettend naar het debat geluisterd, en ik heb uw resolutie gelezen. Ik ben van mening dat het een zeer evenwichtige en doordachte resolutie is. Zoals ik reeds opmerkte zullen we op basis hiervan onmiddellijk aan de slag gaan, en ik hoop in dezen op een goede samenwerking en vruchtbare besprekingen. Zoals u weet heb ik het Parlement reeds gedurende mijn hoorzitting beloofd dat ik een overzicht zal samenstellen van alle antiterroristische maatregelen die we in de Europese Unie tot onze beschikking hebben – door ze allereerst te identificeren, een overzicht te maken en ze vervolgens te bespreken met het Parlement – evenals van de algehele architectuur van al onze systemen voor het uitwisselen en delen van gegevens, zodat we al deze kennis paraat hebben als we met ons werk beginnen. Ik denk dat dit van belang is en dat het zal leiden tot een grotere transparantie en diepgang in onze debatten.

De Voorzitter. – Dank u, commissaris, voor deze samenwerking, ik hoop dat het een vruchtbare samenwerking zal zijn. Het debat is gesloten.

De stemming vindt tijdens de eerste vergaderperiode van mei plaats.

7. Verbod op het gebruik van cyanide bij mijnbouwtechnologieën (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over de mondelinge vraag (O-0035/2010) van János Áder en László Tótkés, namens de PPE-Fractie, over het verbod op het gebruik van cyanide bij mijnbouwtechnologieën in de Europese Unie (B7-0206/2010).

János Áder, auteur. – (HU) Dames en heren, de afgelopen jaren zijn er zeer belangrijke beslissingen genomen in de Europese Unie die het behoud van ons milieu als doel hadden. Graag noem ik de beslissing in verband met biodiversiteit of de Kaderrichtlijn Water. In de Kaderrichtlijn Water van de Europese Unie is het behoud van de kwaliteit van onze wateren en het tegengaan van verontreiniging tot de verplichting van de lidstaten gemaakt. Is dat een geschikt doel? Jazeker. Is het onze plicht alles in het werk te stellen om dit doel te bereiken? Absoluut. Bestaan er mijnbouwtechnologieën die onze wateren en ons milieu in gevaar brengen? Helaas

wel. Bovendien gaat het hier om een zeer gevaarlijke en daarnaast verouderde technologie. Samen met een flink aantal collega's zou ik willen dat deze technologie in de hele Europese Unie wordt verboden. De cyanideramp in de rivier de Tisza tien jaar geleden en de ongelukken die sindsdien zijn voorgevallen, herinneren ons daar ook aan.

Dames en heren, er is sprake van een gelukkige en een spoedeisende toestand. Een gelukkige toestand omdat volgens de informatie die we vandaag van de Commissie kregen, deze op cyanide gebaseerde mijnbouwtechnologie nog slechts in drie landen wordt toegepast, en omdat er drie andere landen zijn die de cyanidetechnologie hebben verboden, waarmee ze een voorbeeld hebben gesteld aan de andere EU-lidstaten. Een spoedeisende toestand, omdat men vanwege de stijging van de goudprijs door heel Europa nieuwe mijnen wil openen met gebruikmaking van deze gevaarlijke en verouderde technologie. Dit betekent dus een enorme bedreiging voor ons milieu.

Dames en heren, als we serieus zijn over de noodzaak om onze wateren te beschermen, mogen we geen giftige cyanidemerken aanleggen naast onze rivieren en meren. Dat is namelijk het gevolg van deze verouderde technologie. Als we serieus zijn over de bescherming van biodiversiteit, mogen we niet toestaan dat er technologieën worden toegepast die in staat zijn al het leven in de rivieren te vernietigen, van micro-organismen tot krabben en vissen. Het is tijd, dames en heren, om te handelen. Laten we niet wachten tot een nieuwe ramp ons hier attent op maakt.

Tot slot wil ik graag alle collega's bedanken die aanwezig zijn en die later deel zullen nemen aan het debat, maar misschien nu vanwege de vulkaanuitbarsting niet konden komen, voor hun grote hulp bij de voorbereiding van dit voorstel voor een besluit. We hebben namelijk als resultaat van een compromis een gemeenschappelijke concepttekst aan het Parlement kunnen presenteren die niet alleen de steun geniet van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), maar ook van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa en de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers. Ik vind dat dit vanwege de ernst van de zaak zonder meer gerechtvaardigd is. Ik verzoek mijn collega's en spoor ze aan hun steun tot aan het eind van de besluitvorming vast te houden.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, geachte collega's, mijn collega commissaris Piebalgs excuseert zich. Helaas kan hij vandaag hier niet bij u aanwezig zijn, en derhalve heeft hij mij de taak toevertrouwd om dit debat met u in te leiden. Dank u voor deze mogelijkheid om het standpunt van de Commissie over het gebruik van cyanide voor de goudwinning in de Europese Unie toe te lichten.

Zoals het geachte Parlements lid weet heeft er eerst een zorgvuldig en zeer uitgebreid onderzoek plaatsgevonden naar het dramatische ongeval in 2000 in het Roemeense Baia Mare, waar een dam die giftige stoffen tegenhield brak, en naar de mogelijke oorzaken daarvan. De conclusies van dat onderzoek zijn meegenomen toen de Europese Unie in 2006 een specifieke richtlijn aannam over het beheer van winningsafval.

De lidstaten werden geacht die uiterlijk twee jaar geleden om te zetten, en ze wordt nog altijd beschouwd als een moderne, evenredige en gepaste benadering om de risico's van het gebruik van cyanide tegen te gaan.

De richtlijn omvat enkele voorwaarden om de veiligheid van voorzieningen voor het beheer van winningsafval te vergroten en hun invloed op het milieu te beperken.

Er worden uitdrukkelijke en precieze voorwaarden gesteld ten aanzien van de constructie en het beheer van afvalvoorzieningen die met behulp van het concept van de "beste beschikbare technieken" moeten worden bediend.

Het is noodzakelijk dat er voor voorzieningen waarin giftige stoffen worden behandeld of opgeborgen sprake is van een volledig preventiebeleid. Er moeten noodplannen worden opgesteld die in het geval van een ongeval kunnen worden gebruikt, niet alleen door de exploitant maar ook door de bevoegde autoriteiten. In de richtlijn zijn heldere informatie-eisen opgenomen indien er grensoverschrijdende effecten worden verwacht.

Deze regelgeving omvat tevens voorwaarden voor de sluiting van winningsinstallaties en voor de periode na de sluiting. Er is de verplichting in opgenomen om een ondertekende financiële waarborg in te stellen voor iedere installatie voordat deze in werking wordt gesteld. In de richtlijn zijn strikte maximale grenswaarden voor cyanideconcentraties opgenomen die van toepassing zijn voordat deze stof wordt opgeslagen in bekkens, waar de overblijvende restanten worden afgebroken door oxidatie, zonlicht of bacteriën.

Teneinde te voldoen aan de strikte grenswaarden is het in de praktijk noodzakelijk om specifieke apparatuur te installeren die de cyanide grotendeels vernietigt voordat het in het bekken wordt opgeslagen.

Volgens onze gegevens zijn er helaas geen passende alternatieven in de handel voor het gebruik van cyanide bij de goudwinning. In de meeste Europese ertslagen is het goud gebonden met andere metalen, zodat een afscheidingsmethode noodzakelijk is. Een algeheel cyanideverbod zou inhouden dat de Europese goudwinning een halt zou worden toegevoerd, wat tot gevolg zou hebben dat de invoer van goud, merendeels uit landen met lagere milieu- en sociale normen, zou stijgen.

Desalniettemin volgt de Commissie de technologische ontwikkeling in de sector op de voet, en als er de komende jaren alternatieve technieken worden ontdekt, wordt het debat hoogstwaarschijnlijk weer heropend.

In de tussentijd is een gedegen tenuitvoerlegging van deze richtlijn van wezenlijk belang om de veiligheid van deze voorzieningen te garanderen en het risico dat verbonden is met het beheer ervan te minimaliseren. Ik wil er ook graag op wijzen dat lidstaten zelf verantwoordelijk zijn voor het wel of niet openen van goudmijnen op hun grondgebieden.

Het is de taak van de Commissie ervoor te zorgen dat de richtlijn volledig wordt uitgevoerd, en een grondige uitvoering en handhaving van de richtlijn staat voorop.

De lidstaten zijn volgens de richtlijn verplicht de Commissie uiterlijk in 2012 informatie te verschaffen over de tenuitvoerlegging, en wij zijn op onze beurt verplicht om op basis van deze informatie een analyse te maken en verslag te doen.

Dat is vanzelfsprekend het juiste moment voor ons om te beoordelen of deze aanpak doeltreffend is, en als op dat punt blijkt dat de huidige aanpak niet doeltreffend is, moeten we de mogelijkheid van een volledig verbod niet uitsluiten.

Tot slot wil ik er met klem op wijzen dat het zeer belangrijk is om te zorgen voor hoge tarieven voor afvalrecycling en een verbeterd efficiënt gebruik van hulpbronnen in de winningssector. Zelfs wanneer het gebruik van cyanide buiten beschouwing wordt gelaten is de winning van goud verre van vriendelijk voor het milieu.

Voor het winnen van 1 gram goud is het noodzakelijk om gemiddeld 5 000 kilogram erts uit te graven en te behandelen. Dezelfde hoeveelheid kan worden verkregen door het recyclen van circa 5 kilogram oude mobiele telefoons. Dit voorbeeld toont aan hoe belangrijk het is meer afval gescheiden in te zamelen en te recyclen, in dit geval elektronisch en elektrisch afval dat goud en andere soortgelijke edele metalen kan bevatten. Daarom staat een efficiënt gebruik van hulpbronnen bij deze Commissie voorop.

Richard Seeber, namens de PPE-Fractie. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, het doet mij deugd dat commissaris Malmström hier aanwezig is, maar in dit geval had ik liever haar collega, de verantwoordelijke commissaris Potočnik, hier gezien, omdat hij degene is die dit probleem moet oplossen.

Allereerst wil ik opmerken dat Europa een goudproductie van 0,73 procent van de wereldwijde productie heeft en dat op dit moment in Bulgarije, Finland, Italië, Roemenië en Zweden goud wordt gewonnen. Deze gevaarlijke cyanidetechnologie wordt niet overal toegepast. Ik wil er eveneens op wijzen dat de taskforce die destijds was opgericht om het ongeval in Baia Mare te onderzoeken, heeft vastgesteld dat het ontwerp van de installatie niet geschikt was voor de opslag en verwijdering van het mijnafval, dat de vergunning voor dit ontwerp niet door de vergunningverlenende instanties was gecontroleerd en dat er onvoldoende toezicht was op de bouw van de dam en de installatie, dus er werden vele fouten gemaakt door de exploitant van de installatie. Zoals de commissaris terecht heeft geconstateerd, hebben we lering getrokken uit dit ongeval. Mijns inziens moet de Commissie met het oog op deze uiterst gevaarlijke technologie echter verdere conclusies trekken.

Aangezien alternatieve technologieën die op de markt zijn bij mijn weten nog niet de resultaten opleveren die we eigenlijk willen, moeten wij nadenken over wat wij op het gebied van onderzoek en ontwikkeling kunnen doen om de toekomst van de goudproductie veilig te stellen, maar ook om de veiligheid van de installaties te waarborgen. Europa heeft zich er bij meerdere gelegenheden toe verplicht om hoge milieunormen in acht te nemen. Ik wil u wijzen op de kaderrichtlijn water, die er duidelijk op gericht is om deze gevaren te voorkomen, maar uiteraard ook op de verplichtingen op het gebied van biodiversiteit. Daarom vraag ik u, mevrouw Malmström, om ons duidelijke verzoek aan commissaris Potočnik door te geven dat er op het gebied van de goudwinning beslist vooruitgang moet worden geboekt door de Commissie, de Europese wetgever.

Csaba Sándor Tabajdi, *namens de S&D-Fractie*. – (HU) De Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement steunt het EU-verbod op het gebruik van cyanidetechnologie in de mijnbouw eenduidig, want ik wil de aandacht van de commissaris erop vestigen dat het niet genoeg is als de Commissie achteraf in actie komt. Helaas zijn er binnen de Europese milieubescherming – in het bijzonder in de Commissie verzoekschriften – verscheidene voorbeelden van de omstandigheid dat milieuvervuiling zich voordoet en aanhoudt zonder dat we dat kunnen voorkomen; de Europese Unie zou zich in de toekomst dus op preventie moeten richten. Mijn collega's, de heer Áder en de heer Seeber, verwezen al naar de cyanideramp in Baia Mare. Als wij aandringen op een verbod op het gebruik van cyanide in mijnen en goudmijnen, wordt dat ingegeven door de ervaringen van een concrete en zeer treurige milieuramp.

In het kader van de huidige investering in Roşia Montană gaat het om een goudmijn van een veel grotere orde. Er zijn allerlei problemen in verband met de investering. Er is geen enkele garantie dat de bovengrondse delving die met de investering gepaard gaat het landschap niet zal vervormen. Er komt allerlei gif in het milieu terecht. De verwachte levensduur van de mijn is slechts twintig jaar, dus er worden nauwelijks banen gecreëerd. Er is geen garantie dat de investeerder na de beëindiging van de mijnbouw het milieu zal herstellen. Om al deze redenen nemen de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement samen met de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie en de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links niet alleen het initiatief, maar verzoeken ze de Commissie ook voor 2010 of 2011 wetgeving op te stellen waarmee het gebruik van cyanide in de mijnbouw definitief wordt verboden in de Europese Unie, want milieuvervuiling houdt niet op bij de landsgrenzen. Ook al verbieden een paar landen het gebruik van cyanide in goudmijnen, dit heeft geen zin als we het probleem niet oplossen op Europees niveau.

Michail Tremopoulos, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EL) Mevrouw de Voorzitter, het vraagstuk dat wij hier bespreken, is erg belangrijk. Cyanide is namelijk een uitermate gevaarlijke stof. Wij aanvaarden niet wat de vertegenwoordiger van de Commissie zei, namelijk dat er geen ongevaarlijke technologie zou zijn. Nu er in Griekenland drie grote investeringsprojecten voor goudwinning met gebruik van cyanide op stapel staan, moeten wij deze technologie verbieden. In Evros, Rodopi en Chalkidiki verzetten de plaatselijke gemeenschappen hier zich heftig tegen, en er zijn ook relevante beslissingen genomen door de *Simvoulio tis Epikratias*, de hoogste administratieve gerechtelijke instantie in ons land.

De dreigende betrokkenheid van het Internationaal Monetair Fonds bij de huidige crisis in mijn land doet vrezen dat druk zal worden uitgeoefend in de richting van minder strikte milieuwetgeving en controles. Er zijn voorbeelden van praktijken en ervaringen in andere landen die tot tragische resultaten hebben geleid. De gevaren voor Griekenland houden ook verband met de goudwinning in Bulgarije, in een zone in het stroomgebied van de rivier de Evros.

Bovendien is er een vraagstuk in verband met de Turkse kuststreken, waardoor gevaren kunnen ontstaan voor de Egeïsche Zee. Ook in andere landen zijn er soortgelijke projecten. In Hongarije is, zoals wij weten, pas in december jongstleden besloten om alle op cyanide gebaseerde winningsactiviteiten te verbieden.

De Europese wetgeving moet worden aangescherpt met de opnemings van een volledig verbod. Tegelijkertijd moet een veiligheidsnet worden gecreëerd voor de economisch kwetsbare landen, zoals Griekenland. Wij willen dat de slappe Europese wetgeving wordt verscherpt en een einde wordt gemaakt aan de uiteenlopende niveaus van toegelaten vervuilende stoffen al naar gelang de lidstaat.

Nikolaos Chountis, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (EL) Mevrouw de Voorzitter, namens de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links wil ik duidelijk maken dat dit voor ons een heel ernstig vraagstuk is, dat onmiddellijk aangepakt moet worden en geen obstructie duldt.

De Commissie had tot nu toe een lakse houding. De richtlijn is zo lek als een zeef en kan de gevaren, waar ook andere collega's over spraken, niet afwenden. Het is bekend hoe belangrijk het gebruik van cyanide is in de metaalwinning en welke gevolgen dit gebruik kan hebben. Ik hoef enkel te verwijzen naar het voorbeeld van Roemenië. De vorige collega zei dat momenteel in Griekenland winningsprogramma's op stapel staan. Ik heb de Commissie een vraag gesteld over de aanleg van een goudmijn in Bulgarije, waarin cyanide zal worden gebruikt. Het antwoord van de Commissie heeft mijn vrees alleen maar versterkt en bovendien duidelijk gemaakt dat het hoogstnoodzakelijk is de wetgeving aan te scherpen en vastberadener toe te passen. Wij weten weliswaar met zekerheid dat de burgers zich zullen verzetten, maar ook wij moeten in het geweer komen. Daarom schaar ik mij achter al degenen die aandringen op een volledig verbod op het gebruik van cyanide bij de winning van edelmetalen en alle landen moeten zich ertoe verbinden dit verbod door te voeren, net als Hongarije onlangs heeft gedaan.

Jaroslav Paška, *namens de EFD-Fractie*. – (SK) De verantwoordelijken van de EU-instellingen houden ervan om publiekelijk de nadruk te leggen op de bescherming van de gezondheid van onze burgers en de bescherming van de natuur en het milieu. Daarom is het des te frappanter dat de Europese regelgeving met betrekking tot het gebruik van een uitermate giftige chemische stof als cyanide bij het delven van edele metalen zo inconsistent is dat het haast verdacht lijkt.

De vakmensen uit de sector zijn het erover eens dat cyanide een van de giftigste chemische stoffen is. De stof komt in het organisme terecht na inhalatie, via de onbeschadigde huid of door ingestie. Vanaf een bepaalde concentratie treedt na enkele seconden of minuten de dood in.

De mijnbouwindustrie beweert dat zij in staat is om in goudmijnen de voorwaarden te scheppen die nodig zijn om risico's en schade op het gebied van gezondheid en milieu te voorkomen, maar haar argumenten zijn tot dusver waardeloos gebleken. Meer dan eens doet zich een menselijke fout voor en de natuur stelt ons vaak voor verrassingen. Dat blijkt uit tal van ernstige ongelukken overal ter wereld. Deze incidenten hebben enorme natuurschade aangericht, grote gezondheidsproblemen veroorzaakt en zelfs mensenlevens gekost.

Laat ik hier enkele recente ongelukken noemen: Summitville in Colorado, Carson Hill in Californië, Brewer in Zuid-Carolina, Harmony in Zuid-Afrika, Omai in Guyana, Gold Quarry in Nevada, Zortman-Landusky in Montana, Kumtor in Kirgizië, Homestake in Zuid-Dakota, Placer op de Filippijnen, Baia Mare in Roemenië en Tolukuma in Papoea-Nieuw-Guinea. Op al deze plekken hebben de inwoners en de natuur moeten boeten voor de hebzucht van de moderne gouddelvers en de onverschilligheid van de bevoegde overheden.

Mevrouw de commissaris, het is tijd dat u de Europeanen vertelt wat u het belangrijkste vindt: het milieu en de gezondheid en het leven van de burgers of de winst van de mijnbouwindustrie.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) We moeten het erover eens zijn dat het verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw een prioriteitskwestie wordt voor het milieu, niet alleen in Roemenië maar in geheel Europa. Tussen 1998 en 2006 zijn er meer dan 25 grote ongelukken met weglekken gebeurd, waardoor het steeds duidelijker wordt dat cyanide sinds tientallen jaren een permanent gevaar is voor het milieu. Deze mijnongelukken roepen een aantal vragen op over handelwijzen en de toepassing van regelgeving met betrekking tot het beheer van cyanide, zelfs als de betrokken ondernemingen de beste bedoelingen hebben.

Cyanide is moeilijk te transporteren, op te slaan en te gebruiken. In combinatie met gebreken in het gebruik en onderhoud van residubekken en slecht weer kunnen er explosieve situaties ontstaan, met een verwoestend effect op het milieu. Er zijn alternatieven voor het gebruik van cyanide in de mijnbouw, maar deze worden niet door de mijnbouwindustrie bevorderd, ondanks dat er op Europees niveau regels worden toegepast om nieuwe, veilige technologieën actief te bevorderen.

In november 2005 hebben het Europees Parlement en de lidstaten de Richtlijn mijnbouwafval aangenomen. Deze richtlijn is een ineffectief wettelijk instrument vanwege de druk die door de mijnbouwindustrie wordt uitgeoefend en door de vanuit Centraal- en Oost-Europa geuite zorgen met betrekking tot het afwijzen van de verantwoordelijkheid voor het opruimen van oude, verlaten mijnen. Een aantal mazen in de richtlijn worden duidelijk als we bijvoorbeeld vaststellen dat cyanide-emissies in de lucht niet worden genoemd.

Een voorbeeld is de mijnbouwoperatie Roşia Montană in de provincie Alba. Indien deze onderneming van start gaat, wordt er dagelijks naar schatting 1 34,2 kilo cyanide uitgestoten gedurende iedere dag van normaal functioneren. Dat betekent een jaarlijks volume van 48 983 kilo emissies, of 783 728 kilo in de zestien jaar dat de mijn actief is. Bovendien bestaat er niet eens Europese wetgeving over luchtkwaliteit in verband met dergelijke emissies. Tegen deze achtergrond is het onze morele plicht tegenover toekomstige generaties, en in overeenstemming met de mondiale ontwikkeling om het gebruik van cyanide in de mijnbouw te verbieden, om deze ontwerp-resolutie te steunen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Geachte collega's, nu we stil staan bij het feit dat het tien jaar geleden is dat grote hoeveelheden uit Roemeense goudmijnen ontsnapte cyanide een omvangrijke milieuramp veroorzaakte in de Europese rivieren, leggen wij een resolutie voor ter stemming waarin we vragen om een verbod op het gebruik ervan bij mijnbouwtechnologieën in heel de Europese Unie. Het gebruik van cyanide is niet alleen uitermate gevaarlijk als er ongelukken gebeuren die enorme gebieden in gevaar brengen, maar vormt sowieso, alleen al bij de winning, een enorme, ondraaglijke belasting van het milieu. Uit één ton van met deze uitermate giftige en zeer slecht in de natuur afbreekbare stof vervuilde erts, wordt slechts een paar gram goud gewonnen. Tegenover die enkele grammen staat dus een berg van één ton giftig mijnafval. De bezwaren van de

overwegend buitenlandse mijnneigenaren tegen ons streven zijn volstrekt ongefundeerd. Er zijn namelijk wel degelijk alternatieven voorhanden, veel veiliger alternatieven die hun echter wel ietsje meer geld kosten.

Ik wil u vragen voor onze gezamenlijke resolutie te stemmen waarin we de Europese Commissie oproepen om het gebruik van technologieën waarin cyanide toegepast wordt vanaf 2012 te verbieden op het gehele grondgebied van de Europese Unie en waarmee we tevens zowel de Commissie als de lidstaten oproepen om nooit mijnbouwprojecten te ondersteunen waarbij cyanide ingezet wordt, noch op EU-grondgebied, noch in derde landen. In Tsjechië geldt reeds een verbod op deze mijnbouwtechnologie en ook Duitsland, Hongarije en andere lidstaten zouden deze technologie niet toestaan. Voor mij is de oproep om mijnbouwbedrijven te verplichten zich tegen de gevolgen van ongevallen te verzekeren, met inbegrip van de kosten van het in de oorspronkelijke staat terugbrengen van het door het ongeval getroffen gebied, essentieel. Ik wil tot slot nog weer benadrukken dat het kleine beetje extra winst dat de goedkopere cyanidetechnologie oplevert ons nooit en te nimmer ontslaan kan van onze verantwoordelijkheid voor een goed werkend ecosysteem en voor het behoud ervan voor de toekomstige generaties.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, na Tsjernobyl zijn wij allemaal gaan inzien hoe groot het nucleair gevaar is. In 2000 deed zich echter de op een na grootste milieuramp in de Europese – en misschien wel mondiale – geschiedenis voor, namelijk het ongeluk in Baia Mare in Roemenië, waarnaar vele collega's reeds hebben verwezen. Bij dat ongeluk lekte 100 000 kubieke meter water met zeer hoge concentraties cyanide en andere zware metalen uit de mijn weg en kwam in de rivier de Tisza terecht en vandaar in de Donau. Dit ongeluk trof niet alleen Roemenië maar ook Hongarije en Servië. Honderdduizenden vissen stierven en het drinkwater werd vergiftigd.

Gedurende lange tijd was de voedselketen in de rechtstreeks getroffen gebieden besmet. Hongarije maakte toen gewag van 1 367 ton dode vissen. Meer dan 100 mensen, vooral kinderen, moesten onmiddellijk vanwege vergiftiging in het ziekenhuis worden opgenomen omdat zij besmette vis hadden gegeten.

Toch gaat niet alleen de goudwinning met gebruikmaking van cyanideoplossingen gewoon door en bestaat daarop geen Europees verbod, maar er worden zelfs investeringen op dat gebied gesubsidieerd door de lidstaten en de Europese Unie. In Zweden, Finland, Slowakije, Roemenië, Bulgarije en Griekenland wordt de goudwinning voortgezet of op gang gebracht. Daarentegen is goudwinning in Hongarije en Tsjechië verboden bij wet en in Duitsland op grond van de jurisprudentie.

Waarde collega's, de tijd dat wij het lokaal milieu en de gezondheid van de burgers inruilden tegen banen behoort tot het verleden. Zelfs de economische levensvatbaarheid van deze activiteiten zou in elkaar klappen als wij het voorzorgsbeginsel en het beginsel "de vervuiler betaalt" zouden toepassen.

Elke economische activiteit is welkom, mits deze strookt met de bescherming van het milieu en de gezondheid van de burgers. Met het gebruik van cyanide veroorzaken wij echter grote risico's voor en mogelijkerewijs onherstelbare schade aan het milieu en de gezondheid van de burgers.

Commissaris Malmström, kunt u ons verzekeren dat wij beschikken over een toereikende en sterke wetgeving en dat er zich in Zweden, Finland, Bulgarije of Griekenland een ramp als die in Baia Mare niet kan voordoen? Mevrouw de commissaris, ik vraag de Commissie te bewijzen dat zij de verplichtingen die zij twee maanden geleden ten overstaan van dit Parlement op zich heeft genomen, ook nakomt.

Ik verenig mijn stem met die van de plaatselijke gemeenschappen, die als eerste te maken zullen krijgen met de gevolgen, en ik schaar mij achter de strijd van de milieubewegingen. Ik vraag om een onmiddellijk verbod op het gebruik van cyanide in de goudwinning binnen de Europese Unie.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Mevrouw de Voorzitter, mevrouw de commissaris, het goud ligt er en zal er niet tussen uit knijpen. Wat wij vandaag moeten bespreken is wanneer en met welke technologie wij dit goud gaan winnen en wat de milieugevolgen ervan zullen zijn.

Als de op cyanide gebaseerde investering doorgaat, dan zullen de gevolgen onomkeerbaar zijn. Het goud zal namelijk weg zijn maar wij zullen – zoals ook in de richtlijn zelf wordt toegegeven – in het winningsgebied met grote hoeveelheden slib met gevaarlijke, giftige cyanidehoudende stoffen opgescheept blijven zitten. Deze zaak gaat niet alleen de lidstaten aan, want er zijn ook nog stroomafwaarts gelegen lidstaten die fabrieken hebben langs rivieren.

De huidige richtlijn heeft een nadeel: de voorziene borgsom dekt niet alle gevolgen af van eventuele ongelukken, met name niet wanneer de mijninstallaties al zijn gesloten. Het fundamentele beginsel "de vervuiler betaalt" wordt bijgevolg geschonden, zeer zeker als voor ogen wordt gehouden dat de bedrijven

die deze technologie toepassen meestal van buiten Europa komen en ons gedag zeggen zodra de winning is stopgezet.

Daarom moeten de alternatieve winningsmethoden aan een serieus heronderzoek worden onderworpen en moet het fundamentele beginsel "de vervuiler betaalt" in ere worden hersteld via een volledige en geloofwaardige schadeverzekering tegen ongelukken, een schadeverzekering die niet verstrikt zolang er nog gevaarlijke stoffen in de bodem zitten. Zolang niet aan deze voorwaarden is voldaan moet er mijns inziens een volledig verbod zijn op het gebruik van deze technologie. Dan zullen ook de ondernemingen ertoe aangezet worden om serieus te gaan zoeken naar alternatieve, minder vervuilende oplossingen. Als je namelijk niet hoeft op te draaien voor de vervuiling en een goedkope technologie ter beschikking hebt, heb je ook geen enkele reden om te gaan zoeken naar alternatieve mogelijkheden.

Jan Březina (PPE). - (CS) Geachte collega's, ik heb besloten het woord te nemen over dit onderwerp omdat ik destijds nauw betrokken was bij het hele gebeuren rond de exploratie en de beoogde winning van de goudreserves in Mokrsko en het Tsjechische gebergte Kašperské hory. Daar had het over talloze fijne aders verspreide goud gewonnen moeten worden met behulp van cyanide. Toentertijd, halverwege de jaren negentig, hebben we gekeken naar de invloed van de gebruikte chemische stoffen op het milieu, naar de enorme hoeveelheden met cyanide behandelde erts, alsook naar de schadelijkheid van zowel de cyanide als de chemische stoffen die gebruikt worden bij de verwijdering van de cyanide, namelijk chloor en calciumoxide. Er is bovendien nog een ander belangrijk punt, namelijk het feit dat als gevolg van de gebruikte methoden bijkomende schadelijke stoffen kunnen vrijkomen. Een van de gevaarlijkste stoffen daarvan is arseen, dat vrijkomt uit het zeer veelvuldig in de erts aanwezige arsenopyriet. Ik ben over het algemeen voorstander van delving van grondstoffen omdat het een belangrijke voorwaarde is voor de ontwikkeling van allerhande uiteenlopende technologieën, maar in dit geval, dus voor wat betreft het gebruik van cyanide voor de winning van goud, heb ik me aangesloten bij het tegenkamp. Ik ben dan ook zeer ingenomen met het feit dat de Tsjechische Republiek in 2000 een nieuwe mijnbouwwet heeft aangenomen waarmee het gebruik van deze technologie bij de winning van goud voortaan verboden is in dit land. Gezien de grote risico's die gepaard gaan met cyanisering zou het wijs zijn deze technologie niet alleen in de Europese Unie te verbieden, maar zelfs wereldwijd. Met name in de Derde Wereld waar de milieubeschermingsnormen minder hoog zijn, zijn de met het gebruik van cyanide gepaard gaande risico's onevenredig groot. Mevrouw de commissaris, bent u er zeker van dat er goed gekeken is naar nieuwe alternatieve technologieën, nieuwe vormen van scheiding en flotatie?

VOORZITTER: LIBOR ROUČEK

Ondervoorzitter

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Om te beginnen dank ik de initiatiefnemers, de heer Áder en de heer Tőkés, dat zij deze bijzonder ernstige kwestie aan de orde hebben gesteld. Ik verleen mijn volle steun aan de ontwerpresolutie over een algeheel verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw in de Europese Unie.

Wie de resultaten van de aan een technologische fout te wijten milieuramp in Baia Mare heeft meegemaakt en aanschouwd, alsmede de latere lozing van afvalwater met giftige cyanide in diverse waterlopen, met verreichende gevolgen voor de fauna van de Tisza-rivier in Hongarije en de Donau in Bulgarije, is bereid al het mogelijke te doen om te waarborgen dat zoiets zich nooit meer kan herhalen in de Europese Unie.

Ook mijn eigen land, Slowakije, is ernstig door de ramp getroffen, aangezien het incident in de nabijheid van de grens plaatsvond. Bovendien hangt Slowakije een soortgelijke dreiging boven het hoofd. In het land zijn namelijk verschillende oude mijnen voor edele metalen weer in gebruik genomen en thans wordt de mogelijkheid bestudeerd om cyanidetechnologie toe te passen vanwege de lage concentraties van de edele metalen.

Het zou volkomen onjuist en fout zijn om dit proces te beschouwen als een bilaterale kwestie tussen twee lidstaten van de Europese Unie. Ik hoop dat de Commissie een veel kordater standpunt zal innemen dan de commissaris hier heeft gedaan.

Met de aanneming van deze resolutie moeten wij laten zien dat wij opkomen voor een algemene en brede bescherming van de Europese waarden in ons milieubeleid.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Om te beginnen wil ik de commissaris danken voor het evenwichtige standpunt dat zij bij de opening van dit debat heeft ingenomen. Technologieën waarbij cyanide wordt gebruikt zijn gevaarlijk. Er zijn echter andere technologieën die net zo gevaarlijk zijn, zoals nucleaire technologie. Er

bestaan regels en normen om ongelukken te voorkomen. Het is niet nodig een verbod in te voeren, we moeten simpelweg de regels volgen. De resolutie noemt 30 ongelukken in de afgelopen 25 jaar. Er wordt niet bij verteld hoeveel daarvan zich in Europa hebben voorgedaan; dat waren er zeer weinig, en dan voornamelijk in landen die op het moment van het ongeluk geen EU-lid waren. Na het ongeluk in 2000 heeft de Commissie juist de regels aangescherpt.

Cyanidetechnologie wordt gebruikt ter verkrijging van uiteenlopende producten, waaronder zelfs farmaceutische producten en vitamines. De resolutie behandelt alleen de mijnbouw en in het bijzonder de goudproductie. Waarom? Het probleem ligt in feite niet bij cyanide, maar bij goud. Er wordt niet alleen opgeroepen om deze technologie te verbieden, maar ook om lopende projecten per de datum van het verbod te beëindigen. Het enige toekomstige project voor goudwinning in Europa waar ik van weet, is in Roemenië.

Geachte collega's, ik wil u vragen om de tekst van de resolutie nauwkeurig te lezen. Er staan uitspraken in als: "Door zware regenval zal in de toekomst het risico op lekken toenemen" of "De mijnbouwindustrie levert weinig banen en dat slechts voor zestien jaar" of "menselijke onachtzaamheid kan zich voordoen omdat sommige lidstaten de wet niet kunnen handhaven". Ik denk niet dat dergelijke uitspraken in een tekst van het Europees Parlement thuishoren.

Daarom, collega's, vraag ik u de redenen voor en consequenties van een stem tegen te overwegen, in dit geval van een resolutie die onze geloofwaardigheid tegenover de Commissie aantast, en de kans verkleint dat de ontwerpresoluties die in het Europees Parlement worden aangenomen in overweging worden genomen, niet alleen in dit geval maar in het algemeen.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het gebruik van cyaniden in de mijnbouw is duidelijk een probleem dat niemand onverschillig laat. We zijn op de hoogte van de wettelijke maatregelen die de Europese Unie heeft getroffen. Daarin ligt een duidelijke boodschap besloten: door de inzet van passende middelen, structuren, controlemechanismen en beheerssystemen moeten we een hoog niveau van bescherming voor de volksgezondheid en het milieu blijven waarborgen. We beschouwen het als een belangrijk onderdeel van onze missie dat we de publieke opinie in Europa blijven mobiliseren. Indien dit echter gebeurt door te appelleren aan de angstgevoelens die onder de mensen leven en de milieukaart voor belangen van andere aard uit te spelen, heeft een dergelijk standpunt geen enkele waarde meer.

Volgens het rapport van SRE Consulting wordt het grootste deel van de cyanideverbindingen die men tegenwoordig op industriële schaal toepast, gebruikt in de chemische industrie en voor de oppervlaktebehandeling van metalen. Dat betekent dat deze verbindingen, zelfs indien wij het gebruik ervan bij de goudwinning verbieden, voor andere doeleinden gebruikt blijven worden en dat een onzerzijds ingesteld verbod niet tot een afname in het totale gebruik zal leiden. Ik ben er absoluut voorstander van dat er een verplichting komt om de milieueffecten ervan te evalueren, en dat er door zowel de exploitanten als de controlerende instanties van onze lidstaten van te voren en achteraf controle wordt uitgevoerd.

Op dit moment geldt er in mijn vaderland, Bulgarije, geen uitdrukkelijk verbod op het gebruik van cyanideverbindingen bij de winning van goud. In dit geval, en dan nog in deze crisisperiode, is de toepassing van andere technologieën niet veel effectiever gebleken. Het is niet zo dat we daarom compromissen willen sluiten, maar wel willen we naar de stem van de rede luisteren en niet tot het uiterste gaan. De weg tussen de tegenstanders van een verbod en degenen die op dat punt een andere mening hebben loopt via u, en is daarmee een brug die wij – dat is de oproep die ik tot u richt – niet mogen verbranden.

Sari Essayah (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben het ermee eens dat residudammen, zoals de dam die in 2000 het ongeluk in Baia Mare veroorzaakte, niet gebouwd zouden mogen worden. Finland is volgens Europese normen een grote goudproducent. De nieuwe mijn in Kittilä is met een jaarlijkse productie van 5 000 kg goud de grootste in Europa. We moeten niet vergeten dat het wetenschappelijk is bewezen dat goud alleen oplost in cyanide, en niet in andere vloeistoffen. Daarom is bij het winningsproces in Kittilä ook cyanide betrokken, maar wel in gesloten processen. Het cyanide dat gebruikt wordt bij de verwerking van het verrijkte slib wordt hergebruikt, en de residuen van cyanide worden na het proces vernietigd. Zelfs de residuen van cyanide in herwonnen water uit residudammen worden gezuiverd. De winning op basis van bacteriën zou milieuvriendelijker zijn, maar wordt voor goud nog niet gebruikt.

De eerste mijn ter wereld die gebruik maakt van microbiële winning uit bergen nikkelerts ligt ook in Finland, in Talvivaara. De microbiële zuivering van restcyanide wordt momenteel met goede resultaten verder ontwikkeld, en ik raad ten zeerste aan deze weg te volgen. Ik ben derhalve geen voorstander van het overgaan op een totaalverbod op cyanide, maar wil zeker mijn steun verlenen aan strenge milieucontroles met behulp van de best beschikbare technologie en gesloten processen.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ik ben van mening dat het initiatief om het gebruik van cyanide bij goudwinning te verbieden ongerechtvaardigd is. Er is een aantal Europese wettelijke regels van kracht op dit gebied, zoals reeds vermeld, die de voorwaarden voor het gebruik van cyanide steeds verder hebben aangescherpt. Dit is begonnen bij het eerder genoemde ongeluk in Baia Mare, dat helaas tot verontreiniging heeft geleid.

Wij moeten ons in deze situatie daarom inspannen voor het handhaven van dit wettelijk kader op strikt nationaal niveau in alle lidstaten. Technologieën op basis van cyanide worden al honderd jaar gebruikt om goud te winnen, onder omstandigheden die de veiligheid van het milieu garanderen en als onderdeel van een efficiënt goudwinningsproces. Bij 90 procent van het goud dat in de afgelopen twintig jaar wereldwijd is gewonnen is deze technologie gebruikt, en niet een alternatief.

De technische regels voor het gebruik en de neutralisering van cyanide hebben bijgedragen aan het minimaliseren van de risico's voor het milieu en de gezondheid van de mijnwerkers. Ik wil ook benadrukken dat een juiste toepassing van het voorzorgsbeginsel geen plaats biedt voor een emotionele respons in de vorm van een verbod op een technologie die zijn voordeel heeft bewezen en waarvan de risico's volledig bekend en beheersbaar zijn. Bij het toepassen van het voorzorgsbeginsel moet ook in overweging worden genomen welke milieurisico's ontstaan door het gebruik van alternatieve middelen, vergelijkbaar met cyanide. Hoe dan ook zeggen experts dat het gebruik van alternatieve middelen grotere risico's oplevert dan het gebruik van cyanide.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Het toestaan of verbieden van mijnbouwprojecten waarbij gebruik wordt gemaakt van cyanide is in bepaalde lidstaten een gevoelige kwestie. Allereerst moeten we vastleggen dat de oplossing van het probleem niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan politieke bedoelingen en belangen. Het vaststellen van het gevaar van vervuiling is de taak van deskundigen, en als er inderdaad gevaar op vervuiling bestaat, is het de zaak van politiek leiders om de belangen van de burgers te beschermen. Op dit punt gaat deze kwestie verder dan milieuaspecten, vervuiling kan namelijk de gezondheid van de bevolking in gevaar brengen, wat in strijd is met het recht van EU-onderdanen op een hoog niveau van gezondheidsbescherming (artikel 35 van het Handvest van de grondrechten). Op dit vlak bestaan er geen kleine of grote risico's. Als de gezondheid van mensen in gevaar is, zijn politieke discussies zinloos en moeten de autoriteiten optreden tegen de potentiële vervuiler. Hoewel het gebruik van cyanide in bepaalde lidstaten verboden is en het in andere lidstaten is toegestaan, moeten de lidstaten met elkaar in overleg gaan en streven naar partnerschap. De Commissie moet echter een standpunt innemen in deze kwestie en regelgeving initiëren waarmee de mogelijkheid op schade aan de gezondheid van EU-onderdanen wordt uitgesloten.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, aangezien ik uit het goudland van Noord-Lapland kom, wil ik ook een bijdrage aan dit debat leveren. Net als mevrouw Essayah in haar uitstekende interventie al zei, wordt cyanide tegenwoordig gebruikt bij het extraheren van goud en dat gebeurt in Finland in gesloten processen.

In de goudmijn van Kittilä, vrij dicht bij mijn woonplaats, wordt jaarlijks meer dan 5 000 kilo goud geproduceerd. Daarbij doen zich geen problemen voor, omdat met het oog op de milieubescherming de wetgeving is aangepast, de processen gesloten zijn en afval wordt vernietigd. Ook de toegepaste technologie is daarbij van belang. Wat dat betreft zullen er zeker grote verschillen zijn tussen de Europese landen en ik vind dat wij moeten samenwerken en de beste praktijken moeten uitwisselen.

Een andere belangrijke zaak is het gebruik van microben, dat een nieuwe innovatie is. Daar moet ook in de toekomst in worden geïnvesteerd, zodat wij kunnen overstappen op een nog milieuvriendelijkere en efficiëntere procedure bij het extraheren van goud. Wij moeten in heel Europa samen ons best doen om mijnbouw op duurzame wijze voort te zetten, waarbij wij dus rekening houden met het milieu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de woorden van mevrouw Roithová, de heer Březina en de heer Mészáros hebben mij oprecht overtuigd; zij hebben beschreven hoe een niets ontziende exploitatie plaatsvond in het land waarin zij vroeger leefden, namelijk het communistische Tsjecho-Slowakije, hoe er een herbezinning heeft plaatsgevonden en hoe zij nu degenen zijn die pleiten voor bescherming van het milieu en voor uniforme Europese normen.

Mijns inziens is in heel Europa een herbezinning nodig. Wij moeten ons ervan bewust zijn dat wij op dit moment nieuwe technologieën aan het ontwikkelen zijn. Waarom zouden we niet wat meer tijd nemen voor de winning van een reserve die toch al op raakt? In de tussentijd moeten we dan deze nieuwe technologieën daadwerkelijk tot ontwikkeling brengen. Eén ding wil ik heel duidelijk stellen: als wij niet

voorzichtig zijn, maken we iets onherstelbaar kapot en toekomstige generaties zullen ons daarvoor veroordelen.

Ik wil om die reden aandringen op een langetermijnaanpak. Het is daarbij van doorslaggevend belang dat we uniforme Europese normen hebben, want rivieren zijn grensoverschrijdend en cyanide is uiteraard een dreiging voor het milieu die eveneens grensoverschrijdend is.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ik ben ook van mening dat de Europese Unie alle maatregelen moet nemen om de risico's van giftige, gevaarlijke stoffen zoals cyanide te verminderen. Een verbod op deze stoffen moet echter niet gezien worden als de enige oplossing. Giftige, gevaarlijke stoffen worden behalve in de mijnbouw in vele andere industriële processen gebruikt. Behalve het ongeluk in Baia Mare in 2000 zijn er nog twee grote ongelukken geweest in de mijnbouwsector: een in Spanje in 1998 en het andere in Zweden in 2003, beide van grotere omvang. De oorzaken waren echter hetzelfde: instortende residubekkens.

Meer dan 90 procent van het wereldwijd geproduceerde goud en zilver wordt gewonnen met behulp van technologie op basis van cyanide om het metaal te extraheren. Een totaal verbod op deze technologie en vervanging door technologieën met een kleiner milieurisico, die zeer kostbaar zijn en een lagere opbrengst genereren, betekent dat het land in kwestie in feite moet stoppen met het winnen van deze metalen, met alle economische en sociale gevolgen van dien.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, zoals de heer Takkula zojuist heeft opgemerkt, is het gebruik van cyanidetechnologie gangbaar in de mijnbouw. We hebben echter ook gehoord dat die technologie zeer gevaarlijk is. Het ongeval waarover mevrouw Băsescu zojuist heeft gesproken, heeft destijds immers de Donau verontreinigd en heeft ons allemaal diep geschokt, en u weet dat ik me sterk maak voor de Donau-regio. Daarom vraag ik mij als handelspoliticus af wat wij daartegen kunnen doen. We hebben in de Europese Unie immers weinig goudwinningscapaciteiten. Het doel is om wereldwijd het verschil te maken door middel van technologische innovaties. Er bestaat op dit gebied geavanceerde technologie, dat weet ik. In Duitsland zijn milieutechnologieën ontwikkeld waarmee cyanide in de toekomst niet meer hoeft te worden gebruikt. Wij moeten deze geavanceerde Europese technologieën commercieel levensvatbaar maken en wij moeten ervoor zorgen dat ze betaalbaar worden. Ik zie daarin een groot handelspotentieel. Wij mogen ons niet alleen tot de Europese Unie beperken maar we moeten ook zorgen voor een doorbraak in de internationale handel, zowel in het belang van het milieu als van onze economie.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Aan cyanidetechnologieën is een hoog risico op milieuschade verbonden en daarom houden zij ook een dreiging voor het leven en de gezondheid van de mens in. Het gebruik van cyanide als loogmiddel in mijnen voor edele metalen zoals goud is in sommige lidstaten verboden, maar het risico op een grondwaterverontreinigende natuurramp reikt verder dan de nationale grenzen.

Dat blijkt uit het beruchte ongeval in Baia Mare. Baia Mare ligt overigens in Roemenië. Hier moet ik mijn collega, de heer Posselt, corrigeren, aangezien het probleem niet is ontstaan in Tsjecho-Slowakije, maar veeleer in Roemenië, en later is overgewaaid naar Hongarije en Slowakije, dat wil zeggen het voormalige Tsjecho-Slowakije. Het ongeval heeft onnoemelijke schade aangericht, tot op 1 000 kilometer of nog verder van de plaats waar het zich heeft voorgedaan. Ook mijn eigen land is door de ramp getroffen.

Desondanks staat de nationale wetgeving van vele Europese landen het gebruik van dergelijke technologieën nog steeds toe. Gelet op het feit dat ongelukken met cyanidetechnologieën in meer dan één lidstaat schade kunnen aanrichten, lijkt het mij dan ook absoluut noodzakelijk en essentieel om een eenvormige wetgeving op Europees niveau uit te vaardigen met het oog op de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Een onbeheersbaar geworden chemische stof die in het milieu terecht komt veroorzaakt ernstige problemen, maar er zijn meer dan tien miljoen chemische stoffen. Er is ook een nog groter aantal locaties waar gewerkt wordt met chemische stoffen. We kunnen hier in het Europees Parlement miljoenen gevaarlijke scenario's bespreken. Cyanide is zeker giftig, maar ik ben chemicus en ik kan u vertellen dat dit een mondiaal probleem is. Minder dan 18 procent van alle cyanide wordt in de mijnbouw gebruikt. De rest wordt gebruikt in de productie van geneesmiddelen, consumptiegoederen in de cosmetische industrie en vele andere toepassingen.

Er worden echter op onze planeet stoffen gebruikt die duizend keer giftiger zijn dan cyanide. Kort gezegd: als chemische stoffen in het water terechtkomen, vernietigen ze het leven. Er zijn vele dode rivieren over de wereld waar geen contact met cyanide is geweest. Er is geen teken van leven in de Dode Zee omdat er grote hoeveelheden natriumchloride – tafelzout – in voorkomen. Bij gebruik van iedere chemische stof moeten

alle technologieën en regels voor milieubescherming worden toegepast, die in 2010 van kracht zijn. Dit is zeker de richting die Roemenië, als Europese staat, heeft gekozen. Ieder land ter wereld moet hetzelfde doen.

Traian Ungureanu (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, met alle respect wil ik zeggen dat dit debat mijns inziens voor een groot deel de plank mislaat. Het onderwerp dat wij hier bespreken is zeer merkwaardig. Er wordt een ongeval opgerakeld dat tien jaar geleden plaatsvond. Waarom? Waarom is het zo'n lange tijd stil geweest? En waarom nu niet meer, waarom is dit nu onderwerp van ons debat? Als we dit voorbeeld volgen, zouden we alles mogen en moeten verbieden wat terug te voeren is op een ongeval uit het verleden. Ik vind dit geheel ongerechtvaardigd. Ik denk dat het milieu hier wordt gebruikt om te verbergen dat dit debat is gebaseerd op de angsten van de grote massa, die tegenwoordig zo in trek zijn. Ik denk dat ik gelijk heb als ik zeg dat er hier slechts sprake is van een betreurenswaardig politiek complot.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een korte toelichting geven, daar mijn collega mij als gevolg van de vertaling wellicht verkeerd heeft begrepen. Ik ken Baia Mare heel goed en ik weet dat dit niet in voormalig Tsjecho-Slowakije ligt, maar in het noorden van Transsylvanië. Ik ken het heel goed. Dat was een vertaalfout. Ik heb alleen willen verwijzen naar de bijdragen van de heer Březina, mevrouw Roithová en de heer Mészáros, die verwezen naar ervaringen in Kašperské Hory, Bergreichenstein dus, enzovoort. Ik ben bekend met de geografie van Midden-Europa.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dank u voor dit debat. Ik zal er vanzelfsprekend op toezien dat de heer Potočnik een volledig verslag hiervan krijgt.

Wij delen uw zorgen over cyanide. Het is uiteraard een zeer gevaarlijke giftige stof, daar zijn wij ons van bewust. Maar ik wil u verzekeren dat de Commissie haar conclusies heeft getrokken uit het verschrikkelijke ongeval dat tien jaar geleden in Baia Mare plaatsvond. De richtlijn die we onlangs hebben aangenomen omvat veel beperkingen, voorwaarden, bepalingen en eisen om maximale bescherming te bieden wat betreft de effecten op het milieu en de menselijke gezondheid. De richtlijn zal tevens de mogelijkheid verkleinen dat een dergelijk ongeval opnieuw plaatsvindt, en indien dit toch gebeurt zal het de mogelijke gevolgen in grote mate beperken. Het is derhalve uiterst belangrijk dat de richtlijn op de juiste wijze wordt toegepast.

Gezien de zeer strikte voorwaarden die in de richtlijn worden gesteld ten aanzien van winningsafval, en het ontbreken van passende alternatieven, lijkt een algemeen verbod op het gebruik van cyanide voor de goudwinning op dit moment niet de juiste oplossing. Het onderwerp wordt door ons echter op de voet gevolgd, we bestuderen de laatste technologische ontwikkelingen en in 2012 zal een evaluatie plaatsvinden. We moeten de recyclage van producten uit de EU die edele metalen bevatten opvoeren, waardoor onze afhankelijkheid van de goudwinning vanzelf afneemt.

Dank u voor dit debat. De heer Potočnik zal vanzelfsprekend tot uw beschikking staan om verdere vragen van u over dit onderwerp te beantwoorden. De Commissie neemt dit zeer serieus. Als u de richtlijn goed bestudeert, zult u zien dat veel van uw aandachtspunten er reeds in zijn opgenomen. We willen graag steun bieden om de lidstaten te stimuleren de richtlijn daadwerkelijk volledig uit te voeren, aangezien dit de risico's aanzienlijk zou verminderen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt plaats tijdens de eerste vergaderperiode van mei.

Ik wens u een voorspoedige terugreis. Laten we hopen dat uw reis niet wordt onderbroken door een vulkaan of door iets of iemand anders!

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), schriftelijk. – (RO) Op 30 januari 2000 barstte de dam rond het residubekken met afval van de firma Aurul in Baia Mare, Roemenië. Ongeveer 100 000 kubieke meter vervuild water met 100 ton cyanide en zware metalen stroomde naar buiten. Door dit lek werden 2,5 miljoen mensen in drie landen afgesneden van drinkwater. De rivier de Somes had cyanideconcentraties van 700 keer boven het toegestane niveau. Het aquatisch leven werd compleet verwoest over een afstand van honderden kilometers. Wij moeten de details van deze ramp, die een internationaal synoniem voor vervuiling is geworden, niet vergeten. Dit laat zien dat, ondanks wetgeving en toezicht, dit soort ongelukken zich ieder moment kunnen voordoen. Gevaarlijke stoffen mogen geen plaats hebben in de mijnbouw, als we rampen willen voorkomen. Bij Roșia Montană is het de bedoeling om de grootste dagbouwoudmijn in Europa te ontwikkelen, gebaseerd op het gebruik van cyanide. Wat zullen de consequenties daarvan zijn? Verwoesting van het milieu, verdwijning van het dorp, verwijdering van de bewoners, kerken en begraafplaatsen, en het doodvonnis voor de unieke

overblijfselen uit Romeinse en pre-Romeinse tijden. Wij moeten allen lessen trekken uit de geschiedenis. Het is absoluut noodzakelijk dat het gebruik van cyanide in de mijnbouw in de EU totaal verboden wordt, om tragedies voor mens en milieu te voorkomen.

László Tórkés (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De afgelopen twee jaar heb ik tijdens plenaire vergaderingen en op verscheidene forums van het Europees Parlement meermalen gesproken over de gevaren van op cyanide gebaseerde mijnbouw. Daarnaast heb ik een brief geschreven aan de heer Stavros Dimas, de commissaris voor milieu, in verband met de mijnbouwprojecten in Roemenië (Roşia Montană) en Bulgarije (Chelopech en Krumovgrad). Het gebruik van mijnbouwtechnologie gebaseerd op cyanide wordt ook wel een 'chemische atoombom' genoemd die zeer gevaarlijk is voor onze leefomgeving. Sinds 1990 hebben zich over de hele wereld ongeveer dertig incidenten voorgedaan waarbij ernstige vervuilingen is opgetreden als gevolg van het gebruik van cyanide in mijnen. De ramp bij de rivier de Tisza van tien jaar geleden geldt als de ernstigste milieuramp van Europa na Tsjernobyl. In Roemenië is net een paar dagen geleden de rivier de Arieş, die uitmondt in de Tisza, vervuild geraakt vanwege een goudmijn die veertig jaar eerder was gesloten. Vorig jaar, tijdens een bezoek aan een mijnbouwbedrijf in de buurt (Roşia Poieni) verklaarde president Traian Băsescu zelf dat 'we niet op zo'n ecologische bom kunnen blijven zitten, aangezien dat simpelweg moord is.' Met betrekking tot de nieuwe investeringsplannen voor Roemeense mijnen (Roşia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus, enzovoort) wil ik benadrukken dat het verbod op het gebruik van cyanide in de mijnbouw niet alleen een Roemeens, en zeker geen 'etnisch' probleem is, maar een universele, Europese kwestie, waarin zowel alle EU-lidstaten als de verschillende fracties in het Europees Parlement tot een verstandig akkoord kunnen komen. Europa kan niet onverschillig staan ten opzichte van de cyaniderampen die al hebben plaatsgevonden en de dreiging van nieuwe rampen in de toekomst. Het is in ons aller belang dat we de mensen en hun omgeving niet alleen moeten beschermen tegen radioactieve straling en luchtvervuiling, maar ook tegen cyanidevergiftiging. Ik verzoek het Parlement voor ons voorstel te stemmen.

8. Ingekomen stukken: zie notulen

9. Uitvoeringsmaatregelen (artikel 88 van het Reglement): zie notulen

10. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

11. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 123 van het Reglement): zie notulen

12. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

13. Onderbreking van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

(De vergadering wordt om 18.30 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 1 van Marian Harkin (H-0111/10)

Betreft: Europees associatiestatuum

Kan de Raad tegen de achtergrond van de aanstaande Europese Burgerconferentie een toelichting geven op het voorstel tot opstelling van een Europees associatiestatuum? Kan hij mededelen wanneer dit statuut wordt ingevoerd?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De geachte afgevaardigde is bekend met het feit dat het voorstel voor een "Europees Associatiestatuum" dat in december 1991 door de Commissie is ingediend, in 2006 samen met een aantal andere voorstellen is ingetrokken omdat zij niet langer relevant werden geacht en niet voldeden aan de criteria voor "betere regelgeving".

Sindsdien is er geen nieuw voorstel aan de Raad overgelegd en de Raad is ook niet bekend met enig voornemen van de Commissie om een dergelijk voorstel in te dienen.

Zoals de geachte afgevaardigde in haar vraag aangeeft, zal het Spaanse Voorzitterschap van 7 tot 9 mei 2010 de conferentie "European Civic Days 2010" organiseren. Het doel van de conferentie is om de Europese Unie dichterbij de burgers te brengen door middel van een uitwisseling van ideeën over de vraag hoe de dialoog met de burgers van lokaal naar Europees niveau kan worden gestimuleerd en over de wijze waarop burgers actief kunnen worden betrokken bij projecten in het kader van het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, ter bevordering van een nieuwe interculturele maatschappij en van onderwijs over maatschappelijke normen en waarden.

*
* *

Vraag nr. 2 van Bernd Posselt (H-0112/10)

Betreft: Samenwerking EU-Oekraïne

Welke maatregelen overweegt de Raad om binnen het Oostelijk Partnerschap en ook daarnaast druk achter de samenwerking tussen de EU en Oekraïne te zetten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Oekraïne is een buurland van groot strategisch belang voor de EU. De EU is er alles aan gelegen om haar relatie met Oekraïne te versterken. Deze boodschap is ook overgebracht aan President Janoekovitsj tijdens zijn bezoek aan Brussel op 1 maart.

De sleutel voor nauwere betrekkingen tussen de EU en Oekraïne is hervorming. Oekraïne staat voor grote politieke en economische uitdagingen. Om aanhoudende stabiliteit en welvaart te kunnen garanderen, zal Oekraïne met spoed hervormingen moeten doorvoeren. Voor het creëren van politieke stabiliteit is het daarnaast noodzakelijk dat de nieuwe regering in Oekraïne bereid is een breed politiek draagvlak voor haar handelen te verkrijgen, inclusief de steun van de oppositie. Uiteindelijk zal een constitutionele hervorming nodig zijn om een duurzaam antwoord op de huidige problemen mogelijk te maken.

Ook op economisch vlak zal de nieuwe Oekraïense regering hervormingen moeten doorvoeren. Ten eerste zal Oekraïne zijn weg moeten terugvinden naar de "stand-by"-overeenkomst die met het IMF is gesloten.

Ook moeten er hervormingen in de gasector plaatsvinden, moet er een begroting voor 2010 worden vastgesteld en moet verder worden gewerkt aan een herkapitalisatie van de bancaire sector. Daarnaast moet er serieus iets gedaan worden aan de bestrijding van corruptie.

De Europese Unie zal Oekraïne blijven steunen met praktische en tastbare handreikingen. Met name de versterking van de relaties tussen de EU en Oekraïne – een proces dat met name in de afgelopen jaren zeer dynamisch is gebleken – blijft een groot aandachtspunt. De onderhandelingen over de nieuwe Associatieovereenkomst, die al sinds 2007 tussen de EU en Oekraïne worden gevoerd, zijn in dit kader van het allergrootste belang. De nieuwe overeenkomst moet ambitieus en toekomstgericht zijn en dient uiteindelijk te leiden tot de totstandkoming van een politieke associatie met en economische integratie van Oekraïne in de EU. Een integraal onderdeel van de plannen betreft het opzetten van een vergaande en veelomvattende vrijhandelszone met de EU. Tevens zal de EU het verlenen van financiële en technische steun aan Oekraïne voortzetten, waartoe ook de extra middelen en mechanismen van het Oostelijk Partnerschap een bijdrage zullen kunnen leveren.

In 2009 is overeenstemming bereikt over de Associatieagenda EU-Oekraïne. Dit is een belangrijk instrument ter voorbereiding en facilitering van de inwerkingtreding van de Associatieovereenkomst en draagt bij tot een verdere politieke associatie met en economische integratie van Oekraïne in de EU. De Associatieagenda biedt per sector een omvattend, praktisch kader voor het realiseren van de doelstellingen en het vaststellen van de prioriteiten.

De EU heeft voorts een aantal mogelijke ondersteunende prikkels voor Oekraïne vastgesteld in de vorm van macrofinanciële steun, een voortzetting van de ondersteuning bij de hervorming en modernisering van de gasector en gerichte financiële en technische samenwerking.

*
* *

Vraag nr. 3 van Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Betreft: Besluiten van de Raad betreffende het akkoord tussen de EU en Mexico inzake luchtdiensten

Een van de prioriteiten van het Spaanse voorzitterschap is de intensivering van de dialoog tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika en het Caribisch Gebied. Het Spaanse voorzitterschap wil het nieuwe strategische belang van de betrekkingen tussen de EU en Mexico onder de aandacht brengen en vooruitgang boeken in de onderhandelingen over de overeenkomsten met Midden-Amerika, de Andeslanden en Mercosur. Een van de onderwerpen in de dialoog tussen de EU en Mexico is het besluit van de Raad betreffende de sluiting van een overeenkomst inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Mexicaanse Staten. Kan de Raad, gelet op het belang van deze overeenkomst voor de samenwerking tussen de EU en Mexico, mededelen hoever hij met de vaststelling van genoemd besluit is?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Op 5 mei 2009 heeft de Raad een Besluit aangenomen inzake de ondertekening van de Overeenkomst inzake bepaalde aspecten van luchtdiensten tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Mexicaanse Staten.

Na een taalkundige herziening bleek dat de tekst van dat besluit in verband met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moest worden aangepast. De aangepaste versie is inmiddels gereed en aan Mexico voorgelegd. Na goedkeuring van de definitieve tekst door Mexico zal de Raad een nieuw besluit inzake de ondertekening van de Overeenkomst aannemen. Dit zal naar verwachting in maart-april 2010 geschieden. Daarna kan de Overeenkomst worden ondertekend. Er is echter nog geen datum voor die ondertekening vastgesteld.

Na de ondertekening zal de Raad een ontwerpbesluit inzake de sluiting van een dergelijke overeenkomst opstellen. Dat besluit, alsmede de inhoud van de overeenkomst, zal ter goedkeuring aan het Europees Parlement worden overgelegd.

*
* *

Vraag nr. 4 van Jim Higgins (H-0116/10)**Betreft: Diplomatieke aanwezigheid van Europa buiten de EU**

Welke maatregelen overweegt de Raad om de diplomatieke aanwezigheid van Europa buiten de Europese Unie uit te breiden in het kader van de bevoegdheden uit hoofde van het onlangs in werking getreden Verdrag van Lissabon?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Bij het Verdrag van Lissabon zijn delegaties van de Unie in het leven geroepen die onder de bevoegdheid van de Hoge Vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid vallen. De delegaties vertegenwoordigen de Unie en zullen in toenemende mate de taken op zich nemen die voorheen door het roulerend voorzitterschap van de Unie werden uitgevoerd.

Qua infrastructuur en personeel beschikt de EU op dit moment al over een van de grootste diplomatieke netwerken ter wereld (circa 120 delegaties van de Unie en een aantal delegaties bij internationale organisaties, zoals de VN, de OESO, de WHO, etc.). De diplomatieke aanwezigheid van de EU zal nog verder uitgebouwd worden met behulp van personeel en expertise van de diplomatieke diensten van de lidstaten, de diensten van het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie. Het betreffende personeel zal werkzaam zijn voor de Europese dienst voor extern optreden.

De infrastructuren van de delegaties moeten worden aangepast, met name om tegemoet te komen aan de steeds grotere veiligheidsbehoefte.

De versterking van de delegaties van de Unie zal ook bijdragen tot een vergroting van de politieke invloed van de EU en tot een krachtigere en geloofwaardigere overbrenging van de Europese boodschap.

In het Verdrag van Lissabon is vastgelegd dat de delegaties van de Unie nauw moeten samenwerken met de diplomatieke en consulaire missies van de lidstaten. Tegelijkertijd zullen de banden tussen de delegaties en de ambassades van de lidstaten sterker worden.

Door deze ontwikkelingen zal de EU beter in staat zijn de Europese burgers te dienen en hun belangen in deze tijden van toenemende globalisering op efficiënte wijze te behartigen.

*
* *

Vraag nr. 5 van Agustín Díaz de Mera García Consuegra (H-0121/10)**Betreft: Cuba**

Kan het voorzitterschap van de Raad meedelen welk beleid het voorstelt met betrekking tot Cuba, na het overlijden van de politieke gevangene Orlando Zapata Tamayo en de schandalige en herhaaldelijke overtreding van de mensenrechten op het eiland?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Ook ik betreur het overlijden van de heer Orlando Zapata en deel de zorg van de geachte afgevaardigde over de situatie van de burger- en mensenrechten op Cuba volledig.

De voorzitter van de Raad heeft het standpunt van de EU zeer helder verwoord in de verklaring die hij heeft afgelegd naar aanleiding van het betreurenswaardige overlijden van de heer Orlando Zapata. Hij heeft daarin opgeroepen tot de onvoorwaardelijke vrijlating van alle politieke gevangenen en tot eerbieding van de fundamentele vrijheden. In bedoelde verklaring heeft de voorzitter van de Raad tevens zijn grote zorg uitgesproken over de situatie van de politieke gevangenen op Cuba, met name de gevangenen die op dit moment in hongerstaking zijn.

Het bovengenoemde standpunt is daarnaast ook duidelijk naar voren gebracht tijdens de plenaire vergadering van het Europees Parlement van 10 maart jl.

De politieke dialoog is op dit moment het meest geschikte instrument om de situatie ter discussie te stellen en verdient de voorkeur boven ad-hocinitiatieven. Een overdaad aan initiatieven (petities, verklaringen) zou in deze gevoelige periode een contraproductief effect kunnen hebben. Niet kan worden uitgesloten dat er de komende dagen en weken ontwikkelingen plaatsvinden waardoor verdere druk op de EU wordt uitgeoefend om alsnog op andere wijze te reageren. De beschikbare kanalen voor een politieke dialoog moeten open worden gehouden en pas worden gebruikt wanneer de stevige standpunten van de EU kunnen worden overgebracht aan de Cubaanse autoriteiten. Op dit moment zijn discrete diplomatieke stappen de beste manier om vooruitgang te boeken.

In dit kader is het van zeer groot belang dat alles in het werk wordt gesteld om vast te houden aan de organisatie van de bijeenkomst op ministerieel niveau die voor 6 april a.s. op de agenda staat. Wij moeten onze inspanningen richten op de voorbereidingen voor die bijeenkomst teneinde daarop concrete resultaten te bereiken.

*
* *

Vraag nr. 6 van Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Betreft: Betrokkenheid van IMF bij procedure buitensporig tekort-procedures

In de buitengewone vergadering van de Raad van de EU van 11/02/2010 in verband met de financiële situatie in Griekenland, werd onder meer besloten dat de «Commissie nauwlettend zal toezien op de uitvoering van de aanbevelingen, in overleg met de Europese Centrale Bank (ECB), en dat zij eventueel vereiste extra maatregelen zal voorstellen, steunend op de ervaring van het Internationaal Monetair Fonds (IMF)». De vermelding van het IMF in dit besluit van de Raad schept een gevaarlijk institutioneel precedent omdat op die manier het IMF wordt benoemd tot instantie die samen met de Commissie en de ECB, mede toezicht moet houden op de aan Griekenland opgelegde maatregelen.

Er zij op gewezen dat in artikel 126 VWEU (het meest uitvoerige artikel in dit verdrag) evenmin als in het bijgevoegde Protocol (nr. 12) «betreffende de procedure bij buitensporige tekorten» of in andere EU-wetgeving een rol voor het IMF of voor enige andere internationale organisatie in deze toezichtsprocedures is weggelegd. En op de tweede plaats, zou deelname van het IMF alleen gerechtvaardigd kunnen zijn, al blijft het tegen de regels, als de betrokken lidstaat officieel om de bijstand van het IMF verzoekt. Dit brengt mij tot de volgende vragen aan de Raad: beseft hij dat bovenbedoelde vermelding van het IMF door de Raad in strijd is met de Verdragen, omdat hierdoor een nieuw institutioneel en politiek precedent wordt geschapen zonder dat de vereiste procedure is gevolgd? Heeft Griekenland een verzoek aan het IMF gericht?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De verklaring die door de staatshoofden en regeringsleiders tijdens de informele vergadering van de Europese Raad van 11 februari 2010 is goedgekeurd, moet worden gezien als een verklaring van politieke aard en niet als de inleiding van een buitensporigtekortprocedure als bedoeld in de Verdragen.

Om op de eerste vraag in te gaan: er dient een verschil te worden gemaakt tussen enerzijds de buitensporigtekortprocedure en anderzijds de mogelijke mechanismen voor financiële steun aan lidstaten met een begrotingstekort.

De buitensporigtekortprocedure uit hoofde van artikel 126, leden 2 tot en met 13, VWEU is bedoeld om de betrokken lidstaat aan te moedigen en zo nodig te dwingen om een eventueel vastgesteld begrotingstekort terug te dringen. In april 2009 is een dergelijke buitensporigtekortprocedure tegen Griekenland ingeleid door een besluit van de Raad uit hoofde van artikel 104, lid 6, EG-Verdrag (thans artikel 126, lid 6, VWEU) naar aanleiding van een aanbeveling van de Commissie. Tijdens de vergadering van 16 februari 2010 heeft de Raad in een besluit op grond van artikel 126, lid 9, VWEU Griekenland in kennis gesteld dat er maatregelen moeten worden genomen om de noodzakelijke maatregelen te nemen voor het terugdringen van het begrotingstekort, zodat de buitensporige tekorten kunnen worden aangevuld.

Aangezien de buitensporigtekortprocedure in principe volledig los staat van de kwestie van financiële steun aan lidstaten met een begrotingstekort, vormt het terugvallen op het IMF voor een eventuele financiering ten behoeve van Griekenland geen schending van de Verdragsbepalingen inzake de buitensporigtekortprocedure. Hetzelfde geldt voor de besluiten en aanbevelingen van de Raad op basis van die Verdragsbepalingen.

De kwestie van de mogelijke financiële steunmechanismen voor lidstaten, meer in het bijzonder de voorwaarden waaronder Griekenland in aanmerking zou kunnen komen voor dergelijke financiële steun, is een vraag van een geheel andere orde. Ik verwijs naar de verklaring van de staatshoofden en regeringsleiders van het eurogebied van 25 maart 2010, waarin werd gemeld dat overeenstemming was bereikt over “een pakket dat substantiële financiering door het Internationaal Monetair Fonds, en merendeels Europese financiering omvat”. Uit de verklaring blijkt duidelijk dat de betaling van de Europese financiering zou zijn “onderworpen aan strenge voorwaarden”.

Ook wordt in dit kader verwezen naar het feit dat artikel 136, VWEU - op grond waarvan de Raad maatregelen kan vaststellen voor lidstaten die de euro als munt hebben “ter versterking van de coördinatie en de bewaking van hun begrotingsdiscipline” – zou kunnen worden gebruikt als instrument om dergelijke voorwaarden aan Griekenland op te leggen.

Ten aanzien van de tweede vraag moet overigens worden onderstreept dat, voor zover de Raad weet, Griekenland nog niet om steun van het IMF heeft verzocht.

*
* *

Vraag nr. 7 van Frank Vanhecke (H-0126/10)

Betreft: Betrekkingen EU-Cuba

Het is bekend dat het Spaans voorzitterschap van de EU streeft naar een normalisering van de betrekkingen tussen de EU en Cuba. In de conclusies van de Raad van 15-16 juni 2009 staat dat de Raad in juni 2010 zal beslissen over een eventuele wijziging van het huidige gemeenschappelijke standpunt ten aanzien van Cuba. Daarbij zou rekening worden gehouden met de vooruitgang inzake mensenrechten.

Gaat de Raad akkoord met de positie van het Spaans voorzitterschap? Zo ja, welke vooruitgang is in Cuba geboekt inzake mensenrechten? Past Cuba het Internationale Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten (1966) en het Internationaal Covenant inzake sociale, economische en culturele rechten toe, zoals gevraagd door de Raad in 2009? Heeft Cuba een concrete (dwingende) toezegging gedaan om de zogenaamde “gevaarlijkheidswet” af te schaffen, een wet die het mogelijk maakt om iemand op te sluiten op basis van pure vermoedens?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

In zijn conclusies van juni 2009 heeft de Raad besloten om het gemeenschappelijke standpunt in juni 2010 te onderwerpen aan de jaarlijkse toetsing, inclusief een evaluatie over de toekomst van de politieke dialoog, waarbij rekening wordt gehouden met de vooruitgang die is geboekt op bepaalde, in de conclusies van de Raad aangewezen gebieden, met name op het gebied van de mensenrechten. Deze toetsing heeft sinds de vaststelling van het gemeenschappelijk standpunt elk jaar plaatsgevonden en zal ook dit jaar plaatsvinden.

Het Spaanse voorzitterschap is van mening dat een regelmatige reflectie op de betrekkingen tussen de EU en Cuba nuttig kan zijn met het oog op het toekomstige beleid op dat terrein. Ik verwijs in dit kader ook naar ons debat tijdens de vergaderperiode van maart dit jaar, waarin het belang van het gemeenschappelijk standpunt nog eens werd onderstreept. Tevens is uit dat debat gebleken dat er een grote mate van overeenstemming bestaat over het belang van de mensenrechten als onderdeel van de normen en waarden die de EU mondiaal tracht uit te dragen.

De Raad volgt de mensenrechtensituatie in Cuba op de voet. Er wordt tijdens de bijeenkomsten op ministerieel niveau die sinds 2008 tweemaal per jaar worden gehouden ter bevordering van de politieke dialoog met Cuba, regelmatig inhoudelijk gesproken over de mensenrechten. De Raad uit ook regelmatig in het openbaar zijn zorgen over de mensenrechtensituatie in Cuba. Dit geschiedt onder meer via publieke verklaringen,

conclusies en demarches, waarvan de laatste op 23 maart 2010 aan de Cubaanse autoriteiten kenbaar is gemaakt.

Ten aanzien van het Internationale Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten (1966) en het Internationaal Convenant inzake sociale, economische en culturele rechten wil ik er graag op wijzen dat Cuba deze twee verdragen weliswaar heeft ondertekend, maar nog niet geratificeerd. De Raad heeft Cuba overigens wel opgeroepen dat alsnog te doen.

Ten aanzien van de wetgeving waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst, kan ik slechts stellen dat de Cubaanse autoriteiten in het kader van de politieke dialoog tussen de EU en Cuba nog geen enkele toezegging hebben gedaan om die wetgeving af te schaffen.

Ik kan de geachte afgevaardigde verzekeren dat de Raad de ontwikkelingen op Cuba op de voet zal blijven volgen en elke gelegenheid zal aangrijpen om zijn zorgen over schendingen van de mensenrechten kenbaar te maken.

*
* *

Vraag nr. 8 van Laima Liucija Andrikiėnė (H-0131/10)

Betreft: Nood aan gemeenschappelijke voorschriften inzake wapenverkoop aan derde landen

Frankrijk heeft onlangs onderhandelingen gevoerd met Rusland over een mogelijke verkoop van vier Mistral-oorlogsschepen. Enkele EU-lidstaten, waaronder Letland, Litouwen, Estland en Polen, zijn verontrust over deze onderhandelingen, aangezien de verkoop van Mistral-schepen negatieve gevolgen kan hebben voor hun eigen veiligheid en voor de veiligheid van sommige buurlanden van de EU. Deze landen wijzen erop dat schepen van de Mistral-klasse onmiskenbaar offensief van aard zijn.

Acht het Spaanse voorzitterschap het nodig, gelet op het feit dat in het Verdrag van Lissabon gezamenlijke defensieambities worden geschetst en een clause over solidariteit op het gebied van veiligheid en defensie is opgenomen, binnen de EU te beschikken over gemeenschappelijke voorschriften inzake wapenverkoop door EU-lidstaten aan derde landen?

Is het voorzitterschap bereid besprekingen hierover op te starten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De EU onderkent reeds geruime tijd het belang van gemeenschappelijke EU-regels betreffende de verkoop van wapens aan derde landen.

In 1991 en 1992 is binnen de Europese Raad overeenstemming bereikt over acht criteria waarmee de lidstaten rekening moeten houden bij het beoordelen van verzoeken om wapenexportvergunningen.

In 1998 is door de Raad een samenstel van gemeenschappelijke regels voor de verkoop van wapens aan derde landen aangenomen in de vorm van een Europese Gedragscode voor wapenuitvoer. In deze code zijn de in 1991 en 1992 geformuleerde acht criteria verder uitgewerkt, is een mechanisme opgezet voor gegevensuitwisseling en overleg over weigeringen van uitvoervergunningen en is voorzien in een transparantieprocedure via de publicatie van de jaarverslagen van de Europese Unie over de uitvoer van militaire goederen en technologie. Punt 9 van de uitvoeringsbepalingen luidt als volgt:

“De EU-lidstaten beoordelen in voorkomend geval in het kader van het GBVB gezamenlijk de situatie van potentiële of werkelijke ontvangers van wapens uit de EU-lidstaten in het licht van de beginselen en criteria van de gedragscode.”

Op 8 december 2008 heeft de Raad Gemeenschappelijk standpunt 2008/944/GBVB aangenomen, een sterk verbeterd en bijgewerkt instrument dat in plaats is gekomen van de gedragscode. Artikel 9 van dit gemeenschappelijk standpunt, dat punt 9 van de uitvoeringsbepalingen van de gedragscode reflecteert, luidt als volgt:

“De lidstaten beoordelen in voorkomend geval in het kader van het GBVB gezamenlijk de situatie van potentiële of werkelijke ontvangers van militaire goederen en technologie uit de lidstaten in het licht van de beginselen en criteria van dit gemeenschappelijk standpunt.”

Dergelijke beoordelingen vinden op verzoek van een lidstaat regelmatig plaats, op alle mogelijke niveaus, onder andere ook binnen de lichamen van de Raad.

*
* *

Vraag nr. 9 van Mairead McGuinness (H-0135/10)

Betreft: Verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling van de VN

Welke voortgang boekt de Raad bij het opstellen van plannen voor een ambitieus EU-standpunt ten aanzien van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling van de VN?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

2010 is een belangrijk jaar in het proces dat uiteindelijk moet leiden naar een verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen (MOD's) in 2015. De EU hecht er veel belang aan dat de aan de MOD's gewijde plenaire VN-bijeenkomst op hoog niveau van september dit jaar, een succes wordt.

In de afgelopen negen jaar is veel werk verzet om de MOD's te verwezenlijken, maar de geboekte resultaten zijn onevenwichtig te noemen, zowel per sector als per regio. Met name het gebied ten zuiden van de Sahara blijft achter. Daarbij komt dat de economische en financiële crisis twijfels oproept over de vraag of de MOD's in 2015 überhaupt te verwezenlijken zijn, terwijl door die crisis tevens het risico bestaat dat de reeds geboekte voortgang wordt ondermijnd.

Aangezien er nog slechts vijf jaar over zijn tot de deadline van 2015, ziet de Raad de plenaire VN-bijeenkomst op hoog niveau van september als een unieke mogelijkheid om te inventariseren en te evalueren wat er tot nu toe bereikt is en om vast te leggen wat er nog gedaan moet worden in de resterende periode. Wij moeten deze mogelijkheid aangrijpen om aan te sporen tot een gecoördineerde internationale samenwerking teneinde de voortgang naar de verwezenlijking van de MOD's te bespoedigen.

De EU is als grootste donor van de wereld bereid in dat proces een leidende rol op zich te nemen en zal dan ook de noodzakelijke inspanningen verrichten om te zorgen dat de plenaire VN-bijeenkomst op hoog niveau resulteert in het nemen van gerichte en actieve maatregelen. Ter voorbereiding op die bijeenkomst zal de Raad naar het zich laat aanzien onder meer een bijgewerkt standpunt van de EU opstellen dat aan de Europese Raad van juni dit jaar zal worden voorgelegd en waarin ook het “voorjaarspakket” van de Commissie ter zake van ontwikkelingssamenwerking zal worden verwerkt, evenals het vorige maand gepresenteerde verslag van de Secretaris-generaal van de VN met het oog op de plenaire VN-bijeenkomst.

*
* *

Vraag nr. 10 van Zigmantas Balčytis (H-0138/10)

Betreft: Inkomstenbelasting voor zeelieden die zich lange perioden op zee bevinden

Volgens de Litouwse wet op de inkomstenbelasting wordt er 15% belasting op het inkomen van zeelieden geheven die op schepen onder de vlag van derde landen varen. De belasting geldt niet voor zeelieden die op schepen onder een vlag van de Europese Economische Gemeenschap varen.

In een aantal andere landen van de Europese Unie zijn zeelieden die zich minstens 183 dagen op zee bevinden voor hun inkomstenbelasting aan een nultarief onderworpen of van belasting vrijgesteld - een praktijk die in Litouwen onbekend is.

Vindt de Raad niet dat de inkomstenbelasting voor zeelieden op het niveau van de Gemeenschap geregeld moet worden, zodat ze de principes van de interne eenheidsmarkt in acht neemt?

Is de Raad het ermee eens dat een gestandaardiseerde belastingvoet voor de inkomstenbelasting van zeelieden van de Europese Unie, en standaardisering van de belastingstelsels de werkgelegenheid van de burgers van de Europese unie helpt beschermen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De vraag van de geachte afgevaardigde betreft een directe belasting, in welk verband een paar belangrijke opmerkingen aan de orde zijn.

Ten eerste wijst de Raad erop dat er geen sprake is van enige harmonisatie van de inkomstenbelastingen die door de lidstaten worden geheven, zodat de lidstaten vrij zijn om hun inkomstenbelasting vorm te geven in overeenstemming met hun eigen beleidsdoelstellingen en -regels, mits zij daarbij de fundamentele verdragsbeginselen in acht nemen, zoals het vrije verkeer van werknemers, diensten en kapitaal en het recht op vrije vestiging. De Commissie is de instantie die in dit verband toezicht houdt op de verenigbaarheid van het nationale recht met het communautaire recht.

Ten tweede dient erop te worden gewezen dat de Raad slechts wetgeving kan aannemen op voorstel van de Commissie. Op dit moment is er geen sprake van enig voorstel van de Commissie over de kwestie waarover door de geachte afgevaardigde vragen zijn gesteld. In haar Mededeling uit 2001 getiteld "Belastingbeleid in de Europese Unie: prioriteiten voor de komende jaren" heeft de Commissie aangegeven dat de inkomstenbelasting ook bij een verdere integratie van de EU een zaak blijft van de lidstaten en dat een coördinatie op communautair niveau slechts noodzakelijk kan blijken ter voorkoming van grensoverschrijdende discriminatie of voor het elimineren van hindernissen voor de uitoefening van de vrijheden die bij de Verdragen zijn geregeld.

*
* *

Vraag nr. 11 van Niki Tzavela (H-0141/10)

Betreft: Energiebeleid

Vertegenwoordigers van de EU hebben ten aanzien van de energiesector de wens te kennen gegeven de betrekkingen met Rusland te verbeteren en hebben daarbij gezegd tot "zakelijke betrekkingen" te willen komen.

In het Zuidoosten van het Middellandse Zeegebied liggen twee "rivaliserende" pijpleidingen: Nabucco en South Stream. South Stream is bedoeld voor het vervoer van Russisch gas. De Nabucco pijpleiding is klaar om in gebruik te worden genomen, maar er is geen gas om door deze leiding te vervoeren. Waar moet de EU het gas voor de voorziening van Nabucco vandaan halen met de impasse in het Turks-Armenische vraagstuk die de weg verspert voor gas uit Azerbeidzjan en gezien het feit dat de EU geen "zaken" met Iran wil doen?

Overweegt de Raad in zakelijk verband de mogelijkheid gesprekken met Rusland te voeren over Nabucco en South Stream? Denkt de Raad na over manieren waarop bij de twee projecten sprake van samenwerking in plaats van concurrentie zou kunnen zijn? Zo ja, hoe denkt de Raad dit te bereiken?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad benadrukt dat de diversificatie van brandstoffen, energiebronnen en transportroutes reeds jaren vast beleid van de Unie is. Dit beleid is aan zowel de export- als doorvoerlanden duidelijk kenbaar gemaakt.

De twee projecten die door de geachte afgevaardigde zijn genoemd, Nabucco en South Stream, worden nog steeds door de Raad ondersteund aangezien zij bijdragen aan de door de EU nagestreefde diversificatie. Hieraan dient echter onmiddellijk te worden toegevoegd dat beide projecten grotendeels in handen zijn van particuliere ondernemingen, zodat het uiteindelijk aan deze ondernemingen is om de partners te kiezen waarmee zij willen samenwerken.

Het meest geschikte platform voor discussies met Rusland over Nabucco en South Stream is de Energiedialoog EU-Rusland, met name de subgroep Infrastructuur van de werkgroep Energiemarktontwikkelingen. Tijdens de meest recente bijeenkomsten van die subgroep is niet gesproken over specifieke projecten. Wel moet bedacht worden dat het huidige politieke klimaat en de door de geachte afgevaardigde beschreven problemen bij het vinden van toeleveringsbronnen voor gas moeten worden afgezet tegen de lange termijn (dertig jaar of meer) die over het algemeen geldt voor dergelijke grote infrastructurele projecten.

In dit kader heeft de Raad ermee ingestemd onderzoek te doen naar de haalbaarheid van een mechanisme dat toegang biedt tot nieuwe gasbronnen via de "Caspian Development Corporation" (CDC). Het doel van de CDC is het benaderen van potentiële leveranciers, zoals Turkmenistan, om hen ervan te overtuigen dat de EU een geloofwaardig afzetgebied voor gas vormt zodat het reserveren van aanzienlijke hoeveelheden gas voor deze markt op de middellange en lange termijn een verantwoorde zaak is.

*
* *

Vraag nr. 12 van Georgios Papastamkos (H-0143/10)

Betreft: Overeenkomst tussen de EU en Marokko inzake de handel in landbouwproducten

De Commissie en de bevoegde Marokkaanse autoriteiten hebben op 17 december 2009 een overeengekomen akkoord ondertekend betreffende de voltooiing van de onderhandelingen die gericht zijn op "de verbetering van de omstandigheden voor de bilaterale handel in producten uit de voedingsmiddelenindustrie en de visserijsector".

Het is bekend dat de mediterrane lidstaten van de EU en de landen van het zuidoostelijke Middellandse Zeegebied veel gelijksoortige producten produceren gedurende dezelfde perioden. Bovendien dienen de Europese producenten zich onder andere te conformeren aan strenge veiligheids- en kwaliteitsnormen die voor hun producten gelden.

Hoe beoordeelt de Raad de overeenkomst in kwestie en met name de gevolgen van een verdere openstelling van de EU-markt, onder de voorwaarden waarover de Commissie heeft onderhandeld, voor de Europese landbouw?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Zoals gezegd, hebben de onderhandelaars van Marokko en de EU op 17 november 2009 een akkoord gesloten in de vorm van een proces-verbaal van overeenkomst inzake de toekomstige sluiting van een overeenkomst gericht op een "verbetering van de omstandigheden voor de bilaterale handel in producten uit de voedingsmiddelenindustrie en de visserijsector" in het kader van de Euromediterrane routekaart voor de landbouw van 28 november 2005 (de routekaart van Rabat).

Op de topontmoeting tussen de EU en Marokko, op 7 maart 2010 gehouden in Granada, hebben de partijen in een gemeenschappelijke verklaring aangegeven verheugd te zijn "over de aanzienlijke voortgang van de handelsbesprekingen in de afgelopen maanden, waardoor het thans mogelijk is de onderhandelingen over de handel in landbouwproducten, verwerkte landbouwproducten en visserijproducten en over de regeling voor geschillenbeslechting af te ronden, hetgeen een belangrijk stap voorwaarts is in de richting van een diepgaand en omvattend vrijhandelsakkoord." Ook is overeengekomen dat "partijen zich ertoe verbinden de procedures in gang te zetten om de overeenkomst inzake de handel in landbouwproducten, verwerkte landbouwproducten en visserijproducten op zo kort mogelijke termijn te ondertekenen en in werking te doen treden".

Voor het sluiten van de overeenkomst is de goedkeuring van de bevoegde instanties nodig. In de Europese Unie is de Raad op grond van het bepaalde in artikel 218, lid 6, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie de instantie die op voorstel van de Europese onderhandelaar (de Commissie) en na verkregen toestemming van het Europees Parlement het besluit tot het aangaan van de overeenkomst moet nemen. De Commissie heeft daartoe nog geen voorstel bij de Raad ingediend, zodat de Raad op dit moment geen standpunt over de betreffende overeenkomst kan innemen.

*
* *

Vraag nr. 13 van Gay Mitchell (H-0144/10)

Betreft: Pressie op onderdrukingsregimes

In de gehele wereld bestaan onderdrukingsregimes die de denkbeelden over verdraagzaamheid, democratie en vrijheid die de hoekstenen van de Europese Unie vormen, met voeten treden. Er gaat geen dag voorbij of we horen over het een of andere regime in de wereld dat de eigen burgers door aantasting van hun vrijheid van godsdienst, geweten of politieke overtuiging onderdrukt.

Hoe denkt de Raad in het licht van de nieuwe gecoördineerde regelingen op het gebied van buitenlandse zaken van de Europese Unie nog actiever te worden en werkelijke druk uit te oefenen op naties en regeringen die optreden op een wijze die wij verafschuwen, maar die nog steeds profijt hebben van samenwerking met de EU op gebieden als handel of ontwikkelingssamenwerking?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het optreden van de EU op het internationale toneel is gebaseerd op de beginselen en gericht op de doelstellingen zoals neergelegd in artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.⁽¹⁾ Tot die beginselen en doelstellingen behoren de bevordering van de mensenrechten, het rechtsstaatbeginsel en de democratie. De Unie heeft in overeenstemming met de Europese veiligheidsstrategie zijn inspanningen verhoogd om “mee te bouwen aan zekerheid voor de mensen, door armoede en ongelijkheid terug te dringen, goed bestuur en mensenrechten te bevorderen, te helpen bij ontwikkeling, en conflicten en onveiligheid bij de wortel aan te pakken.”

De EU beschikt over een groot arsenaal middelen die ter bevordering van die doelstellingen van nut kunnen zijn bij het externe optreden van de Unie. Tot die hulpmiddelen behoren de mensenrechtendialoog, de politieke bepalingen in handels- en ontwikkelingsovereenkomsten en de beperkende maatregelen die door de EU worden gehanteerd om de eerbiediging van de vrijheid, de mensenrechten en het rechtsstaatbeginsel waar ook ter wereld te bevorderen. De mensenrechtendialogen vormen een essentieel onderdeel van de overkoepelende strategie die de EU ten opzichte van derde landen voert. Tot nu toe zijn door de EU over de hele wereld bijna veertig discussieplatforms voor kwesties over mensenrechten opgericht teneinde individuele gevallen van mogelijke schendingen aan de orde te stellen en concrete, tastbare verbeteringen op het gebied van de mensenrechten te bewerkstelligen. De mensenrechten zijn ook vaak in het kader van de regelmatige politieke dialoog met landen onderwerp van gesprek.

In het kader van de handelsbetrekkingen en ontwikkelingssamenwerking is het gebruikelijk om “politieke bepalingen” op te nemen in de overeenkomsten die tussen de EU en derde landen tot stand komen. Die bepalingen betreffende de eerbiediging van de mensenrechten, de democratische grondbeginselen en het beginsel van de rechtsstaat worden als “essentiële bepalingen” beschouwd, hetgeen betekent dat aan een overtreding van die bepalingen gevolgen zijn verbonden die zelfs zover kunnen gaan dat de overeenkomst geheel of gedeeltelijk wordt opgeschort.

Om een beleidsverandering teweeg te brengen, kan de EU voorts overgaan tot het opleggen van beperkende maatregelen aan derde landen die de democratische grondbeginselen, de mensenrechten en het beginsel van de rechtsstaat niet eerbiedigen. Waar mogelijk worden in het document waarin die beperkende maatregelen worden opgelegd ook, voor zover dat in overeenstemming is met de overkoepelende strategie die ten opzichte van het betreffende land wordt gevoerd, bepaalde positieve prikkels opgenomen die het land moeten stimuleren om de noodzakelijke veranderingen in zijn beleid en optreden door te voeren. Naast een volledige en effectieve tenuitvoerlegging van de beperkende maatregelen die in dit opzicht door de Veiligheidsraad zijn overeengekomen op grond van hoofdstuk VII van het Handvest van de Verenigde Naties, kan de EU ook autonoom sancties opleggen, met volledige inachtneming van de verplichtingen die zij heeft ingevolge het internationale recht.

(1) Geconsolideerde versie van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Beschikbaar via:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:NL:PDF>

De belangrijkste regio's waarin de EU autonoom sancties oplegt, zijn Birma/Myanmar, Guinee (Conakry) en Zimbabwe.

Het Verdrag van Lissabon verschaft een nieuw kader met een breed scala aan hulpmiddelen voor het optreden van de EU in een internationale context. Met het volledige pakket bevoegdheden uit hoofde van het Verdrag van Lissabon zal de EU beter in staat zijn die hulpmiddelen op uitgebreidere schaal aan te wenden met een wederzijds versterkend effect. Aan de Europese dienst voor extern optreden komt in dit kader een leidende rol toe.

*
* *

Vraag nr. 14 van Evelyn Regner (H-0147/10)

Betreft: Het aantal leden van het Europees Parlement na inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon

Overeenkomstig artikel 11 van het op 25 november 2009 gewijzigde Reglement van het Europees Parlement mogen de 18 toekomstige leden tot de ratificatie van het aanvullend protocol als waarnemer deelnemen aan de werkzaamheden van het Parlement en hebben zij geen stemrecht.

Hoe denkt de Raad het Verdrag van Lissabon om te zetten wat betreft de 18 extra zetels in het Europees Parlement?

Welke stappen zal de Raad nemen om de ratificatie van het aanvullend protocol door de lidstaten te bespoedigen?

Hoe denkt de Raad te bewerkstelligen dat Frankrijk de conclusies van de Europese Raad van 18 en 19 juni 2009 opvolgt en de extra leden van het Europees Parlement benoemt?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Zoals u allen weet, is op basis van het Verdrag van Lissabon het maximale aantal leden van het Europees Parlement in artikel 14 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) vastgesteld op 750, plus de voorzitter. Aangezien de Europese verkiezingen van juni 2009 zijn gehouden op basis van de vorige versie van het VEU (736 gekozen leden van het Europees Parlement), heeft de Raad op zijn bijeenkomst van 4 tot en met 7 juni 2009 besloten om bij de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon 18 zetels toe te voegen aan de 736 zetels die op basis van de verkiezingen in juni zouden worden opgevuld.⁽²⁾ Voor de uitvoering van dat besluit van de Raad moet eerst de herzieningsprocedure van artikel 48, lid 3, VEU worden gevolgd en dienen de 27 lidstaten een protocol aan te nemen en te ratificeren tot wijziging van artikel 2 van protocol nr. 36 betreffende de overgangsbepalingen, dat als bijlage aan het Verdrag van Lissabon is gehecht. Op 4 december 2009 is daartoe door de Spaanse regering een voorstel tot wijziging van de Verdragen ingediend.

Tijdens de Raad van 10 en 11 december 2009⁽³⁾ is overeengekomen om het Europees Parlement en de Commissie te raadplegen over het voorstel. Op grond van de tweede alinea van artikel 48, lid 3, VEU heeft de Raad besloten om voorafgaand aan de voorgeschreven conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten geen Conventie (bestaande uit vertegenwoordigers van de nationale parlementen, van de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten, van het Europees Parlement en van de Commissie) bijeen te roepen, aangezien de reikwijdte van de wijzigingen bijeenroeping niet rechtvaardigde. De Europese Raad heeft daarvoor de goedkeuring van het Europees Parlement gevraagd, zoals vereist op grond van artikel 48, lid 3, VEU.

De planning voor de conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten is afhankelijk van het tijdstip waarop het Europees Parlement zijn standpunt over genoemde twee kwesties aan de Raad kenbaar heeft gemaakt. Voor zover de Raad weet, zal dat pas het geval zijn na de miniplenaire vergadering van het Parlement op 4 en 5 mei.

⁽²⁾ 11225/2/09 REV 2.

⁽³⁾ EUCO 6/09.

Wij zijn voornemens om een korte conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten te houden, gevolgd door de ratificatie van de herziening van het Verdrag door alle lidstaten op basis van hun nationale constitutionele regels.

Voor wat betreft de wijze waarop Frankrijk de twee extra Franse zetels in het Parlement zal toewijzen, constateert de Raad dat er in overeenstemming met ons initiatief tot wijziging van protocol nr. 36 bij het Verdrag van Lissabon in de conclusies van de Raad van juni 2009 is voorzien in drie mogelijkheden voor de aanwijzing van de toekomstige leden van het Europees Parlement:

hetzij in een ad-hocverkiezing op basis van rechtstreekse algemene verkiezingen in overeenstemming met de toepasselijke regels voor het houden van Europese verkiezingen,

hetzij onder verwijzing naar de resultaten van de verkiezingen voor het Europees Parlement van 4 tot en met 7 juni 2009,

hetzij door voordracht, door het nationaal parlement uit zijn midden, van het vereiste aantal leden met inachtneming van de daarvoor geldende procedures in de betrokken lidstaten.

Voor alle drie de opties geldt dat de personen door de betrokken lidstaten worden voorgedragen overeenkomstig hun nationaal recht en op voorwaarde dat deze personen in rechtstreekse algemene verkiezingen zijn verkozen.

Dit geldt uiteraard alleen voor de overgangperiode, d.w.z. voor de huidige zittingsperiode van het Europees Parlement. Vanaf 2014 dienen alle vertegenwoordigers in het Europees Parlement te zijn gekozen op grond van de Verkiezingsakte 1976.

Ik ben ook verheugd over de evenwichtige benadering van de commissie Constitutionele Zaken op 7 april . De commissie overwoog dat bij de aanwijzing van de extra leden van het Europees Parlement moest worden gehandeld in de geest van de Verkiezingsakte 1976, maar dat de uitslagen van indirecte verkiezingen zouden worden gerespecteerd ingeval van onoverkomelijke technische of politieke problemen.

*

* *

Vraag nr. 15 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Betreft: Mechanismen voor toezicht op de overheidsfinanciën en voor coördinatie van het economisch beleid van de landen van de eurozone

Zowel de Spaanse minister van Financiën, mevrouw Elena Salgado, als de Spaanse staatssecretaris voor Europese Zaken, de heer Diego Lopez Garrido, hebben in verklaringen aangegeven zich volledig te zullen inzetten voor het wegnemen van de structurele zwakten van de economieën en voor daadwerkelijke coördinatie. Kan het voorzitterschap, gezien het feit dat we reeds beschikken over mechanismen voor het volgen van het beleid van de lidstaten op het gebied van de overheidsfinanciën, op grond van de artikelen 121 en 126 van het Verdrag, antwoord geven op de volgende vragen:

Wat is volgens de Raad een doeltreffende procedure voor het volgen van het beleid en voor coördinatie? Liggen er concrete voorstellen voor de wijze waarop tot een duurzaam en evenwichtig economisch model moet worden gekomen, gezien de enorme financieel-economische onevenwichtigheden van dit moment tussen de landen van de eurozone? Zo ja, hoe zijn deze voorstellen ontvangen door de lidstaten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De procedures voor toezicht op het economisch beleid en de begrotingen van de lidstaten, zoals neergelegd in de artikelen 121 en 126 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), blijven de hoeksteen vormen voor de Europese coördinatie van het economisch beleid respectievelijk het begrotingsbeleid.

In de conclusies van de Raad van maart 2010 is aangegeven dat de “de algehele coördinatie van het economische beleid zal worden versterkt door de instrumenten van artikel 121 van het Verdrag (VWEU) beter te benutten”.

Gezien de noodzaak om op economisch gebied binnen de Unie nauw samen te werken, heeft de Raad met betrekking tot de eurozone middels het Verdrag van Lissabon (artikel 136, VWEU) de mogelijkheid om maatregelen te nemen ter versterking van de economische coördinatie tussen de lidstaten die de euro als munt hebben. Dergelijke maatregelen dienen te allen tijde te worden genomen “overeenkomstig de procedure van artikel 121 of van artikel 126, al naar het geval”, derhalve in overeenstemming met de bestaande procedures uit hoofde van de mechanismen voor coördinatie en toezicht en de buitensporigtekortprocedure, maar verschaffen tegelijkertijd de ruimte om binnen de eurozone een verdergaande coördinatie in te voeren.

De Raad heeft in zijn conclusies de Commissie tevens opgeroepen om nog voor juni 2010 ter versterking van de coördinatie op het niveau van de eurozone daartoe strekkende voorstellen in te dienen met gebruikmaking van de nieuwe instrumenten voor economische coördinatie die artikel 136, VWEU biedt. Tot nu heeft de Raad nog geen voorstellen of aanbevelingen van de Commissie ontvangen.

Voorts hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone tijdens de vergadering van maart 2010 toegezegd zich in Europa te zullen inzetten voor een krachtige coördinatie van het economisch beleid, daarbij overwegende dat het de taak is van de Europese Raad om de economische governance van de Unie te verbeteren. In dat opzicht is voorgesteld om de Raad een grotere rol te laten spelen in de economisch coördinatie en bij de vaststelling van de groeistrategie van de Europese Unie.

Tot slot wil de Raad er graag op wijzen dat hij tijdens diezelfde vergadering ook zijn voorzitter heeft verzocht om in samenwerking met de Commissie een taskforce bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, het roulerend voorzitterschap en de ECB in te stellen, die de Raad nog dit jaar maatregelen moet presenteren voor het bewerkstelligen van het beoogde verbeterde raamwerk voor crisisoplossing en een betere begrotingsdiscipline, waarbij alle opties voor het versterken van het wetgevingskader moeten worden verkend.

*
* *

Vraag nr. 16 van László Tóké (H-0151/10)

Betreft: Bescherming van het recht op onderwijs in minderheidstalen in Oekraïne

Met welke middelen en instrumenten zorgt de Raad ervoor dat er in zijn lopende dialoog met Oekraïne aandacht is voor de eerbiediging van het recht op onderwijs in minderheidstalen?

Hoe ziet hij erop toe en waarborgt hij dat Oekraïne zich ten volle houdt aan de associatieagenda in verband met de toezeggingen van dit land over de eerbiediging van minderheidsrechten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De kwestie van de eerbiediging van de mensenrechten en de rechten van minderheden is een van de prioriteiten in de betrekkingen tussen de EU en Oekraïne. Tijdens het plenaire debat van afgelopen februari is gebleken dat het Europees Parlement de aandacht vooral legt op de ontwikkeling van het rechtsstaatbeginsel, de democratie en het hervormingsproces in Oekraïne. Het belang van de kwestie van de nationale minderheden is verankerd in de Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Oekraïne die in juni 1994 is ondertekend en in maart 1998 in werking is getreden. In artikel 2 van de overeenkomst is bepaald dat respect voor de democratie en de mensenrechten een algemeen beginsel is dat een wezenlijk element van de overeenkomst vormt. Voorts bepaalt de overeenkomst dat de kwestie van de eerbiediging van de mensenrechten en van de rechten van minderheden aan de orde zal worden gesteld in het kader van de politieke dialoog tussen de EU en Oekraïne, waarbij ook onderwerpen verband houdende met de OVSE en de Raad van Europa besproken kunnen worden. Daarnaast worden minderhedenkwesties besproken tijdens bijeenkomsten van de Samenwerkingsraad en de subcommissie Justitie, Vrijheid en Veiligheid (JLS). Tijdens de twaalfde bijeenkomst van het Samenwerkingscomité EU-Oekraïne op 26 november 2009 in Brussel, heeft de Raad nog eens benadrukt dat er effectieve maatregelen dienen te worden genomen om te waarborgen dat het beleid gericht op het bevorderen van de Oekraïense taal in het onderwijs niet ten koste mag gaan van de minderheidstalen.

In de Associatieagenda EU-Oekraïne, die dient ter voorbereiding op en facilitering van een snelle inwerkingtreding van de toekomstige associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Oekraïne via afspraken over concrete stappen ter verwezenlijking van de gestelde doelen, is voorzien in een politieke

dialogo die zich met name richt op het versterken van het respect voor de democratische beginselen, het beginsel van de rechtsstaat, good governance en de mensenrechten en fundamentele vrijheden, met inbegrip van de rechten van personen die tot een minderheid behoren zoals verankerd in de kernbepalingen van de Verdragen van de VN en de Raad van Europa, met bijbehorende protocollen. Tot die dialoog en samenwerking behoort ook de uitwisseling van beste praktijken ten aanzien van maatregelen die minderheden overeenkomstig de Europese en internationale normen en waarden dienen te beschermen tegen discriminatie en uitsluiting. Het doel van een en ander is om een modern juridisch kader te creëren, een nauwe samenwerking tot stand te brengen tussen de autoriteiten en de vertegenwoordigers van minderheidsgroepen en een samenwerking in gang te zetten die moet leiden tot maatregelen ter bestrijding van de toenemende intolerantie en het aanzetten tot haat.

De EU heeft er bij de Oekraïne steeds op aangedrongen om ten aanzien van kwesties verband houdende met minderheidstalen, samen te werken met de Hoge Commissaris inzake Nationale Minderheden van de OVSE.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de eerbiediging van de rechten van personen die tot een minderheid behoren, een prominente plaats inneemt in de Associatieovereenkomst waarover op dit moment tussen de EU en Oekraïne wordt onderhandeld. Die rechten vormen een van de belangrijkste pijlers van de gemeenschappelijke normen en waarden waarop een nauwe en blijvende relatie tussen de EU en Oekraïne is gebaseerd.

*
* *

Vraag nr. 17 van Liam Aylward (H-0154/10)

Betreft: Prioriteiten voor de EU-strategie voor jongeren

In de vernieuwde sociale agenda en de resolutie van de Europese Raad over het jongerenbeleid van november 2009 is de doelgroep jongeren en kinderen tot een belangrijke prioriteit voor de periode tot 2018 verklaard. Het aanpakken van de uitdagingen jongerenwerkloosheid en de daling van het aantal jongeren dat deelneemt aan onderwijs of opleiding is tot prioriteit verklaard.

In de resolutie is vastgesteld dat tot 2018 meer en gelijke kansen voor alle jongeren in het onderwijs en op de arbeidsmarkt moeten worden geschapen. Kan de Raad praktische voorbeelden geven van de wijze waarop dit bereikt kan worden? Staan er op dit gebied nieuwe programma's en initiatieven op stapel en voor wanneer precies?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Op 27 november 2009 heeft de Raad voor de komende negen jaar een akkoord bereikt over een vernieuwd kader voor Europese samenwerking op het gebied van de jongeren. Binnen dat kader is de Raad overeengekomen dat de overkoepelende doelstellingen voor een dergelijke Europese samenwerking op jongeregebied in de periode 2010-2018 gericht dienen te zijn op het creëren van meer en gelijke kansen voor alle jonge mensen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, evenals op het bevorderen van een actief burgerschap, sociale integratie en solidariteit ten opzichte van alle jonge mensen. Daarbij dient uiteraard wel de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor het jongerenbeleid en het vrijwillige karakter van de Europese samenwerking op jongeregebied geëerbiedigd te worden.

De Raad heeft daarnaast afgesproken dat de Europese samenwerking op jongeregebied in deze periode uitgevoerd dient te worden door een vernieuwde open coördinatiemethode. Die samenwerking dient gebaseerd te zijn op de overkoepelende doelstellingen, een tweeledige aanpak en de acht actiegebieden die in het kader zijn vastgelegd, inclusief "onderwijs en opleiding" en "werkgelegenheid en ondernemerschap". Bovendien wordt het jongerenbeleid als algemene prioriteit voor het huidige trio-voorzitterschap aangemerkt.

In bijlage I bij de resolutie van de Raad tot vaststelling van een dergelijk kader worden voor alle aspecten voorstellen gedaan voor een aantal algemene initiatieven van de lidstaten en de Commissie. Vervolgens wordt een overzicht gegeven van een reeks op jongeren gerichte doelstellingen en mogelijke initiatieven voor elk actiegebied die ook door de lidstaten en/of de Commissie genomen kunnen worden binnen hun respectieve bevoegdheden en met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel.

Bovendien heeft de Europese Raad in maart 2010⁽⁴⁾ overeenstemming bereikt over een aantal kerndoelen die als gezamenlijke richtsnoeren voor de acties van de lidstaten en de Unie moeten dienen met het oog op de strategie voor werkgelegenheid en groei voor de periode van 2010 tot 2020. Twee van die kerndoelen hebben rechtstreeks betrekking op jonge mensen:

het streven om de arbeidsparticipatiegraad voor vrouwen en mannen in de leeftijdsgroep van 20-64 jaar op 75% te brengen, onder meer door middel van een grotere participatie van jongeren (en van andere groepen met een lage participatiegraad);

het verhogen van de onderwijsniveaus, in het bijzonder door ernaar te streven de schooluitvalpercentages terug te dringen en het aandeel van de bevolking dat tertiair of gelijkwaardig onderwijs heeft voltooid, op te trekken.

Hoewel deze op jongeren gerichte doelen geen regulerende strekking hebben en geen lastenverdeling omvatten, vertegenwoordigen zij een gemeenschappelijk oogmerk dat via een combinatie van actie op nationaal niveau en op EU-niveau moet worden gerealiseerd.

Tot slot streeft het Spaanse voorzitterschap ernaar dat de Raad in mei een resolutie aanneemt over actieve integratie van jonge mensen met als doel de werkloosheid en armoede te bestrijden. Daartoe dienen op dit gebied gemeenschappelijke beginselen vastgelegd te worden en moet de jongerenkwestie in andere beleidsmaatregelen geïntegreerd worden.

*
* *

Vraag nr. 18 van Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Betreft: Eerbiediging van de mensenrechten in Afghanistan

De lidstaten van de Europese Unie hebben op 28 januari 2010 in Londen hun steun betuigd aan het plan voor nationale verzoening van de Afghaanse president Harmid Karzai, en hebben beloofd te zullen bijdragen aan de financiering ervan.

Hebben de lidstaten hun afkeuring uitgesproken over het feit dat vooraf geen overleg is gepleegd over dit plan, noch in het Parlement, noch met de Afghaanse civil society?

Heeft de Europese Unie garanties gekregen wat de eerbiediging van de fundamentele rechten van vrouwen betreft, alvorens dit plan te onderschrijven en bij te dragen aan de financiering ervan?

Heeft de Europese Unie er in Londen op aangedrongen dat elke overeenkomst met de opstandelingen een duidelijke toezegging bevat wat de eerbiediging van de mensenrechten betreft?

Indien de nationale verzoening door de Afghanen zelf tot stand moet worden gebracht, zal de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de Europese Unie op de raadplegingsbijeenkomst van de Jirga voor vrede, van 2 t/m 4 mei in Kabul, het dan mogelijk maken toe te zien op de naleving van de democratische rechten, en zo ja, op welke wijze?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De mensenrechten, en met name de rechten van vrouwen en kinderen, spelen een centrale rol in de politieke dialoog tussen de EU en de Afghaanse regering, zoals verklaard in het actieplan van de EU voor Afghanistan en Pakistan dat op 27 oktober 2009 door de Raad is aangenomen.

Tijdens de Conferentie in Londen heeft de Afghaanse regering nogmaals benadrukt dat zij zeer groot belang hecht aan het beschermen en bevorderen van de mensenrechten van alle Afghaanse burgers en dat zij ernaar streeft om van Afghanistan een land te maken waar mannen en vrouwen met betrekking tot alle aspecten van hun leven veilig zijn en gelijke rechten en mogelijkheden hebben. De internationale gemeenschap is verheugd over het engagement waarmee de Afghaanse regering voornemens is om niet alleen het nationale

⁽⁴⁾ Doc. EUCO 7/10.

actieplan voor vrouwen in Afghanistan uit te voeren, maar ook de Wet op het uitbannen van geweld tegen vrouwen uit te voeren. Daarnaast hebben deelnemers aan de Conferentie de bereidheid van de Afghaanse regering verwelkomd om de participatie van vrouwen in alle Afghaanse overheidsinstellingen te vergroten, ook in gekozen en benoemde instanties en binnen de ambtenarij.

De EU blijft de Afghaanse regering aansporen om concrete acties te ondernemen met het oog op het tot stand brengen van een volledige eerbiediging van de mensenrechten. Het verzoenings- en re-integratieproces dient door Afghanistan zelf aangestuurd te worden. Deelnemers aan de Conferentie in Londen hebben de plannen van de Afghaanse regering verwelkomd om de mensen die bereid zijn om geweld af te zweren, die deel willen nemen aan een vrije en open samenleving, die de beginselen eerbiedigen die verankerd zijn in de Afghaanse Grondwet, die alle banden met Al-Qaeda en andere terroristische groeperingen verbreken en die hun politieke doelen op een vreedzame wijze willen realiseren een plek in de maatschappij te bieden.

Economische groei, respect voor de rechtsstaat en de mensenrechten in combinatie met het creëren van mogelijkheden op de arbeidsmarkt en good governance voor alle Afghanen zijn eveneens essentieel om opstanden te voorkomen en voor een grotere stabiliteit in Afghanistan te zorgen.

De rol van de EU in Afghanistan heeft een langetermijnkarakter. De EU is vastbesloten om de Afghaanse regering te ondersteunen bij de politieke uitdaging van het re-integratie- en verzoeningsproces. De EU streeft ernaar om, via de Afghaanse regering, de Afghaanse capaciteit te versterken en het bestuur op alle niveaus te verbeteren. Het verbeteren van het kiesstelsel, het bestrijden van corruptie en het ondersteunen van de rechtsstaat en de mensenrechten zijn cruciaal voor good governance. Tijdens de Conferentie in Londen hebben deelnemers de vastberadenheid verwelkomd waarmee de Afghaanse regering nieuwe impulsen wil geven aan een door Afghanistan zelf aangestuurde re-integratie. Dat dient te gebeuren door de ontwikkeling en uitvoering van een effectief, op integratie gericht, transparant en duurzaam nationaal programma voor vrede en re-integratie. De Jirga voor vrede, die in mei wordt gehouden, vormt onderdeel van dit proces.

*
* *

Vraag nr. 19 van Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Betreft: Weigering om de Raad kwijting te verlenen voor het begrotingsjaar 2008

De Commissie begrotingscontrole van het Europees Parlement weigert de Raad kwijting te verlenen voor de uitvoering van zijn begroting voor het jaar 2008. Deze situatie lijkt op die van het vorige jaar, toen er pas in november 2009 kwijting kon worden verleend voor de uitvoering van de begroting voor 2007.

Is de Raad voornemens maatregelen te nemen om te zorgen voor transparante financiële mechanismen en duidelijke regels voor de toepassing daarvan? Wanneer zal dat gebeuren?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad is van mening dat er geen objectieve redenen zijn om de uitvoering van de begroting 2008 door de Raad in twijfel te trekken: noch in het jaarverslag van de Rekenkamer noch in de analyse van de Commissie begrotingscontrole van de jaarrekening over 2008 zijn onregelmatigheden geconstateerd.

Het standpunt van de Commissie begrotingscontrole over deze kwestie lijkt gebaseerd te zijn op twijfels over het transparantieniveau dat door de Raad is gehanteerd.

Op dat punt kan ik heel duidelijk zijn: de Raad is van mening dat hij in het verleden volledig transparant te werk is gegaan bij het uitvoeren van de begroting.

In dat opzicht vindt de Raad dat voldaan is aan alle verslagleggingsvereisten zoals die zijn neergelegd in het Financieel Reglement. Daarnaast publiceert de Raad op zijn website een verslag van zijn financieel beheer over het voorgaande jaar. Ik wil u er graag op wijzen dat de Raad op dit moment de enige instelling is die een verslag heeft gepubliceerd voor het grote publiek over de voorlopige jaarrekening 2009.

Bovendien hebben de voorzitter van het Coreper en de secretaris-generaal van de Raad op 15 maart 2010 gesproken met een delegatie van de Commissie begrotingscontrole. Met het oog op die bijeenkomst is er

uitgebreide informatie verschaft met betrekking tot de vragen die door de Commissie begrotingscontrole zijn opgeworpen over de uitvoering van de begroting van de Raad voor het jaar 2008.

Op het beoordelen van de wederzijdse administratieve begroting is in het verleden altijd de zogeheten "gentlemen's agreement" tussen onze instellingen van toepassing geweest.

Indien het Europees Parlement die regeling wil herzien, is de Raad bereid om een discussie daarover te overwegen, mits beide takken van de begrotingsautoriteit volledig gelijkwaardig worden behandeld.

*
* *

Vraag nr. 20 van Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Betreft: Concurrentievermogen van de EU-lidstaten

Volgens de permanente voorzitter van de Europese Raad, Herman van Rompuy, moet het concurrentievermogen van de EU-lidstaten aan de hand van regelmatige controles en aanvullende indicatoren verbeterd worden.

Wat vindt het Spaanse voorzitterschap van de Europese Raad hiervan?

Welke controlemechanismen wil het Spaanse voorzitterschap inzetten om het concurrentievermogen van de EU-lidstaten beter te controleren en incorrect gedrag sneller te herkennen?

Welke indicatoren wil het Spaanse voorzitterschap invoeren om het concurrentievermogen van de EU-lidstaten beter te kunnen meten en tot transparantere gedragslijnen te komen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het concurrentievermogen is een van de belangrijke parameters van de Europese strategie 2020 die door de Europese Raad op 25 en 26 maart 2010 tijdens de voorjaarsstop is besproken.

Meer in het bijzonder heeft de Raad overeenstemming bereikt over vijf kerndoelen die als indicatoren beschouwd kunnen worden voor het concurrentievermogen en als gemeenschappelijke richtsnoeren voor de acties van de lidstaten:

75% van de bevolking in de leeftijdsgroep van 20-64 jaar moet werk hebben;

3% van het BBP moet worden geïnvesteerd in ontwikkeling en research, waarbij publieke en private investeringen gecombineerd dienen te worden;

20% minder gasemissies op basis van de "20/20/20"-doelstellingen waarbij het aandeel van hernieuwbare energiebronnen en de energie-efficiëntie ten opzichte van 1990 met 20% dient toe te nemen;

het verbeteren van de onderwijsniveaus: tijdens de zomertop van de Europese Raad in juni 2010 zullen hiervoor streefcijfers worden vastgesteld;

het verminderen van de armoede op basis van indicatoren die tijdens de zomertop van de Europese Raad in juni 2010 worden vastgesteld.

De lidstaten dienen, in een dialoog met de Commissie, hun eigen nationale targets te formuleren op basis van deze kerndoelen. De resultaten van die dialoog zullen door de Raad uiterlijk in juni 2010 geëvalueerd worden.

In de nationale hervormingsprogramma's die door de lidstaten worden opgesteld, zullen de te nemen maatregelen om de nieuwe strategie uit te voeren, uitgebreid worden beschreven.

Tijdens de voorjaarsstop van de Europese Raad is ook vastgesteld dat efficiënte toezichtsmechanismen van doorslaggevend belang zijn voor een succesvolle uitvoering van de strategie. Tot die mechanismen behoren:

één keer per jaar een algemene beoordeling door de Raad van de geboekte vooruitgang;

periodieke debatten op het niveau van de Europese Raad over de belangrijkste prioriteiten van de strategie; een verbetering van de coördinatie van het economisch beleid in het algemeen.

Tot slot dient erop gewezen te worden dat de Europese Raad met het oog op een definitie van betere controlemechanismen en om meer inzicht te krijgen in het concurrentievermogen van de lidstaten, zijn voorzitter heeft verzocht om in samenwerking met de Europese Commissie een taskforce op te richten bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten, van het roulerend voorzitterschap van de Raad en van de Europese Centrale Bank. Het is de bedoeling dat deze taskforce nog voor het einde van het jaar de maatregelen aan de Raad presenteert die nodig zijn voor het bewerkstelligen van het beoogde verbeterde raamwerk voor crisisoplossing en een betere begrotingsdiscipline, waarbij alle opties voor het versterken van het wetgevingskader moeten worden verkend.

*
* *

Vraag nr. 21 van Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Betreft: Aansluiting van Taiwan bij internationale organisaties

Welke concrete maatregelen heeft de Europese Raad na de aanneming van het verslag van het Europees Parlement over het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid op 10 maart 2010 (A7-0023/2010) genomen om China ervan te overtuigen zijn verzet te laten varen tegen de aansluiting van Taiwan bij internationale organisaties zoals het Internationaal Burgerluchtvaartverdrag (ICAO) en het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC)?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De gespannen betrekkingen zijn na de verkiezing van Ma Ying-jeou in 2008 aanzienlijk verbeterd. Dat is een positieve ontwikkeling met het oog op de stabiliteit in de regio.

In beginsel stelt de Raad zich op het standpunt dat de kwestie-Taiwan op vreedzame wijze opgelost dient te worden via een constructieve dialoog tussen alle betrokken partijen. Tegen deze achtergrond heeft de Raad altijd steun gegeven aan elke pragmatische oplossing die, met instemming aan beide zijden van de Straat van Taiwan, leidt tot deelname van Taiwan aan relevante internationale organisaties. De Raad zal die steun ook in de toekomst blijven geven.

Taiwan heeft op dit moment een aanvraag ingediend voor het verkrijgen van de waarnemersstatus bij het Internationaal Burgerluchtvaartverdrag (ICAO) en het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC). In zoverre die participatie van belang kan zijn voor de communautaire en mondiale belangen, staat de Raad positief ten opzichte van besprekingen tussen beide partijen over concrete stappen gericht op een zinvolle deelname van Taiwan aan beide fora.

*
* *

Vraag nr. 22 van Brian Crowley (H-0171/10)

Betreft: Vredesproces in het Midden-Oosten

Kan de Raad meedelen hoe het staat met het vredesproces in het Midden-Oosten?

Welke maatregelen heeft de Raad genomen om de tenuitvoeringlegging van het verslag-Goldstone te bevorderen?

Kan de Raad meedelen hoe het staat met de pogingen om de gevangengenomen Israëlische soldaat Gilad Shalit vrij te krijgen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het vredesproces in het Midden-Oosten wordt nog steeds gekenmerkt door een gebrek aan vooruitgang. Er vinden bij voortduring intensieve internationale inspanningen plaats om de onderhandelingen over alle aspecten rondom de definitieve status te hervatten en het vredesproces in het Midden-Oosten een nieuwe impuls te geven. Op 19 maart is het Kwartet in Moskou bijeengekomen en heeft het verklaard dat de onderhandelingen tussen de partijen binnen 24 maanden tot een oplossing zouden moeten leiden.

De Europese Unie heeft terdege nota genomen van de onderzoeken die door Israël en de Palestijnen zijn uitgevoerd naar vermeende schendingen van de mensenrechten en van het internationaal humanitair recht. Tegelijkertijd spoort de Raad zowel Israël als de Palestijnen aan om een constructieve opstelling in te nemen met betrekking tot een geloofwaardig en volledig onafhankelijk nader onderzoek naar de betreffende beschuldigingen. Dergelijke onderzoeken, waarbij alle partijen bij het conflict betrokken dienen te worden, zijn essentieel om te waarborgen dat er verantwoording wordt afgelegd over de schendingen van de mensenrechten en van het internationaal humanitair recht. Dergelijke schendingen mogen niet onbestraft blijven. Daarnaast leveren die onderzoeken uiteindelijk ook een bijdrage aan de verzoening en aan een duurzame vrede. Zoals de geachte afgevaardigde wellicht nog weet, heeft de Raad op 25 februari 2010 deelgenomen aan het debat in het Europees Parlement over het verslag-Goldstone. De Raad heeft ook kennis genomen van de resolutie die vervolgens door het Parlement is aangenomen.

De pogingen om de gevangen genomen Israëlische soldaat Gilad Shalit vrij te krijgen, worden met steun van de Europese Unie voortgezet. De Raad heeft consequent en herhaald verzocht om een volledige eerbiediging van het internationaal humanitair recht in Gaza.

*
* *

Vraag nr. 23 van Georgios Toussas (H-0174/10)

Betreft: Provocaties van Turkije en NAVO-plannen in het Egeïsche gebied

Turkije voert zijn pesterijen in het Egeïsche gebied steeds meer op door gevechtsvliegtuigen en oorlogsschepen in te zetten. Deze provocaties maken deel uit van het permanente streven van Turkije en van de imperialistische plannen van de NAVO om het Egeïsche gebied op te splitsen door een "grijze zone" ten oosten van de 25ste meridiaan te creëren en door de Griekse soevereine rechten in het luchtruim en de territoriale wateren in het Egeïsche gebied en op de Griekse eilanden aan te tasten. Turkse gevechtsvliegtuigen en landradars hinderen vliegtuigen en helikopters van de Griekse havenautoriteiten en burgerluchtvaartmaatschappijen die in het Griekse luchtruim vliegen. Schepen van de Turkse marine naderen de Griekse kusten; een typisch voorbeeld hiervan is de Turkse korvet *Bafra* die op 24 maart 2010 de Griekse territoriale wateren heeft geschonden en hiermee een uitzonderlijk gevaarlijke situatie in de grotere regio heeft geschapen.

Veroordeelt de Raad deze provocaties ten aanzien van de soevereine rechten van Griekenland alsook de plannen van de NAVO om het Egeïsche gebied op te splitsen, die een enorme bedreiging vormen voor de vrede en de veiligheid in het zuidoosten van de Middellandse Zee?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad is op de hoogte van deze kwestie aangezien er een aanzienlijk aantal formele klachten door Griekenland is ingediend over de continue schending van zijn luchtruim door Turkije.

De Raad wil graag in herinnering roepen dat een kandidaat-lidstaat de waarden en doelstellingen van de Europese Unie moet onderschrijven zoals die in de Verdragen zijn neergelegd. Tegen die achtergrond is een ondubbelzinnig engagement met goede nabuurschapsbetrekkingen en de vreedzame oplossing van conflicten essentieel. Deze kwestie valt onder het Onderhandelingskader en is als prioriteit voor de korte termijn aangemerkt in het herziene Toetredingspartnerschap.

In zijn conclusies van 8 december 2009 heeft de Raad onderstreept dat Turkije zich ondubbelzinnig dient te verbinden tot het onderhouden van goede relaties met de buurlanden en tot het vreedzaam oplossen van conflicten in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties. Indien noodzakelijk kan Turkije verhaal halen bij het Internationale Strafhof. In deze context dringt de Unie aan op het voorkomen van alle vormen van bedreigingen, aanleidingen voor fricties en acties die de goede betrekkingen tussen burens en de vreedzame oplossingen van conflicten kunnen schaden.

Tegen deze achtergrond kan de Raad de geachte afgevaardigde verzekeren dat deze kwestie ook in de toekomst nauwlettend in de gaten zal worden gehouden en waar relevant op alle relevante niveaus aan de orde zal worden gesteld. Het onderhouden van goede nabuurschapsbetrekkingen is namelijk een van de vereisten waaraan de vooruitgang van Turkije in het kader van de toetredingsonderhandelingen wordt afgemeten. Deze boodschap wordt op alle niveaus stelselmatig onder de aandacht van Turkije gebracht, niet alleen onlangs tijdens de politieke dialoog tussen de EU en Turkije die op 10 februari 2010 in Ankara heeft plaatsgevonden, maar ook tijdens de bijeenkomst van het Associatiecomité op 26 maart 2010.

*
* *

Vraag nr. 24 van Peter van Dalen (H-0176/10)

Betreft: Grootschalige wreedheden in Nigeria

Is de Raad op de hoogte van grootschalige wreedheden in Plateau State, Nigeria, het meest recent op 19 januari en 7 maart 2010?

Is het de Raad bekend dat deze grootschalige wreedheden geen geïsoleerde incidenten zijn, maar dat zij deel uitmaken van een aanhoudende cyclus van geweld tussen verschillende etnische en religieuze groeperingen in centraal Nigeria?

Is de Raad op de hoogte van berichten dat plaatselijke autoriteiten soms bij dit geweld betrokken zijn en vaak alleen maar passief toekijken?

Is de Raad voornemens er bij de Nigeriaanse regering en de centrale autoriteiten op aan te dringen meer te doen om een einde te maken aan de spiraal van geweld tussen etnische en religieuze groeperingen in centraal Nigeria door te zorgen voor meer veiligheid voor de gemeenschappen die gevaar lopen, waaronder gemeenschappen in plattelandsgebieden, door degenen die de wreedheden begaan, te berechten en door de dieperliggende oorzaken van het sektarisch geweld aan te pakken, o.a. de sociale, economische en politieke discriminatie van bepaalde bevolkingsgroepen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van april 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

In zijn dialogen met derde landen hecht de Raad een groot belang aan de vrijheid van religie, overtuiging en meningsuiting. Vrijheid van denken, geweten, religie en overtuiging is een van de fundamentele mensenrechten en als zodanig verankerd in een aantal internationale instrumenten.

De Hoge Vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, mevrouw Ashton, heeft het geweld en het tragische verlies aan mensenlevens in Nigeria publiekelijk veroordeeld.

De EU heeft er bij alle partijen op aangedrongen om zich in te houden en naar vreedzame middelen te zoeken om conflicten op te lossen tussen de verschillende religieuze en etnische groepen in Nigeria. Zij heeft de federale regering van Nigeria opgeroepen om te waarborgen dat de geweldplegers voor de rechter worden gebracht. Ook is de regering verzocht om de dialoog tussen verschillende etnische groepen en verschillende religies te stimuleren.

Op grond van artikel 8 van de Overeenkomst van Cotonou onderhoudt de EU een periodieke politieke dialoog met Nigeria over de mensenrechten en de democratische beginselen, ook over etnische, religieuze en rassendiscriminatie.

De EU is van mening dat Nigeria alles in het werk dient te stellen om continu zijn democratische normen en waarden in acht te nemen aangezien dat essentieel is om de vele uitdagingen aan te gaan waarmee het land

wordt geconfronteerd, inclusief electorale hervormingen, de economische ontwikkeling, conflicten tussen religies en transparantie.

Samen met haar belangrijkste internationale partners is de EU vast van plan om met Nigeria te blijven werken aan de interne kwesties waarmee het land wordt geconfronteerd, waarbij er als partners zal worden samengewerkt op een mondiaal toneel.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 26 van Zigmantas Balčytis (H-0137/10)

Betreft: Rechten van het kind in de Europese Unie

Het Verdrag van Lissabon bevat een bepaling over de rechten van het kind, zodat de Gemeenschap maatregelen kan nemen om de rechten van het kind in alle belangrijke onderdelen van het beleid te laten opnemen. Het is verontrustend dat seksueel misbruik van kinderen in de Europese Unie nog altijd een ernstig probleem vormt. In een aantal lidstaten bieden sommige kindertehuizen geen waarborgen voor degelijke levensomstandigheden en pleegnormen, en doen er zich in tehuizen gevallen van seksueel misbruik voor. Het onderzoek naar de misbruiken verloopt bijzonder traag.

Vindt de Europese Commissie niet dat er Europees toezicht op de manier nodig is waarop de bescherming van de rechten van het kind in de praktijk verloopt, en dat er strenger nagegaan moet worden hoe de lidstaten de rechten van het kind beschermen, en of de instellingen die er verantwoordelijk voor zijn, hun werk behoorlijk verrichten om het kwetsbaarste deel van de samenleving - haar kinderen - in bescherming te nemen?

Antwoord

De Commissie sluit zich aan bij het vastberaden streven van de geachte afgevaardigde om de rechten van kinderen in de EU zo optimaal mogelijk te beschermen en te bevorderen.

Seksuele uitbuiting van en geweld tegen kinderen zijn onaanvaardbaar. Om dit probleem aan te pakken, heeft de Commissie onlangs een voorstel aangenomen voor een Richtlijn ter bestrijding van seksueel misbruik, seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie⁽⁵⁾.

In de Mededeling van de Commissie "Naar een EU-strategie voor de rechten van het kind"⁽⁶⁾ is de basis gelegd voor een communautair beleid voor de rechten van het kind gericht op het bevorderen en waarborgen van de rechten van kinderen in het interne en externe beleid van de Europese Unie. De Commissie is vastbesloten om de lidstaten te ondersteunen bij hun beleidsinspanningen om de rechten van kinderen te beschermen en te bevorderen. In dat opzicht zal de Commissie de lidstaten steunen bij hun wederzijdse samenwerking, bij de uitwisseling van goede praktijken en bij de financiering van acties die van invloed zijn op de rechten van kinderen. De Commissie beschikt echter niet over de bevoegdheden om toezicht te houden op schendingen van de rechten van kinderen bij zaken die geen verband houden met het Gemeenschapsrecht.

Zowel in de Mededeling van de Commissie omtrent het nieuwe meerjarenprogramma 2010-2014 getiteld "Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht ten dienste van de burger"⁽⁷⁾ als in de conclusies van de Europese Raad van 11 december 2009 over hetzelfde onderwerp⁽⁸⁾ (het "Programma van Stockholm") wordt nogmaals het belang benadrukt van de ontwikkeling van een ambitieuze strategie op het gebied van de rechten van kinderen. In dat verband wordt ook een aantal prioriteiten genoemd: het bestrijden van geweld tegen kinderen in het algemeen en tegen kinderen in zeer kwetsbare situaties in het bijzonder, met name tegen de achtergrond van de immigratie (alleenstaande minderjarigen, slachtoffers van mensenhandel e.d.).

(5) COM(2010) 94 definitief.

(6) COM(2006) 367 definitief.

(7) COM(2009) 262 definitief.

(8) Document van de Raad EUCO 6/09.

Eind 2010 zal de Commissie een nieuwe mededeling vaststellen met voorstellen over de wijze waarop zij zal waarborgen dat de rechten van kinderen in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht in alle interne en externe beleidsmaatregelen van de EU worden geëerbiedigd. Die maatregelen dienen tevens volledig te voldoen aan de beginselen en bepalingen van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind.

*
* *

Vraag nr. 27 van Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)

Betreft: Toepassing van de communautaire mededingingsregels op de EU-gasmarkt

Hoewel wij de totstandbrenging van de gasmarkt in de EU hebben afgekondigd, zijn er lidstaten waar een onderneming uit een derde land (Gazprom), die een monopoliepositie op de gasmarkt inneemt, direct of indirect zeggenschap heeft over de gasvoorziening en de transmissie- en distributienetten. Dit heeft nadelige gevolgen voor de contracten van deze lidstaten met de gasleveranciers en leidt vaak tot ongunstige prijzen voor de eindgebruikers.

Hoe denkt de Commissie in het licht van het derde energiepakket van de EU, met name artikel 11 van richtlijn 2009/73/EG⁽⁹⁾ van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas, voor transparantie en concurrentie op de energiemarkt van de EU te zorgen? Is de Commissie voornemens lidstaten die grotendeels van één externe leverancier afhankelijk zijn, te helpen bij de onderhandelingen over de gasprijzen teneinde prijsverstoringen te voorkomen? Is de Commissie voornemens na te gaan of de monopoliepositie van Gazprom in verschillende lidstaten de mededingingsregels op gasmarkt van de EU verstoort en of Gazprom hierdoor misbruik kan maken van zijn machtspositie op de markt?

Antwoord

Op grond van het derde pakket betreffende de interne energiemarkt kan een transmissiesysteembeheerder ("TSB") uitsluitend aangewezen en goedgekeurd worden op basis van een certificeringsprocedure zoals neergelegd in de elektriciteits- en gasrichtlijnen. De betreffende regels dienen niet alleen bij de eerste certificering van alle TSB's toegepast te worden, maar ook telkens wanneer hernieuwd beoordeeld moet worden of TSB's aan de ontvlechtigingsvoorschriften voldoen.

Wanneer een certificering wordt aangevraagd door een potentiële TSB waarover een persoon in een derde land de zeggenschap heeft, bijvoorbeeld de Russische Federatie, wordt de procedure in artikel 10 vervangen door de procedure in artikel 11 van de Elektriciteits- en gasrichtlijnen inzake de certificering met betrekking tot derde landen.

Op grond van artikel 11 van de Elektriciteits- en gasrichtlijnen dient de regulerende instantie de certificering van een TSB waarover een persoon uit een derde land de zeggenschap heeft, te weigeren, indien niet is aangetoond dat:

de entiteit in kwestie voldoet aan de ontvlechtigingsvereisten (dit geldt onverkort voor alle ontvlechtigingsmodellen: ontvlechting van eigendom, onafhankelijke systeembeheerder ("OSB") en onafhankelijke transmissiebeheerder ("OTB")); en

het toekennen van de certificering geen bedreiging vormt voor de energievoorzieningszekerheid van de lidstaat en de Gemeenschap.

De betreffende beoordeling dient uitgevoerd te worden door de regulerende instantie of door een andere bevoegde autoriteit die daartoe door de lidstaat is aangewezen.

De bevoegde autoriteit dient bij die beoordeling niet alleen met name rekening te houden met de internationale overeenkomsten tussen de Europese Unie en/of de betreffende lidstaat en het derde land waarin de energievoorzieningszekerheid aan bod komt, maar ook met andere specifieke feiten en omstandigheden van het betrokken geval en het betrokken derde land.

Op de potentiële TSB waarover een persoon uit een derde land zeggenschap heeft, rust de verplichting om aan te tonen dat aan bovengenoemde voorwaarden is voldaan. Voorafgaand aan de certificering dient de Commissie een advies uit te brengen. Bij het nemen van het definitieve besluit over de certificering houdt de nationale regulerende instantie ten volle rekening met het advies van de Commissie.

⁽⁹⁾ PBL 211 van 14.8.2009, blz. 94.

De certificeringsprocedure is per 3 maart 2013 van kracht voor TSB's waarover personen uit derde landen de zeggenschap hebben. De nationale regulerende instanties dienen te waarborgen dat de betreffende TSB's voldoen aan de ontvlechting- en certificeringsvereisen die neergelegd zijn in het derde pakket betreffende de interne energiemarkt. In dat verband hebben die nationale instanties de bevoegdheid om bindende besluiten te nemen en aan het betreffende bedrijf sancties op te leggen.

Met betrekking tot de transparantie leidt het derde pakket betreffende de interne energiemarkt tot een verbetering van de markttransparantie inzake de netexploitatie en de levering. Hierdoor wordt een gelijkwaardige toegang tot informatie gewaarborgd, wordt de prijsstelling transparanter, wordt het vertrouwen in de markt groter en wordt marktmanipulatie voorkomen. Dankzij het nieuwe investeringsplan voor een periode van tien jaar voor energienetwerken in de EU wordt daarnaast het plannen van investeringen transparanter en kan dit ook door de lidstaten onderling afgestemd worden. Tegelijkertijd wordt de zekerheid van de energievoorziening en het functioneren van de EU-markt verbeterd.

Het is de taak van de Commissie om een adequaat rechtskader te definiëren voor een goed functionerende interne gasmarkt. Het is niet de bedoeling dat de Commissie zich mengt in commerciële onderhandelingen tussen afzonderlijke energiebedrijven. Het is de verantwoordelijkheid van elke individuele onderneming zelf die gas inkoopt om, afhankelijk van haar behoeften, over de contractuele voorwaarden met de gasleveranciers te onderhandelen.

In landen die goed in de Europese energiemarkt geïntegreerd zijn en die toegang hebben tot spotmarkten en meerdere gasleveranciers, kunnen de consumenten profiteren van de lagere prijzen die tegenwoordig op die spotmarkten worden gehanteerd. Geïsoleerde landen kunnen daarvan echter niet profiteren omdat zij geen keuzemogelijkheid hebben aangezien zij niet over fysieke koppelingen beschikken of omdat alle netwerkcapaciteit middels contracten voor de lange termijn is gereserveerd. Dat betekent dat interconnecties voor deze landen van cruciaal belang zijn met het oog op hun integratie binnen de energiemarkt van de EU zodat ook zij kunnen profiteren van de keuze die de markt de consumenten biedt.

Indien er sprake is van een interconnectieve, geïntegreerde en efficiënte markt, vertonen de prijzen een convergentietendens. De Commissie heeft het derde pakket betreffende de interne energiemarkt aangenomen om deze kwestie aan te pakken met als doel de mededinging en marktintegratie te bevorderen. De Commissie streeft ernaar om gelijke omstandigheden voor alle marktspelers te creëren zodat de prijzen tot stand komen door marktwerking. De Commissie onderhandelt echter niet over prijzen van ingevoerde energiebronnen.

De Commissie heeft de ontwikkeling van de mededinging op de energiemarkten in Europa de afgelopen jaren op de voet gevolgd, hetgeen ook blijkt uit het onderzoek naar de sector en het grote aantal zaken dat er gespeeld heeft. Hoewel de Commissie geen commentaar op specifieke zaken geeft, dient opgemerkt te worden dat de aanwezigheid van een dominante positie op zich niet automatisch betekent dat er sprake is van een schending van het mededingingsrecht. In ieder geval zal de Commissie waakzaam blijven teneinde te waarborgen dat bedrijven geen concurrentieverstorend gedrag vertonen. Daarnaast zal zij kartelzaken blijven aanspannen om de mededinging op de Europese energiemarkten in stand te houden.

*

* *

Vraag nr. 29 van Georgios Toussas (H-0167/10)

Betreft: Het overleveren van het luchtvervoer aan monopolistische groeperingen

De voorgenomen fusie van OLYMPIC Airlines en AEGEAN Airlines is een gevolg van het privatiserings- en liberaliseringsbeleid, dat werd gevoerd door de EU en de Griekse regeringen - ongeacht of die nu van PASOK of Nea-Dhimokratia signatuur waren - en werkt de monopolisering van het luchtverkeer in de hand, met alle rampzalige gevolgen van dien voor de gewone mensen en voor de werknemers in de sector. Verlies aan arbeidsplaatsen, loonsverlagingen en een grotere werklast voor de resterende werknemers, hogere prijzen voor de tickets, vermindering van het aantal vluchten, vooral op de niet-winstgevende verbindingen, dat zijn alles de gevolgen van de privatisering van OLYMPIC Airlines, die tot een verdere verslechtering van het luchtvervoer leidt. Reeds 4.500 werknemers van OA zijn sinds 15 december 2009 ontslagen zonder de wettelijk verplichte schadeloosstelling, terwijl ook de procedures om volledige pensioenrechten te verlenen aan hen die de aan daarvoor gestelde voorwaarden voldoen geen verdere voortgang vinden, evenals de procedures om de overige werknemers over te plaatsen naar andere openbare diensten.

Ik zou in dit verband de Commissie de volgende vragen willen stellen: Heeft de privatisering van OLYMPIC Airlines plaats gevonden om winstgevende onderdelen over te leveren aan groeperingen met een

monopoliepositie? Welk standpunt heeft zij ten aanzien van: a) de voorgenomen fusie van OLYMPIC Airlines en AEGEAN Airlines; b) het bedrog dat gepleegd is ten aanzien van de door OLYMPIC Airlines ontslagen werknemers en de problemen waarmee deze hierdoor worden geconfronteerd?

Antwoord

Met betrekking tot de vraag of Olympic Airlines is geprivatiseerd ten gunste van groeperingen met een monopoliepositie is het antwoord van de Commissie 'nee'. De verkoop van bepaalde activa van Olympic Airlines en Olympic Airway Services was een oplossing van de Griekse regering voor de langdurige problemen van deze twee bedrijven (die allebei gedurende vele jaren aanzienlijke hoeveelheden onrechtmatige en onverenigbare staatssteun hebben ontvangen).

De Commissie heeft nog geen kennisgeving van de voorgestelde transactie ontvangen.

Op grond van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad (de "concentratieverordening")⁽¹⁰⁾, is de Commissie bevoegd om de verenigbaarheid van de voorgestelde concentratie met de interne markt te beoordelen indien er sprake is van een "communautaire dimensie". Die beoordeling zou dan plaats moeten vinden aan de hand van de vereisten die in artikel 1 van de concentratieverordening aan de totale omzet worden gesteld.

Nadat een dergelijke communautaire dimensie is vastgesteld en de concentratie is aangemeld, voert de Commissie een diepgaand onderzoek en grondige beoordeling uit. Doel is om een effectieve mededinging op de interne markt in stand te houden en om nadelige effecten voor die mededinging en voor de consumenten te voorkomen, met name voor passagiers die door de betreffende maatschappijen op binnenlandse en internationale routes worden vervoerd.

Bij haar analyses van dergelijke zaken, houdt de Commissie onder andere rekening met de marktpositie en -invloed van de betreffende ondernemingen op de markten waarop zij actief zijn.

Op 17 september 2008 heeft de Commissie, mede op basis van de kennisgeving van de Griekse autoriteiten, een beschikking gegeven met betrekking tot de verkoop van bepaalde activa van Olympic Airlines en Olympic Airways Services. In de beschikking is vastgelegd dat indien bepaalde activa tegen marktprijs worden verkocht en de rest van de ondernemingen wordt geliquideerd, er geen sprake is van staatssteun.

De sociale maatregelen die door de Griekse autoriteiten zijn genomen met betrekking tot voormalige werknemers van Olympic Airway Services en Olympic Airlines, zijn geen onderwerp van de beschikking van de Commissie; de Commissie is over deze sociale maatregelen niet geraadpleegd en is niet op de hoogte van de aard en de reikwijdte van die maatregelen.

*
* *

Vraag nr. 31 van Zbigniew Ziobro (H-0175/10)

Betreft: Toegankelijkheid van digitaal materiaal op het grondgebied van de EU

De burgers van de EU hebben nog steeds geen gelijke toegang tot digitaal materiaal. Zo kunnen, om een voorbeeld te noemen, de Poolse consumenten geen muziekproducten bestellen bij de winkel iTunes. Het probleem van de ongelijke toegang betreft ook andere verkopers en hun producten.

In dit verband zou ik willen vragen: welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om verandering te brengen in deze situatie en op welke termijn kunnen wij de effecten van deze maatregelen verwachten?

Antwoord

De vraag van de geachte afgevaardigde stelt de kwestie aan de orde van de bestaande leemten op de interne digitale markt, waarbij het voorbeeld wordt aangehaald van veel EU-burgers die geen grensoverschrijdende toegang hebben tot legitieme aanbiedingen van muziekwinkels.

Een van de redenen die door bedrijven op het gebied van e-commerce, zoals iTunes, wordt aangevoerd voor het in stand houden van nationale onlinewinkels en het weigeren van de toegang van consumenten uit andere landen is dat de auteursrechten en de rechten die daarmee verband houden vaak nationaal in licentie worden

⁽¹⁰⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening"), PB L 24 van 29.1.2004.

gegeven. Hoewel het steeds vaker voorkomt dat licenties van bepaalde rechthebbenden, zoals muziekuitgevers, op EER-basis worden verleend, blijven auteurs de voorkeur geven om hun rechten op openbare optredens op nationale territoriale basis in licentie te geven.

De Commissie werkt op dit moment aan de digitale agenda voor Europa, waarin onder andere aandacht wordt besteed aan de bestaande leemten op de interne digitale markt. Doel is om het vrije verkeer van content en diensten in de gehele EU mogelijk te maken met het oog op het stimuleren van de vraag en het voltooiën van de interne digitale markt. In dat kader is de Commissie voornemens om maatregelen te ontwikkelen voor het vereenvoudigen van het vrijgeven van auteursrechten, voor het auteursrechtenbeheer en voor een grensoverschrijdende licentieverlening.

De Commissie, en met name de commissaris die verantwoordelijk is voor de interne markt en diensten, zal op 23 april 2010 in Brussel een openbare hoorzitting organiseren over de governance van het beheer van collectieve rechten in de EU.

Daarnaast worden verschillen in behandeling door dienstverleners op grond van nationaliteit of verblijfplaats van consumenten specifiek geregeld door artikel 20, lid 2, van Richtlijn 123/2006/EG betreffende diensten op de interne markt ("de dienstenrichtlijn")⁽¹¹⁾. In dat artikel is het navolgende bepaald: "De lidstaten zien erop toe dat de algemene voorwaarden voor toegang tot een dienst, die door de dienstverrichter toegankelijk voor het publiek worden gemaakt, geen discriminatoire bepalingen in verband met de nationaliteit of verblijfplaats van de afnemer bevatten ...". Daarnaast is vastgelegd dat alle verschillen met betrekking tot de voorwaarden voor toegang verboden zijn, tenzij "die verschillen rechtstreeks door objectieve criteria worden gerechtvaardigd".

De dienstenrichtlijn is eind 2006 aangenomen; de lidstaten dienden deze richtlijn uiterlijk 28 december 2009 omgezet te hebben. Op grond van de dienstenrichtlijn zijn weigeringen om producten te verkopen of diensten aan te bieden uitsluitend toegestaan indien handelaren kunnen aantonen dat de verschillen in behandeling "rechtstreeks door objectieve criteria worden gerechtvaardigd".

De Commissie is van mening dat de handhaving van artikel 20, lid 2, van de dienstenrichtlijn in combinatie met het verwijderen van de nog resterende obstakels die de ontwikkeling van een pan-Europese digitale downloadmarkt belemmeren, zal leiden tot een gestaag toenemende toegang tot internetmuziekwinkels voor consumenten uit heel Europa.

*
* *

Vraag nr. 40 van Hans-Peter Martin (H-0161/10)

Betreft: Duitsland

Sinds het financiële debacle in Griekenland aan het licht is gekomen en Duitsland zich niet bereid heeft verklaard Griekenland zonder meer te helpen, verwijten sommige EU-lidstaten en een aantal vertegenwoordigers van de Commissie de Duitse regering dat zij "on-Europees" handelt, ook al zeggen ze dit niet met zoveel woorden.

Beschouwt de Commissie het optreden van een EU-lidstaat als "on-Europees" wanneer deze lidstaat in tegenstelling tot andere lidstaten financieel nog sterk genoeg is om hulp te bieden, maar van mening is dat hij zeker in tijden van economische crisis de plicht heeft jegens zijn belastingbetalers om goed na te denken over alle bijkomende uitgaven en deze uitgaven in bepaalde omstandigheden te weigeren?

Welk signaal zou onvoorwaardelijke steun aan Griekenland gegeven hebben aan landen die eveneens zwaar getroffen zijn door de economische crisis, zoals Italië, Ierland, Spanje en Portugal?

Antwoord

Noch de Commissie noch de lidstaten hebben ooit een onvoorwaardelijke redding van Griekenland overwogen. In de opeenvolgende verklaringen van de staatshoofden en regeringsleiders en van de Eurogroep wordt duidelijk vermeld dat alle steun, indien noodzakelijk, vergezeld zal gaan van strikte beleidsvoorwaarden en dat die steun op zakelijke rentetarieven en samen met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) zal worden verleend.

⁽¹¹⁾ PB L 376 van 27.12.2006.

*
* *

Vraag nr. 41 van Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)

Betreft: Armoede onder vrouwen in Europa

In deze hachelijke economische tijden zijn het in bijna heel Europa de vrouwen en alleenstaande moeders die het hardst worden getroffen. Moeders die in hun eentje hun kinderen opvoeden, hebben het momenteel zwaar om ten minste voor de eerste levensbehoeften van hun kinderen te zorgen. Meer dan de helft van de alleenstaande moeders leven onder de armoedegrens en proberen elke dag hun werktijden te verenigen met de opvoeding van hun kinderen hetgeen in hun situatie niet gemakkelijk is.

Hoewel bijna 35 jaar is verstreken sedert de goedkeuring in 1975 van de richtlijn over gelijk loon, zijn de vrouwen in Europa nog steeds het slachtoffer van discriminatie op de arbeidsmarkt en bestaat er nog altijd een verschil van zo'n 17% tussen de lonen van vrouwen en die van mannen voor hetzelfde werk.

Hoewel vorig jaar 100 miljoen euro zijn uitgetrokken voor de tenuitvoerlegging van de programma's voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen en de sociale samenhang en hoewel de Commissie sedert vele jaren over deze belangrijke kwesties debatteert, zijn de concrete doelstellingen van de Europese Unie met het oog op de terugdringing van de armoede onder vrouwen nog steeds niet afgebakend en evenmin gereguleerd. Welke maatregelen denkt de Commissie in de toekomst te treffen om de armoede onder vrouwen in Europa terug te dringen? Er zij op gewezen dat, indien men geen concrete maatregelen neemt ter bestrijding van de armoede onder vrouwen, het evenmin mogelijk is de armoede onder kinderen terug te dringen.

Antwoord

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte afgevaardigde over de noodzaak om de armoede in de Europese Unie te bestrijden zodat alle inwoners, en met name de meest kwetsbare groepen, inclusief vrouwen, in waardigheid kunnen leven. Het voorstel om in de Europa 2020-strategie een prioritaire doelstelling voor die armoedebestrijding op te nemen, is een uiting van die bezorgdheid en van de lessen die in het afgelopen decennium zijn geleerd. De inspanningen om die doelstelling te verwezenlijken worden door een specifiek vlaggenschipinitiatief ondersteund, te weten het 'Europees Platform tegen armoede'. In het kader van dat initiatief dient de Europese strategie voor sociale integratie en sociale bescherming versterkt te worden en moeten de inspanningen geïntensiveerd worden om de situatie van de meest kwetsbare groepen te verbeteren.

De Commissie heeft onlangs een Vrouwenhandvest⁽¹²⁾ aangenomen waarin voor de komende vijf jaar vijf prioritaire gebieden zijn opgenomen en waardoor het engagement van de Commissie voor de gelijkheid van vrouwen nog eens wordt onderstreept. Twee van die prioritaire gebieden, te weten gelijke economische onafhankelijkheid en gelijke lonen voor gelijk werk, zijn van directe relevantie voor de inspanningen om de armoede onder vrouwen aan te pakken.

De Commissie speelt een belangrijke rol bij het bevorderen van maatregelen om de sociale integratie te vergroten en goede levensomstandigheden te stimuleren binnen het kader van een actieve integratie. De strategieën voor een actieve integratie zijn op drie punten gebaseerd, namelijk de behoefte van mensen aan toegang tot adequate hulpmiddelen, een betere toegang tot de arbeidsmarkt en een goede sociale dienstverlening. Als volgende stap is de Commissie bezig met een verslag over de wijze waarop de beginselen van een actieve integratie een optimale bijdrage kunnen leveren aan strategieën om crises te boven te komen. Het verminderen van de armoede onder kinderen is een andere prioriteit waarbij de Commissie nauw met de lidstaten samenwerkt teneinde te waarborgen dat de noodzakelijke maatregelen worden genomen en alle kinderen in hun leven gelijke kansen krijgen.

Naast het voortgangsprogramma waar de geachte afgevaardigde naar verwijst, is het Europees Sociaal Fonds (ESF) ook gericht op mensen in de samenleving, inclusief vrouwen, die kwetsbaarder zijn voor werkloosheid en sociale uitsluiting. In de periode 2007-2013 zal het ESF projecten en programma's op zes specifieke gebieden financieren, waarvan er vijf naar alle waarschijnlijkheid een direct effect zullen hebben op armoede en kinderarmoede, namelijk hervormingen op het gebied van werkgelegenheid en sociale integratie (1%), het verbeteren van de sociale integratie van mensen in achterstandssituaties (14%), het vergroten van het aanpassingsvermogen van werknemers en ondernemingen (18%), het verbeteren van de toegang tot werkgelegenheid en duurzaamheid (30%) en het verbeteren van het menselijk kapitaal (34%).

⁽¹²⁾ COM(2010) 78 definitief.

*
* *

Vraag nr. 42 van Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Betreft: Bevordering van de aantrekkingskracht van toeristische bestemmingen in de EU en ontwikkeling van het Europees toerisme

Volgens cijfers van Eurostat is het toerisme in 2009 achteruitgegaan ten opzichte van 2008. Het aantal overnachtingen is met 5% gedaald. Deze daling is nog sterker voor toeristen uit het buitenland (9,1%). In 2009 kwam 56% van de overnachtingen voor rekening van toeristen uit het eigen land, tegen slechts 44% uit het buitenland. Volgens het Verdrag van Lissabon zorgt de Unie voor aanvulling van het optreden van de lidstaten in de toerismesector, met name door bevordering van het concurrentievermogen en door het bevorderen van een klimaat dat gunstig is voor de ontwikkeling van bedrijven in deze sector. Welke maatregelen overweegt de Commissie om de aantrekkingskracht van toeristische bestemmingen in de EU en de ontwikkeling van de toerismesector te bevorderen?

Antwoord

De Europese Commissie is op de hoogte van de meest recente door Eurostat gepubliceerde cijfers over het aantal hotelovernachtingen in de EU-27 en onderkent de daling in 2009 ten opzichte van het voorgaande jaar. De daling betreft vooral de hotelovernachtingen van buitenlandse toeristen, aangezien dat aantal met 9,1% is teruggelopen tegen 1,6% voor toeristen uit eigen land. De Commissie tekent daarbij wel aan dat volgens de huidige trend steeds meer toeristen een vakantiebestemming in eigen land of in landen dichtbij huis kiezen vanwege de recente economische en financiële crisis. De verklaring voor de daling van het aantal buitenlandse toeristen is deels gelegen in deze nieuwe tendens, die tevens wordt bevestigd door de uitkomsten van de drie Eurobarometer-enquêtes die de Commissie in 2009 en begin 2010 heeft gehouden.

De Commissie houdt terdege rekening met de situatie van de toerismesector en zal niet aarzelen de nieuwe bevoegdheid die de EU op dit gebied aan het Verdrag van Lissabon ontleent, in concrete maatregelen te vertalen. De diensten van de Commissie zijn in dit verband al begonnen met de voorbereiding van een mededeling die een geconsolideerd kader moet verschaffen voor een Europees toerismebeleid.

Binnen dat nieuwe raamwerk zijn de belangrijkste prioriteiten voor de Commissie de versterking van het imago en de perceptie van Europa als toeristische bestemming, en de duurzame en concurrerende ontwikkeling van het Europees toerisme. Het spreekt voor zich dat de in dit verband te treffen maatregelen onder meer beogen de aantrekkingskracht van de toeristische bestemmingen in de EU te versterken, wat niet alleen moet zorgen voor meer toeristen van buiten Europa, maar ook voor een betere benutting van het potentieel van toeristen uit eigen land en uit andere lidstaten. De Commissie wijst erop dat haar reeds belangrijke beleidslijnen en voorstellen voor maatregelen zijn voorgelegd tijdens de in Madrid gehouden Europese toerismeconferentie – de ware "staten-generaal" voor de sector en zijn uitdagingen – die samen met het Spaanse voorzitterschap door de diensten van de Commissie werd georganiseerd.

Deze doelstellingen zijn echter alleen haalbaar als alle spelers in de Europese toerismesector hieraan bijdragen: de overheid op haar verschillende niveaus, de Europese Commissie zelf, de ondernemingen, de toeristen en alle andere organen waarvoor een rol is weggelegd bij het stimuleren, ondersteunen en beïnvloeden van het toerisme.

*
* *

Vraag nr. 43 van Paul Rübzig (H-0117/10)

Betreft: Gegevensbescherming in het internet

Ter verbetering van de gegevensbescherming in het internet zou ik op de volgende punten een wijziging van de richtlijn gegevensbescherming willen voorstellen:

Op het internet openbaar gemaakte gegevens mogen uitsluitend worden gebruikt op een wijze die strookt met het oorspronkelijke publicatiedoel.

Web 2.0-gebruikers moeten de mogelijkheid hebben steeds controle te houden over ooit op het internet openbaar gemaakte gegevens. Zij moeten het recht hebben een vervaldatum te laten gelden voor zelf geproduceerde inhoud en moeten persoonsgegevens weer kunnen verwijderen.

Iedere aanbieder van een dienst moet gebruikmaking daarvan ook met een bijnaam of schuilnaam mogelijk maken.

Is de Commissie voornemens deze voorstellen voor een wijziging van de richtlijn gegevensbescherming in overweging te nemen?

Antwoord

De Commissie bedankt de geachte afgevaardigde voor de voorgestelde wijzigingen op Richtlijn 95/46/EG van het Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (de "Richtlijn gegevensbescherming")⁽¹³⁾.

De Richtlijn gegevensbescherming wordt op dit moment grondig herzien. De herziening van het reguleringskader voor gegevensbescherming is in mei 2009 in gang gezet door een conferentie op hoog niveau over de toekomst van de gegevensbescherming, gevolgd door een bredere openbare internetraadpleging die in december 2009 is afgerond. De kwesties die de geachte afgevaardigde onder de aandacht brengt, hebben ook de aandacht van talloze belanghebbenden getrokken en zullen zeker ook door de Commissie in overweging worden genomen.

De Commissie heeft heel veel reacties op die openbare raadpleging ontvangen, hetgeen het belang van dit initiatief nog eens onderstreept. De Commissie is thans bezig met een analyse van de feedback die zij in het kader van die raadpleging heeft ontvangen en met een evaluatie van eventuele problemen die zijn vastgesteld met betrekking tot het regelgevingskader en van mogelijke oplossingen.

De eis dat de gegevens die op internet worden gepubliceerd, uitsluitend gebruikt mogen worden voor het doel dat op het moment van publicatie is afgesproken, is op dit moment al een van de bestaande beginselen in de Richtlijn gegevensbescherming, namelijk dat persoonsgegevens die zijn verkregen in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer mogen worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij zijn verzameld nodig is. Het is noodzakelijk om de eerbiediging van dit beginsel in elke context te waarborgen, met name op internet.

Voor zover webgebruikers als betrokkenen aangemerkt kunnen worden in de zin van de Richtlijn gegevensbescherming, hebben zij het recht om de controle te behouden over de gegevens die zij online toegankelijk hebben gemaakt. In de complexe Web 2.0-omgeving is het bijzonder problematisch om die gegevens onder controle te houden en een duidelijk inzicht te verkrijgen in alle locaties waarnaar gegevens zijn verstuurd dan wel waar deze worden gebruikt. Dat betekent dat een service provider die tevens gegevensbeheerder is, de betrokkenen op transparante wijze vooraf over de gevolgen dient te informeren indien zij voornemens zijn om gegevens online te uploaden.

De Commissie en haar adviesorgaan, de Groep gegevensbescherming artikel 29, hebben in talloze adviezen⁽¹⁴⁾ gepleit voor het gebruik van pseudoniemen zodat gebruikers niet hun ware identiteit hoeven te onthullen als zij online gaan. Daarnaast is ook steeds gepleit voor privacy-vriendelijke standaardopties voor gebruikers van Web 2.0-applicaties.

De Commissie zal met de voorstellen van de geachte afgevaardigde rekening houden bij het opstellen van haar reactie op het resultaat van de openbare raadpleging.

*
* *

Vraag nr. 44 van Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)

Betreft: Elektronisch stemmen

In de Europese parlementsverkiezingen van 2009 was Estland het enige land in de Europese Unie waar de burgers hun stem via het internet konden uitbrengen.

Volgens deskundigen zou elektronisch stemmen de verkiezingen efficiënter kunnen maken en zorgen voor een grotere participatie van de burgers. Elektronisch stemmen zou ook jongere kiezers aantrekken, die

⁽¹³⁾ PBL 281 van 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ Bijv. http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf

doorgaans passief en onverschillig zijn. Elektronisch stemmen, met betrouwbare systemen en duidelijke instructies voor de kiezers, zou de democratie versterken en ervoor zorgen dat personen met een handicap en burgers die vaak reizen in meer comfortabele omstandigheden kunnen stemmen.

Heeft de Commissie aanbevelingen gedaan aan de lidstaten inzake de introductie van elektronisch stemmen? Heeft zij onderzocht hoe kan worden gezorgd voor passende maatregelen en financiering voor de lidstaten om de keuze om elektronisch te stemmen in de lidstaten te introduceren tegen de Europese parlementsverkiezingen van 2014?

Antwoord

De Commissie begrijpt hoe belangrijk het is om alle burgers te betrekken bij het democratische leven van de Unie en om de opkomst bij de Europese verkiezingen te verhogen. De keuze van de stemprocedures, zoals de mogelijkheid om elektronisch te stemmen, is echter volledig voorbehouden aan de lidstaten.

De algemene beginselen van de Europese verkiezingen die door de lidstaten geëerbiedigd moeten worden, zijn neergelegd in de Akte van 1976 betreffende de verkiezing van de vertegenwoordigers in het Europees Parlement, zoals laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2002/772 van de Raad. Tot deze beginselen behoren de verplichting tot het hanteren van een stelsel van evenredige vertegenwoordiging en de mogelijkheid om een drempel vast te stellen voor de toewijzing van zetels van maximaal 5% van de stemmen. Niettemin zijn de lidstaten vrij om de aspecten van de verkiezingen die niet door de Akte worden geregeld, zelf in te vullen. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de keuze om elektronisch stemmen mogelijk te maken.

Het Europees Parlement zelf is bevoegd om wijzigingen voor te stellen op de Akte van 1976. De Commissie is niet bevoegd om het gebruik van een systeem voor elektronisch stemmen voor te stellen.

Wat de participatie van burgers aan verkiezingen betreft, inclusief de burgers die naar andere lidstaten verhuizen, geeft de huidige EU-wetgeving hen het recht om bij de Europese en gemeenteraadsverkiezingen te stemmen in de lidstaat waar zij verblijven onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de onderdanen van de betreffende lidstaat gelden.

*
* *

Vraag nr. 45 van Anna Hedh (H-0119/10)

Betreft: Strategie voor de rechten van het kind

Is de Commissie in het kader van de EU-strategie voor de rechten van het kind, bereid af te stappen van de thematische aanpak en eerder een strategische oriëntering te geven, alsook steun voor toepassing van een kinderrechtenperspectief in het geheel van het beleid, de wetgeving en de programmering van de EU?

Zo ja, op welke manier zal u het voortouw nemen bij de bevordering van de strategie in alle beleidsterreinen en de andere leden van de Commissie ertoe aanzetten vanuit een kinderrechtenperspectief op te treden en specifieke maatregelen te nemen in hun respectieve bevoegdheidsgebieden - wat momenteel gedaan wordt in uw DG voor onzichtbare kinderen en geweld op scholen?

Antwoord

De Mededeling van 2006 getiteld "Naar een EU-strategie voor de rechten van het kind" is bedoeld om de rechten van kinderen te bevorderen en te waarborgen in het interne en externe beleid van de EU.

Het verschaffen van een strategische koers voor het EU-beleid dat van invloed is op kinderen wordt reeds ondersteund door die Mededeling van 2006. De Commissie is voornemens om eind 2010 een nieuwe mededeling aan te nemen over de wijze waarop zij wil waarborgen dat in alle interne en externe beleidsmaatregelen van de EU de rechten van kinderen worden geëerbiedigd in overeenstemming met de beginselen van het Gemeenschapsrecht. Daarnaast dienen deze maatregelen volledig te voldoen aan de beginselen en bepalingen van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind en andere internationale instrumenten.

Bij de toekomstige uitvoering en ontwikkeling van de strategie dient een meer algemene benadering van de strategische oriëntatie van de EU-beleidsvoorschriften die van invloed zijn op kinderen, gecombineerd te worden met concrete doelstellingen aan de hand van eenduidige prioriteiten.

Zowel in de Mededeling van de Commissie omtrent het nieuwe meerjarenprogramma 2010-2014 getiteld "Een ruimte van veiligheid, vrijheid en recht ten dienste van de burger" (het "Programma van Stockholm") als in de conclusies van de Europese Raad van 11 december 2009 wordt nogmaals het belang benadrukt van de ontwikkeling van een ambitieuze strategie op het gebied van de rechten van kinderen. In dat verband wordt ook een aantal prioriteiten genoemd: het bestrijden van geweld tegen kinderen in het algemeen en tegen kinderen in zeer kwetsbare situaties in het bijzonder, met name tegen de achtergrond van de immigratie (alleenstaande minderjarigen, slachtoffers van mensenhandel e.d.).

Een onderwerp dat met name zorgen baart met het oog op de toekomstige ontwikkeling en uitvoering van een sterke EU-strategie voor de rechten van het kind, is het gebrek aan gegevens. Dat is de reden dat er bijeenkomsten met deskundigen op technisch niveau zijn georganiseerd over kwesties als 'onzichtbare' kinderen en geweld.

*
* *

Vraag nr. 46 van Karin Kadenbach (H-0120/10)

Betreft: EU 2020 en biodiversiteit

De Commissie legt in haar consultatiedocument over de EU 2020-strategie voor groei en banen de nadruk op het creëren van nieuwe industrieën, versnelling van de modernisering van Europa's bestaande industriële sectoren, en de noodzaak van versterking van Europa's industriële basis. Nergens in het document staat echter expressis verbis dat verschillende stedelijke en plattelandsregio's verschillende behoeften hebben en dat belangrijke productiefactoren in de plattelands economie, zoals grond, water, biodiversiteit en andere ecologische aspecten, verschillende beleidsbenaderingen en -instrumenten behoeven. Het is kenmerkend dat het consultatiedocument van de Commissie nergens de term "biodiversiteit" bevat, ondanks het feit dat natuur en natuurlijke hulpbronnen essentiële elementen van economische ontwikkeling zijn.

Kan de Commissie aangeven hoe de EU 2020-strategie duurzaamheid voor de plattelands economie en de landbouw gaat bevorderen, en op welke wijze de strategie gaat zorgen voor coherente investeringen van de EU in het behoud en herstel van biodiversiteit en ecosystemen?

Antwoord

In het kader van de Europa 2020-strategie zijn de werkzaamheden van de Europese Commissie gericht op slimme, duurzame en op integratie gerichte groei. Wat de biodiversiteit in het bijzonder betreft zij opgemerkt dat het kerninitiatief "Efficiënt gebruik van hulpbronnen" in de Europa 2020-strategie onder meer moet helpen economische groei los te koppelen van het gebruik van natuurlijke hulpbronnen. Via dit initiatief zal de druk op de biodiversiteit in Europa aanzienlijk kunnen afnemen. De doelstellingen voor het behoud van biodiversiteit en ecosystemen, die onlangs zijn goedgekeurd door de Europese Raad en die het uitgangspunt zullen vormen voor de nieuwe biodiversiteitsstrategie van de Europese Unie, sluiten hierbij aan.

Tegen deze achtergrond speelt het GLB, naast de rol die het vervult bij de bevordering van de levensvatbaarheid en de concurrentiekracht van de landbouwsector, middels een combinatie van elkaar aanvullende regelingen, zoals rechtstreekse betalingen, cross-compliance en maatregelen voor plattelandsontwikkeling, een sleutelrol bij het beheer van de landbouwgronden vanuit het gezichtspunt van de biodiversiteit en natuurlijke hulpbronnen zoals water, lucht en bodem. Het GLB is het belangrijkste instrument bij de bevordering van de duurzame ontwikkeling van onze landbouw en plattelands economie in al hun verscheidenheid, doordat het de levering van milieudiensten door de landbouwsector – zoals behoud en herstel van biodiversiteit – ondersteunt.

Het plattelandsontwikkelingsbeleid verschaft, meer in het bijzonder, een algemeen kader dat met de nodige flexibiliteit kan worden afgestemd op specifieke, regionale behoeften en uitdagingen. Rekening houden met alle regionale prioriteiten binnen de programma's maakt een geïntegreerde aanpak mogelijk die nodig is voor een optimale benutting van de eventuele synergievoordelen van de maatregelen. Het concept "meer produceren met minder", door beter gebruik te maken van al onze hulpbronnen, waarmee tevens de druk van het energieverbruik en de druk op andere natuurlijke hulpbronnen (water, bodem) afneemt, of het concept duurzame groei zal dus cruciaal zijn voor de toekomst. Benadrukt moet worden dat de notie van duurzame groei ook betrekking heeft op de kwaliteit van de voorziening van collectieve goederen. Zo is het bijvoorbeeld noodzakelijk goed landschapsbeheer te stimuleren om biodiversiteit en landschappen in stand te houden en verder te ontwikkelen.

Tot slot blijft de bescherming van de biodiversiteit een van de voornaamste pijlers van de EU-strategie voor duurzame ontwikkeling. In haar verslag van juli 2009 over de stand van zaken rond deze strategie heeft de Commissie benadrukt dat de inspanningen ter bescherming van de biodiversiteit moeten worden opgevoerd. Dit houdt in dat duurzame landbouw overal in de EU in stand moet worden gehouden en moet worden gestimuleerd, door de voorziening van essentiële collectieve goederen, het behoud van een aantrekkelijk landschap, kostbare habitats en biodiversiteit, het nastreven van de ontwikkeling van hernieuwbare energie, het beheer van de natuurlijke hulpbronnen, zoals water en bodem, en een positieve bijdrage aan de strijd tegen de klimaatverandering.

*
* *

Vraag nr. 47 van Pavel Poc (H-0122/10)

Betreft: Schending van de bepalingen van de grenscode van "Schengen" - Grens- of equivalente controles aan de Duitse kant van de Duits-Tsjechische binnengrens

Op 21 december 2007 trad de Republiek Tsjechië toe tot de Schengen-zone, waarvan de ideologische grondslag het recht is om vrijelijk de binnengrenzen te kunnen overschrijden, d.w.z. zonder te worden gecontroleerd of staande te worden gehouden. Desalniettemin voert de grenspolitie van de Bondsrepubliek Duitsland nog altijd zowel onaangekondigde, als stelselmatige mobiele controles uit, zonder enige grondslag. Reizigers melden dat deze controles haaks staan op de bepalingen van de grenscode van "Schengen", in het bijzonder artikel 21 daarvan, aangezien ze tot doel hebben de grenzen te controleren en veel verdergaan dan de controles van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen van de Schengen-zone. Het overschrijden van de grens wordt als voldoende reden beschouwd om een controle te houden en de burgers weten niet in hoeverre deze controles zijn toegestaan. In oktober 2009 moest de Commissie het Europees Parlement een verslag voorleggen met een beoordeling van de tenuitvoerlegging van de bepalingen van hoofdstuk III van de code betreffende de binnengrenzen.

Kan de Commissie aangeven wanneer zij denkt dit verslag te gaan voorleggen, wat haar analyse van de conclusies erin is en of haar reactie in de richting gaat van een aanpassing van artikel 21 van de code, teneinde te verduidelijken onder welke omstandigheden de controles door de grenspolitie zijn toegestaan?

Antwoord

Op grond van artikel 38 van Verordening (EG) nr. 562/2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen ("de Schengengrenscode")⁽¹⁵⁾ had de Commissie uiterlijk op 13 oktober 2009 een verslag bij het Europees Parlement en de Raad moeten indienen over de toepassing van titel III (binnengrenzen).

Met het oog op het opstellen van dat verslag heeft de Commissie in juli 2009 een vragenlijst aan de lidstaten gestuurd. De Commissie heeft de laatste reacties echter pas, na een aantal herinneringen, begin 2010 ontvangen. Dat betekent dat er niet eerder dan begin 2010 met het opstellen van dat verslag begonnen kon worden en de betreffende werkzaamheden zijn nu dan ook nog in volle gang.

Het verslag zal alle voorschriften bestrijken die verband houden met de binnengrenzen, d.w.z. het afschaffen van grenscontroles aan de binnengrenzen, controles binnen het grondgebied, het verwijderen van belemmeringen voor het verkeer bij grensposten en de tijdelijke, hernieuwde invoering van grenscontroles aan de binnengrenzen, inclusief de ervaringen en problemen als gevolg van deze voorschriften na de inwerkingtreding van de Verordening.

De Commissie zal te zijner tijd de conclusies van het verslag en de eventueel daaraan gekoppelde voorstellen presenteren teneinde problemen als gevolg van de toepassing van bovengenoemde voorschriften op te lossen.

*
* *

⁽¹⁵⁾ PBL 105 van 13.4.2006.

Vraag nr. 48 van Jim Higgins (H-0127/10)**Betreft: Financiële regelgeving ter bescherming van pensioenen**

Onlangs is onthuld dat het in Ierland en in bredere zin in de EU volledig heeft ontbroken aan economische en financiële regelgeving. Hoe is de Commissie van plan hardwerkende burgers te beschermen die hebben moeten vaststellen dat hun pensioenen en spaargeld als gevolg van ontbrekende financiële regelgeving op dramatische wijze zijn weggesmolten?

Hoe wil de Commissie ervoor zorgen dat een dergelijk gebrek aan economische en financiële regelgeving nooit meer voorkomt?

Antwoord

Hoewel er, in tegenstelling tot wat de geachte afgevaardigde suggereert, geen sprake van is dat het “in de EU volledig heeft ontbroken aan economische en financiële regelgeving” is de Commissie zich er terdege van bewust dat er lering uit de economische en financiële crisis getrokken dient te worden. De Commissie werkt hard aan het verbeteren van het regelgevingskader voor financiële diensten. Daartoe behoren ook een effectiever systeem van toezicht in de EU, een versterking van de stabiliteit, risicobeheer en interne controles bij de financiële instellingen en het dichtens van eventuele mazen in de regelgeving.

Wat de pensioenen betreft, is het belangrijkste wetgevingsinstrument ter bescherming van pensioengerechtigden Richtlijn 2003/41/EG⁽¹⁶⁾ betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (de “IBPV-richtlijn”). Op grond van deze richtlijn zijn IBPV's verplicht om toereikende activa ter dekking van technische voorzieningen aan te houden, maar er staan geen nadere richtsnoeren in om die voorzieningen te berekenen. De lidstaten kunnen zelf andere maatregelen vaststellen ter bescherming van pensioengerechtigden door bijvoorbeeld eisen te stellen aan het eigen vermogen of door regels in te voeren over de verplichtingen van de bijdragende onderneming, over pensioenbeschermingsregelingen of over andere zekerheidsmechanismen. In maart 2008 heeft het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen een verslag gepubliceerd over een evaluatie van de voorschriften inzake technische voorzieningen en zekerheidsmechanismen in de verschillende lidstaten⁽¹⁷⁾.

Door de crisis is de demografische uitdaging nog groter geworden en zijn er kwetsbaarheden aan het licht gekomen in de opzet van een aantal pensioenregelingen. Om die kwetsbaarheden op te lossen, is de Commissie voornemens om later dit jaar een groenboek over pensioenen te publiceren in het kader van een raadpleging over een breed scala aan onderwerpen met betrekking tot de geschiktheid, duurzaamheid, efficiëntie en veiligheid van pensioenen. Het groenboek vormt hiervan een onderdeel en is bedoeld om een diepgaande discussie in gang te zetten over de regulering van particuliere pensioenfondsen die eventueel tot een herziening van de IBPV-richtlijn kan leiden.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat pensioengerechtigden die hun geld bij banken ondergebracht hebben – net als andere deposanten – bescherming genieten op grond van Richtlijn 94/19/EG inzake het depositogarantiestelsel (DGS)⁽¹⁸⁾. Die Richtlijn is afgelopen jaar gewijzigd door Richtlijn 2009/14/EG⁽¹⁹⁾, waarin onder andere is vastgelegd dat de lidstaten dienen te waarborgen dat op 31 december 2010 de totale dekkingssom per deposant tot 100 000 EUR gegarandeerd is bij een faillissement van een bank (op dit moment is het minimale dekkingsniveau dat op grond van de betreffende richtlijn is vereist 50 000 EUR). De Commissie is voornemens om later dit jaar voorstellen te doen voor wijzigingen op de DGS-richtlijn, niet alleen met het oog op een betere bescherming van de spaargelden van deposanten, maar ook om het vertrouwen van die deposanten weer te vergroten.

*

* *

(16) PB L 235 van 23.9.2003.

(17) http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf

(18) PB L 135 van 31.5.1994.

(19) PB L 68 van 13.2.2009.

Vraag nr. 49 van Nessa Childers (H-0129/10)**Betreft: Steun van de Commissie voor de geestelijke gezondheidszorg**

Recentelijk zijn er goede initiatieven genomen voor het aanpakken van bijvoorbeeld kanker en diabetes, maar zowel op nationaal als op Europees niveau gebeurt er nog veel te weinig voor mensen met geestelijke gezondheidsproblemen. Vorige week pleegden drie mannen binnen een straal van 30 kilometer in mijn kiesdistrict zelfmoord. Deze mannen waren ontegenzeggelijk ziek, maar zij werden ook in de steek gelaten door de gezondheidszorgdiensten, die hen vroegen tot wel 100 kilometer ver te reizen naar Dublin voor hulp. Het is ironisch te moeten constateren dat er in nabijgelegen steden wel centra voor het opvangen van de nabestaanden van zelfdoders waren, maar geen diensten voor het opvangen van mensen met depressies en/of geestelijke gezondheidsproblemen, die kunnen helpen bij het voorkomen van dit soort zelfdodgingen. Al veel te lang wachten we op een initiatief voor het aanpakken van de epidemie van zelfmoorden en depressies. Dit onderwerp verdient het door de Commissie tot prioriteit te worden uitgeroepen.

Hoe denkt de Commissie deze onderwerpen te gaan aanpakken?

Is de Commissie bereid het aanpakken van de epidemie van zelfmoorden tot één van de speerpunten van haar gezondheidsagenda te verklaren?

Antwoord

De geestelijke gezondheid vormt een grote uitdaging op het gebied van de volksgezondheid en is een van de belangrijkste oorzaken van ziekte in de EU.

De Commissie is zich ervan bewust dat zelfmoord vaak verband houdt met geestelijke gezondheidsproblemen.

Sinds juni 2008 werken instellingen van de EU, de lidstaten en beroepsbeoefenaren uit verschillende sectoren samen aan deze problematiek en wisselen zij goede praktijken over geestelijke gezondheidskwesties uit in het kader van het Europees Pact voor geestelijke gezondheid en welzijn.

In dat kader is de Commissie samen met het Hongaarse ministerie van Volksgezondheid opgetreden als cosponsor van een conferentie over "Preventie van depressies en zelfmoord". Tijdens die conferentie is onderstreept dat de lidstaten beleidsmaatregelen paraat dienen te hebben tegen depressies en zelfmoord. Tevens is aandacht besteed aan een evidence-based kader voor maatregelen om zelfmoord te voorkomen.

Uiteraard berust de verantwoordelijkheid voor het afstemmen van het nationale volksgezondheidsbeleid en de gezondheidszorg op de eisen die de geestelijke gezondheid stelt, bij de lidstaten zelf.

*
* *

Vraag nr. 50 van Laima Liucija Andrikiienė (H-0132/10)**Betreft: Nood aan gemeenschappelijke voorschriften inzake wapenverkoop aan derde landen**

Frankrijk heeft onlangs onderhandelingen gevoerd met Rusland over een mogelijke verkoop van vier Mistral-oorlogsschepen. Enkele EU-lidstaten, waaronder Letland, Litouwen, Estland en Polen, zijn verontrust over deze onderhandelingen, aangezien de verkoop van Mistral-schepen negatieve gevolgen kan hebben voor hun eigen veiligheid en voor de veiligheid van sommige buurlanden van de EU. Deze landen wijzen erop dat schepen van de Mistral-klasse onmiskenbaar offensief van aard zijn.

Acht de Commissie het nodig, gelet op het feit dat in het Verdrag van Lissabon gezamenlijke defensieambities worden geschetst en een clause over solidariteit op het gebied van veiligheid en defensie is opgenomen, binnen de EU te beschikken over gemeenschappelijke voorschriften inzake wapenverkoop door EU-lidstaten aan derde landen?

Is de Commissie bereid besprekingen hierover op te starten?

Antwoord

De uitvoer van militair materieel vanuit lidstaten van de EU naar derde landen wordt gereguleerd door het gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende het Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) dat op 8 december 2008 is aangenomen (2008/944/GBVB). De interpretatie en uitvoering van dat gemeenschappelijk standpunt is voornamelijk een zaak van de lidstaten.

Het gemeenschappelijk standpunt bevat een aantal criteria die de lidstaten in aanmerking moeten nemen bij het beoordelen van verzoeken voor vergunningen voor het uitvoeren van wapens. Tot die criteria behoren het handhaven van vrede, veiligheid en stabiliteit in de regio, de nationale veiligheid van de lidstaten en die van bevriende landen en bondgenoten.

Op grond van het gemeenschappelijk standpunt rust de navolgende verplichting op de lidstaten: "De lidstaten beoordelen in voorkomend geval in het kader van het GBVB gezamenlijk de situatie van potentiële of werkelijke ontvangers van militaire goederen en technologie uit de lidstaten in het licht van de beginselen en criteria van dit gemeenschappelijk standpunt." Dergelijke beoordelingen vinden op verzoek van een lidstaat regelmatig en op alle relevante niveaus plaats, onder andere in het kader van de werkgroep van de Raad voor de uitvoer van conventionele wapens.

*
* *

Vraag nr. 51 van Mairead McGuinness (H-0134/10)

Betreft: Werkloosheid onder mensen met een handicap

Kan de Commissie zeggen hoe zij denkt over de vraag in hoeverre en hoe de werkloosheid onder mensen met een handicap en maatregelen om de stijging van die werkloosheid deel moeten uitmaken van de strategie van de EU betreffende groei en werkgelegenheid?

Is de Commissie van mening dat binnen de richtsnoeren voor de Europese werkgelegenheidsstrategie specifieke indicatoren voor mensen met een handicap moeten worden vastgesteld?

Antwoord

De Commissie is bekend met de problemen waarmee mensen met een handicap in de Europese Unie worden geconfronteerd voor wat betreft het krijgen en behouden van een baan. Op grond van de strategie van Lissabon voor groei en werkgelegenheid wordt de situatie van gehandicapten op de arbeidsmarkt geregeld aan de hand van drie overkoepelende doelstellingen zoals beschreven in richtsnoer 17 voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten⁽²⁰⁾. In het voorstel van de Commissie voor de strategie Europa 2020 omvat de prioriteit voor een op integratie gerichte groei duidelijk ook mensen met een handicap. De Commissie stelt tevens alles in het werk om de mainstreaming van gehandicapten te verwezenlijken. In dat verband zal zij ervoor zorgen dat mensen met een handicap kunnen profiteren van alle voorgestelde vlaggenschipinitiatieven die gericht zijn op een slimme, duurzame en op integratie gerichte groei.

Specifieke indicatoren voor de werkgelegenheidssituatie van mensen met een handicap zouden ongetwijfeld nuttig kunnen zijn met het oog op de toekomstige Europese werkgelegenheidsstrategie. Het gebrek aan een consequente definitie van handicaps binnen de EU is echter een belangrijke belemmering voor het in kaart brengen van vergelijkbare indicatoren. Daarnaast benadrukt de Commissie dat de vijf voorgestelde hoofddoelstellingen representatief zijn voor de resultaten die op basis van de strategie Europa 2020 beoogd worden: een hoge economische en werkgelegenheidsgroei (target: werkgelegenheidspercentage) die slim is (targets: O&O/innovatie en tertiair onderwijs in combinatie met de target gericht op de vroegtijdige schoolverlaters), die op integratie gericht is (target: terugdringen van de armoede) en die 'groen' is (target: 20/20/20). De hoofddoelstellingen worden niet geacht alle aspecten van Europa 2020 te weerspiegelen en zijn dan ook per definitie beperkt in aantal.

*
* *

Vraag nr. 52 van Niki Tzavela (H-0140/10)

Betreft: Energiebeleid

Vertegenwoordigers van de EU hebben ten aanzien van de energiesector de wens te kennen gegeven de betrekkingen met Rusland te verbeteren en hebben daarbij gezegd tot "zakelijke betrekkingen" te willen komen.

In het Zuidoosten van het Middellandse Zeegebied liggen twee "rivaliserende" pijpleidingen: Nabucco en South Stream. South Stream is bedoeld voor het vervoer van Russisch gas. De Nabucco pijpleiding is klaar

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>

om in gebruik te worden genomen, maar er is geen gas om door deze leiding te vervoeren. Waar moet de EU het gas voor de voorziening van Nabucco vandaan halen met de impasse in het Turks-Armenische vraagstuk die de weg verspert voor gas uit Azerbeidzjan en gezien het feit dat de EU geen "zaken" met Iran wil doen?

Overweegt de Commissie in zakelijk verband de mogelijkheid gesprekken met Rusland te voeren over Nabucco en South Stream? Denkt de Commissie na over manieren waarop bij de twee projecten sprake van samenwerking in plaats van concurrentie zou kunnen zijn? Zo ja, hoe denkt de Commissie dit te bereiken?

Antwoord

De doelstelling van de Commissie is het waarborgen van een optimale continuïteit van de energievoorziening. In die zin hecht de Commissie een groot belang aan het openstellen van de zuidelijke corridor en wil zij graag, met name middels haar contacten met derde landen, alle projecten van promotors faciliteren die een bijdrage leveren aan het verwezenlijken van die doelstelling. De verantwoordelijkheid voor de commerciële aspecten van projecten berust echter volledig bij de betreffende promotors.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is er voldoende gas in de zuidelijke corridorregio aanwezig om de projecten in die corridor te ontwikkelen. De Commissie heeft vernomen dat de initiële toezegging betreffende het volume dat voor deze projecten nodig is, circa 8 miljard kubieke meter per jaar bedraagt.

Zover de Commissie weet, is geen van de projecten in de zuidelijke corridor uitsluitend aan Iran gegund.

*
* *

Vraag nr. 53 van Ilda Figueiredo (H-0146/10)

Betreft: Europees Jaar ter bestrijding van armoede

Bij diverse bezoeken en vergaderingen met instellingen, die zich bezighouden met maatschappelijke kwesties, is het de steller van deze vraag pijnlijk duidelijk geworden hoe weinig zichtbaar het Europees jaar ter bestrijding van armoede is en hoe weinig middelen beschikbaar zijn, waarmee meer acties en activiteiten op dit gebied mogelijk zijn, rekening houdend met het feit dat in Portugal ongeveer 23% van de kinderen en jongeren onder de 17 jaar in armoede leven.

Buitengewoon ernstig is de situatie op dit moment: werkloosheid en preciaire arbeidsomstandigheden nemen toe waarvan vooral jongeren en vrouwen de dupe zijn.

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen in het kader van het Europees jaar ter bestrijding van armoede zijn getroffen, welke concrete maatregelen gepland zijn en om welke bedragen het daarbij gaat?

Antwoord

Kinderen en jonge mensen lopen een groter risico op armoede dan de rest van de bevolking. Twee soorten huishoudens worden met een hoger risico dan andere huishoudens geconfronteerd, te weten eenoudergezinnen met afhankelijke kinderen en 'grote gezinnen' zoals in Portugal het geval is.

Portugal heeft het Instituto da Segurança Social IP, een overheidsinstantie die verbonden is aan het ministerie van Werkgelegenheid en Sociale Solidariteit, aangewezen als de nationale instantie die verantwoordelijk is voor de organisatie van de Portugese deelname aan het Europees Jaar ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting enerzijds en voor de nationale coördinatie anderzijds.

Portugal voert de doelstellingen van het Europees Jaar uit via een partnerschap tussen regionale en lokale autoriteiten, non-gouvernementele organisaties (ngo's) en de media. Op nationaal niveau zijn de volgende vier prioriteiten gesteld:

het leveren van een bijdrage aan het bestrijden van de armoede (en het voorkomen van risico's op uitsluiting) via praktische maatregelen die een concreet effect hebben op het leven van mensen;

het leveren van een bijdrage aan het verkrijgen van een beter inzicht in armoede en het multidimensionale karakter ervan en aan het vergroten van de zichtbaarheid van de problematiek;

het creëren van mogelijkheden en het mobiliseren van de samenleving als geheel om zich in te spannen om armoede en uitsluiting te elimineren;

het uitdragen van de veronderstelling dat armoede een probleem is van alle landen ('grensoverschrijdend karakter').

Portugal zal in april 2010 aandacht besteden aan de jongerenkwestie terwijl de nadruk in juni 2010 op de armoede onder kinderen zal liggen. Er is inmiddels een aantal voorlichtingscampagnes in gang gezet, inclusief regionale evenementen voor het grote publiek. Portugal heeft in de media positieve feedback ontvangen en de lopende grootschalige informatiecampagne (onder andere bestaande uit nieuwsbrieven, een website en sociale netwerken) is een van de meest succesvolle van de deelnemende landen.

De begroting voor het uitvoeren van het Europees Jaar ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting die mede door de EU wordt gefinancierd, bedraagt in Portugal 600 000 EUR. Daarnaast wordt de nationale communicatie- en voorlichtingscampagne, inclusief seminars en andere evenementen, volledig met nationale middelen gefinancierd.

*
* *

Vraag nr. 54 van Jörg Leichtfried (H-0148/10)

Betreft: Het aantal leden van het Europees Parlement na inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon

Overeenkomstig artikel 11 van het op 25 november 2009 gewijzigde Reglement van het Europees Parlement mogen de 18 toekomstige leden tot de ratificatie van het aanvullend protocol als waarnemer deelnemen aan de werkzaamheden van het Parlement en hebben zij geen stemrecht.

Hoe denkt de Commissie het Verdrag van Lissabon om te zetten wat betreft de 18 extra zetels in het Europees Parlement?

Welke stappen zal de Commissie nemen om de ratificatie van het aanvullend protocol door de lidstaten te bespoedigen?

Hoe denkt de Commissie te bewerkstelligen dat Frankrijk de conclusies van de Europese Raad van 18 en 19 juni 2009 opvolgt en de extra leden van het Europees Parlement benoemt?

Antwoord

Op grond van artikel 48, lid 3, van het EG-Verdrag heeft de Europese Raad de Commissie verzocht om advies te geven over een voorstel van de Spaanse regering voor het wijzigingsprotocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen. De Commissie is op dit moment bezig met het opstellen van dat advies om ertoe bij te dragen dat de extra afgevaardigden hun mandaat zo snel mogelijk kunnen aanvaarden nadat de noodzakelijke wijziging van het Verdrag en de ratificatie van de benodigde primaire wetgeving hebben plaatsgevonden.

De ratificatie van die primaire wetgeving valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. De Commissie is niet bevoegd om dat proces te beïnvloeden.

In de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van 18 en 19 juni 2009 is in bijlage 4 vastgelegd dat de betreffende lidstaten, met het oog op het invullen van de extra zetels, personen zullen benoemen in overeenstemming met het nationaal recht op voorwaarde dat zij via rechtstreekse algemene verkiezingen zijn gekozen, hetzij in een ad-hocverkiezing, hetzij onder verwijzing naar de resultaten van de Europese verkiezingen van juni 2009. Daarnaast bestaat de mogelijkheid dat de betreffende nationale parlementen uit hun midden het vereiste aantal leden voordragen.

*
* *

Vraag nr. 55 van Cristian Dan Preda (H-0152/10)

Betreft: Bescherming van het recht op onderwijs in minderheidstalen in Oekraïne

Via welke middelen en instrumenten wil de Europese Commissie waarborgen dat bij de lopende politieke dialoog met Oekraïne aandacht wordt besteed aan de eerbiediging van het recht op onderwijs in minderheidstalen? Hoe wil de Commissie erop toezien en ervoor zorgen dat Oekraïne zich ten volle houdt aan de Associatieagenda ten aanzien van de toezeggingen inzake eerbiediging van de rechten van minderheden? In haar antwoord van 3 februari op vraag P-6240/09 van Kinga Gál heeft mevrouw

Ferero-Waldner verklaard dat de Commissie kennis heeft genomen van de inhoud van de Oekraïense ministeriële beschikking 461 (2008) en resolutie 1033 (2009), alsook van de nieuwe bepalingen inzake eindexamens, en de situatie zal blijven volgen. Wat is het resultaat van dit toezicht, en hoe denkt de Commissie dat de toegang van minderheden tot onderwijs in hun eigen taal kan worden verbeterd?

Antwoord

De betrekkingen tussen de EU en Oekraïne zijn gebaseerd op gemeenschappelijke waarden, inclusief de eerbiediging van de mensenrechten, de rechtsstaat en de democratische beginselen. Deze onderwerpen worden met Oekraïne besproken in het kader van de periodieke politieke dialoog tussen de EU en Oekraïne en binnen het samenwerkingskader zoals dat is vastgesteld op grond van de Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst. Op topniveau, tijdens de samenwerkingsraad EU-Oekraïne, het subcomité Justitie, Vrijheid en Veiligheid en in bilaterale en standaard dialoogbijeenvakomen, wordt de bezorgdheid over de mensenrechten regelmatig aan de orde gesteld.

Daarnaast wordt op uitgebreide schaal aandacht aan de mensenrechten besteed in de onlangs overeengekomen Associatieagenda (hetgeen ook het geval was in het voorgaande EU-Oekraïne-actieplan met betrekking tot het Europees Nabuurschapsbeleid/ENB). De Commissie rapporteert periodiek over de uitvoering van dergelijke afspraken in haar jaarlijkse voortgangsverslagen over dat ENB-actieplan. Het verslag over 2009 zal binnenkort worden gepubliceerd.

De EU ondersteunt het proces ter bevordering van de mensenrechten, de rechtsstaat en de democratie bovendien middels het ENB-instrument (20-30% van het nationale indicatieve programma 2011-2013), via andere financieringsinstrumenten ter ondersteuning van lokale mensenrechtenorganisaties, zoals het Europees Instrument voor democratie en mensenrechten, en via de mechanismen en hulpmiddelen van het Oostelijk Partnerschap (bijvoorbeeld het Platform democratie, goed bestuur en stabiliteit).

Wat de behandeling van minderheden betreft, met name op het gebied van onderwijs, blijft de Commissie deze kwestie nauwlettend volgen. Tijdens de politieke dialoogbijeenvakomen heeft de Commissie Oekraïne voortdurend gewezen op het belang van de eerbiediging van de rechten van minderheden en op het feit dat de voorschriften verband houdende met onderwijs noch een direct noch een indirect discriminerend effect mogen hebben op niet-Oekraïenstaligen. De Commissie heeft deze kwestie ook met andere relevante internationale organisaties besproken (de Raad van Europa, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa/OVSE). De Commissie zal dit onderwerp met haar Oekraïense partners blijven bespreken, met name gezien de recente veranderingen in de samenstelling van de Oekraïense regering.

De overkoepelende doelstelling van het meertalenbeleid van de EU is dat er aan alle talen waarde gehecht dient te worden, ook aan regionale en minderheidstalen. De eerbiediging van de linguïstische en culturele diversiteit is een van de hoekstenen van dit beleid.

*
* *

Vraag nr. 56 van Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)

Betreft: Oprichting van een instantie voor de visbestanden in de Zwarte Zee, onafhankelijk van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM)

Een onderafdeling van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) is bevoegd voor de Zwarte Zee. Tot dusver zijn echter slechts drie oeverstaten van de Zwarte Zee (Bulgarije, Roemenië en Turkije) lid van deze commissie, en slechts twee daarvan zijn ook lid van de EU. In de Commissie ontbreken de drie overige oeverstaten (Oekraïne, Rusland en Georgië). Als gevolg hiervan zijn er vaak problemen bij het verzamelen van gegevens over de situatie van de visbestanden en van het milieu. Bovendien heeft de GFCM tot dusver onvoldoende gewezen op de problemen in de Zwarte Zee. Dit blijkt uit de verslagen van de jaarlijkse vergaderingen van de commissie, waarin bijvoorbeeld wetenschappelijk onderzoek en projecten met betrekking tot de Zwarte Zee, die nog niet zolang tot de EU behoort, volledig ontbreken.

Is de Commissie voornemens om onafhankelijk van de GFCM een instantie voor de Zwarte Zee in te stellen, die de situatie van de voorraden en het ecosysteem observeert?

Is de Commissie voornemens om, zolang de GFCM bevoegd is voor de Zwarte Zee, grotere prioriteit te geven aan het visserijbeheer in de Zwarte Zee?

Antwoord

De resultaten van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) zullen verbeteren indien de verdragsluitende partijen op effectieve wijze participeren en zorgen voor een proactieve betrokkenheid van hun wetenschappers in de relevante werkgroepen, aangezien dit een belangrijke eerste stap vormt in het algemene besluitvormingsproces.

De GFCM heeft voortduren kenbaar gemaakt dat zij bereid is om haar activiteiten in het Zwarte Zeegebied uit te breiden, met name sinds haar 32^e bijeenkomst in 2008. Tegen die achtergrond zijn er specifieke initiatieven genomen met het oog op het formuleren en uitvoeren van een regionaal samenwerkingsproject op onderzoeksgebied. Niettemin vormt het feit dat er op dit moment slechts drie van de zes oeverstaten van de Zwarte Zee lid zijn van de GFCM, een ernstige beperking voor een effectievere rol van die commissie in de regio.

Gezien de exclusieve bevoegdheid van de EU wat visserijzaken betreft en de doelstelling om de activiteiten van de GFCM in het Zwarte Zeegebied te versterken, is de Commissie bereid om alle mogelijke initiatieven te onderzoeken om de samenwerking in de regio verder te bevorderen met het oog op het waarborgen van een duurzame visserij via een ecosysteemaanpak van het visserijbeheer (als een zelfstandige regeling) of in het kader van het Verdrag inzake de bescherming van de Zwarte Zee tegen verontreiniging (Verdrag van Boekarest).

De Commissie ondersteunt een intensievere dialoog tussen alle oeverstaten om overeenstemming te bereiken over concrete samenwerkingsprojecten. Parallel hieraan kunnen dan tevens de GFCM-activiteiten in het Zwarte Zeegebied bevorderd en verbeterd worden.

*
* *

Vraag nr. 57 van Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)

Betreft: Eerbiediging van de mensenrechten in Afghanistan

De Europese Unie heeft op 28 januari 2010 in Londen haar steun betuigd aan het plan voor nationale verzoening van de Afghaanse president Harmid Karzai en beloofd te zullen bijdragen aan de financiering ervan.

Heeft de Europese Unie garanties gekregen wat de eerbiediging van de fundamentele rechten van vrouwen betreft, alvorens dit plan te onderschrijven en bij te dragen aan de financiering ervan?

De nationale verzoening moet door de Afghanen zelf tot stand worden gebracht. Op welke wijze is de Commissie van plan toe te zien op de naleving van de democratische rechten bij de raadplegingsbijeenkomst van de Jirga voor vrede, van 2 t/m 4 mei in Kabul?

Zal de Europese Unie naar aanleiding van de in juni 2010 geplande Conferentie van Kabul haar financiële steun afhankelijk stellen van de naleving van de verbintenis die de Afghaanse regering is aangegaan structurele hervormingen op gang te brengen met het oog op het garanderen van goed bestuur, het houden van vrije parlementsverkiezingen en het bestrijden van corruptie?

Antwoord

De EU hecht bijzonder veel waarde aan de eerbiediging van de mensenrechten – dus zeker ook van de vrouwenrechten – in de context van haar programma's en politieke dialoog met Afghanistan. De Commissie verwelkomt deze vraag dan ook, waarin terecht de nadruk wordt gelegd op de enorme uitdagingen waarmee vrouwen in Afghanistan nog steeds geconfronteerd worden ondanks de vooruitgang die er met name in 2009 op wetgevingsgebied is geboekt. De Commissie kan met genoegen meedelen dat er in december 2009 een COHOM⁽²¹⁾-bijeenkomst in Brussel is georganiseerd die uitsluitend aan de situatie van vrouwen in Afghanistan was gewijd. Aanleiding van die bijeenkomst was de presentatie van een verslag door Human Rights Watch, waarbij ook diverse ngo-vertegenwoordigers aanwezig waren om hun inzichten op dit gebied uit te wisselen.

(21) De Groep Rechten van de mens van de EU-Raad.

De consolidatie en verdere ontwikkeling van deze rechten in het kader van de re-integratie- en verzoeningsprocessen (zoals toegelicht tijdens de Conferentie in Londen op 28 januari 2010) vormen een bijzondere uitdaging. Dit proces zal door Afghanistan zelf aangestuurd worden, maar de precieze invulling is nog niet definitief. Pas wanneer alle details bekend zijn, is het mogelijk om eventuele steun van de EU aan het re-integratiefonds te onderzoeken.

Een belangrijke stap in dit verband is de aanstaande Jirga voor vrede van 2 tot 4 mei 2010 in Kabul. Dit is echter pas een eerste stap en hierbij dient opgemerkt te worden dat die Jirga niet over constitutionele bevoegdheden beschikt, maar veeleer slechts een adviserende rol in het proces heeft. De voorbereidingen zijn inmiddels in gang gezet, met name met betrekking tot de nog niet afgeronde kwestie van de participatie, d.w.z. de samenstelling van de delegaties. Op dit moment is wel al duidelijk dat vertegenwoordigers van vrouwengroepen een duidelijke rol en plaats zullen krijgen tijdens die bijeenkomst. Dit gezegd hebbende, beschikt de internationale gemeenschap eigenlijk nog over te weinig informatie om het mogelijke effect van die Jirga voor vrede te kunnen beoordelen met betrekking tot het onderwerp "gender en verzoening".

De Commissie is ook op de hoogte van de twijfels die Afghaanse vrouwen tegenwoordig zelf in het openbaar blijven uitspreken, met name bij monde van parlementsleden en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties. De EU zal (samen met de EU-hoofden van de missies) alle ontwikkelingen op dit vlak nauwlettend blijven volgen, met name via haar deskundigen op mensenrechtengebied ter plaatse.

Wanneer dit gerechtvaardigd is, zal de Commissie specifieke kwesties bij de Afghaanse regering aan de orde blijven stellen, hetgeen inmiddels ook al een aantal keren is gebeurd. In 2009 hebben er publiekelijk of bilateraal talloze interventies door de EU plaatsgevonden over mensenrechtenkwesties, met name over de persvrijheid, de meningsvrijheid en de wetgeving op het gebied van de persoonlijke status van de Sjiiten. Kort gezegd, staat het voor de EU buiten kijf dat de eerbiediging van de Afghaanse grondwet en van de Afghaanse toezeggingen op het gebied van de internationale mensenrechten een rode draad vormen in het kader van het geplande re-integratieproces.

Er zijn geen voorwaarden verbonden aan de EU-steun met betrekking tot de mensenrechten; die steun is veeleer gericht op het versterken van de Afghaanse instellingen, met name wat de rechtstaatbeginselen betreft, aangezien dit onontbeerlijk is om Afghanistan de mogelijkheid te bieden om de mensenrechtennormen in acht te nemen waartoe het land zichzelf heeft verbonden. Daarnaast stelt de EU deze onderwerpen waar mogelijk aan de orde via haar politieke dialoog met de Afghaanse regering. Ook dat is al meermalen gebeurd, met name met betrekking tot de follow-up van de Waarnemingsmissie van de EU bij de presidentsverkiezingen van afgelopen jaar.

Het is belangrijk dat tijdens de Conferentie in Kabul de toezeggingen van de Afghaanse regering nogmaals onderschreven worden. Daarbij gaat het niet alleen om de toezeggingen over het bestrijden van de corruptie (een van de centrale thema's in Londen), maar ook om de normen voor politiek handelen in het algemeen. Daartoe behoren onder andere het doorlichten van kandidaten voor hoge functies, transparante en effectieve kieswetten, het ontwapenen van illegaal bewapende groepen en de eerbiediging van de mensenrechten. Of het intrekken van de steun aan wat als een van de armste landen ter wereld wordt beschouwd, een optie is indien er niet voldaan zou worden aan een of meer van deze doelstellingen, dient zorgvuldig afgewogen te worden. Vanuit politiek, economisch en sociaal perspectief dient de zoektocht naar een manier om een einde aan het geweld te maken, de belangrijkste doelstelling te zijn. Als dat niet gebeurt, zal geen van de andere doelstellingen worden gerealiseerd.

*

* *

Vraag nr. 59 van Gilles Pargneaux (H-0163/10)

Betreft: Verbod op de fabricage en het in de handel brengen van producten die zijn behandeld met dimethylfumaraat

In Frankrijk heeft de meubelketen Conforama canapés en fauteuils verkocht die door het Chinese bedrijf Linkwise zijn geproduceerd en dimethylfumaraat bevatten. Naar verluidt zouden tot dusver 128 mensen problemen hebben ondervonden als gevolg van deze "allergene" canapés en fauteuils. Naar aanleiding van de ernstige gezondheidsproblemen die bij consumenten in verscheidene Europese landen (Frankrijk, Finland, Polen, Verenigd Koninkrijk en Zweden) zijn geconstateerd, heeft de EU het in de handel brengen van producten die dimethylfumaraat bevatten vanaf 1 mei 2009 verboden en heeft zij besloten dat de daarmee behandelde producten die nog op de markt zijn, gedurende ten minste een jaar moeten worden teruggeroepen.

Kan de Commissie laten weten of dit tijdelijke verbod zal worden gevolgd door een definitief verbod voor de gehele EU? Kan de Commissie voorts nader aangeven of producenten in derde landen dit niet-toegestane biocide nog steeds mogen gebruiken en producten die dimethylfumaraat bevatten, vervolgens naar de EU mogen exporteren?

Antwoord

Zoals eerder aangegeven in het antwoord van de Commissie van 12 maart 2010 op schriftelijke vraag P-0538/10⁽²²⁾ is het tijdelijke verbod op dimethylfumeraat (DMF) in consumentenproducten nog niet vervangen door een permanent verbod. Het voorstel voor een dergelijk verbod wordt op dit moment, in het kader van de REACH-Verordening⁽²³⁾ opgesteld door de Franse regering. Naar verwachting zal het voorstel voor een verbod in april 2010 voorgelegd worden aan het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA). Na indiening van het voorstel bij het ECHA zal de evaluatie ervan waarschijnlijk achttien maanden in beslag nemen. De Commissie is voornemens om aan het eind van het evaluatieproces op grond van de REACH-verordening en op basis van het advies van het ECHA een voorstel te presenteren. Bij de maatregelen die de Commissie voor zou kunnen stellen, zullen het Franse voorstel en de adviezen van de ECHA-comités in aanmerking worden genomen.

Op 11 maart 2010 heeft de Commissie het tijdelijke verbod verlengd tot 15 maart 2011. De Commissie is voornemens om dat tijdelijke verbod op DMF in consumentenproducten (zoals neergelegd in haar Beschikking van 17 maart 2009⁽²⁴⁾) elk jaar te verlengen totdat er een permanente oplossing van kracht is. Dat betekent dat de toegang tot de EU-markt verboden is voor alle producten, inclusief ingevoerde producten, die DMF bevatten. Het verbod zal door de autoriteiten van de lidstaten gehandhaafd worden in overeenstemming met de voorschriften die zijn neergelegd in de Beschikking van de Commissie van 17 maart 2009.

Tot slot is het belangrijk om te bedenken dat het gebruik van DMF, een biocide, op grond van de voorschriften van de biocidenrichtlijn⁽²⁵⁾ in de EU verboden is voor de behandeling van consumentenproducten. Het probleem met DMF-stoffen blijft derhalve beperkt tot consumentenproducten die uit derde landen ingevoerd worden en die in die landen met DMF zijn behandeld. In het kader van de herziening van de biocidenrichtlijn in juni 2009 heeft de Commissie een voorstel voor een verordening aangenomen op basis waarvan onder meer de invoer van producten mogelijk is die behandeld zijn met een of meer biociden die in de EU is/zijn toegestaan⁽²⁶⁾. Het voorstel wordt op dit moment door het Parlement en de Raad bestudeerd.

*
* *

Vraag nr. 60 van Charalampos Angourakis (H-0165/10)

Betreft: Pogingen om de staking van Egyptische visserijarbeiders te breken

Door de werknemers ingehuurde knokploegen hebben aanvallen uitgevoerd op het leven en de lichamelijke integriteit van de stakende Egyptische werknemers in de visserijsector in de regio Michaniona, terwijl hun stakingsrecht op flagrante wijze wordt geschonden. Tijdens hun staking heeft namelijk het bestuur van de Griekse Organisatie voor arbeidsvoorziening (OAED) de door de werkgevers ingediende valse "vrijwillige ontslagverklaringen" van de stakers aanvaard zonder de instemming van de betrokken werknemers en zodoende de massale indienstneming van werkloze visserijarbeiders toegestaan, ondanks het feit dat wet

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=NL>

⁽²³⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie. PB L 396 van 30.12.2006.

⁽²⁴⁾ 2009/251/EG: Beschikking van de Commissie van 17 maart 2009 houdende de verplichting voor de lidstraten ervoor te zorgen dat producten die het biocide dimethylfumaraat bevatten niet in de handel worden gebracht of op de markt worden aangeboden (Kennisgeving geschied onder nummer C(2009) 1723). Voor de EER relevante tekst. PB L 74 van 20.3.2009.

⁽²⁵⁾ Richtlijn 98/8/EG van het Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden. PB L 123 van 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ COM(2009) 267 definitief.

1264/82 indienstneming tijdens een staking verbiedt. Verder is de behandeling van de zaak die de Vereniging van Egyptische visserijarbeiders hiertegen had aangespannen, tot 14 april uitgesteld, waardoor de scheepseigenaren de mogelijkheid hebben ongestoord stakingsbrekers in dienst te blijven nemen.

Veroordeelt de Commissie deze aanvallen van werkgeverszijde op de arbeidsmigranten en het feit dat de OAED stakingsbreking als instrument heeft ingezet?

Antwoord

De Commissie is niet op de hoogte van het incident waaraan de geachte afgevaardigde refereert.

De Commissie is van mening dat geweld tegen werknemers bijzonder laakbaar en absoluut onacceptabel is.

Iedereen heeft het recht op eerbiediging van zijn of haar lichamelijke en geestelijke integriteit. Iedereen heeft het recht op vrijheid van vergadering en vereniging, ook met betrekking tot vakbondskwesties. Daarnaast hebben werknemers, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht en de nationale wetten en praktijken, in conflictsituaties het recht op het ondernemen van collectieve actie om hun belangen te verdedigen, inclusief stakingen. Al deze rechten zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (de artikelen 3, 12 en 18).

Op grond van artikel 51 zijn de bepalingen van dat Handvest echter gericht tot de instellingen, organen en instanties van de Unie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, alsmede tot de lidstaten, echter uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen.

Er bestaat geen Europese wetgeving die specifiek een stakingsrecht verleent of die de voorwaarden reguleert betreffende de uitoefening van dat recht. Artikel 157 VWEU is op grond van lid 5 hierop niet van toepassing.

Het is dan ook de verantwoordelijkheid van de bevoegde Griekse autoriteiten, inclusief de rechters, om niet alleen de rechtmatigheid van de betreffende staking te beoordelen, maar ook de rechtmatigheid van het aannemen van personeel tijdens die staking. Die autoriteiten dienen eveneens de relevante nationale wetgeving te handhaven, waarbij ook de van toepassing zijnde internationale verplichtingen van de lidstaat in aanmerking moeten worden genomen.

*
* *

Vraag nr. 61 van Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)

Betreft: Aanvraag Ierse regering om steun na overstromingen

In januari 2010 heeft de Ierse regering bij de Commissie een aanvraag ingediend om steun voor de bevolking die bij de overstromingen eind 2009 schade heeft geleden. Kan de Commissie meedelen wat de huidige stand van zaken is voor deze aanvraag?

Antwoord

De Ierse aanvraag is op 27 januari door de Commissie ontvangen en is daarna door de diensten van de Commissie beoordeeld. Aangezien de schade van 500 miljoen EUR die door de Ierse autoriteiten wordt geclaimd, lager is dan de normale drempel van 0,6% van het BBP (hetgeen voor Ierland overeenkomt met 935 miljoen EUR), zou het fonds uitsluitend op grond van buitengewone omstandigheden ingezet kunnen worden indien er aan een aantal specifieke criteria wordt voldaan zoals die in de Verordening tot oprichting van het Solidariteitsfonds zijn neergelegd.

De diensten van de Commissie hebben in maart 2010 een schrijven aan de Ierse autoriteiten gestuurd met een verzoek om aanvullende informatie die noodzakelijk is om de beoordeling af te kunnen ronden. Zo dienden de Ierse autoriteiten onder andere het schadebedrag nader te specificeren dat in de aanvraag van januari werd omschreven als "dient nog bevestigd te worden" en "in deze fase slechts indicatief en kan nog herzien worden".

Zodra de gevraagde informatie is ontvangen, zal de Commissie een besluit over de aanvraag nemen. Indien geconcludeerd wordt dat aan de criteria is voldaan, zal zij het Parlement en de Raad een voorstel voor een steunbedrag doen toekomen.

*
* *

Vraag nr. 62 van Ivo Belet (H-0173/10)**Betreft: Vervollediging van de ringweg rond de stad Antwerpen**

Om zich ervan te vergewissen zeker in overeenstemming te handelen met alle bepalingen uit de Tunnelrichtlijn (Richtlijn 2004/54/EG⁽²⁷⁾), heeft de Vlaamse regering beslist het voorontwerp voor een nieuwe tunnel (ter vervollediging van de ringweg rond de stad Antwerpen, zoals voorzien in de beslissing over de Trans-Europese netwerken) voor te leggen aan de Commissie.

Is de Commissie gemachtigd om de conformiteit van dit voorontwerp met de tunnelrichtlijn formeel te bevestigen?

Binnen welk tijdsbestek denkt de Commissie in voorkomend geval dergelijk tunnel-voorontwerp te kunnen beoordelen en zich hierover te kunnen uitspreken?

Voeren de diensten van de Commissie eventueel zelf inspecties uit op het terrein, om het veiligheidsverslag van de betrokken inspectiedienst te toetsen aan de EU-richtlijn van 2004?

Hoe beoordeelt de Commissie de plannen voor het graven van een TERN-tunnel onder een Seveso-bedrijf, in dit geval petrochemisch bedrijf Total? Is dit haalbaar? Zijn er voorbeelden van dergelijke tunnels of tunnelprojecten, elders in de EU?

Is de Commissie, zowel vanuit het oogpunt van de veiligheid alsook van het leefmilieu, eerder gewonnen voor de aanleg van een brug of van een tunnel om de verkeerscongestie op de Europese TERN-wegen aan te pakken?

Antwoord

De Commissie is bekend met het feit dat er op dit moment een nieuwe tunnel wordt overwogen om de rondweg rond Antwerpen te voltooiën. De Commissie is echter niet officieel van dat plan op de hoogte gesteld en heeft hieromtrent evenmin uitvoerige informatie ontvangen.

Indien de tunnel wordt aangelegd, dient deze uiteraard aan de voorschriften van de EU-wetgeving te voldoen, met name de bepalingen zoals neergelegd in Richtlijn 2004/54/EG⁽²⁸⁾ inzake minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet.

In de artikelen 9 en 10 en in bijlage II van deze richtlijn worden de procedures beschreven voor de goedkeuring van het ontwerp, de veiligheidsdocumentatie en de ingebruikneming van een nieuwe tunnel. In alle gevallen wordt er door de betreffende lidstaat een "bestuursorgaan" benoemd op nationaal, regionaal of lokaal niveau. Dit orgaan is verantwoordelijk voor het waarborgen dat alle veiligheidsvoorschriften die verband houden met een tunnel in acht worden genomen. Het bestuursorgaan neemt daarnaast de noodzakelijke stappen om de naleving van deze richtlijn te garanderen.

Bovendien moet er op grond van artikel 13 van de richtlijn waar nodig een risicoanalyse worden uitgevoerd door een orgaan dat in functioneel opzicht onafhankelijk is van de tunnelbeheerder. Een risicoanalyse is een analyse van de risico's voor een bepaalde tunnel waarbij alle ontwerpfactoren en verkeersomstandigheden die de veiligheid kunnen beïnvloeden, in aanmerking worden genomen, met name verkeerskenmerken en het soort verkeer, de lengte en geometrie van de tunnel en het geraamde aantal vrachtwagens dat per dag gebruik maakt van de tunnel. De inhoud en resultaten van de risicoanalyse dienen opgenomen te worden in de veiligheidsdocumentatie die aan het bestuursorgaan wordt overlegd. De procedure voor de risicoanalyse wordt in gang gezet door bovengenoemd bestuursorgaan. De Commissie speelt geen rol in dit proces.

Met inachtneming van bovenstaande uitgangspunten draagt de Commissie zorg voor een correcte uitvoering van Richtlijn 2004/54/EG door de betreffende lidstaat. De Commissie heeft daarbij echter niet de verantwoordelijkheid of de bevoegdheid om te beoordelen of nieuwe tunnels in overeenstemming zijn met de bepalingen van de richtlijn. Dat betekent dat zij ook geen advies hoeft af te geven of inspecties op locatie moet uitvoeren.

(27) PB L 167 van 30.4.2004, blz. 39.

(28) Richtlijn 2004/54/EG van het Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake minimumveiligheidseisen voor tunnels in het trans-Europese wegennet. PB L 167 van 30.4.2004.

In artikel 12 (ruimtelijke ordening) van de Seveso II-richtlijn 96/82/EG⁽²⁹⁾ is bepaald dat de lidstaten er zorg voor dragen dat de ten doel gestelde preventie van zware ongevallen en de beperking van de gevolgen van dergelijke ongevallen in hun beleid inzake de bestemming of het gebruik van de grond en/of in andere toepasselijke takken van beleid in aanmerking worden genomen. Zij dienen op lange termijn met name rekening te houden met de noodzaak voldoende afstand te laten bestaan tussen de onder de richtlijn vallende inrichtingen enerzijds en drukke transportroutes anderzijds. Op grond van het artikel is onder andere toezicht vereist op nieuwe bouwprojecten, met name verbindingswegen rond bestaande inrichtingen, indien die bouwprojecten zelf het risico van een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken. De lidstaten dragen er zorg voor dat alle bevoegde autoriteiten en alle diensten die bevoegd zijn beslissingen op dit gebied te nemen, passende adviesprocedures invoeren om te waarborgen dat technisch advies inzake de aan de inrichting verbonden risico's beschikbaar is op het tijdstip waarop de besluiten worden genomen. De verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de naleving van deze regels berust bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat. De Commissie beschikt niet over informatie over dergelijke bouwprojecten in de EU.

Wat de keuze tussen een tunnel en een brug betreft, heeft de Commissie a priori geen voorkeur voor een bepaalde optie. Om in alle afzonderlijke gevallen te beoordelen welke optie de voorkeur verdient, is het noodzakelijk om in overeenstemming met de geldende EU-wetgeving een milieueffectbeoordeling en een veiligheidseffectbeoordeling uit te voeren onder de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit.

*
* *

Vraag nr. 63 van Peter van Dalen (H-0177/10)

Betreft: Grootschalige wreedheden in Nigeria

Is de Commissie op de hoogte van grootschalige wreedheden in Plateau State, Nigeria, het meest recent op 19 januari en 7 maart 2010?

Is het de Commissie bekend dat deze grootschalige wreedheden geen geïsoleerde incidenten zijn, maar dat zij deel uitmaken van een aanhoudende cyclus van geweld tussen verschillende etnische en religieuze groeperingen in centraal Nigeria?

Is de Commissie op de hoogte van berichten dat plaatselijke autoriteiten soms bij dit geweld betrokken zijn en vaak alleen maar passief toekijken?

Is de Commissie voornemens er bij de Nigeriaanse regering en de centrale autoriteiten op aan te dringen meer te doen om een einde te maken aan de spiraal van geweld tussen etnische en religieuze groeperingen in centraal Nigeria door te zorgen voor meer veiligheid voor de gemeenschappen die gevaar lopen, waaronder gemeenschappen in plattelandsgebieden, door degenen die de wreedheden begaan, te berechten en door de dieperliggende oorzaken van het sektarisch geweld aan te pakken, o.a. de sociale, economische en politieke discriminatie van bepaalde bevolkingsgroepen?

Antwoord

De Commissie was voorbereid om indien nodig onmiddellijk actie te ondernemen naar aanleiding van de recente geweldsuitbraken in en rondom Jos in januari en maart 2010. Zodra het nieuws over de conflicten bekend werd, hebben de diensten van de Commissie die verantwoordelijk zijn voor ontwikkelingshulp en humanitaire steun contact opgenomen met het internationale Rode Kruis en lokale instanties. Die instanties hebben in dat kader bevestigd dat er in de humanitaire behoeften van de meeste slachtoffers kon worden voorzien en dat de ziekenhuizen berekend waren op de stroom gewonden.

Door het herstel van de democratie in Nigeria in 1999 zijn er verbeteringen op het gebied van de mensenrechten opgetreden, maar is er ook sprake van een grotere spanning en meer gewelddadige conflicten, met name in de centrale staten. In de afgelopen tien jaar hebben die gewelddadige conflicten tot de dood van meer dan 14 000 mensen in Nigeria geleid en tot meer dan drie miljoen ontheemde burgers. Dat geweld wordt veroorzaakt door een veelvoud van factoren, inclusief elkaar bestrijdende etno-linguïstische groepen en door de strijd om toegang te krijgen tot hulpbronnen. Religieuze verschillen wakkeren de bestaande conflicten vaak nog eens aan waardoor de botsingen nog heftiger worden. Bij de maatregelen die de EU in

⁽²⁹⁾ Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. PB L 10 van 14.1.1997.

Nigeria genomen heeft, worden rechtstreekse diplomatieke inspanningen gecombineerd met ontwikkelingssamenwerking op de lange termijn.

De EU was een van de eerste internationale partners van Nigeria die haar standpunt openbaar heeft gemaakt over het geweld dat in Jos is uitgebroken. In januari 2010 heeft de Hoge Vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, tevens vicevoorzitter van de Commissie, Baroness Ashton, een gezamenlijke verklaring afgelegd met de Amerikaanse, Britse en Franse ministers van Buitenlandse Zaken, respectievelijk Hillary Clinton, David Milband en Bernard Kouchner. In de verklaring betreuren zij het geweld en het tragische verlies aan mensenlevens ten zeerste en wordt er bij alle partijen op aangedrongen om zich in te houden en naar vreedzame middelen te zoeken om conflicten op te lossen. Tevens is een oproep aan de federale regering gedaan om de geweldplegers voor de rechter te brengen en de dialoog tussen verschillende etnische groepen en verschillende religies te stimuleren.

In februari en maart 2010 heeft de EU nog andere verklaringen over Nigeria afgelegd, waarbij een oproep is gedaan om voor stabiliteit te zorgen. Tevens is het belang onderstreept van de rechtsstaat, van verantwoordelijk bestuur en van het bevorderen van de verantwoordingsplicht. In maart 2010 heeft de EU-delegatie in Abuja een diplomatiek onderhoud gehad met de Nigeriaanse minister van Buitenlandse Zaken om in de meest scherpe bewoordingen de recente uitbraken van geweld te veroordelen in de dorpen rond Jos.

Wat de conflicten in Jos in januari en maart 2010 betreft, heeft het leger een grote rol gespeeld door tussenbeide te komen om de situatie te controleren en de verspreiding van het geweld te voorkomen. Niettemin is er melding gemaakt van onrechtmatige moorden door het leger en de politie. Tot nu toe zijn er geen onafhankelijke, verifieerbare bevestigingen beschikbaar van het aantal doden en ontheemden als gevolg van de conflicten in januari en maart en evenmin over de beschuldigingen over de rol van het leger

Zoals de geachte afgevaardigde ongetwijfeld weet, komen conflicten tussen gemeenschappen in Jos regelmatig voor: in 2001, 2004 en 2008 hebben zich grote botsingen voorgedaan. De uitbraak in 2008 heeft tot een bijzonder groot aantal dodelijke slachtoffers geleid waarnaar door de regering van de staat Plateau een onderzoek is ingesteld. In november 2009 heeft de federale regering een onderzoek op nationaal niveau gelast. De resultaten van het onderzoek in Plateau zijn nog niet vrijgegeven en het onderzoek van de federale regering is nog niet afgerond. De EU heeft de federale regering van Nigeria verzocht om te waarborgen dat er een onderzoek naar de meest recente geweldsuitbraken komt en dat de geweldplegers berecht zullen worden.

De EU ondersteunt de ontwikkelingssamenwerking in de landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (de ACS-landen), inclusief Nigeria, uit hoofde van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). De twee meest belangrijke sectoren die op grond van het samenwerkingsprogramma voor steun in Nigeria in aanmerking komen, zijn enerzijds vrede en veiligheid, anderzijds bestuur en mensenrechten.

De EU bevordert de vrede en veiligheid op actieve wijze middels haar politieke dialoog met Nigeria op basis van artikel 8 van de herziene Overeenkomst van Cotonou, waarin beleidsmaatregelen ter ondersteuning van de vrede een prominente rol vervullen. In haar dialogen met derde landen hecht de EU een speciaal belang aan de vrijheid van religie, overtuiging en meningsuiting. Vrijheid van denken, geweten, religie en overtuiging is een van de fundamentele mensenrechten en als zodanig verankerd in een aantal internationale instrumenten. Op grond van artikel 8 van de Overeenkomst van Cotonou onderhoudt de EU een periodieke politieke dialoog met Nigeria over de mensenrechten en de democratische beginselen, ook over etnische, religieuze en rassendiscriminatie.

*

* *